

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

X¹ 07403

DICHTKUNDIGE
ZIELE-ZANGEN,

O P - G E S O N G E N

DOOR

PHILLIPPUS van SORGEN,

En verscheyde andere

ZANGH-LIEVERS.

Den derden druck vermeerdert met een

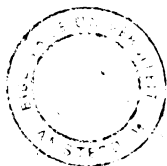
A A N H A N G S E L,

Van verscheydene Gesangen van deselver materie.

Tot U T R E C H T,

By de Wed. van WILLEM CLERCK, Boeck-
verkoopster op Neude, in de Grondregel, 1696.

O P - D R A C H T

Aen

Juffr. CATHARINA Vander VLIET,

Weduwe van

Sr. J O H A N van S O R G E N

Me-Juffrouw,

NA dat ik nu en dan gezien ende gehoord hadde, eenige staaltjens van het Geestelijke Dicht - werck van den wel-eer Geest-rijcke, ende nu by Godt gesaligde D. Philippus van Sorgen, UE. geliefde Soon, ende wijders bericht sijnde, dat verscheide Liederer onder sijne pampieren na sijn overlijden, waren overgebleven; ende verskert dat indien deselve het licht mochten sien, groote Dienst ende nuttigheyd aen veele Vroome Zielen souden kunnen toebrengen. Ook wetende dat'er alreeds verscheide stucken by veele verspreyt waren, ende dat'er seer verlangt ende gewenst wierd, om die alle by den anderen te sien, ben te raden geworden alle sijne Liederer, soo veel ick konde, by den anderen te vergaderen; ende daer mede besigh sijnde, sijn my noch ter handen

* 2

geko-

OP-D R A C H T

gekomen eenige andere van deselve stoffe , door verscheyde andere Dichters te samen gestelt , om deselve door den druk gemeen te maken. Waer toe noch door eenige Vroome Zielen , geheel begerigh sijnde aen die soete Liederen deelachtigh te mogen sijn , seer ben aengeprickelt geworden ; Soo heb ick deselve blijhertigh op de Pets geleyt ; my versekerende datse van alle God-lievende Sangh-beminders in aengenaemheyd sullen worden aengenomen , vermits de destigheyd der stoffe diese bevatten : waer aen ick niet kan twijffelen , te meer alsoo se sullen dienen als een na-klanck op het Ziel-stichtende Dicht-werck begrepen in de Heer *Lodensteyns Uytspanningen* , nu onlangs door sijne Eerw. in 't Licht gegeven ; dewelcke in soo hooge achtinge by veele God-en Zang-lievende Christenen sijn. De soete nuttigheden die veele Vroome uyt deselve sullen trekken , aenmerckende , hebben my te veerdiger dit kleyn , maer stichtelijck werckje , onderhanden doen nemen , om die de Zangh-lievende te laten toekomen ; op dat onderwylen de wereldlingen in 't midden der rampen , ende onheylen , die ons rampsaligh Vaderlandt overstroomen , haer selven verkniesen en versuchten , vermits het derven van hunne middelen en inkomstens , ende het drucken van alle andere tijdelijcke tegen-spoeden , die dese ongeluckige tijden baren ; Gods Kinderen haer in God , haer Heyl , verheugende en altijd blijde sijnde , (het gae met de wereldt soo als 't wil) nieuwe stof ende behulp-middelen tot het bedrijf

O P - D R A G H T

bedrijf van hunne Ziel-vreugde genieten mogen.

Maer voor-genomen hebbende dese Liederen yemand op te dragen die deselve insonderheyd aengenaam mochten sijn, hebbe niet langh in bedencking wegens de keure der persoonen, my opgehouden. Want by wien souden se met meerder toegenegentheyt kunnen worden aengemerkt ende ter herten genomen, als by haer, die den Dichter, naest God, het wesen en leven heeft gegeven; daerom als sijnde de vruchten van hare Vrucht; ende de voort-telingen van hare Af-zetsel, ten dien opsichte hare Liederen billijck mogen worden genaemt? Ick neme dan de vrymoedigheyd, Me-Juffr. dit Dicht-kunstigh Zielwerck U E: als uw eygen toe-behoorende, op te offeren, op dat gy in de nalatenschap des Geests van uw voor Eeuwigh Zalige Philippus sijns somwylen gedenkende, deselve ook somtijds meugt op-singen, terwijlen hy in de volmaeckte Vreugde by Godt opsinght, in 't geselschap der Engelen ende Salige Zielen het Eeuwigh Hale-lujah. Neem dan dese geringe Dienst, en dit kleyn geschenck in gunst aen, uyt handen.

Me-Juffrouw,

Van U E: gansch toegeneyghde in
Christo, ende getrouwe Dienaer,

W. C L E R C K.

* 3

BLADT-

BLADT-WYZER

van de

GESANGEN.

- M** Edicatie over de levenloose en doode staet der
 algemeene Kercke. **O** dooze zielen laber. 1
 Jesus Troost-lied aen den klagende Beween-
 der van den levenloosen en dooden staet der Alge-
 meene Kercke. **Medogenden beweender.** 4
Op het voorgaende. Is nu Gods Kerck een kneec-
hel-hups.
- Beede om de Wind van Gods Geest. Ontsluyp / o**
Heer / u ingekwand ! ontsluyp. 7
- Beede tegens de Geestelijcke slaep-sugt. Ick slaep**
300 vast / mijn Ziel die leyd als dood. 8
- Aen de blinckende Morgen-sterre J. C. dat Hy sijn op-**
gang verhaeste. O morgen-ster. 10
- Jesus kloppende aen de deure van sijn Bruyd. Op / op /**
doet open mijn dnybe / mijn Schoone. 12
- De kloppende Ziele, en weygerende Jesus. Jesus**
mijn Middelaer / Herland en Koningsh. 14
- Liedt van het Ick. O Ick ! o Ick.** 16
- Aen een Ziel die niet derft naderen tot het Avondmael.**
O Twijfelende Maegt. 18
- Zuchtinge van een Ziele in duyflernis. Mijn Ziel**
heeft langen tijdt gewagt. 21
- Beede om een inbreuck van stroomen des levende Wa-**
ters. Komt Oceaen van ongemeten goetheyt. 22
- Zuchtinge, om van het Lichaem der sonde ontslagen,**
en met Christo vereenigt te sijn. My paste wel /
als ick ging deneken. 24
- Siels-verfuchtinge O grooten Herder der ver-**
dwaelde Schapen. 27
- Siels-oeffeningh in seer diep verval, en vervreemtheyt**
van de Heere, by occasie van des Heeren Avond-
mael.

B L A D T - W Y S E R .

mael. De tijd genaekt nu weer mijn doode	Ziel. 33
Ziel-suchtinge. O Hepl Fonteyn.	44
Af-dwalende Ziel. Mijn dwaase Ziel laet u doch	lochen. 48
Den eersten Psal. op dese voet gestelt op de selve voys.	
Die niet godloose sien niet om en gaet.	50
Den Tweeden Psalm. Wat oorzach of de Heydenen	
beweegt.	51
Liedt van onse Vreemdelingschap hier op Aerden. O	
God en Schepper hoogh gepresen.	53
Den rechten plicht eens Christens. Seer heyligh	
Heerlijck wijs Alwaerdigh.	37
Ziel-suchtinge tot den Heere Jesus. Somme der	
gerechtighepd.	60
De Minnende Jesus en weygerende Ziel. Neh mijn	
Orindinne.	61
De Minnende Ziel en weygerende Jesus. Neh Je-	
sus bliet op.	62
De Minnende Jesus en minnende Ziel. Wel nu ick	
min u.	63
Liefde-liet. Mijn Jesus soud ick u hoortraet niet	
minnen.	64
Ziels uyt-gestreckte begeerte tot Godt. O liefde	
Godt.	68
Den Hemelschen-arend, sijn vlucht spoedende naer het	
doode lichaem, Luc. 17. Alles bind' ik vol elende.	69
Het Hemels-lied der Engelen, nagestamert op der	
Aerden. Onepndich Algenoeghsaem Heer.	72
Samen-sang, tusschen een wereld-lievende en een Go-	
delievende Ziel. Op my! wat valt het suur / wat	
valt het smert'lijck.	74
Uytrechts herstellinge uytgesongen. Kom! Aert-	
rechts Israel.	78
Innige suchtingen van een Geestelijck verheemelde	
Ziele, om verlossinge uyt desen aardsehen Taberna-	
kel. Seg Jesu seg/ hoe lang moet ik met breefen.	80
	De

B L A D T - W Y Z E R.

De mogentheyt van 's Heeren Christi Herders-staf. Ghy hadt van oudts / O! gzoote Schapen-her- der.	82
Het Ecuwigh liedje. Wanneer dees tijt-gozdijn.	84
Zuchtinge der Zielen. Daer berst mijn Ziel in klag- ten upt.	87
Schepsels ydelheyt en Scheppers Heerliekheyt. Ede- le Ziel on-epndig stof.	89
Gedachten voor het Avondmael. Soudige Ziele / seg waer wijsje heen.	92
De blijdschap des Heeren sal uwe sterckte sijn Ne- hemia 8: 11. Wat heb ick tijt wel eer besteed met woenen.	94
Hert-kalmte van een Lief-hebber Jesu. Hoe dat het gaet of niet en gaet.	99
Suchtingen tot Jesus, om van de Ziels-ellende ver- lost te worden. Soete Jesu / hoorz mijn schry- en.	102
Het Hooge-lied van Salomon, het eerste Capittel, Het I. Gesangh. Op kusse my met de kussen.	119
Het tweede Gesangh. Gelijck u mijn Brindin by Daerden.	120
Capittel II. Het derde Gesangh. Ick ben een Roos / ick ben een Roos van Saron.	122
Capittel III. Het vierde Gesangh. Ick socht 's nachts op mijn leger Hem.	124
Capittel IV. Het vijfde Gesangh. Siet op sijt schoone mijn Brindinne.	126
Capittel V. Het sesde Gesangh. Ik ben in mijn Hof gekomen o mijn Suster.	128
Capittel VI. Het sevende Gesangh. Daer heenen is u Lieffte waer gegaen.	131
Capittel VII. Het achtste Gesangh. Hoe schoon sijn uwe gangen in de schoenen.	132
Capittel VIII. Het negende Gesangh. Och dat gij / gij my waert gelijck een Broeder.	134

M E D I -

M E D I T A T I E

Over de levenloose en doode staet der Algemeene Kercke.

Voyse: Op den 6. Psalm.

I.

Dorre zielen laber /
O groote doode graber /
Wiens vaendel is het Krups :
Alte Kerck (magh ick 't soo noemen)
Of sonder te verbloemen /
Ik segh eer een kneechel-hups /

I I.

Is op-gepropt van schoncken /
Die ober langh al stoncken /
Vermollemt en verrot :
Vergeefs is al u snoepen /
Dor hout en wil niet groeyen /
Geen doode Wijn-stock bot.

I I I.

Maer die is te betweenen /
Dat dese stapel beenen /
Seght datse lebend' is /
Gesont en wel te passe :
O stof / o grups / o asse /
Op siet de waerhept mis.

MEDITATIEN.

I V.

O beenen / steenen / sercken /
 Wel aen toont dan u wercken /
 Indien gij levend sijt ;
 Ach waer mijn seggen leugen /
 Wat sou ick mi verheugen /
 Wat waer Gods volck verblijft.

V.

Wie of uw op komt stoocken /
 O sijdeloose spoocken /
 Wie ist die u beleest /
 Wie loopen in u schimmen ?
 De Duyvelen Gods simmen /
 En Apen van sijn Geest.

V I.

Die geest gedaelt van bobbe /
 Die geest van 't repn gelobe /
 Die Geest die levend maecht /
 En blijft niet meer verhoolen /
 Als vier of heete koolen /
 Die branden wat haer raecht.

V I I.

De leugenaers der hellen /
 Die seggen dat haer bellen /
 Volkomen lijden sijn :
 Si hebben u haer slaven /
 De ooggen upt-gegraben /
 En nu treckt gij haer lijn.

V I I I.

O Jesus wordt verbeden /
 En drijft dees' onbesneden
 eens upt u Beede-hups,
 Komt maecht geknoopte sweepen /
 En stoot met rouwe neepen /
 Haer buxtar dit gespuys.

I X.

Of / blaes eens op die schoncken /
 En stropt een handt vol boncken /
 Op 't Kerck-hof van u Kerck:
 Want al die blecke dooden /
 Die hebben geest van nooden:
 Op Jesus toont u sterck.

X.

Komt breecht de graven open /
 En wilt de Lijcken doopen /
 Met water / vier en geest /
 Gaet heen op heen eerst passen /
 En wilt het rist eerst wassen /
 En het dan soo geneest.

X I.

Uw' kracht is niet gebreecken /
 O Jesus / gantsche Beecken
 Trecht gy wel upt een knots.
 Gy kond een stock doen bloeyen /
 Gy deed wel eertijts groeyen
 Amandels aen een knots.

X I I.

Send regen upt de hooghte /
 Uw' Acker spijt van drooghte /
 Een pder roept op 't meest
 Na u o ziele laver /
 Komt weyd ons in de klaver
 Van u beloofde Geest.

P. van SORGEN.

MEDITATIEN.

JESUS TROOST-LIED;

Aen den klagenden Beweender van den levenloosen en dooden staet der Algemeene Kercke.

Op de wijze van den 6. Psalm.

I.

M Edogenden beweender/
Liefd'-dragenden besteender/
Van **M**ijn verballeh Kerck/
Komt / set u aen **M**ijn voeten/
Ich sal u druck versoeten /
En toonen levens-merck.

II.

Rom. 11. **I**n zeben duysend zielen/
4. Die niet voor Baal knielen/
Noch kussen zijnen mond :
Mijn kragt is niet geweken/
Geen magt kan 't zegel breken
Van 't Eeuwige Verbond.

III.

Al zijn de Helle-spoken/
Ten afgrond wpt-gebroken/
Zp spillen haer geweld/
Op alle die ten Leven/
Van my zijn opgeschreven/
En in **M**ijn Raedt getelt.

IV.

Zp die haer **C**hrist'nen noemen/
En op de waerhepd roemen
Dat wptterlijke Volck /
Die maer de letter hemmen/
En haer niet laten menmen/
Dooz 's Hemels Hepl'gen Colck.

V. Die

ende ZIELSUCHTEN.

5

V.

Die zijn wel doode rompen /
 Wel bozmeloose klompen /
 Wel lijven sonder kragt ;
 Maer Ick sal haest verschijnen /
 Tot troost van al die quijnen /
 Vertrout / Mijn Volk / en waagt.

VI.

De Spring-bloed der Genaden /
 Daer 't aertrijck in sal baden /
 Na 's Vaders hoog bevel /
 En kan / nog sal / niet komen /
 Dooz dat de hand der vroomen /

Dan. 12:1. Is weg / siet Daniel.

VII,

Deut. 32: En Moses / Mijn Propheeten /
 36. Die hebben dit geweten.
 Dan sal Ik Michael
 Een Geest des levens senden /
 Tot aen des aerd-booms enden ;

Ezech. 27: 't Veld van Ezechiel.

10.

VIII.

Sal dan van menschen krielen /
 En weergebaerde zielen /
 Gehoed met Hemels mergz

Deut. 32: Den Hejden sal den Jooden /
 43. Dan juphend' / komen nooden /
 Tot Wijnen Hepl' gen Berg.

IX.

Matt. 25 Al schijnen selfs Mijn Schapen /
 5. Met 't dwase Volk te slapen /
 Waght haest een and'ren staet :
 En 't blinken van Mijn lupster /
 Het alderdoebigst dupster /
 Gaet dooz den dageraedt.

N. N.
 Op

Op het voorgaende.

Op de wijze van den 9. Psalm.

I.

Inu Godts Kerck een kneechel-hups
 Dol beenderen / en stoffen grups /
 Van veel upt-gedroogde merg-schoncken
 Die ober-al / al langt stoncken !

II.

Sijn sp vermollemt en verrot /
 En als de Wijn-stock die niet bott !
 Daarom de moet niet opgegeven /
 Die dooden sullen weder leven :

III.

Want onse Godt die lebend' is /
 Waerlijck geen Godt der dooden is :
 Maer sal seg self aen haer vertoonen /
 En by / en in / haer komen woonen.

IV.

Daer sal nog eens dat licht op-gaan /
 Daer Godt in 't Woordt doet van vermaan /
 Jahoba selfs / sal noch verschijnen /
 En leven doen die hier nu quynen /

V.

Zae met dooden gerekent sijn /
 En leggen als in een beswijm /
 En kragteloos / en sonder kragten ;
 Hebt nog gedult / een wepnig wagten ;

VI.

Want hy die nu te komen staat /
 Sijn Kercke niet geheel verlaat /
 Al sien wy niet hoe 't sal geschieden /
 De Heere sal sijn Geest gebieden.

VII. Want

ende ZIELSUCHTEN.

VII.

Want sijne handt is niet verhoort/
Men magt het hem oock niet en schoort /
't is sijne wijsheyt die de saken /
Die duyster sijn weet licht te maken.

VIII.

Hoe reyck-halft Sion na dien dagh /
En seyt komt dog o Jesu agh !
Met uwen Geest / en heeft gelobe /
Ach dat hy daal / en koom van boben.

B E E D E

Om de Wind van Gods Geest.

Op de wijze van den 51. Psalm.

I.

Ontsluyt o Heer / u ingewand ! ontsluyt /
Als is beloost / Schat-kameren van winden /
Op komt doozwaept den Hof van u beminden.
Want by gebreck van Geest gaet alles upt /
't ontbreect u Heer 't ontbreect u aen geen macht,
Uw armen sijn niet korter noch niet langer
Als opt wel eer het jeugdigh kruyt versmacht /
Maect het ons niet dooz langh verdoeben banger.

II.

De boose groent' en schiet vast weeligh op /
Sijn oog pupilt upt / gerimpelt sijn sijn darmen /
En gy helaas vergeet den hoop der armen /
En send gy water het is drop dooz drop ;
Waer sal dit Heer / waer sal dit epnd'lijck heer /
A Thuyt gelijcht een huplende Woestijne /
Hy wordt aen al het wild gebiert gemeen /
Daer nestelen selfs / Wolven / Dossen / Swijnen.

MEDITATIEN

III.

Ⓞ Noorden-wind / o strengen wind ontwaecht /
Ⓞ Wind / gy kond haest / als top het niet dencken /
De Stam en tack van hooge Ceders krencken /
Komt waert eens dat het alles schut en kraecht /
Vertoon ulw by aen ons als een Orcaen /
En smijt om-ver wat niet booz u wil bukken /
So moet o Heer / so sal en moet het gaen /
Tot supperingh soo moet dit wat aen dypgen.

IV.

Ⓞ Zuiden-wind / o saghte wind / ontwaecht /
Ⓞ Wind / gy kond so ligt als top het dencken /
Weer geeft / en jeugt en leven aen ons schenken ;
Toont maer u kracht / die doode lebend' maecht /
Of toont u eens als op het Pinxter-feest /
En doet ons sijn van so een wind getupgen /
So sullen top vernieuwt door Jesu Geest /
Een boetsaem sap upt volle borsten supgen

P. V. S.

B E E D E

Tegens de geestelijke slaep-sugt.

Op de wijze van den 51. Psalm.

I.

Ick slaep zoo vast / mijn Ziel die leyd als dood /
En ick ontsie mijn oogen eens te wrijven /
Ey kom: o God die slaep-lust van my drijven /
Al wat het met een harden douw of stoot :
Of trecht my met de beenen van dit Bed /
Maer op ick ben soo zorgeloos gaan rusten /
Of dondert met de bloecken van Alw' Wet /
Tot dat ick eens verlaet mijn duple lusten.

II. Ick

II.

Ick heb helaas het slumieren soo lief/
 Ick lig en ronck en wentel in de sonden/
 Mijn schuld is meer als hondert duysent ponden /
 En noch soo slaep ick sonder quyring brief.
 Ick weet dat schuldnaer geen rust en past/
 Sp moeten booz de stem des Eyschers beben/
 Sp breefen staeg te worden aengerast /
 Dit bonnis leyt al in haer hert geschzeben.

III.

O Jonas hoorz gē niet den fellen wind
 Soo bulderen/ hoorz gē de Zee niet woelen ?
 Of sijt gē gansch berooft van u geboelen
 Of sijt gē doof of sijt gē stecke-blind ?
 Gē slaept en snozcht in 't opperst' van de mast /
 Gē sijt gerust / en laet biolen sozgen /
 Als waer daer niet een penning tot uw last /
 Of dat gē waert booz 's Regters oog verbozgen.

IV.

O trage Ziel / 100 | waer als steen of lood /
 Staet op / soo sal de Morgen-ster u ligen/
 Staet op / en dencht om uw' versumpde pligten/
 Verlaet de slaep/ de suster van de dood.
 O Ziele siet / hoe wepnigh tijds u rest /
 De Zupder son die roept u om te wercken/
 En soo gē niet verlaet uw' stinckend nest /
 Soo doet gē erger als een Hond of Wercken.

P. V. S.

Aen de Blinckende Morgen-sterre J. C.
dat Hy sijn opgang verhaefte.

Toon: *Repicavah.*

I.

O Morgen-ster
 Veel blancher als de Maen /
 Gaet op gaet op / en wilt noyt ondergaen /
 Komt booschapt dat den Dageraat breekt aan /
 Ep laat dog Uw' klaerheid en blinckende stralen
 In uw' Spelonck / Uw' Kerck / dat duyster Hol /
 Eens neder dalen /
 En stuyp het dwaalen /
 Van soo menig Mol.

II.

Rijst blinckend Ligt /
 Rijst Jacobs Helle ster /
 De Vaderen die sagen U van ver /
 Ep siet op my / terwyl ick schier verwer
 In ongebaande en duystere wegen /
 Die nimmer Menschen-boet boozheen betrad /
 Laet licht en zegen
 Op kornen tegen /
 Op dit naare pad.

III.

Ep spoeyt U wat /
 O langverwagten dag /
 Die nimmer oog / als toegeslooten sagh.
 Wat blijf ick nog in al dit spinne-rag
 Van Harde / van Wereld / en Adelhepd hangen ?
 De gun / O I C S H S / maer dees' eene bee
 Men een gebange ..
 Van d' Oude Slangē:
 Breekt sijn kop ontwee.

IV. Ick

IV.

Ich sie / ich sie /
 Maar ich en weet niet wat /
 iets diergelijx / als ich wel eer besat /
 Doen ich de Wereld met mijn boeten trad.
 Mijn hert dat huppelt en maakt sig vast byzolk /
 Het singt het springt het maakt een Helden-lied /
 Is 't waar of dool ich /
 Satan dien Moolich
 Dunct my / dat al bled.

V.

O Prince van
 De dicke Dupsternis /
 Ich voel dat ich niet meer de bystand mis
 Des geenen die uw' Errif-byand is ;
 Hy leert mijn oog al uw' diepten verspieden /
 Hy wapent my met ongemeene kragt /
 Gy moet nu blieden /
 Want uw' Gebied / en
 Gelt niet als het plagt.

VI.

De nagt verdwijnt /
 Dat schoone Morgen-root /
 Verdrijft de slaap de suster van de Dood /
 En seld ons al het sienlijke bloot ;
 De Sonne die nadert de himmen /
 Ger lange streekt hy 't hooft ter golven opt :
 Weg / weg / o schimmen /
 Daar komt hy klimmen /
 Als een frissche Bzupd.

JESUS kloppende aen de Deure van sijn Brúyd.

Stem: 's Morgens in 't kriecken &c.

I.

Jesus.

O P/ op / doet open mijn Dupbe / mijn Schoone /
 Ich staë hier bupten aen de Deur en wagt /
 Mijn Vader woud met my t' uwent wel woonen /
 Maer in te varen selfs in dese nacht /
 En soo ons niet al strax wierd opgedaen
 Soo souden w' elders moeten heenen gaen /
 Daerom Dziendinne staet ten eersten op /
 Gp weet dat ick niet gaeren d'ichwil's klop.

II.

Ziele. 'T is middernacht en ick leg nu te bedde /
 Ich ben ontkleet / mijn oogen sijn vol vaech /
 'T sal wel hoog dag sijn / dat derf ick wel wedde /
 Er ick uyt dese sagte beeren raech /
 En als ick dan gekleedt ben en gereet /
 Soo sal ick H ten eersten doen de weet /
 Lust het H dan tot my te komen in /
 Ich sal H bepd' ontfangen als Dziendin.

III.

JESUS. Ziele gp moet ons geen wetten boozschryben /
 Maer nu en weet gp niet het geen gp doet ;
 't sou u die vaech wel haest kunnen verdzijben /
 En loopen deur en grendels onder voet /
 Maer neen mijn voeten agt ick veel te waert /
 Dewijl gp d'uwve soo sorgbuldig spaert /
 En die niet wilt besord'len met wat stof /
 Dat ick tog daetelijck sou wasschen of.

IV. Ziele.

IV.

Ziele. **J E S U S** hoe moogt Gy een Mensch tog
soo quellen/

Ich ben schier naect en hier en is geen licht/
Ik sal my niet heeren aen kloppen of bellen/
Ich denck uw saeck is van geen groot gewigt.

JESUS. Ja Ziele grooter als gy dencken kunt/
Het licht en leven word aen u gegunt:
Oock heb ich hier een mantel/ roek en bloed/
Die soud gy hebben soo gy open deed.

V.

Ziele. Ja/ ja ich geef niet veel om Ik schoon praten/
Of 't nu of morgen is komt niet soo nauw/

JESUS. Volmaechte wilt gy my nu niet inlaren/
Terwijl mijn hoest en hair schier druypt van douw:
Wel aen ich gae dan lieffte/ vaer dan wael/
Terwijl gy voor den Hemel kiest de Hel/
En my u Dziend geeft smadelijck den schop/
Ich seg u oock mijn gunst en vriendschap op.

VI.

Ziele. My my daer gaet My weg/ **J E S U S** keer
weder.

Keer weder o mijn liebe Bruydegom/
Die my daer eben nog aenspraecht soo teder/
Hier binnen sijt gy althd welkcom/
Helaes/ waer is mijn aengenamen gast/
Roep my dat ich niet meer heb op-gepast/
Waer is hy nu/ waer is mijn liefften heen/
Och waer ich strack geweest soo flux ter been.

VII.

et slot en klopper die druppen van Marzhe/
Och of ich wist waer My was heen gegaen/
Ier helpe geen schrepen/ geen piepen/ geen kicren/
Ich staer op koolen/ ich moet mee ter baan/
Ich sal mijn Ziele nimmer geben rust/
Tot dat ich Hem bind en weer heb gekust.

Weet gy het niet gy wagers van de Stad /
 Wat **J E S U S** heeft gekosen booz een pad.

VIII.

JESUS. Hier ben ich selber mijn schoone **Vriendinne**

Geeft hier **H** hand / wy sullen t'samen gaen :

Kond gy nog **J E S U S** een **Ziele** beminnen /

Die gy soo liet in wind en regen staen.

Ziele **I**ch houd **H** vast / ick hebbe **H** nu gewis /

Ich sal **H** kleven aen gelijk een kles /

Ich kan niet sonder **H** een stap-weegs gaen /

Ep laet my nopt op eygen beenen staen.

P. V. S.

De kloppende **Ziele**, en weygerende **J E S U S.**

Stem. : 'Smorgens in 't kriecken &c.

I.

Ziele.

Jesus mijn **Middelaer** / **H**eyland en **Koningh**
Ep doet my open nu te deser uur.

Jesus. Wie of soo stoutelyk klopt aen mijn wooning

Ziele. Het is een seer verlegen creatuur /

Die met synselven weet geen langer raet /

De wyl syn **H**eyl in uwe komst bestaet :

Ep komt dan **J**esus komt dan metter spoet /

Want gy sijt waerelyk mijn hoogste goedt.

II.

Jesus. **I**ch heb so menighmael moeten staen kloppen /

Maer nopt en was tot uwent pemant t'hups /

Dooz mijn stem scheent gy u ooren te stoppen /

En nu komt gy tot my geperst dooz kruys /

Moet

Moet ick nu stracks ontfangen in mijn schoot /
 Een die so menighmael my bukten stoot ?
 Heen / heen o Ziel g' stelde my te leur /
 Wacht nu oock wat daer bukten, dooz de deur.

III.

Ziele. 'k Bid u / doet open / o Jesu mijn schoone /
 Mijn Vriend / mijn Man / en liebe B'rupdegom.
 Jesus. Trouwdoose konnen hier binnen niet woonen.
 Het geen gehoozsaem is / is wellekorn :
 Daerom so segh ick tot u Ziele gaet /
 En soeckt by u we oude boelen raedt :
 Want aen mijn deur en vind g' geen gehooz /
 Ick ben hier binnen / wacht g' daer wat booz.

IV.

Ziele. Mach ick u bidden / doet dese reys open /
 G' sijt niet beter immers als u woort /
 Waer henen soud ick elendig lopen ?
 Ick sal dan wachten hier booz aen de poozt /
 Tot dat g' eens dooz mijn gestage klacht /
 Sult wesen wat bermurbot en versacht :
 Ick weet / dat g' een Ziel die altpd klopt /
 Noch nimmer hebt van utwe deur geschopt.

V.

Jesus. Hier van o Ziele sal niet met al werden /
 Maer so g' toch tot wachten sijt gesint /
 'k Sal sien wten van ons twee 't langer kan herden /
 G' sloegh mijn kloppen oock eens in de wint ;
 Daerom so seg ick noch eens Ziele naet /
 Want al u kloppen doet als noch geen baet :
 Gaet heen en halt my doch niet langer moe /
 G' stoot booz my oock eens de deure toe.

VI.

Ziele. 'k Sal dan stant vastelick wachtende blijven /
 Ick sal niet wijken oock een binger breet :
 Niemand en sal my van dese plaats drijven /
 Daer ick tot doot en leven ben gereet /

En schoof my nimmermeer woꝛdt opgedaen /
 So sal ick blijven aen den doꝛpel staen /
 Ja soo men mijn de deur niet open stelt /
 Ick moet 'er in met bidden of gewelt.

VII.

Jesus. Ick geef / ick geef t u o Ziele gewonnen /
 Ick kan niet langer u versoeck af-slaen /
 Komt in ick sal nu u bede vergonnen /
 't Is lang genoeg mijn weꝛꝛen uꝛgestaen ;
 Ick sal u voeren by mijn frissche wijn /
 Daer sullen wy te samen bꝛolijck zyn /
 Ick sal u bꝛengen in mijn beste Sael /
 Daer sult gy met my houden Abond-mael.

VIII.

Ziele. Mijn Ziel kan sonder bestwijken niet draegen
 De soetigheyt der woꝛden die gy spreekt /
 So niet u handen mijn stutten en schragen /
 En gy met Appelen my sterckt en queecht.
 Dooꝛwaer ick had het nimmermeer gedacht /
 Dat Jesus waer soo bꝛiendelijck en sacht ;
 Hierom berlegen Zielen kloꝛt maer aen /
 Gewis u woꝛdt eerlangh oock op-gedaen.

Lied van het I C K.

Wijse: *Repicavan:*

I.

O Ick! o Ick!
 Dooꝛ my so schadelick :
 Behoefstig Ick, maer in u oogen rijck /
 In boosheyt ken ick niemant uo's gelijk /
 Ick moet om uwen 't wil Jesus noch derben /
 Gy sult van Hem noch nu noch nimmermeer
 Dardon berwerben /

Ick

Ick, gy moet sterben /
Ick, moet sijn niet meer.

II.

Dat Ick en mijn /
Is oorsaeck van mijn pijn /
Dat maecht dat Ick na Ziel en Lichaem quijt /
En dat Ick als een schaduwte verdoijn /
Dat doet o Heere soo verre verrecken /
Dat is een Doozhang en een dicke Muur ;
Ep! wilt dit Hecke
Om verre trecken /
En wozt mijn gebuet.

III.

O Ick! soo trots /
Bedriegelijck en smood /
Verwacht in uwen boesem schoot op schoot /
Ick seg u aen in Jesus naem de doot :
Op sal u die neck en die beenen verberecken /
Die neck en senulo' van onbucgdaer stael /
Die sal hy weecken /
En u doen spreekken
Haest een and're tael.

IV.

Opandich Ick,
Soo vriendelijck in schijn /
Op sult eer lang aen 't Krups genagelt sijn /
Daer sult gy sterben met een lange pijn /
A bonnis dat lepdt al dat lepdt al gestreecken /
En dit beslupt is onverbiddelijck :
Heer op uwt spreekken /
Of op uwt teekken /
Soo wozt Ick een Lijck.

V.

De bitterheyt
Die wijckt van deese doot /
Op nodigt my te rusten in haer schoot ;

Op! machtig Heer / geeft my de leste Soos /
 Teppen Ick laet dat ten grabe maer dalen /
 Of buygt en brengt het op eem and' te dreef /
 Ik wil duysentmalen
 Dit woort herhalen /
 Sterf Ick, *Jesus Ick.*

P. V. S.

Aen een Ziele die niet derft naderen tot
 het Avondmael.

Wijse : Lof-sang Maria.

I.

Jesus.

O Ongheloude Maegt /
 Hoe komt dat gy vertraege
 Om tot my in te komen ;
 Indien gy sijt belust
 Maer vrede / troost en rust /
 Welkom dan sonder schromen.

I I.

Ziele. **O** Heer ick kan niet staen /
 Veel minder tot u gaen /
 Want icken heb geen boeren /
 Mijn Ziel is dom en grof /
 Sy doet niet als in 't stof
 Gelyck een Mol te woeten.

I I I.

Jesus. **O** Ziel komt ebentwel /
 Met al dat vuyt gestel /
 Ick sal u wel berisieren /
 Ick sal u leeren gaen /

Op dese levens-baen/
Mijn Geest die sal u stieren.

I V.

Ziele. Hoe soud ick durben Heer /
Die alles noch ontbeert /
Ick ben maecht en elendig /
Van alle goet omblodt /
De schaemte maecht my root /
H woorden sijn bestendig.

V.

Jesus. Kom binnen als Dienstin /
Woont in mijn Hups-gezin /
Of wilt daer veel verheeren ;
Komt set u aen den Dis /
Daer overbloedig is /
Al wat g' mogt ontbeeren.

V I.

Ziele. Ick breec mijn stont besaem /
Sou mijn roet wel vergaen /
Met reden mag ick schonten /
En Heer gelijk g' weet /
Ick heb geen Waplofs-bleedt
Om aen u Dis te kinten.

V I I.

Jesus. O Ziele komt aen maecht
Hier ben teke aen vermaecht /
Ick sal u kleeeren geben :
G' moet eerst sijn ontbloot /
En aen u selven dood /
Soe g' met my sult leven.

V I I I.

Ziele. Wel aen dan Heer ick kott /
Ick word u epgendom :
G' spreekt my na mijn herte /
G' sijn mijn Medicijn /

MEDITATIEN

Mijn kleet / mijn broot / mijn wijn /
 Ep stilt en heelt mijn smerte.

IX.

Jesus. Maer Ziel weet dit booz af /
 Soo ick u lust niet gaf /
 Wilt daerom niet verschycken /
 Maer weest hier in verblijdt /
 Dat ick u op mijn tijdt /
 Genoegsaem sal verquicken.

X.

Ziele. Ick kom dan op u woort /
 Tot in de binnen poort /
 Van u Palais o Heere ;
 In plaetse van een kroon /
 Gevecht my u Scepter toe /
 Soo sal my niemant deeren.

XI.

Jesus. Hoe sijt gy nog soo schult' / c
 Ick ben geneygt tot uw' /
 Schoon gy dat niet kont voelen ;
 Staet maer een wepnig stil /
 En laet u eppen wil
 Niet meer soo dziftig woelen.

XII.

Ziele. Mijn lust / mijn wil / mijn dzift /
 Schenck ick u tot een gift /
 Ep komt die gantsch berpletten :
 Ach waer ick niet meer ick /
 Maer Heer u wijs beschick
 Schryf ick booztaen geen haetten.

P. V. S.

ZUCH-

SUCHTINGE

Van een Ziele in duysternis.

Wijse : Psalm. 100.

I.

Mijn Ziel heeft langen tijdt gewaegt /
 Daar 't epndigen van deese nagt ;
 Want sonder Ster- en Son noch Maan /
 En kan ich niet een stap-weegs gaan.

II.

Ich leg geduyzigh in het sand /
 Want niemand bat my by der hand /
 Ich vzeese dat ich stozten sal /
 In 't alleruitterst' ongebal.

III.

Ich kan niet op de gladde baan
 Des Werelds / sonder Leydsman gaan ;
 Ep send Uw Waarhepd send Uw' ligt /
 En onderwijst my van mijn pligt.

IV.

Verdzijft de dicke duysternis /
 Waar dooz ich u soo dickmael mis /
 Mijn krancke Ziele doch geneest /
 En schenct my weer een nieuwen Geest.

V.

Mijn Ziel die leyd schier als ver smaght /
 Terwijl de Satan daarom lagt :
 Ep opent Heer het is hoog tijd /
 De Schat van Uw' barmhertigheyt ;

VI.

Dan sal ich sonder epnd of maat
 U loben met een blij gelaat /
 Dan sal my noyt ontbrecken stof /
 Om wat te singen van Uw' lof,

A. V. S.
 B. E. E.

Om een inbreuck van de stroomen des
LEVENDE WATERS.

wijse: Psalm 79.

I.

Komt Oceaan van ongemeten goetheyd /
Komt Eynd' loos diep van ongesmaeckte soetheyd /
Komt opent H versgelde Fonteyne /
Doozwatert een amechtige Woestijne ;
O Zee zoo water-rijck /
Dloeyt ober Dam en Dyck
Van onse hooge harten ;
Ach God gedooog het niet /
Wp doen ons self verdziet /
En meenen H te tarten.

II.

O lebend' water dat den dorst kond stillen /
Der geener die alleen maer dzyncken willen ;
Stroomt klare Dliet / op schijnt by-na bezoozen /
En dompelt ons tot ober hooft en oogen
In JESUS dierbaer Bloed /
Dien kostelijcken Bloed /
Daer duysende Melaetsen
Haer plagen wierden quye /
Wp gaen ons nu ter tyd
Aen dit Bethesda plaetsen.

III.

O bolle stroom / en groot getal van toebers /
Op Slons heyl / die leggen op Hw' Oebers
En gapen vast naer water / als de Dissen
In 't gulde sand / daer se haer hooft-stof missen ;
Komt op Hw' Oeber Raen /

Soo bol als de Jordaan /
 Oen Jofua die Hoofde /
 Op waeren strax gedzucht /
 Indien ge maer eens wencht /
 Of soo top maer geloofden.

I V.

O schrikkelijck / o heptloos ingelooke /
 Word dan dien Bloed om uwen v' t' vol verschooke /
 O Heer geeft ons Lantaerens om te soeken
 Naer dit gedrogt in winckelen en hoeken /
 Maecht dit het ons soo bang /
 Op willen desen Slang
 In duysent stucken kerben /
 Op kunnen langer niet
 Het water van Uw' bliet
 Ontbeeren / of top sterben.

V.

Op graben vast / aen alle kanten gzebben
 Als eens d' Egyptenaers / Ach sal dit ebben
 Sijn sonder end ? het is al tijd van bloepelt /
 Ep doet op nieuws de dooze stammin groepen ;
 En dragen brugt op brugt /
 Kom heelt de Water-sugt
 Van u versmagte kind'ren /
 Of legt haer aen de Borst /
 En laest haer sellen doost /
 Uw' volhepd sal niet mind'ren.

Suchtinge , om van het Lichaem der
sonde ontslagen , en met Christo
vereenigt te sijn.

Toon : Psal. 118. *Of indien men een Vers in twee splys
op de wijze van de 10. Geb. Of Reveillez vous.*

I.

Mij paste wel / als ich ging dencken /
Wie dat gy sijt / een groot ontsag :
Ep wilt my sulcken Geest eens schencken
Dat ich ootmoedig bidden mag.
'k heb veel van u te bidden Heere /
Mijn arme siele klaagt haer nood /
Sp kan dat boozdeel niet ontbeeren /
Of sp valt aen uw' voeten dood.

II.

Verlost mijn siel van Vleesch en sonde
Want die belegeren mijn Hert /
Hier van ontfang ich wond op wonde ;
En ich blijf in haer strich verwert /
Sp soecken my van u te seheden /
Sp sijn gedurig op de jagt /
Ich kan haer veeltijds wel ontmyden /
Maer dickwils leg ich eer ick 't dagt.

III.

Soo leef ich sonder u ellendig /
Ich ben gedurig in de Lp /
Wie kan wy geven kragt inwendig ;
Dan gy / alleen / o Heere gy /
Want niemand anders kan my helpen /
Ich staer ontbloot van goede raad /
Mijn Weedom woll my oberstelpen /

Berschiijnt Heer eer het woord te laat.

IV.

Wie sal dit werck booz my voleynen /
 Wie zal mijn zaak zig trecken aan ?
 Ick sie aen alle kant ellende :
 Mijn Dvanden sijn op de baan /
 Spzack iemant uu tot my van Dzedē ?
 Was God mijn Dziend tot deser stond /
 Ick sou hem dwingen met gebeden /
 En soecken tot dat ick hem vond.

V.

Du moet ick als een dwaase sterben /
 Ick ben geen snoer / geen deel / geen lot /
 Om met de Hepligen te erben /
 Ick ben verstecken van dien God :
 En JESUS heeft in heeten toozen
 My uptgewesen upt sijn Rijck /
 Wat raad / wāt moed ? Ick ben verloozen /
 Want alles neemt van my den wijck.

VI.

't Is dan te laat om iets te krijgen /
 Van 't Goedt booz Droomen weg-geleyd /
 Ick sal van droefheyd neder-zppen /
 Het Graf dat is booz my bereid :
 Wat baten traenen met gebeden /
 God sluyt sijn oozen daer booz toe /
 Hy geeft geen antwoord op mijn reden /
 Het schijnt Hy is mijn bidden moe.

VII.

Ick wil voortaan van stille swijgen /
 Ick ben van 't roepen hees en stom /
 Ick sou maer straf aan straffe rijgen /
 En kom ick om soo kom ick om ;
 Hy sal my dog ter helle senden.
 Het woorden als een een donderflag /

MEDITATIEN

Gaat weg / want ick u nimmer kende /
 Gaat weg in 't eeuw'ig Wee en Ach.

VIII.

't Sou wesen wonder boven wonder /
 Indien ick nogh ter naauwer noot
 Wiert opgetrochen van hier onder /
 Het desen kuyl of watergoot :
 Wierd my een middel aangelwesen /
 Om op te staan wpt desen slijck /
 Hoe sou God van my sijn gepresen /
 In mededogentheid soo rijck.

IX.

't Sou JESUS, JESUS moeten wesen /
 Die my sou nemen onder hand /
 Indien ick immer sou genesen
 Van desen doodelijcken brand.
 Soe op nu maer een woord wilt spreekken ;
 En dat uw' oog maer op my viel /
 't Waer reyn en supber van gespreekken
 En ick had een gesonde siel.

X.

Op Heere komt mijn hert berand'ren /
 Komt slaat het dat het weecher word /
 Drijft d'eene sonde booz den and'ren
 Wpt dit mijn ongestorven hert.
 Komt in mijn stille siel nu wercken /
 En toont daar wat Uw' arm vermag /
 Dog wilt my onder tusschen stercken /
 En geest my dan by slag op slag.

XI.

Ick kan het klaareljck bezorden /
 Dat ick uw' medewerking mis /
 Om dat ick nog niet sie dat goede /
 Dat in Uwe Soone JESUS is :
 Kon ick in dien uw' wel-geliefde

Geloof

Geloobig en gelaten sijn /
 De droefheid die mijn ziel doozgiefde /
 Die sou maer Balzem dooz my sijn.

XII.

God verhoort my in dien Soone /
 Dien soon eens aen het kruys gedood /
 Op dat ick soo by u mag woonen /
 En rusten in Alw' sagten schoot /
 Ich kan booztaan een weinig hoopen
 Dat JESUS my sal maken by /
 Kom JESU, kom haest tot my loopen /
 En maecht dooz Alw' komste by.

P. V. S.

ZIELS-VERSUCHTINGE.

Op de wijze van den 8. Psalm.

I.

O Baaften Herder der verdwaelde Schapen /
 Die t' eenemaal verlooz'ne op komt rapen /
 Mit d'afzont van het grond'loos sonigh niet /
 Daer 't hoop'loos lept soo op geen hulp en biet.

II.

Beschou mijn siel / soo jammerlyck versoucken /
 En in een Doel van schult en smet verdzoncken /
 Begraven in het nare duist're graff /
 Daer noit de Son haer helder schynsel gaf.

III.

Ich wil somwijl eens poogen u te bliogen /
 O Jesu lief; maer als ick sal gewagen
 Van mijn elent / ontbrecht my tong en hert /
 Mijn siel die is rampsalig sonder smert;

En

IV.

En schoon ick weet dat Uw afziende oogen /
 Verbuylt met U bypwilligh meededoogen /
 Dooz gronden 't innighste van mijn gemoet /
 Gedodgh noghtans dat ick U val te voet.

V.

Om doo? U hulp mijn diepe herte plagen /
 (Doo ver als ick die hen) U booz te dragen /
 O Boom des Leebens / wiens geneesend' blad /
 Der Hebd'nen Hepl / alleen in sich bebat ?

VI.

Ghy weet helaas ! dat ick mijn gansche leeben
 Heb aan mijn eegen sin en wil gegeven /
 Het hoogh gebiedt van lighaem / en van siel /
 Die my oock dreeben daer het haer gebiel ;

VII.

Verbzemt van 't hoogste Goet / de ware ruste
 Van 't keed'lyck schepsel / ging ick my verluste
 In 's wereldds pdelheyt / en gaf mijn vlees
 Sijn bergenoegen / bzemt van Uwe vrees.

VIII.

't Geselschap van de dert'le twighden /
 Was mijn vermaek in plaets van Godsdiensst-plig-
 Mijn hobaerdp in 't tierelijck gewaet . (teit /
 Was doenmaels niet het minste van mijn quaet.

IX.

Al wat het schepsel schoon had en berminn'lyck /
 Als wat tot voetsel strechte van het sinn'lyck /
 Van wellust / en van hoogmoet / was mijn wensch /
 Al een van u verbzemt onsinigh mensch.

X.

In 't midden van dees afgzondt van ellenden /
 Quam sig uw Geest in obertupping wonden /
 Doo? soo ver tot mijn dwaes verblint gemoet /
 Dat ick booz U o Heer erkennen moet.

X I. Dat

XI.

Dat ick mi blind' een af-gront van Godloosheyt /
 Een t'samen-knoopinge van enckel boosheit /
 Een bitt're gal / en huilende woestijn /
 Een sondig niet / besootelt als een swijn.

XII.

'k blind mijn verstant de leidster mijner siele
 Dol duisternis / waerom mijn noot bebtelen
 De Majesteit en glantsch van 't heyligh Woordt /
 Waer dooz uw Geest 't verlicht gemoet behoort.

XIII.

Dit 's d'oozsaech d'aenbiddeijke schoonheit /
 En liefde / die dooz 't heylig oog ten toon leyt /
 Dooz mi tot hier toe verborzen sijn /
 Want 't Geest'lyck van geen onherboozen bijn.

XIV.

Den af-gront uwer Algenoeghsaemheeden /
 Uw Goetheyt / Wijsheyt / o oneindige reeden /
 Uw maght / en hoogheit sijn mi onbekent /
 Hierom is 't hert van uw soo af-gewent.

XV.

Dit houdt mi Jesus dierbaerheit verborzen /
 Soo komt het dat mijn siel soo sonder sorgen /
 Nog vast houd aen het hatelijck verblijf /
 In sonden / en haer walgelijck bedrijf.

XVI.

Mijn woll dien volgens bind ick gansch af-keerigh
 Van 't hoogste Goet / en tegendeel begeerigh /
 Daer 't schoon en 't soet dat 't schepsel aen komt bien /
 En 't geen 't wellustig oog'er in kan sien.

XVII.

Ten besten is het enckel dooz mijn selven
 Dat 'k leef / en wil mi schicken om te belven
 Daer 't eeuw'ge goet / de schat van saligheit /
 Waer toe mi schrick en ege liefde leit.

XVIII.

Maer Jesu schoonheit / en vernarrlijckheeden /
 En lust om met mijn gantsche heer te reeden
 In Gods gemeenschap als mijn hoogste goet /
 Dit heeft geen kracht op mijn omdaert geredet.

XIX.

Ich vind al mijn betoeringe der brieven /
 't geloof / en rege liefde en vrees der scriven /
 Der doods ring / hoop op Gode op 't hert gebort /
 Van Hem tot 't schepfel en mijn selfs gehert.

XX.

Mijn leden soude ick ganschetijck tot boosheit
 Besteen / als 't wapentungh der Goddeloosheit /
 Soo utwe hant mijn nare en wederstiel /
 En in bond 't quaeet van mijn verwoests stiel.

XXI.

Oneindigh Heer in liefde ongemeten /
 Schouaem op uwe genaden - stoel geseten /
 In Jesu wonder 't bysondijche heer /
 Dat dooz dit alle met verzoochen werde ;

XXII.

Verander doez uylanc kinder in Genade /
 Onmoet em sel die steens gemeycht ten quode
 Niets doen kan als horetoren van uyl af /
 En sich verfaeden met der swijnen draf

XXIII.

O teed're Jesu dol van ineededogen /
 Dypwillig in uwe liefde / slas uwe vogert
 Op 't sich verdervend' schepfel / neem 't gebert
 Waer mee het gaet sijn eygen siel te hoert.

XXIV.

Laet uwe niet stapten van de magt der heelen /
 En komt de hooggens haestig nedier vellen /
 Die sig O Heer verheffent regens uwe /
 Komt locht mijn hert van uwe soe bestes vellen.

XXV.

't Hoosbeerdig selfs / 't verstant uwo byandine /
't Bemoot soo ongeneyght om uwo te minne /
Verandert dooz uwo Goddelijche kragt /
Kom Jesu toont uwo Koninglijche maght.

XXVI.

Woept in mijn siel Fonteyne van de hooven /
O cristalijne becke dael van hooven /
Met 's Leebens water in de modderkuyl
Mijns herts / reyniging upt der sonden buyl.

XXVII.

Laet d'oogen self 't verblint gesicht bestaene /
Dat my uwo wijsheit dwaeg te werden leere /
En maech my Heer tot een ootmoedigh kind /
Dat nergens rust als in uwo boesem bindt.

XXVIII.

Maer ach wat segg ik / 't doel hier weder staen
Mijn gansche hert 't wil sloh niet overgeven
In Jesu hant / om blindeling sijn stem
Te volgen / en te lusteren naer hem.

XXIX.

Den wil niet sterben aer het sondigh eppen /
Maer eppen sin en wil vind' ick te neppen
Om selfs te heersehen / tot mijn eppen rust /
Te disponneeren naer het haer gelust.

XXX.

Maer groeten Jesu triumphanten Koning /
Maech van Uw wyse liefde een bertooning /
En dwingt mijn sel om tot Him te gaen /
Ontsluyp mijn hert / ep blijft niet buyten staen.

XXXI.

Wilt Satans vier'ge pijlen / bjeech sijn netten /
Wilt hem 't bloet-dorstigh opset dog beletten /
Maer maech mijn Heer weest van mijn selven wy /
Op dat ick d' uwe nu en eeuwig sp.

XXXII.

Schenck my opzeggthigheyt / geloof / en bzeesen /
 Dooz uwen Naem / en kom mijn siel geneesen /
 Van onderloochentheyt / in alles dat
 Uw Wijsheyt booz my schadelijck bebat.

XXXIII.

Laet my o Heer in eeuwigheyt verdzincken
 In Jesu bloet / met schult en smet versincken
 In d'afgront van sijn wonden / maectt my repn
 Met 't lebend' water uyt de heyl ffontein.

XXXIV.

Ach Heere Heere wilt uw toorn dog stille /
 Als gy niet helpt / wat kan ich als uw wille
 Steets weder-staen / genaede Heer genae /
 Geeft dat een stoppel dooz uw gunst bestae.

XXXV.

Ach! Ach mijn Godt! bekeer uw vyants herte /
 Wevrijdt een helle wight booz d'euw'ge smerte /
 Washt / washt met Isop in het bloet van 't Lam /
 't Verbloectt gemoet / blust wellusts heete blam.

XXXVI.

Als ich dan sien sal uwve vyve liefde /
 En wien mijn boosheit 't dierbaer hert doozgiefde /
 Dan sal mijn ziel verteeren in het vier
 Der liefde / die uw Jesu stont soo dier.

XXXVII.

Dan sal ich my uw Heer ten offeranden /
 Op d' Altaer van die liefde laeten branden /
 Kom Jesu, kom / kom ruck my uyt 't verderf /
 Leest eubdig in mijn Ziel / op dat Ick sterf.

F. V. B.

ZIELS.

ZIELS-OEFFENINGH

*seer diep verval, en vervreemtheyt van de Heere.
by occasie van des Heeren Avondmael.*

Op de wijze van den 40. Psalm.

I.

De tijt genaecht nu weer mijn doode ziel /
 Dat men u roept tot 't hepligh feest /
 Daer Jesus bloet met Jesu geest
 Wort aengeboon booz niet den die 't gebiel /
 Om naer Gods bjp ontfermen /
 Dien Heplant te omermen /
 Tot soen ons boozgestelt /
 Om van Hem melck en wijn /
 En ziele medicijn /
 Te koopen sonder gelt.

II.

De Hooge Priester van het nieuwe Verbond
 Die roept daer met een 'upde stem /
 Een vder die gelooft in Hem /
 Om toe te treen met hert / met ziel / en mont :
 Om tot de supre stroomen /
 En volle Zee te koomen /
 Daer 't water dozt verweckt
 Dooz 't drincken / en de bloet
 Het hggende gemoet
 Bedurig tot sich treckt.

III.

Het hong' righ volck heeft hier vol op gedist
 Van Jesu vleesch des levens broot /
 Hier bjtmen 't leven van de doot /
 Dooz dese spijs / die 't hert te recht verfrist :

Hier magh de ziel op teeren/
 Dit doot haer hzacht vermeerren/
 Hier heeft sy supzæ wijn /
 Dit vette vol van mergh/
 En Godes heyl'ge Bergly/

I V.

Hier is 't Bethesda daer het laeukoe bloet
 Van Godes Lam de Gad-stroof is/
 Daer t' sijner tijt de ziel gewis
 Genesen wordt/ die 't waghden is gemoet.

De wondt is noit te deerlijch/
 So's siechte te gebeerlijch /
 Woz die siechts tot hem gaen /
 Als men nu hooploos sijt /
 Dan is 't doot hem de tijt /
 Om hant aen 't quaet te staen.

V.

Hier bintmen 't al 't geen oit een siel ontzack
 Die ledigh maer tot Jesus quam /
 En 't alles upt sijn volheyt quam /
 En 't alles upt sijn volheyt nam/
 Soe diep sy doek in haer ellenden stack ;

Die sich laet oibertuppen/
 Dat hy hier maer moet bukken;
 Men Jests wil en hoort/
 Woz al sijn ongebal
 Geen hulp ontbrecken sal
 Soe hy dees stem maer hoort.

VI.

Waek op/ waek op/ waek op/ mijn lustloos heet/
 Wat leght gy op u droeffem neer /
 Hoozt nae de stem van uwen Heer /
 Want bukten hem gy noit geholpen wert /
 In hem is licht en klaerheyt /
 Het leven en de Waerheyt/

Der

Der liefden suppre Bron /
 Al 't Heplig van Hem daelt /
 Niet Heerlijks of het straelt
 Dooz slich'ren van dees Son.

VII.

't Is sie groote Heer 't is dwase sottemp /
 Dat ich blijf swerden bukten uwo /
 't Is Satans list / dit maecht my schuw /
 Wanneer gy roept home went u maer nae my /
 Als ich 't gae oberleggen /
 't en kan niet anders seggen /
 Als dat het ongelooft /
 My al dit onheyl bzout /
 Mijn siel gebonden hout /
 En dooz u stem maecht doof?

VIII.

Hier leyt de gront van al mijn ongebal /
 Dit broet my uyt die bittere bzucht
 Van sond' op sond' / ach schiep ich lucht!
 Ten sy mijn siel hier eynd' iingh smoozen sal.
 't Zijn weder-spannigheden /
 Die al mijn onheyl smeeden /
 Ach oorspronck van mijn quaet!
 't Hert is als ober-heert /
 En om / en om gekeert /
 Dit stelt my bukten raet.

IX.

Ich sterf vast heen en weer geheel verblind /
 Drest altyt troebel / nimmer stil /
 Wol eppen liefde / sin en wil /
 't Geen my de kracht verteert / en geest verflint /
 Dees plage van herte /
 Geeft ongeboelde sinerte /
 Een rottingh in 't gebeent /
 Een hantker in 't gemoet /

Die steeds haer werkingh doet /
 Schoon men 't noch voelt noch neemt.

X.

Dit jock van eygen ongerechtigheen
 Is mi aengebonden door u hant /
 Ik leg als verflagen en vermant /
 Den vpant heeft m' op d' aerd ter neer getreen /
 Mijn dwaes-heen mip kastingen /
 Mijn boosheer mip bestrijden /
 Met heymelijck geweld /
 Mijn misdaet grijpt mip aen /
 En doet 't gesicht vergaen /
 Mijn geest en kragt versmelt.

X I.

En nare doot-slaep heeft de ziel verkracht /
 Hy heeft mijn wegen af-gewent /
 En maect sijn padt mi onbekent /
 'k Ben als verwoest door Satans loofse macht /
 En 'k leggh ter neer gesoncken /
 In sonden als verdroncken /
 Verslingert in 't gewoel
 Van wellust en van bleesch /
 Ach dat mijn siel verrees
 Hvt dese modder-poel.

X II.

Oanchmoedig Heer / verdraegsaem sonder end /
 Hoe terghet het schepsel u gedult /
 Rechtveerdigh wiert mijn ziel verbult
 Met waech / en toorn en gramschap ongekend /
 Hoe heyligh sijn u wegen /
 Wie kan u sprecken tegen /
 Wie heeft u sin doorgront /
 Wat klaeght dan noch de mensch /
 Als 't hem niet gaet naer wensch /
 Ach sluyt mi dogh den mont /

XIII.

Al Iſt'els quaet bloet van hem ſelven af /
 Had maer mijn ſiel na u gebraeght /
 Maer ach 't en heeft haer niet behaeght /
 Te ſien den raet die my u waerhept gaf /
 Om doot in vuple ſonden /
 Dol ſtriemen en vol wonden /
 Verſtockt en ſonder Godt /
 Verſtandeloos / rebel /
 Naer Ieſus eben-wel
 Te blien / op u gebodt.

XIV.

Om met dien klomp van 't ſtinckend ſondig
 Wanſchappen bloedigh walgelijck / (niet /
 En wegh geworpen in den ſijck /
 Te gaen naer Hem die al mijn dwaeshept ſiet :
 Heer opent my de oogen /
 'k ben langh genoegh bedzoogen /
 Dooz 's dupbels loofelijck :
 Die uw genade werck /
 Wil ſtellen paet of perck /
 Sigh ganſchelijck vergift.

XV.

't Is waer ſek ſie dat al wat in mijn lept /
 Verdurben is dooz Adams val /
 Dat ick rampſaligh blijven ſat /
 Soo niet mijn ſiel van elders wort gebrept.
 Ick kan niet als verſwaren
 Mijn onheyl / en bergaren
 Een ſchat van Hellsche ſmert /
 Hoe 'k langer hier verblijf /
 Hoe 'k meer in 't quaet verſlijf /
 Tot 't eens gewoocken wert.

XVI

Maer 'k heb oock weer goet gerucht verſtaen :
 Hoe Ieſus naer Godts raet beſlupt /

Komt

Komt roepen 't jaer van byzpheyt upt /
 Dooz die syn-stem en roep wil gade slaen /
 En hoe de Vader meede /
 Wil maechen vaste breede /
 Sijn woordt blijft onder-pandt /
 Met die dees liefde-stem
 Gehooz geeft / en aen Hem
 In Jesus repcht de handt.

XVIII.

Geen booz-bedingh gelt in dit byz verbondt /
 Genaed' alleen is hier de boet
 Waer op men toe treet / Jesu bloet
 En Doozspzaech stelt alleen den vasten gront /
 't Geloof geeft heylighmakingh /
 En rechte selfs versackingh /
 Soek aen 't weerhoozigh volck /
 't Helpt blinden aen 't gesicht /
 Hier krijght den dawst ten licht /
 Die stamelen tael en tolck.

XVIII.

Hier jupght en bloept het upt-gedoozde velt /
 't Geloof haelt water upt den Riots
 Van 't steenigh Hert / en breecht den trots
 Van Hobaerde / so wozt ter neer gebelt
 't geen Jesus booz geen koningh
 Wou kenne / noch de Wooningh
 Van 't hert Hem ruymen in /
 En 't sterck gewapent hooft /
 Wordt van sijn kracht berooft /
 En sijn bermeynt gewint.

XIX.

Een Ziel die sich van alles vint ontbloomt /
 En dat in 't vleesch niets goeds en woont /
 Maer dat quaetaerdigh hert vertoont:
 Te sijn in sond' en misdaet geestelych doodt /

Die

Die moet hier hinnen wachten /
 Maer upstellen en verachten
 Al waerheid' hem de poort
 Ter wijsheit / die 's de plicht /
 Die van my dient verricht
 En tot 't geloof behoort.

X X.

'T is waer mijn Ziel die is seer vast verknocht
 Al 't geen mijn dwaes gemoet verlotht /
 Ik ben als een Diamant verstoct /
 En onder sond als bleeschelijck verkoect /
 'k word niet met geen lust bevangen /
 Hoe moest het Heer verlangen
 Daer Jesu komst niet macht /
 Om eegen Herrschapp /
 En Satans dwinglandy /
 Te pletteren dooz syn kracht.

X X I.

Maer niet te min gy proeft alwetend Gode
 Mijn hert / 'k betuygh vooz u / ick wensch
 Dat al u bloeck op d' ouden mensch
 Ter neder dael / om dat hy met u spor /
 't Is waer mijn gansche leven /
 Schijnt u te wedersteyben /
 Maer Heer volboer u werck /
 Met wet of liefde dwangh /
 Kom maecht het my by bangh.
 En wozt my soo te sterck.

X X I I.

Ich vind my Heer dat ick u byand ben
 Dooz mijn geboort' als bloet-verwandt /
 Van Adam / 'k legg noch steets de handt
 Men 't Heerligh recht / dies ick my schuldig heit
 Maer heer u bye liefde /
 Die Jesum 't heert dooz-grieft /

MEDITATIEN

Wert in haer glans beseft /
 Wanneer haer vier' ge schicht /
 Het alderflimste wicht /
 Upt 's Konings haters trest.

XXIII.

'k leggh my van Heer dooz uwo genaden-th'zoon /
 'k seggh amen tot die sael'ge vont /
 Waer dooz gy hepl om niet toe sond /
 Dooz die sich spoeit tot uwo gekropste Soon /
 Doet m' upt de doot verrijfen /
 En 'k sal u goethept prjisen /
 Men looft u niet in 't stof /
 Hogh 't nare dupstre graf
 Der sonden / ep berschaft
 M' een mont dooz uwen lof.

XXIV.

Maek dooz uwo bloet en geest mijn hert gedwee /
 Geest wijsheyt aen mijn dom vernuft /
 Dat nu dooz onberstant versuft /
 Bedaert mijn ziel en stilt die woeste zee
 Van ongestadigheden ;
 Kom Dins van hepl en vreden /
 Ep kom sachtmoedigh Lam /
 En maeck mijn siel bezijt /
 Van toozn en swarte nijt /
 Blust wellusts heete vlam /

XXV.

Wanneer doek dan mijn siel weer kom te dooz /
 Dat daer ick noch doost noch honger speur /
 Noch mijn verloozen staet betreur /
 Ick te vergeefs by Jesu soeck gehoor ;
 Dat snoothet noch elenden /
 My noit moet van u wenden /
 Die hoer en tollenaer /
 Ja 't geen verloozen was /

Kome

Komt soecken / en genas
Dooz doodelijck gebaer.

XXVI.

't Is waer u werck moet eerst sijn dooz gegaen /
Dooz al d' oprecht:e oeffeningh /
Delwijl 't geloof is u bedingh /
In 't heyl-verbond / maer ach wie sal bestaen /
Om hier te ondersoecken /
In hoe verhoelen hoecken /
Dat saet kan sijn gesait /
Wie weet wanneer 't gestwint
Geluyt van 's Geestes windt
Sijn hof mocht sijn doozwait.

XXVII.

Delwijl 't dooz my in 't eerst een dwaesheyt
Dat sijn dooz u een doode hont / (schem /
Ter neerlep: om u met de mont
Als sonder hert te smeecken / so verdwreen
De lust tot alle plichten /
'k daght 'k sal noch niets verrichten
't geen upt geloobe spruyp /
My docht 'k mocht soo niet gaen /
Tot Jesus / 't was maer waen /
Maer 'k wou eerst wat dooz upt.

XXVIII.

Den Sprier Weltheer spot met de Jozdaen /
En met sijn water / 't geen soo ras
Hem van sijn smet en quael genas /
Als knechten raet hem daer noch in dee gaen :
Soo ist met ons gelegen /
Wy willen ukwe wegen
Gaen dooz sien / en de brucht
Eerst smaken / onder schijn
't Souw enckel stoutheyt sijn /
Dit maecht 't gemoet beducht.

MEDITATIEN.

XXIX.

Dooz't laest vergun my Heer een open oogh/
 En suchtend' hert / om Sions leet /,
 Geluckigh die sich selfs vergeet/
 En dooz't gemeent tot u sijn knien boogh.

Gy schijnt ons te begeben/
 't Ontbreekt aen geest en leven /
 Wie roept niet Icabod/
 Nu Sions heerlichheyt /
 In d' asch bedolven leyt /
 Tot hoon van Israels Godt.

XXX.

Het kost'lijck volck daer Jesus veelt in blonck/
 Schijnt levenloos als upgeteert /
 En van den sprinck-dozn afgeweert/
 Daer't geest en kragt upt Jesus volheit dronck.

De Bzupt van 't padt niet binden /
 Waer op sy haer beminden
 Wet eer t' ontmoeten plagh/
 Gy blucht haer upt 't gesicht/
 En met hem liefd en licht /
 't Wordt dupster op den dagh.

XXXI.

Ach Zions Coninck! ach Emmanuel!
 't Amechtigh volck de droeve schaer
 Hirt als een dupf in doots gebaer /
 Gy bliet vast heen en sijt haer veel te snel /

De Satan als ontbonden /
 Die geeft ons diepe wonden /
 En raest gelijk verwoet/
 Ontwaecht kloekmoedigh Helt.
 Ruckt ons upt sijn gewelt /
 Dertoon u Teuwen moet.

XXXII.

Om-gozt u sweert / doet Babel aen sijn val
 Gesaechen / breech eens al den hoon

Als naems / vergelt haer dubbel
 Doozt 't uytgeplenghde bloet / och waerneer sal
 Die groote dagh genaechen /
 Dat op bekent sult maechen /
 H Conincklijchen naem
 Men 't blinde Jodendom/
 Ach Jesu / Jesu kom/
 Roept geest en Brupt te saem.

XXXIII.

Melaes kop sien geen tekens meer vooztaen/
 Bekleet u Priesters meer met hepl/
 En maech u Schaeps kop by en bepl/
 Van wolf en swijn / die nu haer lust verfaen /
 Doet Koningen haer kroonen /
 Haer Scepters en haer Throonen/
 En al haer Heerlijckheer/
 Dooz Jesu Rijck en eer /
 Als Sions Opper-heer /
 Volbeerdiglijck besteen.

XXXIV.

Giet water op het schier verdozde kruyt /
 Alz Geest die Noozd' en Supden wint /
 Doozblaes u Hof en doe gestwint
 De Spערpen weder botten uyt /
 Doet trouw en waerheyt bloepen /
 Laet liefd' en eendzacht gropsen /
 Ons lieffste blank en root/
 Heerom wordt als een Ree/
 Beschick uo Sion vree/
 Weck 't leven uyt de doot.

F. V. B.

Z I E L.

ZIEL-SUGHTINGE.

Stemme: *Repicavan.*

I.

O Heyl Fonteyn
 Van 't klare swijze sap /
 Dat uwen Hof bevochticht en besproept /
 Put van 't lebent water / komt ey spoept
 Tot my uw stroomen / maeck dees soute gront
 Tot vruchtbaer lant / en doet dees dorre boom
 Met kracht herleven /
 En vruchten geben /
 Men uw bolle stroom.

II.

Ontwaecht o windt
 Upt Zuid'en Noord' der hoek /
 Doorblaes / doorblaes dees gantsch verwoesten Hof /
 Op dat sijn Specerpen botten upt /
 Kom geest van God / en in oneynd'ge kracht /
 Stort neder op mijn diamante hert /
 Kom breeck dees rotsteen /
 Kom breeck dees rotsteen /
 Geest mijn liefden smert.

III.

Het kost'lijck Bloet /
 Van Godts geslachte Soon /
 Dat noyt geen schepsel moogh'lijck heeft veracht /
 Gelyck wel dit rampsaligh hellewicht /
 Dat roepe noch oneyndige genaed'
 Door sulcken schult / en d' algenoeghsaerheyt
 Sal eeuwich blincken /
 Sal eeuwich blincken /
 In haer heerlijckheyt.

IV.

O Morgen-ster /
 O Eeuw'ig schijnend licht /
 O Son van waerheyt en gerechtighen /
 Bestrael dees gansche verblinden duysterlingh /
 En doet hem sien op u o eenigh Al /
 Op dat hy al sijn heyl by u alleen /
 Doch kome soecke /
 Doch kome soecke /
 O! by u alleen.

V.

Schenckt hem 't geloof
 Men uto belofte stem:
 En dat uto Woort doch trefse sijn gemoet /
 En dat hy bebend' nadze tot den Chroon
 Van byse liefde/ rucke hem wpt den kuyl
 Van blesch/ en schepsels dienst/ van hobaerdy /
 Van Satans laegen /
 En 's herten plagen /
 Maecht sijn ziel doch byp.

VI.

Godt die geseght
 Heeft dat het held're licht
 Souw schijnen wpt de dicke duysternis /
 Bestraele dees mijn naere donck're siel /
 Op dat ick in het lieflijck aengesicht /
 Van Jesus sie de heyl ge heerlijckheyt /
 Van Hem wiens goetheyt /
 Wiens trouw en waerheyt /
 Duurt in eeuw'igheyt.

VII.

De goed'ren van
 Sijn saligh heyl-Verbont /
 Die daele neder op mijn doode ziel /
 Want daer de onmacht en verdorbeurtheen
 Sigh 't meest verdoogen / sal d'onepndigheyt

Van

Dan sijn genade 't heerlijkst blincken upt /
 Dan sijn genade /
 Dan macht en liefde /
 't Heerlijckst blincken upt.

VII F.

O stercke God /
 Bugghet maer mijn boose wil /
 En dwinghet mijn siel om tot u in te gaen /
 En overwoeldicht 't ongelooovich g hert /
 En breecht de mont op / op dat geest en bloet /
 Mijn ziel dooz stroomen tegen schult en smet /
 Mijn ziel dooz stroomen /
 Mijn ziel dooz stroomen /
 Tegen schult en smet.

IX.

Ach Jesu kom
 Kom breech de kop're deur /
 En 't psre slot mijns herten / dat het bliue
 Van Uw genaed' my home suid'ren upt /
 Maecht 't ingewant ontroert om udoent wil /
 En doet mijn ziel doch upt gaen achter uw /
 Doet my met zuchten /
 En droevigh kistren /
 Upt gaen achter uw.

X.

Behoed my Heer
 Dooz eppen werck en deticht /
 Laet my noyt op mijn eppen beenen staen /
 Maecht my tot niet en woardt op Jesu 't W /
 Den Dagon van de selfs gerechticheyt.
 Stort neder van sijn hoogh verheben th'zoon /
 En komt verpletten
 De maeght en wetten
 Van de breeemde Goon.

XI.

't Is secker Heer

hier

Hier leydt ons herte quaet /
 Hier wil u vyant 't boos verstant niet aen /
 Ach dat omhelsen van u vyse Raet /
 Ach toont my Heer wat my noch wederhou /
 Van 't consenteeren aen 't gena besluyt /
 Van 't lieflijck leunen /
 En vuchtbaer steunen /
 Op 't gena besluyt.

XII.

Rucht uyt / rucht uyt /
 De woortels van dit quaet /
 Omgoet u sweert / agh kom kloeckmoedigh Helt /
 Gy kent mijn vyant / en sijn boose list /
 Bezyjt my booz sijn heymelijck geweld /
 Agh helpt my daer u hulp het meest ontbrecht /
 Daer my den doorn / en
 Den scherpen angel
 't diepst in 't herte steecht.

XIII.

Ontledicht 't hert
 Van alle eygen waen /
 Dat in u selfs niet als gebreck en siet /
 Versegelt doch dat Godt waerachtigh is /
 Agh groote Koning / maeck my doch oprecht /
 En leert my beben booz uwa aengesicht /
 En u bebeelen /
 En toe betrouwen /
 Al mijn siels gewicht.

XIV.

Vernedert my /
 Vernedert my 't gemoet /
 Op dat ick al u vyse handelingh /
 Booz goet heur / en de handt leggh op de mont
 Door d' afzont van het eyndeloos verstant
 't Alleen wijs goet en opperst al bestier.
 Agh leert my bucken /

Groot-machtigh Koningh /
Dooz u al-besier.

XV.

Leert my met blijdt
Te wachten op u heyl /
U geest bestuur my in een rechten ganck /
En leere my verkiefen 't rechte padt /
Warr op ick ulwen segen magh ontsaen /
Dat ge mijn hant / laet my niet van u gaen /
Dat ge mijn hant dogh
Dat ge mijn hant / laet
My niet van u gaen.

XVI.

Verlicht my 't oogh /
Verliebend my de Ziel
Op dat ick stelle al mijn Heerlijckheyt
En lust daer in dat Jesu Coninckrijck
Wert uptgebruydt / dat Vader / Soon en Gheest
Van eeuw tot eeuw / als 't eenigh eeuwigh Al
Woerd lof gegeven /
Gedanckij verheben /
Als het eenighal.

F. V. B.

A E N S P R A E C K

Aen de

A F D W A E L E N D E Z I E L .

Stemme : Courant Monterey.

I.

Mijn dwaese Ziel laet u dogh locken
Dooz Jesu stem /
Ach waerom wilt ge dus u hert verstocken /
Lupstert maer na Hem /

Hr

Hy sal uw vuple ziele maecten
 Witter als de snee /
 En 't steenigh hert gedwoe /
 Dooz Hem sult gy geraecten
 Tot de reub'ge vze.

II.

Verdoolde Schaep houd op van dwaelen
 Langhs Bergh en Dal /
 Loop / loop na Hem / die u weerom wil haelen /
 In sijn Herders Stal :
 Hy sal u naer sijn vyz ontfermen
 Draegen in sijn schoot /
 Ter hulp sijn in de noot /
 En liefelijck om ermen
 Midde in de doot.

III.

Hy is een Son en schilt bevonden /
 In groot gebaer /
 Een rotsteen om te schuplen t' aller stonden /
 Drukt u 't lijden swaer /
 In Hem is waerheyt licht en leven /
 Liefd' en alles wat
 Uw 's herten wensch bevat.
 En hy wil rijck'lijck geben
 Hyt sijn volle schat.

IV.

Keer om dan siel laet u bekoozen /
 Van 't hoogste goet /
 Ach spoept u siele ! of gaet verloozen /
 Ach verstaelt gemoet /
 Het vuur van liefde doe verteeren
 Egen wil en sin /
 En neem my ganschlijck in
 En dat wil ick noch leeren
 Schatten dooz gewin

F. V. B.
 Den

*Den eerſten Psalm op deſe voet geſtelt
op deſelve voys.*

I.

Die met Godloose luy niet om en gaet /
Die ropt bewilligh in haer boosen Raet /
Die by de spotteren ſich niet wil boegen /
Maer ſchept in Godes Wet al ſijn veruoegen /
Ja dagh en nacht oock maecht ſijn werck daer van
Die is boozwaer een ſeer geluckigh Man.

II.

Die Man ſal ſijn gelijk een ſappigh hout /
Dat van een ſtromend water werd bedoutot /
Dat op ſijn tijt noyt ſeylde vzych te draegen /
Wiens blad en loof oock na geen bupen draegen /
Ja wat hy opt ſal nemen by der handt /
Daer wert geluck gepaert met goet verſtant.

III.

Maer anders gaet het met een Godloos man /
Die booz de wind als kaff ſtupft wyt de wan /
Die noyt en ſal beſtaen in Godes gerichtten /
Maer ſal met ſmaet en ſchande moeten ſwighen /
Oock word hy daer de vroomen hoomen t' ſaem
Bereeckent booz een man van geenen naam.

IV.

Want God die kent der vroomen luyden wegh /
Hy weeght haer pad / hy kent haer oberleggh
Booz heylig en booz goed / want al haer treden
Die houden vaſt aen rechten billigheden /
Maer der Godloosen weegen vol verdzlet /
Die eyndigen in een rampſaltigh niet.

P. V. S.

Den

Den tweeden P S A L M.

I.

Wat oorzaeck of de Heydenen beweegt
 Om in de toint en pdelijck te woelen /
 Wat wozt 'er al gewelds van haar gepleegt /
 Wat of het oog-wit is daar op sy doelen /
 De Koningen en Vorsten heulen t' samen
 Sy leggen op den God des Hemels toe /
 Sy soecken sijn Gesalfde te beschamen /
 Sa/ seggen sy/ wy sijn dit jock al moe.

II.

Komt schudden wy die dicke touwen of
 En laet ons in de byse lugt weer leven /
 Hoe sijn wy noch soo bot soo plomp en grof /
 Dat wy ons soo gebangen souden geben /
 Maar Hy die woont berr' boven Sont en Sterren /
 Sal lacchen met haar kinderlijck bedryf /
 Hy sal haer taal en al haar raad verwerren
 En senden haar malkanderen op 't lijf.

III.

Terwyle dat sijn heete gramschap blaecht
 Soo sal Hy tot die stijbe kopperen spreken /
 Wat of die troep der Goddelofse maecht /
 Ick sal haer opset wel in stucken breeken.
 Ick heb dog eens mijn Oly uptgegoten
 Op 't Hoofd van mijnen wel-geliefde Soon /
 Hy is gesalft ver boven mee-genoten
 Op Ston sal Hy sitten in sijn Throon.

IV.

Ick sal verhaalen van het groot Besluyt /
 De Heer heeft eens op dese wijs gesproocken
 Op sijt mijn Soon/ mijn Weer-glans en mijn
 Spruyt
 Die eubwig in mijn Wesen laagt gedoocken /

D 2

© Soon

O Soon op heden upt mijn schoot gebooren /
 H sal geworzen wat op van my epst /
 De Heydenen uwo erlijck toebehooren
 Van daer de Sonne daelt tot daar se rijst.

Op sulste slaen in 't Veld en in de Stad
 Te pletteren met Alwen staf van yser /
 Niet anders als een Pottebackers-dat.
 Hierom / ick bid uwo Koningen / word wijser
 Op Regteren en seer gedugte Staten /
 Op komt dog eyndelijck tot goed verstand /
 Soo op u wilt van Hem kastijden laten /
 Hy sal u slaan / maer met een 's Daders hand.

V I.

Komt dient dien Heer met kinderlijck ontsag /
 Verheugt u byp / maer weest niet sonder bzeesen
 Terwijl op dencht wat dat syn hand vermag /
 Als gramschap in syn hert komt opgereesen :
 Komt kust den Soon eer dat hy word ontsrecken
 In grimmighepd / te midden op de weg /
 Eer Dat Hy u komt snellich af te bzecken /
 En booz altoos syn rijck en gunst ontsseg.

V I I.

Want synen toozn brand te wonder sel /
 Het soud H / maar te leet / nog eens berouwen /
 Dog dit geslagt staat by die Koning wel /
 Die Hem haar selfs en alles toe vertrouwen.

F. V. S.

L. F. F.

L I E D

Van onse

VREEMDELINCKSCHAP

Hier op Aerden.

Op de Wijse van de 10 Geboden, of Reveille vous.

O God en Schepper hoogh gepresen/
 Een aardwoorn komt u spreeken aen/
 En laet hem niet sijn af gewesen/
 Maer wilt op Hem u oogen slaen.

II.

Uw oogen die met mededoogen/
 My sagen in mijns moeders lijf/
 Waer uyt gy my hebt uytgetoogen/
 En steld' op aerden mijn verblijf.

III.

Met pijn en smert ben ich gebozen/
 Met sorg en kommer op-geboed/
 Ich moest vooz eeuwig gaen verloozen/
 Soo gy niet waert geweest soo goet.

IV.

Ich waer een brand-hout van der hellen/
 Een kind des toozens van natuur/
 Ich weet gy mocht my eeuwig quellen/
 En senden naer het helsche vuur.

V.

Maer naer uw wil en wel-behagen/
 Soo schenck. Gy my H eygen Soon/
 In Hem ben ich uw op-gedragen/
 Gy heeft vooz my randsoen en loon.

VI.

Gy is mijn Heer/ mijn trouwe Wozge/
 Die vooz mijn schulden heeft gebaet /

MEDITATIEN.

En die my gansch bevizt van zorgen /
En af-waft in fijn fupber bloet.

VII.

Of fchoon doot/ Hel en duwbel baffen /
Ofaerd'en Hemel om my beeft /
Sy konnen my doch niet verraffen /
Detogt My haer verflonden heeft.

VIII.

My is mijn Delt-heer en mijn Koningh /
Mijn naem die staet mee op fijn rol ;
Het Paradijs is nu fijn wooningh /
Daer alles is van vzeugden vol.

IX.

Maer ick helaes ! Ick ben op aerden /
En upt den eerften Adam aerts /
Ick bid u Heer wilt my aenbaerden /
En recken tot u hemelwaerts.

X.

Alwaer dat gy nu fijt gefeten /
Tot uwes Vaders rechter-hand /
Eg wilt u fchepfel niet vergeten
Dat by u eens genade band.

XI.

Mijn leven bloeyd gelijk de ftoomen /
Mijn dagen fijn maer roock en wind /
Maer bloemen/ fchaduw en droomen /
Die men in 't hqzt niet meer en vind.

XII.

Ick moet hier fwerben/ loopen/ vzaen
Als ballingh in dit tranendal /
Tot dat ick eens des Hemels haben
Dooz uwe gunft bereycken fal.

XIII.

Ons rechte Vaderlant is boben /
My hebben hier geen vafte Stad /

Op aerden schijnen wy verschoben /
Maer boven is ons hert en schacht.

XIV.

Op desen wegh soo moet men spoepen /
Men moet geret staen op Godts Woort /
Men moet de voeten vaerdigh schoepen /
En sonder stil-staen altydt voort.

XV.

Men moet niet sachjes gaen / maer loopen /
En stryden in dit woestel-perck /
Men moet de tijt sien upt te hoopen /
En vallen daad'lijck aen het werck.

XVI.

Die wegh die valt wel stepl en enge /
O wandelaer wie dat gy sijt /
Sy valt voort bleesch / en bloet wat strenge /
End'and're schijnt byz bzeet en wijdt.

XVII.

Ich bidde laet u niet bedriegen /
Doort 's werelts list en soet geblep /
De Dwibel kan niet doen dan liegen /
Hy bzeengt de zielen in de sp.

XVIII.

Dit sijn maer listige Sireenen /
Stopt voort haer soet gesangh u voort /
Want gy soud eeuwiglijck beweenen /
Dat gy haer dit eens gaest gehoort.

XIX.

Op / op mijn Ziel dan sonder schroomen /
En wandelt met een rappe voet /
Want siet de Buzpdegom wil komen /
Eg gaet hem vaerdigh in 't gemoet.

XX.

O Heer die voort u heeft geleden /
Seght volght my met een soete stem /

Op is u selfs doech dooz getreden /
Tot in het nieuwe Jerusalem.

X X I.

Wegh/ wegh dan werelt laet my rusten /
Ik en heb aen u noch deel noch lot /
Ik verfaech u schijn-goet en wellusten /
En geef my nu geheel aen Godt /

X X I I.

Op trecht my Heer / dan sal ich loopen /
Want sonder uo kan ich niet boozt :
Vermeerdert mijn geloof en hoopen /
Ik knecht die wacht maer op u Boozt.

X X I I I.

Ich bid Ik Heere wilt mijn geven /
Doch niet te wepnigh noch te deel /
Op dat ich tot uo eer magh leven /
Op goest my mijn beschepden deel.

X X I V.

Want op dien wegh sijn wepnigh rijcken /
Daer goet dat is te swaeren pack ;
Te wepnigh sou mijn doen bestwicken /
Dooz armoed en dooz ongemack.

X X V.

Ich wil de sorghe u dan bevelen /
Op weet het Heer / op weet het al /
Op sult my alles mede-deelen /
Als ich mijn loop vol-eynden sal.

X X V I.

Op leert my dochh mijn dagen tellen /
Ik Geest die leer my secker gaen /
Want sonden / dupbel / doot en helle /
Daer moet ich daag'lijckx regen aen.

X X V I I.

Wel aen mijn siele wilt dan loopen /
Ik is nu den aengenamen tijt /

De deure die staet hoor u open /
'T is nu de dagh der salighert.

XXVIII

Want als uwo oogen sijn geloocken /
En dat dit krancke aerde bat /
Eens dooz de doot sal sijn gebzoocken /
Soo komt gp noyt weer op dit pad.

XXIX.

Gp loop mijn siel gelijk een Hinde /
Gelijk een Rhee of bluchtigh Hert /
Gewis gp sult genade binden /
En saligh die tot 't end' volhert.

XXX.

Want als gp sijt ten eynd gekomen /
Van dese baen of woestel-perck /
Wort gp ten Hemel op-genomen /
En sulck een eynde kroont het werck.

P. V. S.

Den rechten Plicht eens Christens.

Op de thien Geboden: of Reveille vous.

I.

Seer Heplich Heerlijck wijs alwaerdigh
En Algenoechsaem Groot en Goet /
Almachtich / Trouw / en doock Rechtvaerdigh /
Waerachtigh leven rechtlich Goet.

II.

Van ende hoor u selfs en allen /
Die u recht kennen zijt gp Heer /
Ja al wat in het hert kan vallen
Zijt Ghp en noch onepndigh meer.

5

Soo

MEDITATIEN

Zoo sijn noch alle uw beslupten /
 Uw daeden en uw gansch belept /
 De Werd' en Hemel hoortmen upten :
 Als s' Heeren doen is Heerlijckheit.

I V.

Al was 't dan dat gy mijn wout dooden /
 Doo? Ceuwigh / Gy blijft eben goet ;
 De wil omhelst maer 't bleesch seer noode
 Al wat H wijsheit met mijn doet.

V.

Komt dan o Heer Ghy zijt de Hooge /
 Doet alles met my dat u lust /
 't Sy met of tegen mijn vermogen /
 H byp belept dat is mijn rust.

VI.

Hebt Ghy meer eer in ander leven /
 Siet Heer hier ben ick / doot mijn byp ;
 Laet Hwe Cer maer sijn verheben ;
 Want dat is goet of ick schoon ly.

V I I.

Doch dit weet ick o Heer verkozen /
 Dat eens van wil met u te sijn /
 Geen teeken is van een verlozen /
 Maer van een die sal salich sijn.

V I I I.

Al wat op Werd mijn dan kan beuren /
 Van Hwe handt 't is mijn al goet ;
 H wil ober uw belept niet treuren /
 Heer al uw bitter is mijn soet.

I X.

Wilt Ghy mijn laten onder sonden /
 H wil bemin ick 't is mijn wel ;
 Wilt Ghy mijn slaen jae diepe wonden /
 Of leyden steeds dooz de Hel /

Wilt

X.

Wilt ghy door dypster mijn doen treden /
 Of brengen in een door woestijn ;
 Ich ben niet Awe wil te vreden /
 A doen sal mijn genoeg en zyn.

XI.

Hoewel ick sond' en boose daden /
 Als vleesches werck geduprich haet ;
 Oock lijden/ dorhept en veel quaden
 Mijn om haer selfs niet aen en staet /

XII.

Maer wensch van al te sijn ontslaegen /
 Soo verr' het quaet en sondigh is ;
 Soo ben oock willigh om te dragen /
 Als het mijn 's Heeren wil soo is.

XIII.

De tijt/ maet/ en oock de wijze /
 Laet ick bypwillich aen uw Heer ;
 Gy blijft/ Gy komt/ ick wil uw prijsen /
 In al uw wegen eben seer.

XIV.

Al wat uw handt mijn toe komt senden /
 Dat/ en niet anders ik en wil /
 Ghy zijt 't begin en oock mijn Ende /
 Ich wacht op u sitte stil.

XV.

A wil u in alles Heyligh roemen /
 A lieben/ loben/ prijsen byp /
 A Goet in all' uw daeden noemen /
 In alle staeten t'aller ty.

XVI.

Dit is mijn wensch door Gods genaede /
 In mijn gewoicht door s' Geestes kracht ;
 Ich hangh van JESUS af gestaede /
 Van en door wien/ ick alles wagh.

Oock

Doch dat/ om die blijven wenschen;
 In wensch en wil steeds voort te spoen/
 Tot dat ick kom daer sael'ge menschen
 Haer wensch verwisselen met doen.

I. S.

Ziel-suchtinge tot den Heere Jesus.

Stemme : *Belle Iris.*

I

Sonne der gerechtigheid /
 Maecht dat ick na u magh leven.
 'k Sal my selve over geven /
 Onder u hoogh-wijs beleyd.
 Wilt mijn siele dog ontstecken /
 Doo? uw liefde doo? uw min.
 Wascht af alle mijn gebreecken /
 Leyd my 't pad des lebens in.

II

O mijn hertelijcksten Vriend /
 Jesu mijnen siel beminde.
 Och laet u dogh van my binden /
 Schoon 't van my niet is verdienst /
 Laet u kostelijcke lijden /
 En u over-diere dood /
 My verquicken en verblijden /
 My vertroosten in den nood.

III.

Dat 'et sy mijn saligheid /
 Een herstelling van mijn leven /
 Een bywilligh overgeven /
 En een schilt ter lijdszaamheid.

En

En een stock van mijn betrouwen.
 Hulpe tot volstandigheyd.
 Laet'et my in liefd' op-bouwen /
 En leyden tot Hepligheyd.

Laet het sijn mijn Testament /
 Van H nopt volprezen minne /
 Maecht mijn hert/ mijn geest / mijn sinnen /
 Howe groote liefd' bekent /
 Breecht in my af al mijn sonden /
 Supbert mijne ziel geheel /
 Laet my schuyten in u wonden /
 O mijn alderbeste Deel.

A. D.

De Minnende Jesus en Weygerende Ziel

Stemme: *Ach Amarillis.*

I.

M. J. **A**ch mijn Brindinne /
 W. Z. **S**egt my uw sinnen /
 M. J. **M**ijn herte gloeit als vuur van minnen /
 W. Z. **E**n 't mijne is soo hout als ys van binnen /
 M. J. **K**eeert u tot mijnen haet /
 W. Z. **I**ch weet van selfs wel raet /
 M. J. **O** desolaten staet /
Sult ge 't dan winnen?

II.

W. Z. **J**a ich sal 't binden /
 M. J. **W**aer mijn beminden?
 W. Z. **W**aer ich mijn sin kan doen of laten
 M. J. **D**it is de rechte wech om my te haten /
 W. Z. **I**ch neem 't nochtans soo booz /
 M. J. **O** dwaelt van 't rechte spooz /

W. Z. **I**ch

W. Z. **I**ck geef u geen gehoor /
 Gp moocht wat praeten.

M. J. **W**ilt gp dan blieden /

W. Z. **M**ijn sinnen 't rieden /

M. J. **H** eygen sin kan wel dwaelen /

W. Z. **I**ck sal die wel dooz mijn kracht bepalen /

M. J. **D**ie macht is by u niet /

W. Z. **B**y wie is dan 't gebiet /

M. J. **B**y my die van u bliet
 Kunt gp die halen.

De Minnende Zielen Weygerende Jesus.

Stemme : Ach Amarillis.

M. Z. **A**ch Jesus bliet gp /

W. J. **A**ch Ziel sulx riet my /

M. Z. **E**n immers soeck ick u te minnen /

W. J. **E**p Ziele volgt 't gebiet van uw sinnen /

M. Z. **M**ijn sin die deucht toch niet /

W. J. **M**ijn raet die heucht gp niet /

M. Z. **M**y laet toch u gebiet

My overwinnen.

W. J. **G**p selfs hebt krachten /

M. Z. **D**ie op u wachten /

W. J. **D**at wachten na my is verlooren /

M. Z. **H** heb immers tot mijn **B**rupt'gom u ver-

W. J. **I**ck hies u niet tot **B**rupt /

(hooren)

M. Z. **I**s dan de liefde uyt ?

W. J. **O**ch ja want gp die stuyt /

H wil u niet hooren

M. Z. **A**ch

III.

- M. Z. Ach Jesus hoozt mp !
 W. J. Ziel ge verstoost mp !
 M. Z. Hoe lang sult ge u wepgerigh toonen ?
 W. J. Soo lang als ich van u noch af sal woonen /
 M. Z. Ap woont roch in mijn stel /
 W. J. En by aldien 't gebiel /
 M. Z. Soo sal ich dan 't gekrielt /
 Der sonden hoonen.

De Minnende Jesus en Minnende Ziel.

Stemme : *Ach Amarillis.*

- M. J. **W**el nu ich min u /
 M. Z. En ich besin u /
 M. J. En ich sal u mijn bystant geben /
 M. Z. Geniet ich dat soa geeft ge mp het leben /
 M. J. Ick neem u tot mijn Vrouwe /
 M. Z. En ich blijf uwe getrouwe /
 M. J. Soo wacht u van berouwe
 En tegen-streden.

II.

- M. Z. 'k ben krank van minne /
 M. J. Hoe soo Brindinne ;
 M. Z. Want ge mijn 't hert gestoolen /
 M. J. Is dan uwe liefd' tot mp als buur'ge koolen ?
 M. Z. Och ja komt tot mp in /
 M. J. Dat had ich oock in 't zin /
 M. Z. Soo sy dan mijne min
 Men uwe bedoolen.

III.

- M. J. Went af uwe oogen /
 M. Z. Zijt ge betwoogen ?

M. J. **OH**

M. J. Och ja sy doen mijn Ziel gewelt aen /

M. Z. En uwre schoonheyt doet mijn Ziel verfstelt

M. J. Och liefste gy zyt mijn / (staen /

M. Z. En ick sal d' uwre zyn /

Beyde. Komt laet ons dan om wijn

Saem in het bel gaen.

LIEFDE-LIET.

Op de wijze van den 103. Psalm.

I.

Man Jesus soud ick uw boorzaen niet minnen /
 Maet al de kracht van ingespanne sinnen /
 Daer ick uw heb in 't Hepligdom aenschout /
 Gelijck een Son van heplig helderheden /
 Een Bron van troost een Zee van saligheden /
 Een edel part van 't blinckend Hemel gout.

II.

H Schoon gaet dat van Absalon te baben /
 H glans komt die van Solomon verboden /
 Verschijnt verblinckt verbleekt al wat opt blonck /
 Hopt quam upt sog soo soete liefde-stralen /
 Geen kus en mach by uwre kussen halen /
 Daer uwre gunst my vziend'lijck mee beschonck.

III.

Dewijl ick dan uw liefde heb genooten /
 Soo plotsling in mijn herte upt-gegooten /
 In 't midden van deboote seffeningh /
 Dewijl mijn geest met heplig innigheden /
 Sigh loesden in Godt-bruchtrige gebeden /
 En soo geboei: u soete troetelingh.

Och

IV.

Och mocht: ick nu aen uwre doeten leggen /
 En smeekende vast sonder seggen / seggen /
 Hoe diep u min mijn siel sp ingezent /
 Och wasse leeg om met de min te dullen /
 Of ober vol van liefde om te dullen /
 Van hem die hy veel meerder waardig kent.

V.

Mijn hert / ten sijn geen herteloose woorden /
 In supbere trou met hegte liefde-koozden /
 Wil ick aen u ge-eght sijn en geheght /
 Wat moet ick doen of lyden / hoe my dragen
 Om door bewijs van liefde A te behagen /
 Spreekt lieve Heer / want siet ick ben uw knecht.

VI.

Ich heb geen wil s' is aen uw wil gebonden /
 Geen sinlyckheyt / s' is in uw sin verstonen /
 s' Is soet / s' is goet / wat gy gebiet / of doet :
 Beproeft my maer het sp in doen of lyden /
 In dreugt of druck / in droefheyt of verblijden /
 Soo 't uw beliest 'h ben alles wel gesint.

VII.

Sijt gy 't niet Heer die my eerst komt te binnen /
 Als in den slaep mijn op-geweckte sinnen /
 Sien 't morgen-rood der verscher dageraet /
 Sijt gy 't oock niet waer in ick my verluste /
 Des sabonts laet op 't bedde mijner ruste /
 Wanneer mijn siel soo met u slapen gaet.

VIII.

Als ick den treyn van mijn deboote pligten /
 Den ganschē dagh na u bebel verrichten /
 Siet dan mijn oog gestadigh niet op uw ?
 't is al mijn lust te doen uw wel-behagen /
 Van ergens in mijn selben te mis-dragen /
 Ben ick eplaes upt gront mijns herten schuld.

IX.

Indien nochtans mijn vleesches snoode booshepd /
 Of Dupvels list of vleesches snoode booshepd
 Ten val verruckt dooz quade toebesicht /
 Ich heb geen rust booz dat ich aen uw boeten
 Mijn mis-bal koom met heete tranen boeten /
 Het woegent hert wert dan eerst recht verlicht.

X.

Maar soo gy nog uw's gunstes liefde stralen
 Te rugge hout / en niet laet nederdalen
 A aenschijns licht op 't kragende gemoet /
 Soo is 't gelijk de Byplofs Kinderen treuren /
 Als hun 't gesigt des Bypdegoms niet mag beuren /
 Mijn Ziel in schrick in angst en Helle gloet.

XI.

Dog soo wanneer de droebe Ziel ten trooste /
 Dat lieflijk ligt weer daget wpt den oosten /
 En dat ich slechts eenschittering daer van /
 Een glimp / een blick van ver mag aen sien koomen /
 Dan isser aen mijn droebe Ziel geen stroomen /
 En niet dat soo mijn Geest vermaken kan.

XII.

'k Ben echter soo geset niet op die soethept /
 Of ich wil noch wanneer u wijse goethept /
 My die ontrecht met uw te vreden sijn /
 Ich min veel eer den geber dan 't gegeven /
 En hoe gy 't maecht 't is my vast om 't eben /
 Als ich maer weet gy sijn en blijft de mijn.

XIII.

En schoon ich dat doek nimmer hier sou weten /
 Soo is nogtans mijn siel met liefd' beseten /
 Dat ich uw puur om uwent wil bemin /
 Al soud' ich noyt uw goethepd / soethepd smaken /
 Al soud' ich noyt tot uw genot geraken /
 Gy selfs verdient om uwent wilt bemin.

Een

XIV.

Ten most niet sijn mijn lust/ mijn rust/ mijn vreugde /
 Ja Godt doek niet om dat hy my verheugden /
 En saligde / dat was eggen intrest /
 Maer Godt als Godt van selfs soo ober-heerlijck /
 En van hem selfs ten upersten begeerlijck /
 Soo supberlijck te lieben dat is best.

XV.

Och kond ick al mijn sinnen samen houwen /
 Om uwo in uwo volmaecthept te aen-schouwen /
 En dat uwo Geest in die bespiegeling /
 Het oude mijn ten volle quam ontleeren /
 En naer het beelt uws heplighepts formeeren /
 Mijn Godt hoe lief waer die verandering.

XVI.

Dan soud ick my om uwent wil beminnen /
 En blijd' sijn dat op aerden hier mijn sinnen /
 Iets bonden 't geen uwo liefde weerdigh is /
 Een siele die door 't aenschou uwer waerhept
 En wesenthept van klaerhept / wort tot klaerhept
 Verandert naer uwo Heerlijck Eben-beelt.

XVII.

Dan soud' ick doozts uwo lieb'ling gunst bewijzen /
 A hater sijn mijn grouwelijck af-grijzen /
 Ick ben der werelt en die aen my gekrupst /
 Maer al mijn lust sal tot de vroomen wesen /
 Maer in ick uwo gelijkentis kan lesen /
 En siet het beelt uws heplighepts gebuyft.

H. W.

Ziels uyt-gestreckte begeerte tot Godr.

Stemme: *Repicayan.*

I.

O Liefde Godt /
 Die supb're liefde sijt /
 Gy doet en queecht u klerckshens neerstelijck
 In den schoot uwer eeuwiger liefde /
 Mocht ick daer sijn een teder supgeling /
 Ach mogt ick daer sijn :
 Ach mogt ick daer sijn een teer supgeling.

II.

Ach of gy my
 Nu dog eens open deed' /
 En toonden my u supb're liefden School /
 En toonden my u supb're liefde School /
 Och mogt ick daer heplig genieten /
 A wonder soete onderwijfsingen /
 A wonder soete onderwijfsingen.

III.

Dat my daer dan
 Dooz u te beurte viel /
 Een ware heplig en volmaeckte siel /
 Een ware heplig en volmaeckte siel /
 Om u te hepligen en te lieben /
 Met al het heerlijck / hepl'ge Hemels-heyz /
 Met al het heerlijck / hepl'ge Hemels-heyz.

IV.

Liefde dompelt
 My t' eenemalen in /
 In 't innigste van uwe liefd' en min /
 In 't innigste van uwe liefd' en min /
 Word mijn Vader / mijn Leeraer / mijn Meester /
 Zoo

Soo werd ick door u / een kloechstinnig kind /
Soo werd ick door u / een kloechstinnig kind.

V.

Op supbert gij
Mijn geest / en koocht'er af /
Het schuytm en stinckend' duyvl der sonden boos /
Het schuytm / en stinckend' duyvl der sonden boos /
Op dat mijn siele bequaem mag werden /
Alto vierige wpt-spraken te ontfaen /
Alto vierige wpt-spraken te ontfaen.

A. D.

Den

HEMELSCHE NAREN D,

*Sijn vlucht spoedende naar het doode
Lichaam, Luc. 17: 37.*

Op de wijze van den 77. Psalm.

I.

Alles vind' Ick vol elende /
Waar Ick bukten Godt my wende /
Alles is een blinckend' niet /
Daar mijn Ziel A niet in siet /
O! Gij zijt alleen begeerlijck /
Gij / Gij zijt onepndich Heerlijck /
Algenoegsaam is u goet /
Onuypspreeckelijck A soet.

II.

't Wonder van A liefdens volhept /
Heeft mijn Ziel door liefdens volhept /

¶ 3

Soo

M E D I T A T I E N.

Soo ontstoocken en versett /
 Dat my pder is belett /
 Die niet van de Wereldt eenszaam
 Spreek: alleen van uwe gemeenszaam /
 En van het vernimm'lijck Licht /
 Datter bloeyt upt uwe Gesicht.

III.

Hoe meer dat Ick uwe begeeren /
 Hoe 'k all meer en meer vermeere /
 D' ondersadelijcke lust ;
 Die alleen kan sijn geblust /
 Met uwe eens te sien veel klaarder /
 Als tot noch toe / en uwe naarder
 Te beschouwen Eeuwigh Een :
 Als met my te wesen een.

IV.

'k Ben wel swart en seer onleslijck /
 Maar mijn swart is echter lieslijck ;
 Als 't met Jesus bloet gewitt /
 Witter is als 't witste wit /
 Wilt my in dit bloed soo domp'len /
 Met H licht soo oberromp'len ;
 Dat Gy in mijn booz u staan /
 H meugt selber schouwen aan.

V.

Set op my u Godhepts tempel /
 En bewoont my als een Tempel.
 Laat Ick geener vremder sijn :
 Ick ben d' uwe / Gy weest Gy mijn /
 Ducht H liefde in my neder /
 En ontfangt mijn liefde weder ;
 Laat het haast'lijck sijn de tijd /
 Dat Ick recht kenn' wie Gy zijt.

VI.

Sint Ick uwe heb leeren kennen /
 Wil ick graag my laten mennen /

Maar

Maer uw Geest my leydten wil
 'k vind in uw 't gesochte stil /
 'k sie in u schoonste schoonheyt :
 Och ! was dat keets mijn gewooneht /
 'k soude binden meer en meer /
 In uw noit volprezen Heer.

VII.

O ! alleen beminn'lijck boozwerp /
 Daar wiens lust' ren Ick mijn ooz scherp ;
 Doet my hoozen in de stillt /
 Ziele hebt al wat gy wilt :
 Laat byz u Genade koomen /
 Als geheele water-stroomen :
 Dese drie / Ziel / Oog / en Keel ;
 Seggen nimmer 't is te veel.

VIII.

Maer 'k verlang te sijn ontbonden /
 'k te sien verlost van sonden /
 In het hell' en klaar om hoog /
 Daar Gy noit gaat upt het oog :
 'k sal daar binden dat uw klaarheyt
 Is baarblijckelijcke waarheyt :
 Ja soek noch onepndich meer /
 Als Ick nu verwacht o ! Heer.

IX.

Lost my haast'lijck upt dees' Kercker /
 O Volmaachthepts wijse wercker /
 Dat uw Lebenswel op-bozst /
 Om te stelpen mijnen dozst,
 'k krijg verdozlet in 't aarsch gewoemel /
 'k Hing en sucht vast na den Hemel ;
 't Schip geballast met uw min /
 Blaaf 'k Geest ten Haben in.

X.

'k sie aan mijn lust geen toornen ;
 Dooz dat ick tot uw mach koomen /

MEDITATIEN

Wilt Gp geen verlangen meer /
 Laat het heeden sijn O Heer!
 Dat mijn ziele mee mach nad'ren /
 Daar de Arenden bergad'ren /
 Tot het leebend' doode lijf /
 Daar Ick op berstingert blijf.

W. D.

Het Hemels-Lied der ENGELEN, Nagestamert op der Aarden.

Stemme: Dien Ick mijn hert en ziel beloof, &c.

I.

O Beyndich Algenoeghsaam Heer /
 H Wonderlijcke wercken /
 Sijn ober all tot uwer Eer /
 Waarblijckelijck te mercken. (den.
 Heerlijck/ heerlijck/ heerlijck is hier u Naam op aar-

II.

Doch gp geeft uwe Majestept
 Noch Heerlijcker t' aanschouwen /
 Alwaar gp tot in Eeuwichept /
 H Conings-Hof wilt houwen. (den.
 Heerlijck/ heerlijck/ heerlijck/ is daer u Naem vol waer-

III.

Met duysent Engelen omsett ;
 Als met soo veel Cravanten /
 Doet Gp H will een staale Wet /
 Dooz haar aan alle kanten,
 Gp zyt alleen / alleen een Souvereyn Jehova.

IV.

Doet niet H He plichepts ontsach /
 Haar onder vleug'len sluppen ;

En

En van hoorzuto / die niemand sag /
 En leevend' bleef / wech-kruppen.
 Gp / Gp zijt d' Opper-Hepticheyt alleen Jehova.

V.

O Heer uzo diamanten Chroon /
 Be-Jaspist en be-peerelt ;
 Is hondert duysentmaal soo schoon /
 Dan al het moop der wereld.
 Al wat dat is aan uzo / dat is gansch seer begeerlijck.

VI.

Hoe staan die Geesten daar in rang !
 Met op gesperde keelen ;
 Om upt te galmen haren sang :
 My dunckt / ick hoorse queelen.
 Heptich / heptich / heptich / is de Heer der Heptische (ren.

VII.

Siet hoe sy in dit soet gelupt /
 Elkander ondersteunen ;
 Ja soo Godts lof trompetten upt /
 Dat post en denren dzeunen.
 Heptich / heptich / heptich / is de Heer der Heptische (ren.

VIII

Hoe! spght gy niet / bedeeft van schyck /
 Ter Warden plotslyck neder ;
 En segt / wie (Majestept) ken ick ?
 Om sulcx te hoorzen weder.
 Heptich / heptich / heptich / is de Heer der Heptische (ren.

IX.

Zijt gy geneegen / ziel / op Ward /
 Der Eng' len toon te leeren :
 Soo heer u oozen Hemel-waard /
 En luster haar / Godt eeren.
 Heptich / heptich / heptich / is de Heer der Heptische (ren.

X.

Och! dat in uwre keele / Godts
 Verheffingen oock waaren ;

Seght mee van die vol-koomen Kots /
 Den Heere der Heerschaaren /
 Van uwe Heerlijchheyt is alles vol op Warden.

XI.

Daar komt / daar komt / daar komt een tijd
 Als al Godts liebelingen /
 Cenparich tot in Ceulrichheyt ;
 Met d' Eng'len sullen singen /
 Heplich / heplich / heplich / is de Heer der Heerschaaren.

XII.

Begint te queelen hier beneen /
 Dit Heplich / heplich / heplich :
 Soo word u reys naar boden heen /
 Genoeg'lijck / hoort / en heplich.
 Och! dat / och! dat / och! dat wy haest'lijck daar by
 waren. W. D.

S A M E N - S A N G H.

tusschen

Een Wereld-lievende en een Godielievende Z I E L.

Op de Wijse der Psalmen, 18, 32. of 45.

I.

Wereld-lievende.

Amp! wat valt het suur / wat valt het smert'lijk /
 Van 't goet te schepden / dat Ik min' soo hert'lijk.
 Och! siet eens / Och! daar bliegt / daar bliegt
 het heen /

Och! siet eens / Och! wat sijn dat wreede ween.
 G. Hoe kunt op sulche bitt're klachten maacken?
 Ober 't verlies van sulche beusel saacken :
 't Schijnt / dat op tranen hier toe hebt gespaart /
 Dooz my 'k en acht het niet een traantje waart.

Is

II.

W. Is dat eene klepne saach / te moeten scheidn /
Dan goet / en bloed? ja zelfs te moeten lepdn?

Neen secker / neen: dat gaat / dat gaat te verr;
Verstaat g' t' anders? help m' uyt de weyr.

G. O ja / dat is heel anders te bebatten.

W. Hoe? soud ik quyt sijn mijn gewenschte schatten?
En missen Vrienden raad / en Hups / en Hoff?

G. Ja missen / missen / en noch singen loff.

III.

W. Dat schijnt een wonder-spreuck in mijne dozen /
Ik verlang om daar de reden van te hoorren.

G. Seg? soud g' niet sijn wonder vergenoeght?
Wanneer g' gout / booz loot / en koopert wdeght.

Soo krijght men weer ja noch met voller maten.

Al wat om liefde Gods oit word verlaten.

Hier moet g' woesen soo g' woeker soecht /
Daar noit bergeefs een graage bisser hoect.

IV.

W. Ontboubt wat klaarder bidd' ick dese reden.

G. Och! kond' Ick haar waardicheyt ontleden:

G' soud gewis van liefde wegh-geruekt /

't Jock blieden daar u hals nu onder buckt.

't Crups / dat u staat te lyden / dat is lyd'lijk.

U goet / en vzienden all / die sijn doch tijd'lijk

Geleent maar booz een wyl van d' Opper-Heer;

Daft Hem niet t' eysschen het geleende weer?

V.

W. Ick weet h' werckt sijn eegen wel-beflagen /

En / waarom doet h' sulcx? mach niemand vraghen?

Maar onderzicht m' ? Sal ick van dien Heer

Het wegh-genoomen goed dan krijgen weer?

G. O ja / h' is de Vader van de Lichten;

h' doet sijn aengesicht in zeegen lichten:

En wie wat krijght / of oit gekregen heeft /

't Komt van sijn Hand / die Alles / alles geeft.

h'

VI.

Hy 's d' Oorspronk van de Gout en Silber Mijnen /
Die mach men sien / ja hoor sich selber mijnen :

Hy is een zee van volheyt onbepaalt /

Daar all wat wesen heeft / is uptgehaalt :

W. Ik sal hier mijn leege emmerullen loopen :
En sonder gelt van dese mildheyt koopen /

Ik sal nooit om 't goet meer soo bekommert sijn /

Noch 't missen weer sal sijn my sulck een pijn.

VII.

Maar weet ziel dat de Geber / als sijn gaaben /
Onepndich beeter is / om doost te laaben :

Want / als u maar eens weer 't gegeven faalt /

Strack mist gy 't / daar u troost is upt-gehaalt :

Doch die den Geber selfs heeft leeren kennen /

Die kan sich tot het missen beeter wennen :

Ja vroljck sijn / als alles hem begeeft :

Om dat hy alles in den Geber heeft.

VIII.

W. Bind hy daar weer al wat hy had verloozen ?

G. Daar vind hy meer als hy oit had te boozen :

En dat Godt die de Wereld heeft gemaakt /

Deel soeter als de gansche Wereld smaacht,

Daar is o Ziel in Hem te sien wat wonders /

Daar is in Hem te smaaken iets bysonders :

Een soet / daar alle soet by bitter is /

En 't middach-licht maar swarte dupsternis.

IX.

Geen konstich Schilder weet dit af te maalen /

Geen die erbaaren is in vzeemde taalen :

Ja 't oog / dat het siet / komt selfs te hoort /

Deel meer dan 't aan de mond des sprekers schoort.

Dit Sonne-licht komt 't Sterre-licht verdooven /

Dit Gout gaet bezr' het klater-gout te booven :

En 't swemmen in de volle Zee van goet /

Is 't dat de beekshens haar vergeeten doet.

X.

Sp star-oogt soo gestaag op 's Geebers volhept /
 Tot dat verwondering haar brengt tot dolhept /
 Waar dooz sp Gode dan upt-sinnich is :
 Om dat sp voelt iets Godd'lijcx in sich is /
 Daar singht sp van de Geeber en sijn geeben :
 Sels als sp word berost van goet en leeben.
 Bly-geestich iff / als 't alles heenen drijft :
 Om d' Ceuwichept / die dan noch overblijft.

XI.

Wel! die gebonden is met sulcke touwen /
 Gelukkig / die soo houd / en word gehouwen /
 Gelukkig / als sp gaaben heeft / of derst /
 Gelukkig / als sp leeft en als sp sterft.
 Sp gaet met groote blijdschap en met vreden /
 Dooz 's Werelts woel en alle tegen-heeden :
 Noch Engel / Oberhept / noch macht / noch Graft /
 Sal van Gods liefd' haar konnen schepden aff.

XII.

W. Och! dat ick oock eens desen Geeber kende :
 Ick socht na Hem / ick riep / ick liep / ick rende /
 Tot dat hy mede was gewozden mijn :
 Dan soud' ick oock in 't missen blijde sijn.
 t' Samen.

Kom Heer / beneem by goet / en bloet / en leeben ;
 Dat ben Ick al bereyd om u te geeben :
 Als Gy / in wien Ick heb de beste sin /
 Maar blijft booz Ceuwich by mg woonen in.

W.D.

U Y T-

UYTRECHTS HERSTELLINGE

U T T G E S O N G E N.

Op de wijze van den 97. Psalm.

I.

Kom! Uptrechts Israël /
 Neemt al u snaaren-spel /
 Lang herwaarts op-gehangen ;
 Ep! singh nu vzeugde-sangen :
 De vpaand verghet het niet /
 Niet meer tot u verdziet /
 Maer u verlosser epst
 Dat gy Hem eer bewijst /
 En sijne wercken prijst.

II.

Godts Kelck is rond gegaen /
 Gy hebt het utw' gedaen /
 En opck een teug gedzoncken /
 Nu wozyter ingeschoncken /
 Dooz utw' vpauden al /
 Een dat met enckel gal /
 En alsen toe-bereyd /
 In sijne grimmicheyt /
 Dat noyt af-loopen sal.

III.

A Maker is u Man ;
 Wat deert u verder dan ?
 Hy is de Boas / Uptrecht !
 Die all' u zaaken uptrecht /
 Leght vooz de doet dan neer /
 Met Ruth / van desen Heer /
 Verwondert immermeer /

Dat

Dat sulck een erfenis /
 H toe-geballen is.

I V.

Hoozt / g^e verdruchte Schaar /
 Dooz veelerley gebaar /
 En on-weer voozt gedreeben /
 Van alle troost begeben :
 Du sult g^e zijn gebest /
 Op 't ciereijckst en best /
 H Doozten sullen zijn
 Gemetselt van Robijn /
 H Glas van Christalijn.

V.

Stet ! hoe verandert ist ?
 Hw' Waters wegh getwist ;
 Op van de strick ontkoomen /
 En als de geen die droomen :
 Godts groote Rechter-hand
 Heeft zeel / en touw / en band /
 En smaathept af-gekeert /
 Gelyck g^e had begeert /
 Ja selfs de roep verhzand.

V I.

Mijn dunckt / Ich Aptrecht sie /
 Een blijde Raomt /
 Van bitt're Mara / woorden /
 En sich met sterckte gozden :
 Du d' Opper-Majestept
 Haar selfs heeft aangesept /
 Heest verre van gebaar ;
 En dooz sijn wond'ren haar
 Een lacchen heeft berep'd.

V I I.

Besteed nu mond en hert /
 Met watter meer noch wert

Gebonden in uw' krachten /
 Dat op den Heer kan wachten ;
 En singt 't heyligdom /
 Godts altaar eeuwich om /
 Heeh ! Hallelujah !
 Heeh ! Hallelujah !
 Higgajon ! Hosanna !

VIII.

De vband quam tot u /
 In weer-wil : maar siet nu /
 In spijt van u vbanden /
 En 't knerssen op haar tanden /
 Komt uwen Koning in-
 Gereeden / Koningin !
 Gaat dan / gaat metter spoet /
 Dees David in 't gemoet :
 'k wensch / dat gy 't weerdich doet. W.D.

INNIGE SUCHTINGEN

van een

Geestelijk: Verhemelde ZIELE ,

om

Verlossinge nyt desen aardschen Tabernakel.

Op de Wijse der Psalmen 18, 32, of 45.

I.

Seg Jesu seg / hoe langh moet Ick met vzeesen ?
 Noch vzeemdelingh hier in dit Meseg wesen ?
 Moet Ick lang in Kedar's tenten sijn ?
 Hebt Gy dan geen geboelen van mijn pijn ?

Indien

Indien Ich heb Gewaad' by u gebonden :
 De Ketens daar Ich mede hen gebonden /
 Laat die/ als gy aan Petrus deed' ol Meer/
 Soo mede van mijn handen vallen neer.

II.

Ja laat de ps're Doort van selfs gaan open ;
 Dat ich daar dooz tot H mach henen loopen :
 De ps're Doort des Doots die henen leyd /
 Daar boben toe daar Gy te vreden zyt :
 Gy weet het wel O! Kenner der gewiffen /
 Dat ich een Steen-upl als der wilderniffen /
 En een Roerdomp gelijk geworden schijn'
 Om dat ich niet gestaag by H mach sijn.

III.

Kunt Gy noch langer H gesicht verbergen ?
 Daar Amana/ Senirs/ en Hermons Bergen
 Mijn wooning sijn/ daar 't schrik'lyk Wild-gedter
 Met pffelyck gebzul onnensch'lyck tiert ?
 Of dooft dat uyt mijn biggelende traanen ?
 Dat 's H soo sterck niet om verlossing maanen /
 O! Heen Alweetende / Gy hoort het wel /
 En H alsjende Ooge siet het wel.

IV.

Moet noch het wreed Gefelschap der Leentwinnen ?
 Verwreed' sijn dooz het missen uwer minnen ?
 Laat by uwo' hoornen in Gedachtenis
 Dat mijne Ziel noch by de Luppaaerts is.
 Wel roept/ wel roept my dan eens tot H neder /
 Ich luster vast/ en riep dan geerne weder :
 Op uwo' geroep / komt van den Libanon /
 Ich kom / ich kom / mijn Bzupdegom/ mijn Son.

V.

Siet hoe u teere Duff gestaag moet swerven /
 Sp kan helaas niet leeben noch niet sterben :
 Sp blugt en weder-blugt hier al beneen /
 Rondom de barre water-golven heen :

Maar bind geen Ruyt-plaats op d'onbaste stroomen /
 Laat H verbidden/ doet haar tot H koomen ;
 Ep Wintlaar steekt H hand ter Wreke upt /
 En neemt booz Eeuwich tot H in/ H Bypd.

De Mogentheyte van 's Heeren Christi

H E R D E R S - S T A F.

Op de wijze van den 23. Psalm.

I.

GH had van ouds/ O! groote Schapen-herder /
 Uw' kop beraamt te strecken upt noch verder /
 Dan wel tot d'eerst-bemide Jacobs-stallen ;
 Ep liet nu' oogen oock op d' Hpd'nen ballen ;
 En sepd' / de Wolf zal noch met 't Lam verheeren /
 De Leeuw het stroo/ gelijk d' Os/ eeten leeren /

II.

Siet daar toe hebt G'u selven oock ontheemelt /
 En booz een tijd hier op der aerd gekoemelt :
 Niet om gediend te zijn / maar ons te dienen /
 Ja dooz u dienen vryhept te verdienen /
 Hebt onder ons gewoont zyt vleesch geworpen /
 Om ons van vleesch en bloed te doen ontworpen.

III.

Om masekapt/ ontsceptert/ onderheerlijcht ;
 Om ons te sien verheeben en verheerlijcht :
 Verwiffelt was H Croon booz wepnich dagen /
 In hier een Herders-trans en Staf te dragen /
 Waar mee Ep woede Wolven/ Beiren/ Leeuwen /
 Ontwoelven zoudt/ ontbeiren/ en ontkewen,

{ Wat

I V.

Wat Hejd'nen heeft u trecken oock doen koomen /
 Gelyck gebloogen ober Land en stroomten /
 Wat heeft u kracht al Ezelen en Paarden /
 Van traag en onbesuysftheit doen ontaarden ?
 Wat hebt Gy doode Honden weer doen leeben ?
 En blinde mollen al 't gesicht gegeven.

V.

Wat heeft H Staf al dwaasheyt omgestooten ?
 H Liefde-pyl al woertheit wegh-geschooten ?
 Wat heeft H Bloed al Moozen wit gewasschen ? -
 Meer dan wel doen kon al de seep en asschen.
 H Geest al Luypaards-blecken uptgebeeten ?
 En haar doen met de macke Lamm'ren eeten.

VI.

Hier ober woest / O! Hemelen verwondert ;
 Ja slet eens / Warde ! d' Herder af-gesondert
 Gelyck een Paasch-Lam / sich hier laten slachten /
 En in de Stal des Doots ontzielt vernachten ;
 Terwijl dat doode Schapen kreegen 't leeben /
 En hoepelingen wierden byp gegeven.

VII.

Gy zaagt mijn oock / onder de wilde dieren /
 Als een hertneckigh Stier daer heenen swieren /
 Of als een seug mijn selven oberstijcken ;
 Of als een nacht-gediert H licht ontwijcken ;
 Hyt bype wil / upt enckel wel-behaagen /
 Hebt Gy mijn oock in uwre hoop gedzaagen.

VIII.

't En weet dit groot geluck niet upt te spzecken :
 Nu kan boozwaar ! My booztaen niets ontbrecken /
 Zyt Gy mijn Leids-man groote Menschen-hoeder !
 Dan zal het my gebreckerlyc nooit aan boeder :
 Ich zal in uwre wepde woepden / woepden ;
 Gy zult aan water lebendich my lepden.

Maar Herder! Ochl veel schapen gaan noch doolen /
 Wanneer zal zijn uw hoep niet meer verhoelen ?
 Maar ingegaan der Hejd'nen volhept wezen /
 En uw ter Zaligheyt heel Isr'el vreezen ?
 Op dat (waar toe kop noch eens uw beriepen)
 Ghy zoudt de Schaapen van de Boeken scheidten.

X.

Booz-looper! hooz terwyl/ uw graazelingen /
 Hpt dees' Genade-koop ten Hemel sinnen
 Bzing ons upt deze Stal in dat Getimmer /
 Daar Ghy het al zult zijn/ ja ghy booz sinner :
 Ontheemel uw daarom noch eens ten tweeden /
 Booz die Ghy zoo veel eenmaal hebt geleden.

HET EEUWIGH-LIEDJE.

Op de wijze van den 19. Psalm.

I.

Wanneer dees tijt Gordijn /
 Sal wegh-geschoben sijn /
 Dan hooz de Hepl'ge Schaer /
 En dat het Hemelsch-licht /
 Daer geben sal gesicht /
 Om te beschouwen daer
 Jehova 's wesen aen /
 En in die Zee te baen /
 Van sijn onepndigheden /
 Dan sal 't Godt-dorstigh volck /
 Gesoncken in die holck /
 Eerst wesen recht te vreden.

II.

Dit onbepaelde goet
 Dan ons bepaelt gemogt /

Hier

Hier op aerd bebat
 Is al te stercken wijn /
 Die soo licht d'zoncken sijn /
 Wort oerestelpt en mat /
 Ja 't eyndeloos seuwigh maect /
 Dat d' eeuwige siekte raect /
 Onder het volck onefloochen /
 En die dit eubel heeft /
 Die sterft terwijl hy leeft /
 En leeft in 't graf gedoochen.

III.

Ich sterf al eer ich sterf /
 Om dat ich 't eeuwigh derf /
 Mijn hoozts neemt daag'lijckx toe /
 Ep stelt niet langer wt /
 Maer mijne loop doch stupt /
 Ich ben de tijt al moe /
 O eeuwighheyt comt ras /
 Och dat ich by u was /
 Ik sucht na u onberdzooten /
 Hoe ist o Eeuwighheyt /
 Dat gp soo wenschlick sijt /
 Al sijt gp noyt genoten.

IV.

Als ich u omme ganck /
 Heb eeuwigheden lanck /
 Wat sal ich dan wel sijn /
 Dan sal ich weten wijs /
 Wat 't eeuwigh leven is /
 Ja selver eeuwigh sijn /
 't is best dat ich in spijt /
 Des tijts / mijn tijt verflijt /
 Men d' eeuwighhepts gedachten /
 En my daer aen gelien /
 Eer dat ich daer in ben /
 Dooz een gestaegh verwachten.

V.

Och dat de tijt sijn tijt /
 Hadt uptgedient en wijt
 Van ons verhuysen wou /
 Of ons upt-bzecken liet /
 Hpt dit ellendigh niet /
 Maer 't eeuwige gebouwo /
 Daer sullen w' eeuwigh sijn /
 Eeuwigh sijn / eeuwigh sijn /
 Om d' eeuwighhept t' aen-schouwen /
 En worden alles gupt
 Behalven d' eeuwighhept /
 Die w' eeuwigh sullen houwen.

VI.

Daer sullen w' eeuwigh sijn /
 Bp's lebens hepl-Fonteyn ;
 Bp't algenoegsaem goet /
 Bp't onbegrijp'lijck Licht /
 Daer alle glanssch booz swicht /
 Bp hem die alles doet /
 Daer sullen w' eeuwigh sijn /
 In 't Bzupdegoms aenschijn /
 En hebben byp geseten /
 En na een eeuwigh sien /
 Sal ons een eeuwigh sien
 Van hem noch niet verdzeten.

VII.

Daer sullen w' eeuwigh sijn /
 Eeuwigh sijn / eeuwigh sijn /
 En dat volmaecktelijck /
 In wijs en heplighept /
 In schoon en heerlijckhept /
 Niet meer veranderlijck /
 Maer sijn in d' Opper-saal /
 Met d' Hept'gen al te maal

Om

Om eeuwigly daer te blijven /
 En aen het Hemelsch Hof /
 Van in Jehova's lof /
 Te helpen d' Engelen stijven /

VIII.

O eeuwigheyt ick wil
 Schepden om uwent wil /
 Van alles datter leeft /
 Zae hier op aerden is /
 Als tot haer erffenis /
 A mijne ziel maer heeft /
 Dus blijf ick al in 't gast-
 huys aen dees kranckheyt vast /
 Sonder hoop van genesen /
 Tot dat ick upt ter tijt /
 Een lange eeuwigheyt /
 In d' Eeuwigheyt sal wesen.

SUCHTINGE der ZIELEN.

Stem : van Lodenst. Uytsp. siet pag. 282. Soo &c.

I.

D Aer berst mijn Ziel in klagten upt /
 Ick mag niet wesen Jesu Bruyd /
 D' edelst' / der rijckst' / de schonst' mag ick och
 niet beminnen.
 Als aen sijn deur mijn bede klopt /
 De heerlijkst' als sijn ooren stopt ;
 Ick klaag / ick kerm / 'k roep doe op / laet u be-
 mind' binnen ;
 Gy hebt my 't herte genoomen / genoomen /
 Hert genoomen / genoomen / genoomen /
 Sal ick by u niet hoomen ?

II.

Mijn siele leyd amegtig neer /
 Want sy is krank van liefde teer ;
 Aartsche rijkdommen / staet / eer / kan haar niet ge-
 Gods kind'ren selv' sijn my verdriet / (neesen
 S' steeken wel / maer heelen my niet /
 'k sie om / ick oberleg / 'k beslupt 't moet Jesus we-
 En Jesus wil my niet minnen / niet (sen
 Minnen niet beminnen / etc.
 Algh wat sal ick beginnen.

III.

Wat wonder dat de Heer niet hoozt ?
 Ich nietig mensche heb sijn Woord
 Dooz aartsche liefde niet geagt / hem af-geslaagen /
 Hem / die in hel-angst riep / vriendin /
 Doet open / Schoone laat my in !
 Mijn hert bleef dooz hem toe / nu laat Hy my oock
 klaagen /
 Wat raat ? Ich sal hem naloopen / naloopen etc.
 Roepen 't hert is u open

IV.

Jesu / het smert my dat ick H
 Heb laten buypen staan / siet nu /
 Ich smak / 'k ben slawt / en bid komt in mijn woonen ;
 Gedencht niet langer aen die smaat
 H aangedaan / mijn lieffte staat
 Op my uw medelijgend' oog / wild liefd my toonen :
 Ag! ag! het valt my soo bange / soo bange /
 't Valt soo bange etc.
 't Hoopeloose verlange.

V.

Daar leyd mijn hoop van immermeer
 Hem dooz mijn liefd' t' omhelsen ; 'k heer /
 My nu na 't aardsch-gemak / en brenge om rust te
 krijgen ;

Ofluy in Gods-dienst in mijn hert /
 Te dooven mijn benauwde smert ;
 Maar 't is al niet 'k word rusteloos : Heer ik hijge
 Maar / 'k ben sonder kragten / geen kragten ! sou-
 Laet op mp soo versmagten ? (der Ec.

V I.

Daar daalt Hy lievend' in mp / siet /
 Hy mag / hy kan / hy wil mp niet /
 Hoewel ick trouwloos ben geweest / geheel begeeven :
 Welkom / mijn Jesu / heyl / en rust /
 My nabens u geen ding en lust ; (vend'
 Weg aard' / weg sond' / ik sal mijn lieffte voortaan is-
 Ik sal Hem altijd omermen / omermen / Hem Ec.
 't Hoort mp van sijn ontfermen.

J. H.

S C H E P S E L S . Y D E L H E Y D

E N

SCHEPPERSHEERLICKHEID.

Stemme : Soet Geselschap, &c.

I.

E'le Ziel on-eyndig stof /
 Enkel booz en tot Gods lof /
 Wat booz hoepen konnen houwen
 Aen 't sienlich nietig niet /
 O beletten u het trouwen /
 Met dat eyndelose niet.

II.

Schepselfs onvolmaaktheyt seyt
 Ich heb niets dan in-gelept /

Ich kan eeuwig niet vernoegen /
 Niets ick tijdig tijd'lyck bin ;
 Al mijn lusten booven woegen /
 Bitt'ren haat dat is mijn min.

III.

Op sijn maer gelijck een hant /
 Die den Minnaar hoger sant ;
 Of als upt gegroebe grebben /
 Daer de bron sijn water bloeit /
 Die of bloepen ofte ebben
 Na den Hemel ons besproeit.

IV.

't Raet u Ziel dan daer te gaan /
 Tot 't begin daer 't al van daan
 Quam : en daer 't weer moet vlieden /
 Daar is rijk-doms noegingh / rust /
 Daar is schoonheyt / wijsheyt / en den
 Zetel van de ware lust.

V.

't Is bedrog al wat men siet /
 Minder waert als dat men biet /
 De Ziel eebelder dan 't allen /
 Wijder dan de aerde sprekt /
 Die aen 't schepsel te vermallen /
 Was de grootst' on-red'lyckheyt.

VI.

't Eeuwig soecht de eeuwigheyt /
 En de reden reedelyckheyt /
 Godt is eeuwig enkel reden /
 Waerdig om sijn selfs bemint /
 Al-genoeghsaam om te breden.
 Waar de Ziel maar treck toe vint.

VII.

Komt 'er wermt van dese Son /
 En een drup upt dese Bron /

W het bozen komt te dwijnen /
 Of men siet het met een oogh /
 Heel anders als het ons quam schijnen /
 Doen het ons tot liefde hoogh.

VIII.

Snode hoepen / boos geweld /
 Die de ziele dienst-baar stelt /
 Daar g'p ten dienst sijt geschapen.
 Om dooz H tot Godt te gaan /
 't wil men aen u niet vergapen /
 Sie H slegts booz dienst-kneegt aen.

IX.

Ons mont / oogen / dooz / en hert /
 Lusten / blijtschap / droefhept / smert.
 E'pft de e'genaer als sijn e'gen /
 Van ons wederom geheel /
 Ons komt niet tos te ver'swijgen /
 Van het sijn het minste deel.

X.

Wijck dan schepsels doof en hout /
 Wijck dan lusten die mijn hout /
 Leegt mijn hert en ruprat mijn oogen /
 Ich sie daer wat heerlijcx staan /
 Dat heeft u als mist betogen /
 Maacht mijn pat tot dat te gaan.

XI.

Ach dat ich soo lang soo veel /
 Ach dat ich mijn hert geheel /
 Soo aen H heb op-gedragen /
 Daar g'p niet jae niets en sijt /
 Ach dat opt mijn oogen sagen /
 Jets in uwre nietighept.

XII.

't Is genoeg mijn hert al /
 H / en Jesus in de Stal /

MEDITATIEN

Te moeten daer vernagten /
 D'Heere des Hupfes is het woert /
 Hem als Koning in te wagten /
 Dat hy heel en al regeert.

XIII.

Kom dan Jesu / soete kom /
 Kom best u Hepligdum /
 Kom als Heer u Zael bewand'len /
 Schickt het alles nae uw sin /
 Komt mijn dus en soo behand'len /
 Dat 'h bupten uw niets en min.

GEDACHTEN.

Voor het

A V O N D M A E L.

Stemme : Nabootster Echo.

I.

Sondige Ziele / seg waer wilje heen /
 Durft ge soo tot des Heeren Tafel treen ?
 Schreumt ge niet / siet wel toe / dat ge niet Godt
 Echo. Niet spot.

II.

Ach my wat raed / indien ick niet en gae /
 Laet ick mijns Heeren last moetwillig nae
 En treed ick toe / soo eet ick booz gewis /
 't Donniss.

III.

Beklemd Zie / met recht benaude hert /
 Wat angst / wat schrick / wat vrees / wat hange smert /
 Dreygt u / het is of ge nu hadt verbult /
 A schult.
 Op

IV.

Gy zijt o Heer / de supb're Heplighepd /
 Maer mijn bedzielijck hert / heeft mi verleyd /
 Ich ben melaets / besmet / onreyn / vol stanch /
 En krank.

V.

Gotmoedelick / en nedzigh ick beken /
 Dat ick u gunst en hulp / ontwaerdig ben /
 't leg mijn verbijselt hert gans open mi /
 Dooz ick.

VI.

Nich soetste Jesu / eeuw'ig Hepl-Fonteyn /
 O schoonste aller menschen / ghy alleyn
 Geeft mijn geperste Ziel / als ghy wilt /
 Wat stilt.

VII.

Ghy Vader denckt aen 't lijden van u Soon /
 Siet aen sijn kruys / sijn smaet / en doozne Kroon /
 Herstelt mijn droeve Ziel / want mijnen noot /
 Is groot.

VIII.

O Jesu Coningh / mijne Ziel regeer /
 't alderlieffste by sijn ick begeer /
 Beschermt dog mijne Ziel / geef dooz u hand /
 Wp-stand.

IX.

O Mijnen alder-schoonsten Wpdegom /
 Siet ge na mi / mein-eedige noch om /
 't dal u met hepl'ge schaemt / en diep ootmoet /
 Te doet.

X.

Gy sijt alleen mijn Ziele-medetijn /
 En schenckt uo selven mi / in brood en wijn /
 Sterckt mijn geloof / en mijn gequetsten geest /
 Geneest.
 Laet

XI.

Laet mijn genut en kostelijck rand-soen
 Toon my wat gy uyt liefde' hebt willen doen/
 Dooz my/ die anders niet als smert/ en leed /

H deeb.

XII.

Och dat u Geest nu uyt de hoogte quam /
 Och dat gy nu mijn herte tot u nam /
 Om dat te hepligen/ en te storzen in

H min.

XIII.

Dat is het grootste dat mijn Siel begeert /
 By dit is my de wereld gans niet weert /
 't sal daer na uyt sien / tot gy mijn gemoet

Dol-doer.

A. V. D.

De Blijdschap des Heeren sal uwe stercktd
 sijn, Nehem. 8. 11.

Op de Wijse der Psalmen, 18, 32. of 45.

I.

Wat hebt ich tijt wel eer besteed met weenen/
 Met naer en bitter suchten/ kermen/ steenen/
 Wat niet al bracke tranen op-geslocht /
 En onder 't krupts hoe lang gegaen gebocht /
 Maer sint ich kennis heb met Godt gekregen /
 Zoo kreeg ich kennis oock van beter wegen /
 En wiert van hem daer bysend'lijck op ontmoet /
 Bly-geestig sijnd' en vrolijck van gemoet.

II.

Du sie jeder een befronst van wesen /
 De droefheyt selver is daer uyt te lesen /

De

De siel is slau en gang bedeeft van schrick /
 Besacht is 't lijf en neer geslijt in 't slich /
 De handen hangen slap of sijn gebouwen /
 De knien van samen stooten niet te houwen /
 Het ooge druypt en alles is ontstelt /
 Om dat de vband roofst en neder-belt.

III.

Sou ick nu oock mijn vroljick sijn verlaten ?
 Sou 'k me een kerm of klaag-toon hoozen laten ?
 Sou 'k af-stand doen van mijn ligt-hertigheyt ?
 En keeren om in suur mijn soetigheyt /
 O neen ick sie noch al te gzoote reden /
 Van Godt in myne siel tot vroljickheden /
 En seker 't moeder het op comen aen /
 Eer dat mijns herten vzeugt sal sijn gedaen.

IV.

't Is waer ick word bekoozt aen allen sijden /
 Ja 'k moet daer by in siel en lichaem lijden /
 En noch al meer elend' is my gebeurt /
 Van goet en vzienden ben ick af-gescheurt /
 Hier klincht een vzoebe stryd-maer my in d' ooren /
 Daer moet ick naar gesucht en klagen hoozen /
 Van swiert my 't doodig Sion vooz 't gesigt /
 Waer in de ligten selfs sijn sonder ligt.

V.

Soe dat ick stofs genoch heb te beklagen /
 De jammerlijke vzeuck van Sions slagen /
 En ober eppen ramp / verlies en pijn /
 Mach ick oock geensins ongeboelig sijn /
 Doch moet mijn vdruck met vzeugt gematigt wesen /
 Met sang mijn sucht / met vaste hoop mijn vzeesen /
 Om dat ick ben bereent / verknocht / heb vrient /
 Met d' Opper-heer die al het schepsel dient.

VI.

Dees Koning sie ick dichtwils in sijn schoonheyt /
 Nu maecht van wel te doen aen my gewoonheyt /
 't Wird

En bind tot salb' en heiligh van mijn smert /
 Het Mirche bundel op mijn naare hert /
 Ik heb noch de proef in spijt der klepne bossen /
 Van 's hemels Canaans soete drupbe troffen /
 Hoe sou 'k dan als de hoopeloose lien /
 My selfs verkniesen / en van Godt af-sien.

VII.

Geen Bzuplofts kind'ren meugen immers treuren /
 Terwijl haers Bzupd'goms by sijn mach gebeuren /
 Dan boegt althans my oock de droefheyt niet /
 Soo lang ick Godts gemeynschap doch geniet /
 Nu mijn soo wel gevallen sijn de snoeren /
 Soo mach ick by het witte Daendel roeren /
 In 't midden van den krijg / en singen vast /
 Terwijl een ander krijt van overlast.

VIII.

Hoewel de Dpge-boom niet meer sal bloepen /
 Noch aen den wijn-stok selfs geen vruchten groepen /
 En des Olijfs-booms werck oock liegen sal /
 Wanneer geen Kunt sal woesen in de stal /
 Als men het bee sal van de kop af-scheuren /
 En dat een yder een sal klaaglijck treuren /
 Door 't scherpe sweert van swaren hongers noot /
 Om dat het belt op houd te geben groot.

IX.

Soo sal nochtans mijn mond blijgeestig singen /
 Mijn Ziele sal van vzeugt in Godt op-springen /
 Om dat hy is mijn schilt mijn burcht mijn wal /
 Mijn hulp / mijn troost / mijn ligt / mijn vzeugt mijn
 Nach sal de waare wijn stock blijven groepen / (Al/
 Die nieuwe wijn des Coninckrijckx sal bloepen /
 In mijne siel / als dees bermaste borst /
 Gelyck een herte na 't versche water dozft.

X.

Schoon dat ick hoozen moet 't gebies der Daarden /
 't Gedonder van 't geschut / 't geknars der swaarden /
 't Ge-

't Gerammel van de trom/ 't basun geluydt /
 Het moort geschrey en 't loopen in en upt :
 Ich weet al dit geraas wel te verdooven /
 Met maer gestaag bly-geestig God te loben /
 Hoe seer 't woelachtig volck oock is ontruff /
 Mijn siel blijft by haer oude bzeugt en rust.

X I.

De samen-knoopinge van grouwel sonden /
 D' Ondzaegelijcke tael der laster-monden /
 Die naer den Hemel toe word upt-gebzaecht /
 Is 't die my tot in 't merg der sielen raecht /
 Maer hoe Jehova 's Naem meer word geschonden /
 Hoe min mijn tong sal wesen ingebonden /
 Om van sijn noyt volpzesen weerdigheyt /
 Te singen tot der lastermonden spijt.

X II.

Al heeft/wat heerlijckst word in 't lant gebonden /
 Den grouwel der verwoestinge verflonden /
 Al sijn de baste steden om-gekeert /
 De schoone hupsen dooz het vuyr verteert /
 Noch sal ich singen weer of 't noyt geschiet was /
 Tot hier is upt-gelooopen mijn verdziet-glas /
 Van 't heerlijck Hemels-hups/ daer bzeed' en rust
 Malkanderen eeuwig op de straten kust.

X III.

Hoewel 't Godt-dozstig volck sig booz mijn oogen /
 Versaed van mijn en and'ren haer vermogen /
 Ja selfs dooz eerloos steelen sonder rust /
 Steedts op my loed haer roof/ en plond'rens lust /
 Tot dat ich niets meer ober heb gehouwen /
 Noch sal ich sulckx met vrolijckheyt aenschouwen /
 En singen booz 't onroof-baer Hemels goet /
 Dat 't hert soo wel als 't oog tot satheyt doet.

X IV.

Hoe 'k word booz een af-schapsel upt-gekreten /
 Wat spot en hoon my schamper toe-gebeten /

6

Noch

Noch sing en spring ick echter eben gaag /
 Om dat ick Jesu soete smaetheyt draag /
 Al woort mijn lust dooz wreedde Peroos handen /
 In pfer vast gekerkert en met banden /
 En dat ick veele slagen ondergaen /
 Ja buplen/ wonden/ striemen / uyt moet staen.

XV.

Noch sal ick Psalmen singen in de boepen /
 De ketens sullen dan mijn vzeugt doen groepen /
 En liefde-koozden sijn/ het doncker klups
 Sal my dan wesen tot een bede-hups /
 Schoon my de vband doet als uyt verhupsen /
 Wanneer hy als de See-bloed aen komt vrupsen /
 En my te blachten dzingt van Stadt tot Stadt /
 Soo bal ick eghter weder op dit plat.

XVI.

Al lagh ick tusschen in twee rijgen steenen /
 Half doot aen arm geplettert en aen beemen /
 Of dat dooz 't swaert mijn bloet wiert uptgestoet /
 Of dooz het buur mijn leven af-gehoet /
 Dan sal Godts blyschap noch mijn sterckte wesen /
 En als de dood mijn naem heeft op-gelesen /
 Sal ick hem vzoelyck loopen in 't gemoet /
 Gelyck men na een feest of vruploft doet.

XVII.

De werelt sal ick met dees vzeugt verwinnen /
 Den Hemel sal ick met dees vzeugt beginnen /
 Daer sal de vzoefheyt uyt-gebannen sijn /
 De vzeugt ten wjstten uptgespannen sijn /
 En onderruffen heb ick vooz-genomen /
 Hier vast gestaag te singen met de vroomen /
 Den lof van Godt en van mijn vrupdegom /
 Tot dat ick eens in 't eeuwlg sing-hups kom.

M. H. DORVILLE.

H. E. R. T.

HERT-KALMTE

van een

LIEFHEBBER JESU.

Op de wijze van den 91. Psalm.

I.

Hoe dat het gaet of niet en gaet /
 'k laet Jesus nimmer los gaen /
 Sels als het onderst' boden staet /
 'k laet Jesus nimmer los gaen /
 Schoon alles is in roer en rep /
 En t' samen schijnt gestwozen.
 Om nu gelijk met eenen schop /
 Godts Volck de rust te stoozen.

II.

Hoe dat de Dypvel blept of woelt /
 En komt als Leeuw of Vos aen /
 't Is al vergeefs al wat hy doet /
 'k laet Jesus nimmer los gaen /
 Schoon hy my somtijts op-gesmoekt
 Dooz komt met valschen luster /
 Op dat tek mede ingelocht
 Sou worden tot sijn dypster /

III.

Of met een hooge eeren bloet /
 Of met een goude zee aen /
 't Is al vergeefs al wat hy doet /
 'k laet Jesus nimmer los gaen /
 Sijn eer en staet dse rupmt met stanch /
 Sijn gelt verbliegt met beeren /
 Al sijn beloften die gaen manck /
 Men hog daer niet op veeren.

IV.

Hy bept de ziel op leberinck /
 Heel gouden berg-gevesten /
 Doch als hy schult maent / niet een dinck
 Heeft hy als dan ten besten /
 Sijn gantsche kraam met poppe-goet /
 Sijn een hel tupschelingen /
 Sijn vrolijkhept versupckert roet /
 Dreck sijn gewenste dingen.

V.

De Werelt hout hy in sijn schilt /
 Daer ken ick desen vos aen /
 Hy mach 't besoeken hoe hy wilt /
 't laet Jesu nimmer los gaen /
 Als hy dan niet met list en jaaght /
 Een schrick op 't lijf gesonden /
 En my vooz Jesus aengeklaagt /
 Van schrickelijcke sonden.

VI.

Dus dondert Hy met vier en blam /
 Van laster op mijn stel aen /
 Maer egter 't rood bebloede Lam /
 Dat laet ick nimmer los gaen /
 Dit sal ick heftig roepen uyt /
 Soo lang ick hier moet sterben /
 Hy krijght my noyt ter proop of buyt /
 In leven noch in sterben.

VII.

Schoon ick vooz u snootste wight /
 Woerd van het Hemels Hof van
 Geuetste Majestept betigt /
 Daer krijght gy vzeugt noch lof van /
 Als dat gy sijt der knechten knecht /
 Der Broederen aen-klaager /
 Een Engel die met pupsten begt /
 Haer pijniger en plaager.

Wanneer

VIII.

Wanneer hem die oock is mislucht.
 Komt hy de siel aenranden/
 Met alles wat het lichaem drucht/
 Met laden/ krops en banden/
 Daer hiest hy suppoosten op/
 Een volck niet om verdragen/
 En sifft uyt die de boosten op/
 Om mijne siel te plagen.

IX.

Dan wend hy 't ober geenen boeg/
 Dan weder ober desen/
 Hy come laet/ hy come vzoeg/
 Men my is geen belesen/
 Soo lang 't de Dupvel niet gelucht/
 Dat door sijn helsche klauwen/
 't Lam uyt sijn Throon is af-gerucht.
 Soo sal ick niet verflauwen.

X.

Soo lang de Koning Jesus is
 Ter rechter-hand geseten
 Soo ben ick seker en gewis/
 Dat hy my niet sal eeten/
 Mijn siels hoop-anker daer gehegt/
 Sal steeds onwanchelbaer staen/
 Schoon dat de zee is hol of slegt/
 Ik laet Jesus nimmer los gaen.

XI.

In Jesus houdse leven vast/
 In Jesus houd ick light op/
 Door Jesus woordt mijn siel ontlast/
 Hy tilt voor my 't gewicht op/
 In Hem is wijshepdit/ liefde/ vree/
 In Jesus sijn de paden/
 Apt Jesus volhept schep ick mee
 Genade voor genaden.

XII.

Om dat ick woon by Jesus in /
 Soo is mijn ziel onraeckbaer /
 Al mijn verlies is nu gewin /
 Neden nu is mijn saeck klaer /
 O Jesus Winnaer broeg en laet /
 Sal dese stem op-klincken /
 Tot dat op my onthoorden laet /
 In d' Eeuwighheyt verfincken.

M. H. DORVILLE.

Suchtingen tot J E S U S ,

om van de ziels ellende verlost te worden,

Stemme : van den 77, Psalm.

I. D E E L.

I.

Soete Jesu/ hoorz mijn schrypen /
 Hoorz mijn suchten/ hoorz mijn blypen /
 Dat ick dooz u lyden sal /
 In dit droebe tranen dal /
 'k Heb in Hemel noch op aarde /
 Niemant uws gelyck in waerde /
 Op sijt het daer mijn gemoet
 Vinden kan het ware goet.

II.

Hoorz mijn Jesu wtberkoozen /
 Neemt mijn reden doch ter oozen /
 Wecht nu mijn doode Ziel /
 Die u eertijts wel gebiel ;
 'k Wilde geern by u verkeeren
 N wil doen in repn begeeren /

'k Heb

'k Heb geen lust aen godloosheyt /
Maar aen deucht en Hepligheyt.

III.

Maer eplaes ! 'k sie als benden /
Sonden in mijn hert om wenden /
Duplicheyt woont onder een /
En het maecht sich op de been :

Sonden sijn 't die my beswaren /
Sonden die my droefheyt baren /
Ach hoe wert ick aen gejaegt /
Van mijn sonden / en geplaeght.

IV.

'k Ben van sonden aengegrepen
Die my tegen wil wegh slepen /
Want mijn wil en mijn verstandt /
Tegen my sich selfs inspant :

Mijne oogen die verwarren /
Want sy sijn meer dan de Starren :
Wat is 't mijn een swaer verdriet /
'k Merck en sie 'k en bozder niet.

V.

'k Doelse tegen my aenkomen /
'k Meepn haer kracht is toegenomen /
's Morgens sabonts t' aller tijt /
Heb ick eenen swaren strijt :

Als ick 't goede sal bedencken /
Komen sy mijn Ziele krencken /
Als ick selfs u wet betracht /
Is mijn hert mijn seer verdacht.

VI.

'k Ben gelijk de boortgedzeben
Zeen / die haren slijck op geben /
En haer modder werpen op /
Van den grond tot aen den top :

'k Ben niet wijs / 'k ben niet omsichtig /
'k Ben in 't goet te doen niet dristig /

Och wat ben ick koel en traegh.
Tot het goede alle daegh!

VII.

Hier misgrijp ick my met woorden /
Daer met spijs die my bekoorden /
Hier belet my menschen breez /
Daer de Satan / daer mijn blees /
Hier misgrijp ick my met wercken
Dooz gebreck van op te mercken /
Daer met dencken pdelick /
Wat ick doe 'k ben in den strick.

VIII.

'k Dint in 't goet doen licht vermoeptheyt /
Och wat is dit met een droefheyt !
Al mijn doen geduyrigh toont /
Dat in my geen goet en woont /
Sels mijn beste offeranden
Zijn vol vleckten tot mijn schanden /
Soo dat ick van u den soen /
Bidden moet booz 't beste doen.

II. DEEL.

IX.

't **H**ert en stem moet samen paren
Als de welgestelde snaren /
Maer wat is my dat een smert /
Als u wet verbroken wert /
Als ick ietwes goets besinne
Komt my haest wat quaet te binnen /
'k Hert verandert my seer ras /
'k Ben niet die 'k te boozen was.

X.

'k Sie mijn ongerechtigheden /
Op my dringen / op my treden /
'k Wert van alle kant verseert /
En van u wet afgekeerert /

't Hert

't Hert is als een poel van sonden /
 Die ick niet en kan doozgonden /
 't Is een hert dat my bedrieght /
 Dickmaels bepnst en dickmaels liegt.

XI.

'k Ben vol breefe en vol zorgen /
 Sonder stilstandt / van den morgen
 Tot den Abont / al mijn lust
 Is ontballeu / 'k heb geen rust /
 Wie sal my hter van bezijden
 Daer van ick soo veel moet lijden /
 'k Ben geduerigh in gebaer /
 En dat duert soo menigh Jaer /

XII.

Dit haert my seer droebe blagen /
 'k Heb my op de Heup geslagen :
 't Geen ick nae den bleesche doe /
 Haet ick / sta het geensins toe /
 Sonden sijn het die my quellen /
 Sonden die mijn hert ontstellen /
 'k Haetse met volkomen haer /
 Die my nopt upt 't herte gaet.

XIII.

Jesu ! wilt my lebend' maken /
 Redden alle mijne saken /
 Gy aenschout al mijn verdriet /
 Maer zijt stil / en helpt my niet :
 'k Schrey tot u upt al mijn krachten /
 's Morgens 's avondts en by nachten /
 Hoort my doch in dit verdriet /
 Godes Soon wacht langer niet.

XIV.

'k Moet daer toe mijn tijt verlijten /
 By de boose Meschijten /
 't Is een dootsteek in mijn hert /
 Als u wet verbroken wert /

Als ick sie Godtloose wichten /
Die booz uwe wet niet swichten ;
Water-beken liefste Heer /
Dlieten uyt mijn oogen neer.

XV.

Lieber was ick heel verschoben
In u Huys / dan in de hoeden
Van de Sondaers / die niet vlyept /
Dencken / spreken ydelheyt.

Maer die uwe wet betrachten /
En sich van de sonde wachten /
Waren my een groot vermaeck /
Al mijn lust daer ick na haeck.

XVI.

Och dat eenmael al mijn seden
Al mijn wille / al mijn reden /
Waren na u wet gericht /
'k Was behouden en verlicht.

Kond ick my eens t' allen sonden /
Houden af van alle sonden /
'k Soude meer vermaeck daer in
Vinden dan in groot gewin.

XVII.

III. DEEL.

Nu heeft my een groot verlangen
Tot u Heyligheyt bevangen /
Dat ick mochte snel en rap
Stellen op u wegh mijn Stap /
'k Sou alleen u teyn begeeren /
Geeft my dat o Heer der Heeren /
Toont my u barmhertigheyt /
'k Sal u loben t' aller tijt.

XVIII.

Heere Jesu slaet my gade /
Uyt u volheyt geeft genade /

Begt mijn herte vooz en na /
 Dat ick rechte paden ga /
 Wilt my met u Jonste laben /
 Om te loopen / om te draben
 In u wegen t' aller tijt /
 Maecht mijn herte meer verblijt.

X I X.

O! Op kont mijn Herder wiesen /
 Mijn verlosser / mijn genesen :
 Sonne der gerechticheyt /
 Straelt op my tot aller tijt :
 Op dat ick u vooz de menschen /
 Mach vereeren na mijn wenschen /
 Alle dagen groepen sien
 En in deugden verder gaen.

X X.

Wilt my langer niet vergeten
 Die ben onder voet gesmeten /
 Drukt my die dus tot u karm /
 Als een Zegel op u arm /
 Jesu wilt niet langer wijcken ;
 Van my / of ick sal bestwijcken /
 Jesu Christi / hoozt / verstaet /
 Mijn geklach dat t' uwaerts gaet.

X X I.

Och kont ick u wat beleben
 Die noyt is te hoogh verheben /
 Och wat is 't een Saligh mensch /
 Die op sterck maecht na sijn wensch /
 Send my hulp en sent mijn segen /
 Op dat ick my stelle tegen
 't Vleesch dat u niet heeft gebreeft /
 Maer oock woystelt met den geest.

X X I I.

Jesu / wilt doch uwe wetten
 Diepe in mijn herte setten :

Draeght en ondersteunt gy my /
 Want mijn schild / mijn Heyl sijt gy.
 Weberhouw my van mijn sonden /
 Hout my vast aen u gebonden /
 Dat ick niet en stoot mijn voet /
 Maecht gy my een net gemoet.

X X I I I.

Laet ick op gesette stonden /
 vruchten dragend' sijn behonden /
 Maecht my als een boom geplant /
 In een vruchtbaer weeldigh Land /
 Laet my als de Ced'ren waffen /
 Op u loet en wille passen /
 Doet my gaen van kracht tot kracht
 Tot u Jesu / die my wacht.

X X I V.

Gy geeft gaben aen de menschen /
 Boven 't bidden / boven 't wenschen /
 Och dat gy eens tot my quam /
 'k Sagh een bier / een wolck / een blam
 In mijn koele hert ontfeken /
 Op mijn bidden op mijn smeken /
 Hoozt my Jesu ! wacht niet langh /
 Want dit valt my wonder bangh.

X X V.

Wilt my veele Wijsheyt geben /
 Om oprechtelijck te leben /
 Doet mijn lampe / liebe Heer /
 Lichten / sterckt mijn krachten meer.
 Sterckt gy / sterckt gy mijne handen.
 En maecht los der Sonden banden /
 Hept doch een oprechtigh mensch.
 Kroont hem Jesu na sijn wensch.

XXVI.

IV. D E B L.

'k Heb in dees elleydigheden /
 Dichmael tot u seer gebeden ;
 Maecht uw dienstmaechts Soon verlost /
 Daer 't hem soo veel tranen kost ;
 Wilt mijn krankhepdt doch bedrjyven /
 Wilt mijn krachten meerder stijven /
 Komt doch tot my / liebe Heer !
 Jesu Christi / ey ! wanneer.

XXVII.

'k Sal doch suchtend rou bedrjyven /
 Soo lang als mijn sonden blyven /
 Tot dat gy mijn Ziel bebrjyt
 Van het quaet / dat u bestrijt :
 Hont gy langer dit gedoogen /
 Sien mijn droefheyt met u oogen /
 Swijght mijn ziele / hout uw stil /
 Want het is des Heeren wil.

XXVIII.

'k Sal mijn neus is 't stof gaen steken /
 'k Sal mijn wil door u kracht bzeken /
 Niet te min 'k sal wt mijn hert /
 Roepen ober mijne smert.

Wilt mijn Ziele dogh genesen /
 O mijn Heplant hoog gepresen /
 Berecht u niet van my ter tijt /
 Nu ben ick in swaren strijt.

XXIX.

'k Suche en verlang in desen /
 Van mijn Godt ontkleet te wesen /
 Beter in het Hemels pleyn /
 'k wensche los gemaecht te sijn /
 Daer ick de volmaechte geesten /
 Van de minsten tot de meesten /

Sien

Sien sal / daer men dooz en na
 Dreuwig singt 't Haleluja ;

X X X.

't Lichaem moet in d' aerde rotten /
 Bzeken als de aerde potten /
 Daer is my een plaets bereept /
 Heerlijck en vol Hepligheyt :

'k Sal dan die Egyptenaren /
 Die my nu soo hart bestwaren :
 Niet meer voelen t' haerder spijt /
 Niet meer sien in eeuwigheyt.

X X X I.

Lieffste Jesu gy sijt mijne /
 Helpt my dan upt dese pijn /
 'k Mensch als gy volmaecht te sijn /
 Daerom is het dat ick quijn /
 Dat is nu al mijn verlangen /
 Dat mijn treden / dat mijn gangen
 In mijn schoenen mochten reyn /
 En uw wel-behagelijck sijn.

X X X I I.

'k Achte alles niet dan schade /
 Dat my trecht van u genade /
 Och hoe lieff hoe soet hoe weert /
 Is het gene gy begeert :

Soeter is het my bevonden
 Van den Honingh van de Manden /
 Och dat gy eens dooz u kracht
 Mijne sonden t' onder bracht.

X X X I I I.

V. D E E L.

'k **H**eb u lief / 'k heb een behagen
 Om u lieff'lick Jock te dragen /
 Maecht mijn herte wel bereept /
 Lept mijn sy gerechtigheyt :

Laet

Laet mijn krachten grooter wesen /
 Danse sijn geweest voor desen /
 Dat den pber mp verkeer
 Als de blammen van mijn Heer /

XXXIV.

Op die mijne God / en dat meer is /
 Mijn verlosser en mijn Heer is /
 Sal mijn doen in sijn paleys
 Dienem hier naer na sijn eysch :

Smorgens sal ich hem genaken /
 En sien of hy siet mijn saken /
 's Nachts sal hy mp drijven voort /
 's Nachts wert ich van hem gehoort /

XXXV.

'k Steun niet op mijn eegen krachten /
 Dat soud gy o Heer verachten /
 Jesu gy sult sterckt aen mp
 Geven / want mijn roes sijt gy.

'k Sal mp Heer tot u begeben /
 Gy sijt doch den wegh en 't leven /
 Godt vol van barmhertigheyt /
 Leptsman mijner saligheyt.

XXXVI.

Laet u woort mijn wil bepalen /
 Dat ich niet kom af te dwalen /
 Doet mp recht mijn sin verstaen /
 'k Sal in uwde wegen gaen :

Als ich let op u bevelen /
 Sal mijn stem van bzeugde quelen /
 'k Sal sijn een geluckigh Man /
 Als ich bepligh wand'len kan.

XXXVII.

Gy hebt mp upt menich hondert
 Tot u dienstknecht afgesondert /
 Dencht aen 't geen gy hebt gesegt /
 En beloofd aen uwen knecht.

Seght g^r niet / 'k sal u geen weesen
 Laten / g^r hoeft niet te vzeesen /
 'k Sal u op mijn wegh doen gaen /
 Op een Konincklijcke baen.

XXVIII.

En g^r hebt u onderwonden
 Worgh te sijn vooz onse sonden /
 G^r sijt vooz ons sond gemaect /
 Die noyt sonde heeft geraect /
 Op dat van u uptberhozen
 Kind'ren niemant ging verloren /
 G^r wozt haer gerechticheyt /
 Wijsheyt hoop en hepligheyt.

XXXIX.

Treckt my dan / 'k zal u na loopen /
 Alles om u wil verkoopen /
 A aenhangen met mijn hert /
 Dat van u getrocken wert.

Ondersteunt my met u flessen
 Van vertroostingh / en wilt lessen
 Mijnen doest na hepligheyt /
 Want g^r mijnen Bzupd'gom sijt.

XL.

O mijn Koninck wilt ontfangen /
 Mijn geroep en mijn verlangen /
 'k Sal u dienen die mijn mint /
 Als een recht goet-aerdigh hint.

'k Sal tot u mijn Vader komen /
 Met een blitschap in genomen /
 'k Ben doch een waer Israliet /
 Daer g^r geen bedroch in siet.

XLI.

VI. D E E L.

'k Sal my op de sonden wzeken /
 Want se hebben u doozsteken /

Soete Jesu / Iteffte Heer /
 't Doet my in mijn herte seer /
 Immer s waren dat mijn sonden /
 Die u gaben soo veel wonden /
 In uw Lichaem / in u ziel /
 Dat gy als in onmacht viel.

X L I I.

Om mijn quaet wiert gy gebangen
 Men 't verbloecte krups gehangen /
 A ziel in helsen noot /
 Was bedroeft tot aen de Doot /
 Hwe Godt hadt u berlaten /
 't Welck u parste u termaten /
 Soo dat gy seer krachtigh riep /
 En 't getraen van 't aensicht liep.

X L I I I.

Dooz my hebt gy u gegeven /
 Op dat ick doodz u sou leven
 Op hebt my soo seer bemint /
 Op dat ick my als u hint
 Draegen sou en niets begeeren /
 Dan u groote naem te eeren /
 Repnicht my dan / en maectt my
 Van de quade tochten byp.

X L I V.

Als u geest bidt op my blieten /
 Soo sal ick veel kracht genieten /
 Drijft gy my dosz uw wint /
 Soo dien ick u als u hint :
 Laet uw wint mijn hert aenblasen /
 Wilt 't onstupmigh hebiggh raesen
 Stillen licht het boos getier /
 Dooz u hert en gloepent vier.

X L V.

'k Ben een van u gunstgenooten /
 'k Ben met u gunst obergooten /

't Is u geest die my gelept /
 Spijt al 's wereldts listigheyt.
 Jesu op u ick betrouwe/
 Op u lijden ick my bouwe /
 'k Weet wel dat gy in my blyft/
 Want ick ben u ingelijft /

XLVI.

'k Ben gewassen en gereynicht /
 Van de sonde die my pijnicht /
 Dooz mijn 's Heere Jesu bloet /.
 Dooz sijn Geest seer wonder goet/
 Want mijn ziel was heel beswoekt /
 Was het niet dat klare-beken
 Bloepden upt die Heyl fonteyn/
 En my wieschen schoon en reyt.

XLVII.

Jesu 'k heb ti lief gekregen/
 Tot u ben ick seer genegen/
 Want u liefde' is in mijn hert'
 Aytgestoet / en daerom wert
 Het betwoogen u te hoesen /
 Meer te leeren dan booz desen/
 Ach dit soete liefde-dwangh /
 Stiert mijn liefde' en mijnen gang.

XLVIII.

Geen ribier kan oit doen sincken /
 Nopt uptbluffchen noit berdzincken /
 Deese liefde / oock geen smiert/
 Kanse dzijben upt mijn hert/
 'k Sou de Werelt heel verachten/
 Hoe schoon sy my oock toe lachten;
 Wat sy my booz u aenbiedt
 Acht ick dreck / jae min dan niet /

XLIX.

VII. DEEL.

Jesu wilt mijn herte stercken/
 Dooz sijn liefde dat betwercken/
 Liefde die geijck de Doot
 Sterck is in den grootste noot.
 Mij kan dooz sijn Liefde schijcken/
 Mij verwonden mij verlijcken/
 Mij is mij een vaste borcht.
 Die mij helpt en mij besorcht.

L.

'k Sal op u mijn liefde stemmen/
 Altijt lieflick op u lemmen/
 Ich ben uwē / en gij blyft
 Tot mij uw genegenheyt/
 Laet u wind / op uwē woorden/
 Hyt den suppen / wyt den noorden/
 Waepen / op dat mijnen hof
 Druyct mach dragen tot u lof.

LI.

Hier toe ben ich uwerkercken/
 En dooz uwē Geest herkercken/
 Om te doen dat gij gebiet/
 Tot u eer en anders niet/
 Jae daer toe heb ich het leven/
 Om u eer en lof te geven/
 Daer toe is mijn Ziel gemaecht/
 Daer nae is 't soek datse haecht.

LII.

'k Sal gelooven / 'k Sal vertrouwen/
 'k Sal niet dooz mijn Spant grouwē:
 Jesu als ich op u hoop/
 Gaet de Satan op de loop/
 Die sich op de Rotsteen bouwē/
 Wanck'len niet maer sijn bejouwen/
 Als de sonde haer beset/

Jesus is 't die haer uptredt.

LIII.

Die aen u vast hangend' blijven/
 't Ongeloof te rugge drijven/
 Stelt gē in uwē wegen vast/
 Tegen allen oberlast/
 Sulcke helpt gē / die bemint gē /
 Die besozght gē / die besint gē /
 Die verlost gē upt de pijn /
 Die wilt gē tot trooster sijn.

LIV.

Wanneer ick Heer met ootmoede
 Wandel / neemt gē dan de roede /
 Drucht / kastijt / en tuchticht mē /
 Maecht mē soo van sonden bē /
 Wilt mē upt mijn selven rucken /
 Dooz elenden / dooz verdrucken /
 Beter hom ick in de smert /
 Dan H wet verbroken wert.

LV.

Wapent mē met een Rondasse /
 Dat de sond mē niet verrasse /
 Maecht mē nederigh en sacht /
 Maer H booz-beelt / dooz H kracht /
 Doet mē nauw H wet bewaren /
 't sal dan gēden en bet vergaren /
 Doodt mijn sonden / roptse upt /
 't sal dan singen ober-lupt.

LVI.

't Is mē o mijn liefste Heere /
 Maer tot uwē loff en eere /
 Proeft mijn hert en mijn gedacht /
 Siet waer op ick gebe acht /
 't weet gē sult doch mijn gebzeeken /
 Ropt gedennen nimmer wzeeken /

It will

't wilke selfs oock dooz mijn doot/
Maken uwe eere groot

LVII.

• VIII. DEEL.

JHycht mijn Ziel Godt is bewoogen /
't Suchten is tot Hem gebloogen/
Jesus heeft mijn stem gehoort/
Hy sal my nu trecken voort/
't sal u Heere van hier boben/
Psalmen singen / prijzen / loben/
Singen sal ick dooz altijt/
Want gy mijn beschuttingh sijt.

LVIII.

Gy verbult my mijn verlangen/
't sal u singen loff-gefangen /
Maken uwe gunst bekend /
Die gy my van boben sent /
Gy sult oock in eeuwigheden /
Van my / van my sijn beleden/
't sal vertellen uwen loff/
Met veel vzeucht in Sions Hoff.

LIX.

't Sal het nu te boben raken /
't sie de oberwinningh naken /
't sie uwe vriendlich aengesicht/
Dat mijn Ziele heeft verlicht/
't sie het licht upe 't duyster rijzen /
Dies sal u mijn mont seer prijzen/
Komt mijn liefften als een Rhee /
Vzenght my meerder sterckte mee.

LX.

't sal met u dooz Legers vzingen /
Ober hooge mupzen spzingen /
Want gy in mijn herte leeft /
Dooz baten alle schepsel beeft /

MEDITATIEN

Kloecke daden sal ick wercken /
 Du my Jesus wil verstercken /
 Immers is sijn goedicheit /
 My booz eeuwig toegeseyt.

LXI.

Heer / nu is mijn hert ontficken /
 Ik sal my op de sonden werken /
 Want gy geeft nu sterckte aen
 Alwen dienst-knecht / die boorzaen
 Booz sijn schypen booz sijn klagen
 Du sal doen uw wel-behagen /
 En de wortel van den boom
 Machen / herben sonder schroom.

LXII.

't Sal geschieden / 't sal gebeuren /
 Dat ick 't rijk heel sal verscheuren /
 Van mijn blees dien dwingelant /
 Ik sal hem leggen in den bant /
 Ik sal mijn lusten upt gaen roepen /
 My en haer booz Godt verfoepen /
 't Sal gereet in wapens staen /
 En die dzisten tegen gaen.

LXIII.

Ik sal het blees nu niet meer bieren /
 Wat het daer sal tegen tieren /
 Ik haet de sonde / ik ben met haer /
 Want en een woestelaer /
 Ik wil mijn lichaem gaen bedwingen /
 Oock van toegelaten dingen /
 Ik sal nu eens mijn ouden mensch /
 Krupsigen. Dat is mijn wensch.

In Kopenhagen den 4. April 1658.

M. I. K.

Het Hooge-Liedt van SALOMON.

Het I. Capittel.

Het I. Gesangh, Stem: 65. Psalm.

I.

De Bruydt spreekt.

H kuffe my / my met de kuffen /
 De kuffen sijnes mondts /
 Want **H** uptnemend' lieft' is beter /
 Is beter dan de wijn /
H Olven sijn goet tot reucken /
H Naem een Olp is /
 Die upt-gestort wordt / daerom hebben
H / u de Maegden lieff.

II.

Trecht' my top sullen **H** na-loopen /
 De Koninck heeft my my
 Gebacht in sijne bilne kamers /
Wp / top / top sullen ons /
 Verheugen en in **H** verblijden /
Wp sulken uwe lieft' /
 Uptnemendt meer dan wijn betmelden /
 d' **O**prechte heeft uwe lief /

III.

Iken swart doch lieffelijck op Dochters
 Jerusalems / gelijk
 De Centen Hedars / de Gordinen
 Van Salomon gelijk /
Stet my niet aen dat ich swartachtigh /
 Dat ich swartachtich ben /
 Om dat de **S**on / van dat de sonne
Mp / my beschenen heeft.

IV.

De kind'ren mijner moeder waren
 Ontsteken tegen my /
 Sy hebben my tot een hoedzinne
 Der wijngaerden gestelt /
 My mijnen wijngaert dien ick hebbe/
 En heb ick niet gehoert/
 My mijnen Wijngaert dien ick hebbe /
 En heb ick niet gehoet.

V.

Op die mijn ziele lief heeft / segget
 My aen waer gy **A** wept /
 Waer gy / waer gy de kudde legeret /
 Op midden van den dagh /
 Want waerom sou ick syn als eene /
 Als eene die haer by
 De kudden uwer metgeselle
 Bedeckt / bedeckt / bedeckt.

VI.

Christus spreeckt.

Indien gy / o gy schoonste onder
 De Wyben / niet en weet /
 Soo gaet uyt op de voet-stappen
 Der Schapen / ende weyd /
 Weyd' uwe kudde by der Herd'ren /
 Der Herd'ren woningen /
 Weyd' uwe kudde by der Herd'ren /
 Der Herd'ren woningen.

Het II. Gesangh, Stem: Psalm 5.

I.

Gelijck u mijn bylindin by Paerden/
 In wagenen van Pharao /

A wan

H wangen in de spangen sijn/
 Lief lief-tijck uwen hals in peerle/
 In peerle snoeren/

II.

Wy sullen goude / goude spangen
 Met silver stipkens maken H /
 De Bruyt spreeckt.

Terwyle dat de Coninck aen
 Sijn ronde Tafel sit / mijn Hardus
 Geeft / geeft sijn reuche.

III.

Mijn Liefde een bundelken Myrre /
 Een Myrre Bundelken my is /
 Dat tusschen mijn borsten vernacht /
 Mijn Liefste is een Cypres tros in
 Engedys Wjngaert.

IV.

Christus spreeckt.

Siet g' sijt schoone mijn Wriendinne/
 Siet g' sijt schoon / H oogen sijn /
 H oogen Dupben oogen sijn /

De Bruyt.

Siet g' sijt schoon / g' g' mijn Liefste /
 Ja lieflijck / lieflijck /

V.

Oock groent / oock groent onse Bedt-stede/
 De Balcken onser Hupfen sijn/
 De Balcken onser Hupfen sijn/
 Sijn Cedren / onse Galerpen
 Die sijn Cypressen.

Het III. Gesangh, Stem: Psalm. 3.

I.

Christus spreect.

Ich ben een Roos / ich ben een Roos van Saron /
 Een Lelie / een Lelie der dalen /
 Alsoo gelijk een Lelie onder doornen /

De Bruyt spreect.

Is onder al de Dochters mijn Vriendinne /
 Als d' Appel-boom is onder des wouds boomen /
 Is onder al de sonen mijne Liefste.

II.

Ich hebbe grooten lust in sijne schaduw /
 En sitter en sijn vrucht is mijn gebemelt
 Soet / soet hy voert / hy voert my in het Wijn-hups /
 En ober my de liefde is sijn Banter /
 Gy lieden ondersteunt my met de flesschen /
 Versterckt / versterckt / versterckt my met de Appels.

III.

Want ich ben krank / want ich ben krank van liefde /
 Sijn slincker-hant / sijn slincker-hant sy onder
 Mijn Hoofd / en sijn sijn rechter my omghe /
 Gy Dochters van Jerusaleem gy Dochters /
 Die hy den reen sijn of hy des veltz binden /
 In Besweer u dat gy niet opweckt de liefde /

IV.

In Besweer u dat gy niet opweckt de liefde /
 Noch wacker maect tot dat de selve luste /
 Dat is de stem / de stemme mijnes liefften /
 Siet hem hy komt springende op de bergen /
 Komt huppelend' al huppelend' op de heubels /
 Mijn lieft is als een rher off welp der herten.

V. Siet

V.

Siet hy achter onsen muur / de vensters
 Hpt hijchende / upt blinckend upt de trallen /
 Mijn Lieffte seyt tot my / tot my een antwoort /

Chrillus. predicatie verbaelt door de Bruyt.

Staat op en komt mijn selhoone / mijn Briendinne /
 Want siet den winter is dooz hy / den regen
 Is wech-gedaen gedaen hy is al ober.

VI.

Men siet in 't lant / men siet in 't lant de bloemen /
 De sangtijt naecht / de sangtijt en de stemmen
 Der toztel woort gehoozt in onsen landen /
 Den vygen-boom brenge doozt sijn jonge vyghens /
 Wijn-stocken geben reuch en jonge druyskens /
 Staet loy / staet op mijn selhoone / mijn Briendinne.

VII.

Mijn Dupbe sijnd' in der steen-rosen kloeden :
 In het verborgen eener stepler plaetse /
 Toont / toont my u gedaente / gedaente /
 Doet my u stem / doet my u stemme hodzen /
 Want uwe stem is soet / u stem is soete /
 En u gedaent is liefelijck is lieflijck.

VIII.

Op lieden vangt / vange ons vangt ons de Doffen /
 De boskens de Wjngaerden verderben /

De Bruyt besluyt haer reden.

Want onse wijngaerds hebben jonge druyskens /
 Want onse wijngaerds hebben jonge druyskens /
 Mijn Lieffte is mijn is hy die weyd onder
 De Lelien / en ick ben de sijn / sijn ben ick.

IX.

Tot dat dien dach / tot dat dien dach aen home /
 En dat de schaduwten wech bliede / bliede /
 Mijn lieffte heer-keerom mijn Lieffte /
 Mijn Lieffte heer-keerom / heerom mijn Lieffte /

Wozt

Wozdt gē gelijk een Rhee of welp der Herten/
En welp der Herten op de Bether bergen.

CAPITTEL III.

Het VI. Gesangh, Toon : Psalm 24.

I.

De Bruydt.

Ich socht 's nachts op mijn leger hem/
Die mijne ziele liefst / ich socht
Hem maer ich vont hem niet / seide /
Ich sal nu / ich sal nu op staen/
En in de stadt / de stadt omgaen /
In al de wijcken en de straten.

II.

Ich sal hem soecken / soecken dien.
Mijn ziele lief heeft / ich socht hem/
Maer ich en vont hem niet / 'k vont hem niet /
De wachters die'er in de stadt
Om gingen bonden my / ich seyd' /
Hebt gē gesien die mijn ziel lief heeft.

III.

Woe ich een wepninghen van hem
Was weg-gegaen / vont ich hem dien
Mijn ziele lief heeft / ich hielt hem vast/
'k liet hem niet gaen tot dat ich hem
Had in mijn moeders huys gebzacht/
In 't kabinet van die my baerde.

IV.

Op Dochteren Jerusalems/
Die by de Rheen sijt / by de Rheen/
Of by de hinden van den velde /
'k Besweer u / ich besweer u dat
Gē niet opweckt of wacker maecht /
De liefde tot dat het haer luste.

V. De

V.

De Dochters van Jerusalem.

Wie is sy / wie is sy die daer /
 Wie daer op-komt upt de woestyn /
 Als roock pplaren / roock pplaren /
 Beroocht met myr' / en wierrooch / en
 Met allerlepe poeder van /

De Bruyt. V I.

Siet / siet het bedt dat Salomo /
 Dat Salomo heeft / daer rondom
 Zijn sestig helden / sestig helden /
 Al van de helden Israels /
 Die swaerden houden altemael /
 Geleert / geleert / geleert ten Oorlogh.

V I I.

Eck hebbende sijn swaert / sijn swaert
 Van wegen schrick den schrick des nachts
 Aen sijne heupe / aen sijn heupe /
 De Coninck / Coninck Salomon /
 Heeft sich van 't hout van Libanon /
 Gemaecht een kroets gemaecht een kroetsse.

V I I I

Van silber / silber maechte sy
 Des sels pplaten / haren bloer
 Van gout / van purper haer gesmelt /
 Het binnenste dat was bespreyt /
 Met liefde van de Dochters van
 Jerusalem met liefde / liefde.

I X.

Op Sions Dochteren gaet upt /
 Aenschout den Coninck Salomo /
 Aenschout den Coninck met de Crone /
 Daer mede sijn moeder hem /
 Hem kroont op sijnen Bruylofs-dagh /
 En op den dagh der breygt sijn herten.

CAPIT

Het V. Gefangh, Toon: Psalm 118.

I.

Christus.

Siet op sijt schoone mijn Dziendinne /
 Siet op sijt schoon / u oogen sijn
 Dupd' oogen tusschen uwre blechten /
 A harz is als een kudde van
 De gepten die het gras af-scheren /
 't Gras van den Bergh van Gileadt.
 A tanden sijn als eenne kudde
 Van schapen die geschozen sijn.

II.

Die wpt de wasch-steed: op op comen
 Die twelingen t' saem bzingen voort /
 En onder haer en is geen jong loos /
 A lippen / uwre lippen sijn
 Als een schaerlaken snoer / u sprake
 Is lieffelijck / den slaep uwre hoofte
 Tusschen uwre blechten is gelijk als
 't Stuck van een appel van Ganaet /

III.

A hals die is als Davids tozen /
 Die tot op-hangingh is gebouwt
 Van wapen-tuyg / daer dupsent / dupsent/
 Rondassen hangen / hangen aen /
 Sijnd' altemael der Helden schilden/
 Werd uwre borsten sijn gelijk/
 Tweelingen van een Rhee of Welpen/
 Die weyden onder Lelien.

IV.

Tot dat de schaduwten weg vlieden/
 Tot dat aen komt dien dach / dien dach/

Sal

Sal ick gaen tot den wierrooch heubel /
 En tot den myrthe / myrthe bergh /
 Gy sijt geheel schoon mijn Vriendinne /
 En daer is geen gebreec aen u /
 O Brupt van Libanon aff by my /
 Komt by my aff van Libanon.

V.

Siet van den top aff van Armana /
 Van Sinitz en van Hermons top /
 Van de Woonhollen der Leeuwinnen :
 Van der luyppaerden bergen / siet
 Mijn Suster g' hebt my 't hert genomen /
 O Brupt g' hebt my genomen 't hert /
 Met eene van u oogen /
 Met eene keten van u hals.

VI.

Hoe schoon is u uptnemend' liefde /
 O Brupt mijn suster / hoe veel is
 Uw u-uptnemend' liefde beter
 Dan Wijn en uwer salben reuch /
 Dan alle / alle speterpen /
 O Brupt u lippen dzuppen van /
 Den honigh-zeem / welck / melch en hontig /
 Is onder uwe tong.

VII.

En uwer / uwer kleederen reuche :
 Is als den reuch van Libanon /
 O Brupt / o Suster gy sijt eene
 Besloten hoff besloten wel /
 En een versgelde Fonteyne /
 H scheuten sijn een Paradijs /
 Van Appels / appels van Granaten /
 Met ed'le bzycht / edele bzycht.

VIII.

Cypus met Pardus / Pardus ende
 Saffraen Kalmus en Kaneel /

Met

Met allerlepe boomten / boomten /
 Van Wierroock / Myrre en Aloë /
 Mitsgaders al hoof specerpen /
 Fonteyn der hooven o Fonteyn /
 Put / put der levendige waters /
 Die bloepen upt / upt Libanon.

IX.

De Bruyt.

Ontwaect / ontwaect ghy wint van 't noorde /
 En komt en komt ghy syden wint /
 Doozwaept doozwaept sijn Hoff / dat sijne
 Sijn specerpen bloepen upt /
 O dat mijn Lieffte tot sijn Hoff quam /
 En sijn sijn ed'le Vruchten att /
 O dat mijn lieffte tot sijn Hoff quam /
 En sijn sijn ed'le Vruchten att.

CAPITTEL V.

Het VI. Gesangh, Toon: Psalm. 90.

I.

De Bruydegom.

BEn in mijn Hoff gekomen o mijn Suster /
 O Bruyt ik heb geplukt geplukt mijn myrre /
 Met mijne Specerpen / ick hebbe mijne /
 Mijn Honingraet met mijn Honing gegeten /
 Ick heb gedroncken van den wijn :
 Mijn Wijn mitsgaders mijne mijne melck /

II.

Get Vrienden / drinckt en wert o Lieffte droncken.

De Bruyt.

Ick sleep ick sleep maer mijn mijn Herte waecte :
 Mijns Liefftes stem die klopte doet my open /
 Mijn Suster / mijn Vriendin / mijn Duyve / mijne
 Dol:

Dolmaechte want mijn Hoofd is vol van dauw/
Mijn locken Hap? vol druppels van de nacht.

III.

Ich hebbe mijnen Kock al uptgetogen/
Hoe sal ick hem wederom aentrecken?
Ich hebbe mijne voeten al gewassen:
Hoe sal ick die hoe wederom besoe'ten?
Mijn Liefste trock sijn hant van 't gat der deur/
En mijn/ mijn ingewant dat wierdt beroert.

IV.

Ontroert om sijent wil/ om sijent wille/
'k Stont op/ om op te doen voo? mijnen Liefste/
En mijne handen drupten myrche/ myrche/
En mijne vingers bloepend'/ bloepend' myrche/
Op die hant-haben van het slot het slot/
Ich deed ick dede mijnen Liefste op/

V.

Ich deed/ ick dede mijnen Liefsten open/
Maer/ maer mijn Liefste/ mijn liefste was getweken/
Hy was doo?/ doo? gegaen/ en mijne Ziele
Ging upt/ ginck upt/ van wegen sijn/ sijn spreken/
Ich socht hem/ maer/ maer/ ik en vont hem niet/
Ich riep hem/ doch hy antwoorde niet.

VI.

De Wachters die in de stadt ommegingen/
Die bonden my/ sy sloegen en verwonden
My/ my/ de wachters op de straten namen
Mijn sluper van my/ ick besweer u Dochters
Jerusalem/ indien/ indien gy vint/
Mijn Liefste/ wat sult gy hem seggen aen?

VII.

Dat ick ben krank/ dat ick ben krank van liefde/
De Dochters van Jerusalem.
Wat is u Liefste meer/ meer dan een Liefste/
Gy onder al de Wijven o gy schoonste/
Wat is u Liefste meer: meer dan een Liefste/

Dat gy ons soo/ ons sos bestwoezen hebt.

De Bruyt.

Mijn Lieffte is blanch en root/ blanch en root.

VIII.

Op draecht de standaert boven tien/ tien duysent/
Sijn hoost aan 't fijnste gout van 't dichtste gout is/
Sijn locken sijn gekrukt swart als een rabe/
Sijn oogen sijn als by de water-stroomen/
Der dupben die met melch gewassen sijn/
Staend' als in cashens der ringen/ der ringen.

IX.

Gelijck een beddeken van speeterpen /
Sijn wangen sijn als toozenies die welrieken /
Sijn lippen sijn als Telpen die druppen/
Van bloepent myzh sijn handen sijne handen/
Sijn gouden ringen met Turkoos gebult/
Sijn buyck / sijn buyck is blinckent Eipen-been.

X.

Been met Saphyren ober/ ober-togen/
Sijn schenkele sijn marmere pylaren/
Op voeten van het dichtste gout gezondet.
Gelijck de Libanon in sijn gestalte/
Soo uptvercoozen als de Cederen/
Soo uptvercoren als de Cederen.

XI.

Een enckel soetichept in sijn gehemelt/
En al wat aen hem is/ is gansch begeerlijck/
En al wat aen hem is/ is gansch begeerlijck/
Sulck een/ sulck een/ een sulcken is mijn Lieffte/
Ja sulck een/ sulck een/ sulck een is mijn Orient/
Op Dochters/ Dochters van Jerusalem.

CAPIT.

CAPITTEL VI.

Het VII. Gesangh, Toon : Psalm 15.

I.

De Dochters Jerusalems.

Wer henen is u Liefste / waer gegaen /
 Gp / gp schoonste onder al de Wijden /
 Waer heenen heeft u Liefste 't aengesicht /
 Waer heenen heeft u Liefste 't aengesichte
 Gewent / op dat wy hem / hem met u soechen /
 Gewent op dat wy hem / hem met u soechen.

II.

De Bruyt.

Mijn Liefste is af-gegaen in sijn Hoff /
 Tot / tot de beddekens der speterpen /
 Om / om te weyden in de Hooven / en
 Om Lelien de Lelien te saem'len /
 Ich ben / ich ben mijns Liefstens / die hier onder
 De Lelien weyt / mijn is mijne Liefste.

III.

De Bruydegom.

Gp mijn Driekind sijt schoone / gp sijt schoon /
 Als Cirsa / als Jerusalem lief / lieflijck /
 Als Legers van Banieren schrikelijck /
 Went van my aff u oogen / want sy doen my
 Gewelt aen : u hayt als een kudde gepten /
 Is die het gras van Gilead af-seheren.

IV.

It tanden sijn als een kudde van
 De schapen die op-comen upt de waschsteet /
 Die al te saem tweelingen brengen doort /
 En onder deselve is geent jonge-loos /
 Gelijck een stuck van een Granaten-appel /
 Sijn tusschen twee blechten twee wangen.

V.

Daer sijn wel t' sestig Coninginnen/ en
 Wel tachtentich by-wijben ende maegden
 Wel sonder tal/ doch een/ een eenig is/
 Een eenig is mijn dupbe/ mijn volmaechte/
 De eenige de eenig' haeres Moeders/
 Sp is de supbere van die haer baerde.

VI.

Als haer de Dochters sien soo sullen sp/
 Sp sullen haer wel gelucksalich roemen/
 De Coninginnen en Bywijben/ en/
 Sp sullen haer haer prijzen/ wie wie is sp/
 Wie is sp die daer upt siet als de dag'raet/
 Schoon als de Maen gelijk de somme supber.

VII.

Als Legers met banieren schrikelijck:
 Verschrikelijck als Legers met banieren/
 Ich ben gegaen aff tot den noten Hof/
 Om der balep te sien de groene vruchten/
 En om oock te sien off oock de Wijnstock bloept/
 Of de granate boomen oock uptbotten.

VIII.

Eer ick het wiste settede mijn Ziel;
 Op op de wagens van mijn Volck bywilligh/
 O Sulamith keert weder/keer weer om/
 Keert weer/keer weder/ om dat mijn oogen
 A aensien/ wat siet op de Sulamith aen/
 Sp is als een reye van twee Heupen.

C A P I T T E L VII.

Het VIII. Gesangh, Toon: Psal. 45. 18. 32.

I.

De Bruydegom.

Hoe schoon sijn uwe gangen in de schoenen/
 Op Princen/ Princen Dochter/ uwer Heupen
 Om

Omdraepingen/ omdraepingen die sijn
 Als costelycke ketens/ sijnde 't werck/
 't Werck sijnde van een constenaer sijn handen/
 A nabel is een ronde/ ronde becker:
 Die geenen d'ranck onthreecht een tarwen hoop/
 Rondom beset met Lelien u bupck.

II.

Bepd' uwe borsten sijn gelijk twee welpen/
 Tweelingen van een Rhee en als een tozen /
 Van Elpenbeen/ alsoo is uwen Hals/
 A oogen als de Mesbons vijbers sijn/
 Bp Bath-rabbim de poozte/ als de tozen/
 Van Libanon / van Libanon die tegen
 Damaskus siet/ alsoo is uwen Neus/
 A Hoofst op u gelijk als Karmel is.

III.

De Napzbant van u Hoofst die is als purper /
 De Koninck is als op de gallerpen/
 Gebonden hoe schoon sijt g' / en hoe lief/
 Hoe lieflijck sijt g' in wellusten o Lieff/
 Dees uwe lengte is te vergelijcken/
 Bp een Palmboom/ en bepd' uwe Borsten
 Bp trossen/ 'k sepd' ick sal den Pallemboom/
 Op-klimmen en sijn tacken grijpen aen.

IV.

Soo sullen dan u borsten sijn als Coorens/
 Als trossen aen den Wijnstock ende reuche/
 Van uwen Neus als Appelen/ en uwo
 Gehemelte als goeden wijn die recht/
 Recht gaet tot mijn beminde doende sprekens

De Bruyt.

De lippen van de slapende mijns lieffens/
 Ben ick en sijne toegenegentheyt/
 Sijn toegenegentheyt die is tot my

V.

Kom laet ons in 't belt upt-gaen o mijn Lieffte

Laet ons vernachten op de dorpen/ laet ons/
 Ons vzoeg na de Wijn-bergen maecten op/
 Laet ons laet ons sien of de Wijnstoeck bloept/
 De jonge/ jonge d: w: f: h: s: haer doen open/
 De Bomen van Szanaten hem uptbotten/
 Daer sal ick u mijn Liefde geben/ mijn
 A: p: n: e: m: e: n: d: e: ick u daer geben sal.

V I.

De Dudaim geben reuck en aen ons deuren/
 Sijn aller sijner nieuw' en oude v: z: c: h: t: e: n/
 Die heb ick o mijn Liefste die heb ick/
 Dooz u dooz u myn Liefste wech gelept/
 De Dudaim geben reuck en aen ons deuren/
 Sijn allerlepe nieuw' en oude v: z: c: h: t: e: n/
 Die heb ick o mijn Liefste/ die heb ick
 Dooz u dooz u mijn Liefste weg-gelept.

CAPITTEL VIII.

Het IX. Gesangh, Toon: Psal. 32, 45. 18.

De Bruyt.

I.

Och dat gy/ gy my waert gelijk een V: z: o: e: d: e: r/
 En suppende de borsten mijner M: o: e: d: e: r/
 Ich sou u kussen vont ick u op straet/
 Doch souden sy my/ my verachten niet/
 Ich sou u lepden/ ick/ ick sou u lepden/
 In mijn moeders huys/ gy sout my leeren/
 Van specer: w: i: j: n: ick u geben sou/
 Te d: r: i: n: c: h: e: n/ en van mijn Szanaten say.

I I.

Sijn sincker-hant/ sijn sincker-hant sy onder.
 Mijn hoeft/ en sijne rechter my om-helse/
 'k Besweer u Dochters van Jerusalem/
 Dat gy de liefde niet eer op en wercht/
 Noch wacker maecht/ tot dat de selve laste

De

De Dochters van Jerusalema.

Wie is sy die daer op-komt wpt het wofste/
 En lieffelyck/ en lieffelyck daer leunt/
 En lieffelyck haer/ op haer Liefften leunt.

III.

De Bruyt.

Ich heb u onder d' Appel-boom/ ick hebbe
 U op-geweckt/ daer heeft u uwe Moeder/
 Met smerten boozt-gebracht/ daer heeft sy u/
 Die u gebaert heeft boozt-gebracht met smert/
 Set my gelijk een segel op u herte/
 Op uwen arm gelijk/ gelijk een segel/
 Want sterck/ sterck is de liefde als de dood/
 Den pber is hart/ hart gelijk als 't graf.

IV.

Bier kolen/ sijn vier kolen hare kolen/
 En blammen/ blammen van den Heere/ Heere/
 Veel wateren en souden dese liefde/
 Dees liefde niet upt-blussen kunnen/ ja
 De stroomen souden haer/ haer niet verdyncken/
 Al gabe pemant booz/ booz dese liefde
 't Goet van sijn hups/ al al het goet van sijn hups/
 Men sou hem/ hem verachten tenemaal.

V.

Wy hebben eene klepne Suster/
 Die noch/ die noch geen borsten heeft/ geen borsten
 Wat sullen wy wy onse Suster doen/
 Ten dien dach als men van haer spreken sal/
 Soo sy een muer is sullen wy van silber/
 Van silber een paleys op haer gaen bouwen/
 Soo sy een deur is sullen wy rondom/
 Met ceder plancken haer besetten gaen.

VI.

De Bruyt.

Ich ben een muer/ mijn borsten sijn als torens/
 Doen was ick in sijn oogen in sijn oogen/

Als eere die vint vrede/ Salomon
 Te Baalhamon eenen Wijngaert hadde/
 En desen Wijngaert gaff hy aen de Hoeders/
 Elk booz de vrucht vrucht dupsent silberlingen;
 Mijn Wijngaert dien ich hebbe die is booz
 Mijn aengesicht/ is booz mijn aengesicht.

VII.

O Salomon de Dupsent silberlingen
 Die sijn booz u de dupsent/ maer twe hondert
 Sijn booz de Hoeders van de selve vrucht/

De Bruydegom.

O op bewoonder van de Hooben/ al
 De metgesellen mercken op u stemme/

De bruyt.

Doet mijn die hoozen/ comt haest/ haest mijn Liefste/
 En weest gelijk een Rhee off als een Welp/
 Der herten op het specery gebergh.

E Y N D E.

A A N H A N G S E L,
Of tweede Deel;
VAN DE
D I C H T - K U N D I G E
Z I E L E - Z A N G E N,
O P - G E S O N G E N
Door PHILIPPUS van SORGEN,
En verscheide andere
Z A N G H - L I E V E R S.

Tot UTRECHT,

By de Weduwe van WILLEM CLERCK, Boeck-
verkoopster, op de Neude in de Grondt-Regel
der Gereformeerden. A°. 1688.

A A N D E

Z A N G E R S.

M Et vreugd vernomen hebbende dat het Eerste Deel van de Geestelijke Gezangen van den nu Zaligen PHILIPPUS VAN ZORGEN, vergeselschapt met eenige van andere Zanglievende Gedicht, van u-lieden in aengenaemheid zijn aengevaart; dat heeft in my de lust verwekt om u-lieden Zang-graagte nog met iet diergelijx te onderhouden in uwe Geestelijke vrolijkheid; ende hebbe, tot dien einde, van de Erfgenamen des Overledene, verzocht my nog sommige van zijne nagelatene Dichtkunstige Verzen, by te zetten; 't welk eindelijk geschiet zijnde, hebbe ik, even als in het eerste Deel, ook het tweede met verscheide Liederen, van Godlievende Dichters, die van den voornoemden VAN ZORGEN bygevoegt, ende te zamen op de Pers-

* 2 se

AEN DE ZANGERS.

se geleit, om u-lieden dezelve op te offeren, zoo als ik op huden doe, versoekende mijne vlijt, arbeid ende goede meening ten goede te duiden; ende dit Tweede Deel, met zoo goede genegentheid ende aangenaamheid aan te nemen als het Eerste. Ik derve u-l. verzekeren, dat het zelve niet minder u-l. zal vergenoegen, en voldoen als 't voorgaande.

W. CLERCK.

ZEE-

Z E E G E - P R A A L,

Over de Dood van d' Eerzame, Vroome,
Godzalige ende wel in God-geoeffende Jongeling

D^s. PHILIPPUS van ZORGEN,

*Student in de H. Godgeleertheid, overleden den 25.
in Lente-maand 1677.*

Y hebt dan overmocht, vervaarlijk Spook,
Uw Zeisch,
Waar meê gy alles maait, hebt gy in 't lest
geslagen,
In PHILIPPS minste deel; na dat gy Spier
en vleisch

Al over langh had van zijn bonkken af gaan knagen.

Daar leit hy neergevelt, de Gravers staan gereed
Om hem in 't nare Graf, met aard en puin te dekken;
Uw Vyand, Vyandinn' van alle Vleisch, vertreed
Gy met u mag're Voet: maar waar toe zal 't u strekken?

Ik weet, gy waart al langh in snood' een Eed-gefan,
Met Duivel en de Werld boosaardiglijk, getreden,
Om uw geweld en list te leggen op hem an;
En al uw meeste wreetheit aan hem te besteden.

Gy Duivel, Wereld, Dood, waarom dogh zoo verwoedt
Gewoelt; wat had gy duste vrezen en te zorgen;
Een Jongman, stil, beleeft, kuisch, eerlijk van gemoed,
Godvrugtigh en in God geleert, 'k meen PHILIP van
ZORGEN.

'k Zegh zoo een Jongelingh kon die u hinder doen; Hel

Z E E G E - P R A A L.

Hel Spookken, moest uw wrok hem tot een voorwerp stellen?

Wat onheil, ramp, of schâe kont gy op hem vermoên,
Dat gy niet rusten kond't voor gy hem quaamt te vellen?

De reden valt my in; om dat hy in der daad
Was, 't geen hy wezen moest (dat raar is in dees tijden)
Dat is, oprecht voor God, en voor den Mensch; uw Haat
En spijt, kon daerom niet dit vrome Gods-kind lijden.

Gy zaagt sijn voortgangh in de zaal'ge wetenschap
Van God; en vanden Mensch den wegh tot God te leer-
ren.

En hoe doord' Heill'ge Taal hy klam op d'hoogetrap
Der Wijsheyd, daar de Heer sijn Lievers mee wil eeren.

Neen dagt gy, hola! neen dees Jonghman moet van
kant;

Ons Rijk, en Babels Troon moght hy gaen overvallen.
Men vind' er weinigh zoo; en zulke zijn bestant
Ons Rijk te slopen, dat alreeds is aen het vallen.

Die zullen't ons niet doen, die, of door gierigheid,
Of eezugt, of door dwangh van Ouderen, Studeeren;
Met toelêgh om daar na eens in aenzienlijkheid,
Als Baasjens van de Kerk, by Grooten te verkeeren.

Och! dat 's ons eige Volk die dienen ons het best:
Maer zulke Quanten die alleen van Godt geleert „ zijn,
Die moetmen vlieden als een schadelijke Pest.
En ons ontzacht'lijk Rijk moet daer voor vry verveert,
zijn,

Dies moest de Dood aan't werk, die wreede Moor-
derin,
Ook heeft zy wel gelukt als huden is gebleken.

Maer

Z E E G E P R A A L.

Maar zegh my, schrik'lijk Spook, wat heil vind gy daar in,
Dat g'in VAN ZORGENS hert uw Dolk hebt kunnen
steken?

Al hebt gy hem gevelt, daar zijn 'er meer als hy
(Al zijze dun gezaeit) die als Manhafte knechten
Met d' Helm op't hoofd, met Schild in d' hand, met
't Zwaard op zy,
Nog zullen Babels Rijk, van God gesterkt, bevechten.

Maer wat een grooten dienst hebt gy aan hem gedaan,
Gy hebt een eind gemaakt van zijn langh quijnend leven,
Uw' aankomst was hem lief, hy greep u willig aan
In plaats dat and'ren voor u zoo anxtvalligh beven.

Hy wist dat van uw Zeisch de snee was stomp gemaakt,
End dat het Duister Rijk had op hem geen vermogen,
Dies hy u Dood, en d' Hel beschimpt en uitgemaakt
Heeft; toen gy op het wreedst dorst koomen voor sijn
oogen.

Al leid zijn Ziele Kist, gekist en in het Graf
Gedompelt onder d' Aard, de Ziel gaat heil-rijk waarden
By God (aan wien hy zich ten dienst hier overgaf)-
Bevrijd van alle quaal en rampen dezer Aarde.

Gy Jonge Manschap, die ten Godsdienst u bereidt,
Leert op de voorgangh van VAN ZORGEN God recht
kennen.
Niet juist na'tgeen u van uw Meesters word gezeit;
Maar wilt u aan Gods Geest, en aan sijn Woord gewen-
nen.

Dat was VAN ZORGENS doen, die oek zoo zeer verligt
Was in die wetenschap; niet Waenziek uitgevonden
Door Aardsche Wijzen, mits die blind zijn in dat licht
Maar

Z E E G E - P R A A L:

Maar die gegrondvest staat op d' Heill'getwee Verbonden.

Dan zult gy ook de vrugt van uw genomen vlijd,
Ter tijd van God bestemt, ontwijffelbaar erlangen.
Als hy u voeren zal uit d' woelingh van den tijd
Met P H L I P, in d' Eeuwigheyd, ten Rey der Zeegezangen.

Godzaal'ge Moeder van zoo een Godzaal'ge Zoon,
Verheugt u in zijn heil: nu is hy by zijn Vader
En Heiland; vry gemaakt van's Wereldsch smaad en
hoon
En rampen die den mensch benarren allegader.

Sijn Ziel verzadigt haar in het beschouwen van
Gods heerlijk aangezigt; en drinkt met volle teugen
Uit *der Wellustens Bron*; ey! droog uw tranen dan
Van d' oogen; om u in zijn heilstandt te verheugen.

Hy heeft de moeylijkheid zijn 's dagh werk afgedaan,
Beginnende zijn Rust op 's Heere Heill'ge Rust-dagh;
En is in 's Heeren rust, hem langh bereid, gegaan,
Waar op hy in zijn Aardsch gewoel met zulk een lust,
zagh.

A. G.

BESCHOU-

N O O D I G I N G E

Tot het

BESCHOUWEN van JESUS.

Oort Menschen, die verliest op konst en wetenschappen

Geduyrig jaegt en hijgt naer iets, dat u ontbeert,

Het gene dat gy soeckt en is geen soeckens waerd,

De wijsheyd die u roept is sonder maet of trappen.

Gy die daer neemt de maet van Wateren en Landen,

Gy die de streecken kent, en allerhande Volck,

Kond in haer eygen tael begroeten sonder Tolck;

Gy die aen ons ontdeekt nog onbekende stranden.

Gy die met koud u oog kond door de Wolcken senden,

Om daer te schouwen aen het uytgebreyde roud,

Gy die aen het Gesterat haer plaetse wysen kond,

En al het Hemels heyr kondt deelen af in benden.

Gy die soo onvermoeyt doorlesende de Boecken

Van oude en nieuwe Tijd van Oorlog en van Vreed,

Hoe dat sig dese Vorst en gene Koning queet,

Bestaet vernuftig na te vorschen en te soecken.

Gy die met uw' verstand Natuys geheymenissen,

En selis te kennen en ons te doen kennen poogt,

Daer in gy dog u selfs en and're vaeck bedroogt;

Dewyl uw' wetenschap haer gronden leyd op gissen.

A

Gy

Gy die met hooger vlugt vliegt boven al de dingen
 Die maer allenelijck de sinnen komen voor ,
 Gy die met spitsen breyn brækt door het sienlijck door ,
 En reeckent dat te kleyn wat oor of oog ontvingen.
 Gy die met uw' verstand tot in den Hemel steygart ,
 En daer door eygen dritt soeckt te geraecken tot
 De kennis van het zijn en wesen van dien God ,
 En sijn verborgen Raed 't welck Eng'len is geweygart.
 Komt hier , ey komt dog hier , en wilt niet langer loopen.
 Naer de besitting van een yd'le wetenschap ,
 Niet waerdig in der daed een voet verset of stap ,
 Ofziet gy noch al graeg 't berouw soo dier te koopen.
 Ick stel u voor het oog de God van al de Goden ,
 Die Vorst van wien de Vorst sijn Land ontfangt te leen ,
 Den grooter Opper-Heer van Hemel , Aerd en Zeen ,
 Die op de minste wenck volbrengen sijn geboden.
 Ick noodige U te sien dien Souverainen Koning ,
 De Sonne van de Son , voor welckers helder ligt
 Die blinckende Planeet in glantz en luyster swigt ,
 En die den Hemel heeft gekosen tot sijn Wooning.
 Ey siet der Geesten God , word hier een worm en made
 In Vleesch en Bloed gelijk , ô wat een wonderwerck!
 Den onbepaalden God bepaelt sig in een perck.
 Den Schepper der Natuyr den Vinder der Genade.
 Siet hier op kendens van de boven-aerdse dingen ,
 Het eerste wesen afgesondert van het lyf ,
 Het welck heeft buyten en in alles sijn verblyf ,
 Het geen Uw' swak vernuft niet kan of mag doordringen.
 Gy Godsgeleerde die U naer dien God laet noemen
 En die sijn Wesen meent te kennen soo 't behoort ,
 Komt hier en siet dien God , en siet sijn eeuwig woort.
 Op dat gy niet vergeefs met desen naem moogt roemen ,
 Ick noodige U te sien de Waerheyd , Weg en Leven.
 Het Woord met vleesch bekleet, den Engel van 't verbond
 De God van Eeuwigheyd, die was voor's werelts grond,
 En die aen al wat is het wesen heeft gegeven.

Siet

Siet hier een God , en drie in Hem , in een befloten
 Zijn Eygenſchappen en ſijn eeuwig Raeds beſluit ,
 En 't geen dat in der tijd ſijn Soon moeft wercken uyt ,
 Wanneer hy wierd gefalft verr' boven Me-genoten.
 Gy Volckeren verſtroyt van 't Ooſten tot het Weſten ,
 En daer de Sonne rijft en daerſe weder daelt ;
 Maer die nog nimmer met dit Ligt en zijt beſtraelt,
 Beſchout dees Morgenſter ick raed het U ten beſten.
 Gy Volck'ren die by ons gereeckent zijt voor Wilden,
 Gy die daer dwalende door Boſch en Velden ſweetſt ;
 Gy and're die naer wet en ordinantie leeft ,
 Schoon dat gy in de grond niet veel van haer verſchilde.
 Gy Volck'ren die daer woont in holen en ſpeloncken ,
 Die Menſchen ſchijnt te zijn, uw' weſen brengt het mee ,
 Maer ſoo veel reden hebt gelijk het domme Vee ,
 Gy die daer legt gantſch in onwetenheyd verſoncken.
 Ey komt ten voorchijn uyt de naere en ſwarte kuylen
 Daer noyt de klare Son , haer ligt of ſtralen ſend ,
 Ey hoort hier Volckeren van naem ons onbekent ;
 Of meent gy dat gy kont dit helder licht ontſchuylen.
 Gy by wien noyt nog van Genade is geſproken ,
 En die nog niet en weet wat Zaligmaker is ,
 Die JESUS niet en kend , nog de Getuygenis
 Sijs Geefſen noyt den gour ſijns naems en hebt gebroken
 Ick nodige U tot hen : En gy verblinde Joden
 Op welckers oog en hert dat ſware deckſel leyd ,
 Dat deckſel waerd van U en ons te zijn beſchreyt ;
 Die Sterre Jacobs word op nieuws u aengeboden.
 't Is lang genoeg geleeft van Schaduwen en Beelden ,
 Vergaep u doch niet meer aen Bock of Stieren-bloed ,
 De Kerck was doen een Kind en moeft dit poppe-goed ,
 Dat ſy daer mede tot ſy grooter werd wat ſpeelde.
 De ſaek ſelf vervult de plaetſe van het Voorbeeld ,
 Beſtrijckt u oogen dog met oogen-ſalf , en ſiet
 Wat dat'er komen moſt en wat'er is geſchiet ,
 Gy vind mijn ſeggen waer , ſoo gy beſcheyden oordeelt.

4 B E S C H O U W I N G E

't Geen *Zacharias* eens te vooren heeft gesproken ,
 Dat sal eens zijn vervult , als gy met angst en smert
 Met een gebroken geest en een verslagen hert ,
 Sult schouwen aen den geen in wien gy hebt gestoken.
 Nu maect u , maect u op , ô Sion hier is klaerheyd !
 Komt wandelt in dit licht , die Sonne gact u op ,
 Die sonder ondergaen sal klimmen in den top ,
 En U omschijnen met gerechtigheyd en waerheyd.
 Siet hier u Koning komt gesalft met Vreugden-balssem ,
 Hy komt en is bekleet met cierendelyk gewaet ,
 Hy 't is , die selfde wel , maer in een and're staet ,
 Dien gy den Beker gaeft met Edick en met Aisem.
 En is het niet wel tijd , ô Schapen ! dat die dwalen
 En loopen gins en weer eens eynd'lijck zy gestaeckt ,
 En dat dien Herder ons tot eene Schaeps-koy maect ,
 Op dat gy weer bewoont U Landen in haer palen.
 En is het niet wel tijd dat Isr'el sig vergader
 Na datse zijn verstroyt nu sestiën Eeuwen lang ,
 Van daer de Sonnerijst tot haren ondergang ,
 En met ons haren God oock noemen Abba Vader.
 Als Geest en waerheyd sal versellen uw' gebeden ,
 Als gy wat jong en reyn is , tot sijn Autaer brengt ,
 En het onreynenog het kreupele gehengt ,
 Als *Malachia* seyde , dan sal dien Vorst der Vrede
 Dien waren Vreden-Vorst U voor de sijne kennen ,
 In waerheyd niet in schijn , schoon dat gy voormaels zijt
 Door valsche Christussen tot dertigmael misleyd ,
 Soo sult gy evenwel aen desen U gewinnen.
 Hy is uyt Judacs stam in Betlehem gebooren ,
 Als *Jacobs* oudste Soon , een spruyt van *David's* stam ,
 Waer uyt hy inder tijd sijn Vleesch en Bloed aennam ,
 Wanneer dat Juda nu sijn Scepter had verlooren.
 Kond gy hertneckigh Volck dien Silo nog misfaken ,
 Dien eenmael komen sou , gelijk Uw' Vader sey
 Wanneer hy stervende die dingen op een rey
 Sag komen , 't welk hem deed na zijn verlossingh haken.

Kond

Kond gy nog loochenen die geene welckers Wonden
 Van *Esaias* zijn soo levend afgemaelt,
 Beproeft eens of'er wat aen dese reeck'ning faelt,
 Die *Daniel* u geeft van Jaren, wercken, stonden,
 Kond gy noch desen voor Messias niet erkennen,
 Die tot sijn Naeme voert Verlosser, stercke Godt,
 Sagtmoedig, nedrig, goed, en al des werelts spot,
 Op wien de Mannen Gods ons wijzen met haer Pennen,
 Indien gy hier op segt dat sy hem oock beschrijven.
 Te sullen zijn een Held vol yver, vier en kragt,
 Die alles dwingen sal te buygen voor sijn magt,
 En die Godloosen met een staf van yser drijven.
 Ick staec dit met u toe, gy meugt dit welgelooven
 Want schoon dat JESUS heeft u t'eenemael bevrijd,
 Van 't Jock dat op u lag in uwen slaeffen tijd,
 Soo moet nog evenwel sijn glans die schand uytdooven.
 Hem hoort de Glory toe soo wel als de Genade,
 Hy moet u maecken vry naer Lichaem en na Geest,
 En 't geen aengaende Hem U is voorseyd geweest,
 Dat moet eens zijn vervult, het zy dan vroeg of spade.
 Dat hy soo nederig eerst quam, dat was van noden
 Op dat hy als een Vorst sijn Volck'er straffen droeg,
 En dat hy voor haer schuld sijn Vader deed genoeg,
 Die hem de stoel van Eer daer op heeft aengeboden.
 Hy quam doen tot ons, als een goedertiere Koning
 Genade en Vreede moest hy eerst de wereld bien,
 Eer hy sijn stercken Arm en seegbaer Swaert liet sien,
 En dit Toneel eens wierd verandert van vertooning.
 Maer nu is 't voor de deur, de tyd begint te naken,
 De Volck'ren zijn verdeelt sy werten vast haer Swaert,
 Den een des anderen sijn ingewant verteert,
 Terwyl sy op haer beurt des Heeren gramschap smaken.
 Hy bied u Joden aen in 't midden van de baren,
 Waer door gy gins en weer nu soo geslingert werd,
 Sijn bystand, hulpen heul, hy reyckt u tot een berd
 Waer op gy veyliglijck u leven moogt bewaren.

Maer denckt niet Joods geslagt, dat gy u Land, en Steden
 En dat Jerusaleem besitten sult, gelijk
 Gy dat te vooren deed, dat waer te letterlijck,
 't Verdorven vleesch en bloed betaemt maer so een Reden.
 Ick bid u reeckent dat voor fabelen en droomen.
 Want *Jeremias* heeft het u voor afgeseyd
 Dat daer ten laetsten eens verschijnen moet die tijd,
 Waer Ark of Tempeldienst niet meer in 't hert sal komen.
 En op dat gy vergaet dien ingeweyden drempel,
 Soo toont hy dat sig God aen gene plaets verbind,
 Hy seyde, en payt U niet met woorden vol van wind
 Nog roept, den Tempel Gods, dit is des Heeren Tempel.
 Sijn Tempel moet sig eens seer wijd en zijd uytbreyden,
 En Simon moet eens ziju op aller bergen top,
 En 't Volck van alle tong moet daer eens komen op
 Om opentlijck den naem des Heeren te belyden.
 Men sal Jerusaleem bewoonen dorpsgewyse,
 Daer sal nog muyr nog poort nog gragt om ziju of wal,
 Gods uytverkoren Kerck die vind men over al,
 Men hoeft om haer nog Zee nog Landen om te reysen.
 Gy sult geen knechten ziju Ô Vry geboorne kind'ren
 Voor eeuwig, en gy sult niet dwalen sonder end.
 Dien grooten Herder die sijn Schapen soo wel kend
 En kan niet lyden dat haer iemant oyt sou hind'ren.
 Gy hoeft uw oogen maer een weynig op te sluyten,
 En sien in goeden ernst de saeck wat nader in,
 Wat dat haer eynde was, haer midden, haer begin
 Besietse door en door van binnen en van buyten.
 Gy hoort uyt eenen mond de woorden der Propheten,
 Gy siet dat die al t' saem ten vollen ziju volbragt,
 In d' afgehouden tronck van *Isaias* geslagt
 Dien gy moet eyndelijck oock uw' Messias heten.
 Gy volck'ren die soo veel ontleent hebt van de Joden
 Die voor uw hoeft erkent den loosen Mahomet,
 En die soo stip bewaert te sijn ingestelde Wet.
 U is de kennis des Messias oock van nooden.

't Is waer gy staet het toe dat hem wel kragt en gaven
 Van God zijn ingestort, gy segt, een groot Pröpheet
 Is JESUS Christus, die den Slang sijn kop verreed,
 En die de Duyvelen bevel gaf als sijn slaven.
 Maer hier in evenwel sijt gy niet wel beraden
 Dat Gy dien boven hem in ligt en gaven stelt
 Die al de Wereld dwong met goddeloos geweld,
 En die hem overtrof in Krijgs en Oorlogs daden.
 'k Beken, dat Mahumeth tot Wapens was genegen,
 En dat hy menig Land deed swemmen in haer bloed,
 Maer JESUS heeft hier om geen minder Helden thbed,
 Die ons soo grooten Rijck met Lyden heeft verkregen.
 O Mammelucken is dit dan soo grooten wonder
 Dat uwen Veldheer vest sijn rijck op bloed en moord,
 En dat sijn vinnig Stael de Koningen verstoort,
 Hy duyckt nog evenwel hier in voor *Caser* onder.
 Wat deed hy meer als oyt te vooren *Alexander*,
 Ofals *Pompejus* en dien grooten *Constantijn*,
 Besiet haer Daden eens, haer oogmerck en dessëyn,
 Stelt haer te saem en vergelijckse met malkander.
 Indien gy tot ons segt dat uwen grooten heylig
 Den Joden niet alleen nog oock het Heydendom.
 Maer selfs de Christenen vermeestert heeft al om.
 En dat haer Meesters magt haer niet kon maken veylig.
 Dat waren Christenen die met dien tytel roemen
 En Christenen in schijn, maer verre van de daed,
 Die dog alleenlijck in Geest in kragt bestaet,
 En daerom gantsch onwaerd haer Christenen te noemen.
 En die in tegendeel hem zijn tot hoon en schande,
 Een Anti-Christendom, een ysselijck gedrogt,
 Maer bastard en onegt, om quaed te doen verkogt.
 En dien hy overgeeft in sijne Vyands handen.
 God liet dien Wijnstock dan door Mahumet besnoeyen,
 Dien valschen Wijnstock met die rancken sonder vrugt,
 Daer God gewecken is, geen wonder dat'er vlygt;
 Soo ging selfs Israel wel eer in Babels boeyen.

En wy ontkennen niet dat uw' Propheet van Gode
 Zy toe gefonden aen de Wereld tot een roe ,
 Die 't lieffelijcke Jock van 't Euangely moe ,
 Nu waren omgekeert tot krygen , moorden , dooden.
 Nog oock niet dat hy hem begunstigt heeft met kragten ,
 Met kloeck en wys beleyd , ja selver aengeport ,
 En als met eyger hand den degen aengegort ,
 Om soo wel Christenen als Joden vleesch te slagten ,
Nebucadnezar is van God wel heen gefonden ,
 Om sijne Wijnstock als een Swijn te roeyen uyt ,
 Gewijde Vaten tot sijn dienst gaf hy ten buyt ,
 God als regtvaerdig dult geen ongestrafte sonden.
 Sijn Bond-kist gaf hy in de magt der onbesneden ,
 Sijn Priesteren en Volck die vielen door het swaerd ,
 Jerusalem dat wierd voor Keyseren gespaert ,
 Hy liet aen Romens Heyr sijn Heyligdom vertreden.
 Wanneer de Christenen Gods wetten gingen schenden ,
 Soodroeg hy nimmer ongewroocken dit bedriif ,
 Hy sond haer 't eene volck of 't ander op 't lijf ,
 Of wreede Schytiers , of Gotthen , of oock Wenden.
 En soo was Mahumed een Wan in Godes handen
 Om 's werelds Dorschvloer wat te suyveren van kaf ,
 Want waer hy immer quam daer dee hy straf op straf ,
 Hy hackten haer ter neer of sloot haer op in banden.
 En soo hy heeft bewaert soo menigte van Steden
 En Landen , die als nog haer buygen op sijn woord ,
 't Is om dat 't Christendom te diep in 't quaet versmoort ,
 Noyt heeft gemaect met haer en met den Hemel vrede.
 Gy Mammelucken dan die minder zijt in boosheyd ,
 En in 't natuyrlyck goed al dickmael verder gaet
 Als menig Christenen met naem en sonder daed ,
 Die U te boven gaen in onregt en godloosheyd.
 God heeft tot nog Uw' Staet uytwendig seer gezegent ,
 Gelyck hy Grieckenland en Romem eertijds deé ,
 En wat gy oncernaemt het ging u alles meé ,
 En wat uw' Vaders maer wensten sy verkregent.

Maer

Maer evenwel en kund gy ons dit niet ontkennen
 Dat JESUS boven hem veel stercker is geweest, (geest
 Wanneer hy niet door swaerd, maer door sijn magt en
 De Wereld overwind, en doet haer Hem erkennen.
 Want sonder vuyr of stael, en sonder Oorlogstroepen
 Alleen maer met sijn woord, genaden en geloof
 Soo neemt hy duysenden van herten tot een roof,
 En dien hy hebben wil dien hoeft hy maer te roepen.
 En sonder magtig Goud en sonder groote schatten,
 Heeft hy maer in sijn dienst en Volck dat alles derft,
 Dat maer alleenlijck om te verwinnen sterft,
 Dit schijnt uw' wonder en gy kund het qualick vatten.
 Maer wat sijn Leer aengaet van hem ons voorgescreven,
 Gy moet ons rondelijck bekennen dat sijn Wet
 In Godlijckheyd verdooft het Boeck van Mahumet,
 En dat het is een beeld van een volmaeckter Leven.
 En dat, hoe nut en goed uw' Alcoran mogt wesen,
 Die maer met valsche schijn van waerheyd is vernist,
 Uw' Wetboek heeft het eynd en oogmerck heel gemist
 't Geen Naesten Lieven was, en God als kind te vreesen.
 Hy heeft oock noyt getragt een Goddienst op te regten
 Die enckelijck in Geest en waerheyd maer bestond,
 Gods Eygenschappen heeft hy oock niet wel doorgrond
 Nog wie het een verbond aen 't andere weer hegte.
 Hy seyde niet wat men aen sijn selfs, of even Menschen
 Te doen verschuldigt is, hy maect geen streng verbod
 Van Geldsugt, woekeren, ja staetsugt stelt hy tot
 Een eynde, daer men mag met alle kragt naer wenschen.
 Gy vint gewisselijck vry meer in weynig blad'ren
 Van 't Nieuwe Testament, uw wettelijcken pligt
 Alsg'in de Alcoran, soo doncker sonder ligt
 Uyt schoone tytelen by eenen soud vergaderen.
 Gy sult met meer regelen van wel te leven vinden
 In de Geschriften van *Jacobus, Paulus, Jan.*
 Van welcken niemant u bedriegen wil nog kan,
 Als in u duyster boeck een Leydstar voor de blinden.

Gy sult daer waerelyck sien afgemaect na 't leven
 Een JESUS Leereling , een Christen niet in schijn ,
 En die daer moediglyck verloochent al het zyn ,
 En gaet sig aen sijn God en Evennaecten geven .
 Gy liet hem daer te zyn nog huychelaer nog Moorder ,
 Nog Sweerder , Leugenaer , nog Dief , nog Gieregaert ,
 Maer matig , goedertier , gerechtig , sagt van aerd .
 Die sig in alles toont meer dader als een hoorder .
 Die God alleen geloofst , bemind in Geest en waerheyd ,
 En JESUS Christus als sijn Soon die eer oock geeft ,
 Als die en met de Geest en met de Vader leeft ,
 Gelyck by Mosis , dit , en de Propheten klaer leyd .
 En wyl gy voorgeeft oock van *Abraham* af te dalen ,
 Weest erfgenaem met een van sijn en ons geloof ,
 Maectt voor de waerheyd dog uw' oor niet langer doof ,
 Ontfangt de Sonne der Gerechtigheyd sijn stralen .
 Sijn Zaet heft Hem genoemt Jehovah Heer der Heeren ,
 Den Rotsteen van ons heyl , aenbiddelycke Woerd ,
 God selfs sprack zalig dien die na sijn stemme hoord ,
 Wanneer hy in het Vleesch met ons quam te verkeerem .
 En soo 't geschreven woord u niet genoeg kon wesen
 Om u te wysen aen sijn kragt en Godlyckheyd
 Soo toont u de Natuyr dat selfs de Vrugtbaerheyd
 Is seer betamelijck voor 't Goddelijcke wesen .
 Dat oock de maetschappy hem past en wel kan voegen ,
 En dat noodsaeckelijck dit alsoo wesen moet ,
 Dat iemant met hem zyn en even wijs en goed ,
 Wiens uytgedruckte beeld hem geeft een vergenoegen .
 Het gene de Natuyr gelukkig komt te maecten ,
 Dat zyn twee dingen die ick u seg allebey ,
 Voor eerst de vrugtbaerheyd en dan de Maetschappy ,
 En warelyck men vind in God oock die twee saecken ,
 Het moet dan wesen dat hem zy een Soon geboren ,
 Een die de beeltnis draegt van sijn selfs-standigheyd ,
 Een die gegenerceert door hem van eeuwigheyd ,
 Quam soecken inder tyd het geen eens was verlooren .

En wijl de Menschen zijn oorspronklijk vol van boosheyd.
 Soo kond gy klaerlijk sien, dat God ten vollen goed
 Van sulcken boosen aerd den schuld niet hebben moet,
 Maer dat dit quam door een moedwilligē trouwloosheyd.
 En dat het wel beraemd' dese ongemeten goedheyd
 Dien armen Schuldnaer sijn schuld te schelden quijt,
 Die van sig selfs niet heeft een penning of een mijt,
 Ja niets als 't geen God in sijn ziel en sijn gemoed leyd.
 En word hy aengemerckt van ons gelijk regtvaerdig,
 Soo siet men dat hy moet ten vollen zijn voldaan,
 En sijn regtvaerdigheyd kan anders niet bestaen,
 Maer waer is een Randsoen soo kost'lijck en soo waerdig?
 Ja die moet zijn een God die God te vreden stelde,
 Sijn Lijden dat moest zijn oneyndig van waerdy,
 Ja hy moest als een Mensch oock staen aen onse zy,
 En 't geen hy niet en had gerooft als borg vergelden.
 Om dit geschonden regt dan weet met straf te heelen
 Soo was 't noodsaecklijck, dat d' onlijdelijcke God
 Sijn Majesteyt verbergde, en wierd des wētelds spot,
 En selfs op Aerde quam en losgeld gaf voor veelen.
 De reden nu brengt meê dat dese zy een Vader,
 Aen wien als eyscher wierd de schult gehoeg gedaen
 Wijl Hy belcdigt was en tegens Hem misdaen,
 Het eyschen en 't voldoen en past Hem niet te gader.
 Het voegde beter aen den Soon van hem gebooren,
 En van hem liefgekoost oock voor des werelds grond,
 Dat hy de Ketenen van Belial ontbond,
 En sijn regter hand des Satans Rijck quam slooren.
 Hierom gelooven wy dat God is Mensch geworden,
 Dien God gelooven wy te wesen God den Soon,
 Die uyt medoogentheyd verliet sijns Vaders Throon,
 Als't menschen-lievend hert hem sulcks te dragen porde.
 En des is dien God-mensch dien JESUS dien behoeder,
 Behouder, Heyland, en dat Woord met Vleesch bekleed
 Te samen Hoogenpriester, Koning, en Prophéet,
 En die ons gaf het regt van Hem te noemen Broeder.

Ick

Ick noodige u tot hem en tragt u te betuygen
 Mahumetaens geslagt, dat JESUS niet alleen
 Wel is een groot Propheet maer dat hy is die geen,
 Voor welcken Oppermagt gy moet ter Aerde buygen.
 G' erkent hem selfs te zijn eenvoudig en regtvaerdig,
 Gy segt dat hy oock selfs word dickmael God genaemt,
 Wel geeft hem eerbewijs als u en hem betaemt;
 Want soo hy waerheyd sprack, is hy die eere waardig.
 En soo oock *Paulus* en *Johannes* waerheyd schrijven
 In het getuygenis dat elck van haer hem geeft,
 Soo is het noodig dat gy voor sijn Godheyd beeft.
 Indien gy niet en wilt u hert en neck verstijven.
 Sy derven allebey, hem God en Heere noemen
 Van alles wat'er is. Indien gy nu erkent
 Dat sy de waerheyd ons te seggen zijn gewent,
 Sy sullen in dit stuck deselve u niet verbloemen.
 Maer soo gy seggen mogt dat haer geschreven Brieven
 Vervalscht zijn metter tijd; maer dit te maecken waer,
 Hoe ligt gy het oock segt, dat sal u vallen swaer,
 Men kan met sulcken stof niet doen na sijn believen.
 En sulcks en sult gy noyt ons klaer bewijsen konnen,
 Behalven dat het is haer stijl en haer manier
 Van schrijven, sig gelijk, te vooren alsoock hier;
 Soo dat dit deel niet kan van iemant zijn veronnen.
 En wijl haer reed'nen zijn soo klaer, soo vast en bondig,
 Uytdruckelijck en lang ontrent sijn Godlijckheyd,
 Soo maecken wy hier in gantsch gene swarigheyd,
 En haer manier van tael gebruycken wy volmondig.
 Derhalven Turcken, soo gy wat geloof wilt geven
 Aen die Gesanten en aen getrouwigheyd,
 Soo is't noodsaeckelijck dat gy met een belijd
 Dat Jesus Christus is God boven al verheven.
 Maer soo gy dit ontkent met herten en met tongen
 Soo weet dat hy wel haest sijn magt sal laten sien,
 Sijn Koninglijcke magt, en dan sult gy misschien
 Tot die geweygerde bekennt'nis zijn gedwongen.

Indien

Indien hy maer eens wil sijn kragten in gaen spannen ,
 Sijn vinnig glinft' rend' Swaert dat sig geen weergâ vind,
 Dat onverbodlijk swaert dat vleesch en bloed verslind
 Dat sal, dat sal, dat sal, hartneckige verbannen.
 En soo gy niet en hoort na Liefde nog genade,
 Als' aengeboden werd, van soo een gunstig Heer
 Soo weet dit Turckx gebroed, hy sal u gaen te keer
 Met kragt en met geweld; Wee u dan quael'k beraden.
 Maer soo gy komt en valt by tijds in sijne roede,
 En dat uw' Mane buygt voor dese ware Son.
 Die van haer wassend ligt sijn invloed weeren kon,
 Soo sal hy als sijn volck u nemen in sijn hoede.
 En gy oock Heydenen soo burgerlijck als wilden
 En die de waren God nimmer hebt gekend,
 Inwoonderen der werld van 't een tot ander end,
 't Word endlijck eens tijd dat gy u driften stilde.
 Doet voordeel met die les die wy soo daetlijck gaven
 Aen 't Turkse niet alleen maer oock aen't Joods geslagt
 Laet 't Vleesch door Christus Geest eens t'onder sijn
 gebragt
 Segt zijt gy liever vry of liever 's Duyvels slaven.
 Beschouwt u selfs te deeg en gy sult waer bevinden
 Dat gy zijt sonder God en sonder Zaligheyd,
 Ja door des Satans list erbarmelijck misleyd,
 En dat gy by de tast nu wandelt als de blinden.
 Ontsluyt maer oor en hert en hoort wat u de boecken
 Van 't oud en nieuw Verbond in 't korte leggen voor,
 Want Liefde met Geloof die breecken alles door,
 Wat haer beletten mogt de waerheyd naer te soecken
 Brengt hier een leerfaem hert en luyster na haer wetten.
 Gelooft, aenbid en liefst van gantscher herten God,
 Prijst sijn genaed, en met sijn gramschap nimmer spot?
 Bemint elck een, en wilt noyt uw' begeerten setten
 Op 's naesten Vrouw of goed; weest opregt in uw' handel
 Weest niet wraeckgierig, doet nog spreekt ja denckt
 geen quaed,

Hae

Indien

Haer Lastring en bedrog en toorn en overdaed,
 Op 't pad der Leugenäers nog Dieven noyten wandel.
 Maer denkt en spreekt en doet 't geen anderen kan stigten;
 Weest nedrig, goedertier, geduldig wel gemoet,
 Bescheyden, altijd bly in voor of tegenspoet,
 Soo doende sult gy veel verduysterde voorligten.
 Dit zijn 't Volckeren de Wetten en de Regten
 In welcken, soo gy oor en oog eens open doet
 Gy sult ontdekken sulck een schoon en heerlijck goed
 Dat gy, die veragt, sult reekenen dwase of slegten.
 Gy sult daer JESUS sien soo goed, soo wijs en heylig,
 Dat gy bekennen sult dat nimmer eenig Prins
 Bragt aen sijn Volck oyt toe meer zegens en gewins
 En dat men onder sijn beschutting leeft seer veylig.
 En gy die nu alreë u roem draegt op de kennis
 Van desen grooten Naem, gy Christenen in schijn,
 Dien onbekenden God wil aengebieden zijn.
 In waarheyd en in geest, de rest houd' hy voor schennis.
 Het schijnt of JESUS is verborgen onder 't decksel
 En dat een scheydsmuyr hem verbergt voor uw' gesigt,
 Gy siet hem als wel eer 't Joodsch volk door schemer-licht
 Al eer hy vleesch en bloed nam tot een Overtrecksel.
 Hy is wel onder u, maer schoon hy stond in 't midden
 Soo kent hy hem dog niet, riepe eens *Johannes* uyt,
 Dien God en Mensch te saem, dien lang verwacht en spruit.
 Dien, die de Seraphijns en Cherubijns aenbidden.
 Maer nu genaect de tijd dat hy sijn groote luytter
 Doe schijnen over al, waer eenig mensche woont,
 Want als die klare Son selfs aen haer verthoont
 Soo sal haer helder licht verdrijven 't naere duyster.
 O Christ'nen met de mond en Christ'nen sonder herten
 Verfoeyt uw' misbedrijf erkent het groote quaet
 Die uyt uw' ommevang, niet Christelijck, ontstaet.
 Gy pijnigt JESUS soo op nieuws met smaet en smerte,
 En schoon gy draegt den naem van Christi leereelingen
 Daer gy doch van sijn Geest zijt t'eenmael ontbloot,
 Soo

Soo meent men dat gy leeft en nogtans zijt gy dood,
 Soo lang uw' beenderen geen Ziel of geest ontvingen,
 En op u Christendom hoeft gy niet te snurcken
 Want gy zijt meer doortrapt, bedriegelijck en vals,
 En meer tot woekeren en geld genegen als
 De blindste Heydenen en allersnoodste Turcken.
 Weet dit vry Christ'nen dat uw' ongeregelt le. en
 Soo vol trouwloosheyd en soo vol van ergernis
 Aen dese Volck'ren den steen des aenstoofs is,
 En maect dat sy haer niet aen JESUS overgeven.
 Soo dat geen Volck'ren van Bresil nog van Canade,
 Noch Swart, nog Indiaen noch schrandere Chinees
 (Al eer dien grooten Artz uw eygen quael genees)
 Noyt sullen luyt'ren naer de Leere der genade.
 Ja gy verloochent hem met al uw' boose wercken,
 En of gy met de tong het Christendom belijdt,
 Soo wijst uw' leven aen dat gy een Heyden zijt,
 Bequaem om Heyd'ner in haer ongeloov, te stercken.
 Gy gaet niet in, ja gaet nog andere beletten
 Die door u misgeleyd verbijsteren van 't spoor,
 In plaetse dat u Ligt en haer sou ligten voor,
 En 's Hemels enge poort voor haer wijd open setten.
 Maer nu en is 't niet vreemt dat sy naer u niet hooren,
 Daer gantsch uw' Leven van uw' woorden soo verschilt,
 Soog y niet naer de stem van JESUS hooren wilt,
 Hy sal u eyschen af die door u gaen verloren.
 En Christenen indien gy haer quaemt voor te ligten,
 Met levendig Geloof, en Liefde en Heyligheyd,
 Gewis gy had alreeden eersten steen geleyd
 Van 't geestelijck gebouw dat gy by haer soud' stigten.
 Gy soud' meer Zielen tot het waer geloove buygen
 En vangen in uw' net en sluyten in een kring,
 Als gy door schoone praet of redencaveling
 Niet wel in hondert Jaer soud' kunnen overtuigen.
 En denckt niet dat gy haer soo ligt soud' meester werden
 Met mond of met geschrift of met wat reden-twist,

Dis

Dit aes is smaekeloos, het is vergeefs gevifcht,
 Indien gy niet en kond in wel te doen volherden.
 Maeckt dat men in uw' fwier en handel klaer kan merken
 Het Guddelijcke beeld van JESUS uytgedrukt,
 Soo fal het Heydendom door fulcken ligt verruckt
 Verlaten in der haest haer goddeloofse wercken.
 Weest 't Euangely selfs, weest selfs een Brief gefonden
 Aen 'teen of 't ander Volck, gelijk het Christendom
 Door JESUS wijs beleyt versonden wierd alom,
 Op dat de Volckeren die blijde maer verftonden.
 Of andersints zijt gy veel erger als de beesten
 En ongelooviger als eenig Turck of Jood;
 Want sonder Liefde-werck is uw' geloove dood,
 Geloof van Duyvelen en tftidderende Geesten.
 En hy die sig beroemt in JESUS te gelooven
 En op sijn kennis stoft, en doet sijn wille niet,
 Voor waer dat is'er een die leugens blaest en giet,
 En die niet anders doet dan JESUS eer verdooven.
 Hy liegt het nog eenreys: want die sig aen hem wennen
 Die hooren naer sijn stem en doen het geen hy seyde,
 En Jesus gaf ons selfs dit bondig onderscheyd,
 Die naer my luyf'ten zijn 't die my voor Meester kennen.
 En niemant is van my gevolg of van mijn Schoole
 Die niet met Hert en Ziel mijn wil en raedsbesluit
 Voert sonder sporteling en tegenstreven uyt,
 Al was de reden van mijn wil voor hem verholen.
 Hier geld geen Woorden-dienst, ick laet my soo niet payen
 Als spreect gy van mijn woord en regten met verstand,
 Indien ick maer alleen de wan neem in de hand
 Soo fal de Geest mijns monds dit ligte kaf verwayen.
 Als ick ter Vierschaer sit, men sal niet lang dan dingen
 Ontreat de schurfde saeck der geene die soo fracy
 Wat klaptten als een welgebeckte Papegaey:
 Ick heb u noyt gekent gaet heen verdoemelingen.
 Gaet heen vervloeckten hoop: dit Vonnis sal ick uyten.
 Trouwloofse Knegten siet gy wijs mijn wil soo wel

En

En deedse nimmermeer: Gy Rackers van de Hel
 Drijft dese boose troep gebonden voort na buiten.
 In haer tormenten sult gy meerder vlijd besteden,
 En haer een meer getal van slagen tellen toe,
 Als wel dat and're rot onkundig, welck en hoe
 Mijn wil was, en dat nooit mijn naem en had beleden:
 Die Heid'nen sullen dan oock selfs uw' Regters wesen
 En opgeltaen tegens u, en u gelijckerhand
 Verdoemen, om dat gy begaeft met meer verstand
 En kennis, evenwel sijn Oordeel niet woud vresen.
 Ja veele sullen dan oock seggen Heere, Heere,
 Wel hoe kent gy ons niet? Wy hebben u gepreeckt,
 En wel een groot getal van Christenen gequeeckt,
 Wy wisten in uw' Naem soo wel te propheteren.
 Wy hebben van uw' lof gesproken en gesongen,
 Wy zijn oock in den Doop besprenckelt met u Bloed,
 Wy zijn aen uwen Dis met brood en wijn gevoed,
 Wy spraecken van uw' eer als 't waer met Eng'len tongen:
 Maer dit sal 't antwoord zijn, swijgt, swijgt verwaende
 bocken,

Ick heb u nooit gekent, gaet heen daer gy behoort,
 Sulck opgeblasen Volck kan door geen enge poort,
 Woont by de Duivelen en in haer naere hocken.
 Gy waert maer huylingen en ingekropen dieven,
 En daerom soo en heeft u smeecken nu geen klem;
 Mijn Kudde die my kent die lust'ren naer mijn stem;
 En volgt my overal en tragt my te believen.
 O trouweloos gespuys, uw' seggen en uw' leven,
 Die streden tegens een: het is nu tijd van regt,
 Dewijl gy mijn genade en trouw' hebt opgesegt,
 Soo staet gy tot de straf voor eeuwig opgeschreven.
 Gy kende my ook, noyt schoon of gy sulcks mogt meenen;
 En soog gy dit nog denckt, komt toont my't onderpaend;
 Uw' Hert en heeft my noyt gekent, maer uw' verstand;
 En dit verkeert verstand is oorsacck van u weenen.
 En houd u niet soo vreemt, als waer het sulcken wonder

B

Dat

Dat in mijn hert aen geen plaets en mag zijn gejoint,
 Ick ken u met het oog, gy kent my met de mont,
 Gelyk is 't omgelyk, nog over is 't nog onder.
 Ick strijck maer over u een regt en billijk oordeel;
 Want wijl gy noyt mijn wil en woorden hebt gedaen,
 Soo moet ter deser uyr uw' wil oock buyten staen,
 En ick en kan het Regt niet buygen tot uw' voordeel.
 O Heere J E S U S, dit alleen is 't eeuwige Leven,
 Als men u waerlijck kent en door 't geloof gesterckt,
 (Maer levendig Geloof, dat door de Liefde werckt)
 Sig selven gantsch vergeet om aen u te geven.
 Het is met u gespot, en 't moet oock zyn gewroocken
 Als men u met de mont alleen maer Meester hiet,
 En dat het hart veragt het geene gy gebied.
 Die doen niet anders als een vyer van gramschap stoocken.
 Ja dien Apostel seyde dat hy 't agt dreck en schade,
 Indien hy ietwes wist als J E S U S maer alleen,
 Dat J E S U S en sijn Kruys maer was dat eenig Een.
 Soo noodig voor ons tot erlanging van Genade.
 In opsig niet alleen van and're wetenschappen,
 Stelt hy de wetenschap van J E S U S Kruys voor aen:
 Die Leer moet zyn van beyds geweten en gedaen,
 Men klimt ten Hemel noyt dan langs die beyde trappen.
 Die kennis noemt hy oock seer heerlijk en uytsteekend,
 Die alle d' andere seer ver te boven gaet,
 En dit verkooren Vat dat toond ons met 'er daet,
 Dat hy al 't andere voor niet met al en reeckent.
 Dat wil dat yder een kennisse doe blijcken,
 Door daden die daer noyt beschamen sijn geloof,
 Laet enck'le woorden-dienst een wereldling te Hoof
 Gebruycken, want dit soud' Gods Kind'ren niet gelycken.
 Hy liegt het die daer seyde, dat hy Gods Wet verkoren
 Heeft tot syn deel en erf, en nogtaus niet en doet,
 Rampfalgige als hy is, het waer dien Mensche goed
 Indien hy nimmer van een Vrouwe waer geboren.
 Maer die mijn Leerling is die wandelt in mijn paden,

Hy

Hy gaet regt voor sig heen, hy siet selfs niet eens om
 Naer't Sodom van de wer'ld, sijn gangen zijn niet krom,
 En oock mijn minste woord en wencken slaer hy gade.
 Hierom soo bid ick u gantsch broederlijck, mijn waerde
 En lieve Christenen, of diemen nu soo hiet,
 Ey stelt eens in het werck 't geen J E S U S u gebied,
 Toont dat gy Kind'ren zijt die na haer Vader aerden.
 Keert weder met berouw, Christenen, weest gy den eersten
 Die met verlagen geest uw' Meester valt te voet,
 Gy kost geen kleynen prijs, het is Gods eygen Bloed;
 En waerlijck, gy waert verdwaelt het allerverste.
 Laet hem uw' Ziel en Lijf als Souverain regeeren,
 Hy sal een vreedsaem en regtvaerdig Koning zijn,
 En wyl hy grooter werd, word ondertusschen kleyn,
 Soo sal uw' voorbeeld nog veel Heydenen bekeeren.
 Verstreckt gy een Patroon en voorbeeld der Genade,
 Die gy te vooren had soo schandelijck misfacckt,
 Ten minsten met u doen, maer toont nu dat gy haecckt
 Om and're voor te gaen op J E S U S effen paden.
 Verweckt soo Israel tot heylige na-yver,
 En wetende dat God van ouds haer heeft bemind,
 En noch onthalen sal gelijk syn troetel-kind.
 Laet haer Bekeering u tot J E S U S zijn een dryves.
 En als de Heydenen sig spieg'len aen de Seden
 Der ware Christenen, soo sullen sy gewis
 Wel haest eens zijn gebragt tot regte beternis;
 Want dat heeft meerder kragt dan overvloed van reden.
 Het leven spreeckt een tacl die dieper in kan dringen,
 Ja dringen als een swaert door merg, door vlees en bloed,
 Geen zeyl-steen trekt so sterk als wel een voorbeeld doet,
 Hierom ó Christenen behertigt dese dingen.
 Bekleed gy d' eerste rang en weest gy J E S U S Kroone,
 Betragt met diepen ernst sijn Godlijck aengesigt,
 Ontfangt Genade voor Genade en ligt voor licht,
 En gaet dan aen de Wer'ld het Beeld van JESUS toonen.
A M E N.

Uyt het Frans vertaelt door P. V. S.

B 2

EER-

B E S C H O U W I N G E
 E E R S T E B O E C K ,
 E N E E R S T E G E S A N G .

Soo *Jesus* grootheyd my geeft rijm en digtens-stof,
 Indien ick my verftout te spreken van zijn Lof,
 Ogy die oyt of oyt waerd met zijn min bevangen!
 Komt leent een gunftig oor en hert aen mijn gefangen.
 Geen konft-verdigte faeck word u hier voor gefelt,
 Of van een valschen God, of een gemaecten Held,
 Eer foud fig onder een het vyer met water meng'len,
 Als *Jesus* zyn geplaetft benevens Mensch of Eng'len.
 Want zijnd' God en Mensch in een Perfoon te faem,
 En dat van't meerder deel een faeck bekomt haer Naem,
 Soo noemen wy hem God, wijl God in *Jesus* woonde,
 En dat zijn volheyd daer lichamelijck fig verতোonde;
 Wanneer een enck'le ftrael van dat aentrecklijck beeld,
 Aen eenig Schepfel werd by wijlen mee-gedeelt,
 Hoe werden wy verruckt, door 't geen God daer ten
 toon leid,
 En dat maer lelijck is by *Jesus* volle fchoonheid.
 Een Engel is wel fchoon en heerlijck van gelaet,
 Maer *Jesus* is het vry in een volmacker graet,
 Den een is maer Copy, maer *Jesus* is waeragtig
 En onvermindert al, wat Goddelijck is, deelagtig.
 Een Engel is begaeft met hoog-verligt verftand,
 En met een vrije wil, die steeds van Liefde brand,
 Maer 't onderscheid beftaet voornamelijck in defen,
 Dat Gods verftand en wil zijn *Jesus* eygen wesen.
 Genade en Heerlijkheyd maect Eng'len met God een,
 Maer geen van haer was ooit zijn Godheid felfs gemeen;
 Want daer is tuffchen God en *Jesus* een verbintnis,
 Waer door hy een met God ja's Vaders eenig Kind is.
 En fchoon dat d'Engelen zijn Gode feer gelijk

Haer

Haer wercken evenwel, zijn niet verdienstelijk,
Maer *Jesus* wercken zijn soo groot en vol van waerde,
Dat niets haer op en weegt in Hemel nog op Aerde.

Gy Eng'len, die met ernst hebt *Jesus* wel beschouwt,
Terwijl hy besig was met timmer-werck en hout,
Gy weet dat selfs oock doen uw' schitterende stralen,
Niet eens by 't Sonne-licht van *Jesus* mogten halen.

Oock in die Nagt wanneer het Woord verscheen in 't
vleesch,

Benaemt gy d' Herderen haer ongegronde vrees,
En sond haer daetelyck naer een van Bet'lems stallen,
Daer sy hem hulde doen, en voor hom nedervallen.

Terwijl hy sonder spijs gaet in de Wildernis,
Na veertig dagen strijd, soo deckten gy den Dis,
En offert hem uw' dienst, een ander quam hem stercken
In nog een banger strijd, een and're opent d'Sercken;

De Heyligen die oyt u fagen voor den Throon,
Waer op geseten was het Lam, Gods eygen Soon,
Die seggen dat gy had uw' aengesigt bewonden,

Op dat gy niet en wierd van sijnen glans verslonden,

Sy merckten in u aen een diepe eerbiedigheyd,

Ja menig Legioen stond tot sijn dienst bereyd.

Uw' oog verblickte noyt, die beyde stee vast stonden,

Om hem, waer 't mogelijk te pylen en te gronden.

O Cherubijnen! die volvoert sijn wil en woord,

Ey seg wat was het dat uw hert soo had bekoord,

Dat gy geen ommesien kond van mijn *Jesus* duyren,

't Was dog alleen niet om sijn Menschelijke natuyre.

Of dat gy saegt een Kind daer leggen in een stal,

Ofeen bevallyck Mensch, in 't woest door berg en dal,

Maer op en neder gaen, nog oock om die vertooning,

Die hy wel aen u deed van een verheerlijckt Koning.

Gy saegt sijn Godheid aen, het geen u so verbind,

Dat gy tot sijnen dienst zijt vlugger als de wind.

En hierom moet elck een sig wel gelukkig agten,

Die maer gelijk een knecht op sijn beveelen wagten.

*Dat God meer in JESUS is als in den Hemel,
de Sonne, of eenig ander Hemelsch Schepsel.*

IN dien een Engel, of een noyt gevallen Geest,
En *Jesus* soo seer lieft, en *Jesus* soo seer vreest,
Wat moesten wy wel sijn die soo veel trappen lager
Als sy luy zijn geplactt? meer wacker en min trager,
Want schoon de Hemelen ons toonen een gesigt,
Dat ons te locken schijnt en toelagt met haer licht,
Soo weet nogtans dat dit maer een ontleent gesigt is
Van *Jesus*, die alleen het wesentlijcke licht is.

De Son dat schoone vuyr, der Starren middelpunt,
En die gy met uw' oog niet lang beschouwen kunt,
En is God selve niet; haer loopbaeu en haer percken,
Dietoonen dat sy is een Hoofst-stuck van sijn wercken.
God heeft u door de Son en 't licht dat in haer speeld,
Het ongeschapen Licht een weynig afgebeeld.

Maer niet soo levendig als *Jesus* helle stralen,
Daer dese Sonne rijst moet die van schacmte dalen.

Soo God maer op ons schiet een strael uyt sijnen Throon,
Hoe suyver en hoe klaer werd alles en hoe schoon,
Maer al wat licht hiet, is by *Jesus* haest verdwenen,
Wijl hy van 's Vaders licht is omend' om beschenen.

De sienlijke Son die wierd eens inder tijd,
Maer *Jesus* Son heeft al geligt van Eeuwigheyd,
Hy kent geen Avondstond', hy weet oock van geen
Morgen,

Aen d' eene schijnt hy klaer, aen d' andere verborgen.
Hy is nergens oyt als in sijn Middag zijn,
Daer brand hy, evenwel sijn hitte geeft geen pijn,
Daer staet hy immer stil, schoon dat hy schijnt te snellen,
Of als een dapper Held tot loopen sig te stellen.

Hy

Hy schaemde nimmermeer, sijn glans verandert niet,
 Hy heeft een vaste kleur, die nimmermeer verschiet,
 Allenehijk in 't Vleesch soo schein hy wat gerimpelt,
 Om dat hy voor een tijd sijn luyster had bewimpelt,
 Maer als hy wederom uyt ' graf ten voorschijn quam,
 En weer sijn ouden glans en eygen verw aennam,
 Doen blonck hy helderder als immermeer te voren,
 Dewijl dat schoone ligt schein op een nieu ws geboren.
 Ja d' and're Son betrock gelijk een swarte pot,
 Als dese ware Son tot aller Menschen spot,
 En schouspel aen een hout of kruys wierd opgehangen,
 Wanneer hy kermen moest, Mijn God wat is my bange!
 Hy sag hem weynig tijds daer na weer opgetaen,
 Hy schepte beter moed, en rolde door sijn baen,
 Met meerder vrolickheyd en jeugt als wel voorhenen,
 Want van sijn Opper-Son wierd hy nu weer beschenen.
 Uyt 't hoogste van den Throon van suyper Christalijn,
 Daer werpt hy kolen Vyers op yeder Serafijn,
 Hy stuyrt oock hierom laeg in menig dorre schoncken,
 Een gloeyende Revier van Goddelijcke voncken.
 In 't nieuw Jerusaleem en is nog Son nog Maen,
 Want daer haer nietig ligt maer in de ligt soud' staen,
 Hierom soo en komt geen licht in uytverkoren Vaten,
 Dan 't geene van die Son op ons word neergelaten.
 Gelijk de Son haer licht de wereld oversend,
 Soo schein oock *Jesus* eens van 't een tot 't ander end,
 Of door sijn kragtig woord, of door sijn wonder-wercken,
 Van Noord tot Zuyder-Asch bouwd *Jesus* sig een Kerke,
 Hy doet het nog ter tijd wanneer hy van om hoog,
 Werpt op sijn Kinderen by wijl een schichtig oog.
 Dat als een Blixem treft, en herten nog soo killig
 Maeckt heet gelijk een vyer, en tot sijn dienst gewillig.
 Gy weet het heyligen, die hem nu steeds omarmt,
 Gy weet het, hoe uw' hert van *Jesus* wierd verwarmt;
 Gy weet het *Stephanus*, hoe gy van liefde branden,
 Wanneer gy door dit vyer uw' Geest sond in sijn handen,

Gy *Paulus* wist het oock doen gy ter neder lag,
 Doen 't oore *Jesus* hoord, maer 't ooge niemand sag,
 Gy voelde dat sijn Vyer was heter als uw' yver,
 Als bliest gy bloed en moord, sijn Geest die blies veel
 stijver,

Wat was het, seg eens op, dat u soo schielijck trof?

Wat was het dat u uyt den Sadel wierp in 't stof,
 Als *Jesus* en sijn onverdraegelijcke klaerheyd?

Die van Vervolgers maectt belijders van sijn Waerheyd.

Wy en bekennen oock, dat wy vergaen tot niet,
 Als hy een Opflag van sijn Oog maer op ons schiet,
 Syn Vinger raectt maer aen de grootste Tegenstanders.
 En die hem lasterden, die spreekken daetlijck anders.

O Goddelijcke Son! komt schiet ons oock ter neer,
 Het sal maer wellust zijn en ons en lust niet meer.
 En wie sou soo niet graeg ter neder zijn geschooten,
 Dewijl na dese dood uw' ligt eerst werd genooten.

H E T III. D E E L.

*God is meer in J E S U S, als in alle aerdsche
 Schepselen, meer in Hem dan oyt in Adam,
 of eenig ander Mensche.*

DE wijl men niets en vind in 't Hemelsche Paleys,
 Het geen soo heerelijck en dierbaer is van prijs,
 Dat 't eenigints mogt zijn met *Jesus* vergeleeken,
 Is hier beneden niets dat men sijn weergae reecken?
 Neen: Dnysent Werelden en zijn by *Jesus* niet,
 Haer schoonheyd toont ons maer dien *Jesus* in 't verschiect,
 Daer zyn geen Bladeren nog soo veel Kooren-aren,
 Als sig wel Deugden in dien *Jesus* openbaren,
 Het aerdsche Paradijs, dien gierlijcken Hof,
 Verbeeld wel iets van hem, maer ongeschickt en grof,
 Hy

Hy is een ware Boom van wetenschap en leven,
 Bequaem, om ons het een en 't andere te geven,
 En dat nog 't leven Gods, dewijl hy is Gods Soon,
 En die voor's werel'ds grond al speelde voor sijn Throon.
 Ontfangen voor de tijd, en voor de tijd gebooren,
 Des Vaders Woord en Beeld, den stilder van sijn tooren.
 Nog *Adam*, nog niet een van sijn ontaerd geslagt,
 Kan tegens *Jesus* in de weegschael zijn gebragt.
 Daer zijne Koningen, Apostelen, Propheten,
 Die oyt bestonden haer by *Jesus* af te meten.

Schoon hy mogt zijn gemaect als *Adam* eens van God,
 Ja schoon hy had van hem geen seer verschillend lot,
 Nog had hy boven hem een kennis van Gods regten,
 Die geen versoeking, als vergeefs en kon bevegten,
 Behalven dat hy had een vaste Heyligheyd,
 Die nimmermeer kon zijn verandert of misleyd.
 Gerechtigheyd gepaert met Heyligheyd, verbeelde,
 Sig in hem op en 't op als hem sijn Vader teelde.

Hy was gegeneert in 't Heden, voor den tijd,
 En sijn Geboorten-dag die was van Eeuwigheyd:
 Den Adem van Gods mond die was in hem geblasen,
 En geen geschapen wind en kon die vlam verbasen.

Die groote Levens-kragt besat hy inder tijd,
 Oock in en na sijn Dood en was hy die niet quijt,
 Ja in het duyster graf heeft die hem niet begeven,
 Als hem der Priest'ren-nijd berooft had van sijn Leven.

Hy is een beter Hoofd van een volmaeckter Lijf,
 Als *Adam*, die te ligt geloof gaf aen sijn wijf;
 Want *Jesus* is Gods Beeld en uytgedruckte wesen,
 Uyt sijn self-standigheyd, van eeuwigheyd geresen.
 d' Aerts-Vader *Enoch* in sijn ommegang met God,
 Nog *Abel*, hadden van dit licht soo veel genot
 Als *Jesus*, die sig mogt in Gods Gesigt versaden,
 Want hy had van Natuyr dit Regt, niet door genade.

Hy sag sijn Vader niet alleen maer door 't geloof,
 Want God gelijk te zijn en hield hy voor geen roof.

En in zijn diepste grond in 't binnenst van zijn wesen ,
Daer woonde God in God van eeuwigheyd gepresen .

Hy was aen God verknogt met soo een naeuwen band ,

Hy was des Vaders Woord en werckelijck verstant :

In hem was niet alleen een enckele verbeeldnis ,

Maer 't volle Beeld des geen , van wien hy voortge-
teelt is .

Als *Abraham* hem sag , soo was hy seer verblijd ,

En *Moses* viel ter neer voor sijne Majesteit ;

En schoon sy mogten met haer God als vrienden spreken ,

Met *Jesus* konnen zy dog noyt zijn vergeleken .

Soo de Drie-eenigheyd sig immer heeft verthoont ,

Aen een van dese twee , des Vaders volheyd woont ,

In *Jesus* sienelijck , sy moesten hem aenbidden ,

Want in het Drie-getal woont *Jesus* in het midden .

Selvs *Isaac* was een Beeld van dit geslagte Lam ,

Wanneer hy wierd gelost voor een verwarden Ram ;

En *Jacob* sag hem staen op 't hoogste van dien Ladder ,

Waer op het Hemels-heyr om strijd haer toonden
radder .

Die Ladder schildert af die t' samen-ketening ,

Waer door zijn Godlijckheyd aen sijne Menschheyd hing ;

En *Joseph* in zijn staet van Vorst en Onder-Koning ,

Was van 't gebiedend Ampt van *Jesus* een verthooning ,

Hem komt de Name van Behouder beter toê ,

Als *Joseph* , die maer keerd des Hongers sware roê ,

Hy was een ander God als *Moses* , in 't verbreecken

Van *Pharo's* lastig Jock , want hy deed *Moses* spreekken .

En waerlijck *Jesus* is 't geen *Moses* was in naem ,

Hy maeckte *Moses* Staf tot wonderen bequaem ;

En dese Staf die was zijn Alvermogend wesen ,

Waer voor de Tvenaers met reden mogten vresen .

Dien grooten Priester Gods en Vorst *Melchisedeck* ,

Die 't allebey te saem was in een Omme-treck ,

En Moed-en Vader-loos en sonder Bloedverwanten ,

Dien scheen ons *Jesus* Beeld te vooren in te planten .

Want

Want foo als *Jesus* is des Vaders eeuwig Woord,
 Soo had hy niet van doen een andere geboort.
 Hy is een eenig Soon en sonder tweede Broeder,
 Geboren uyt Gods schoot, en daerom sonder Moeder.

En oock ter voller tijd als hy in't Vleesch verscheen,
 Sijn Vader vond men niet, want hy en hadder geen;
 En hy had als Gods Soon geen Vader meer van noden,
 Dewijl hem had geteelt den God van al de Goden.
 Soo heeft oock *Abraham* en syn geloovig zaet,
 Van *Jesus* Zegening ontfangen grooter maet,
 Als van dien Priester Gods, noemt *Jesus* dan met reden,
Salems Melchisedecks, een Vorst van Regt en Vrede,
 O *Jesus*! van die schaer als Heer en God erkent,
 En die oock waerelijck die eere waerdig bent,
 Het gene gy haer gaest vergunt ons dat oock mede,
 En word van ons oock soo als van haer aengebden.

H E T I V. D E E L.

J E S U S bewesen, God te zijn, door de *Texten*
 van het *Oude Testament*.

Die lust heeft *Jesus* als een God te beschouwen aen,
 Die hoeft alleenig maer den Bybel op te slaen,
 Daer sal hy *Jesus* van sijn Godheyd hooren spreekken,
 Wel duydelijck en wel verstaenelijck voor Leecken.
 Terwijl dat *Josua* sig legerde in het Veld,
 Verscheen hy hem gelyck een uitgerusten Held,
 En keurig na sijn naem voldoet hy sijn begeeren,
 Hy segt hem dat hy was de Vorst van 't heyr des Heeren.
 Als God soo gaf hy hem oock kragt en helden moed,
 Om groote Koningen te trappen met de Voet.
 Als God ontfing hy oock die spijs ter offeranden
 Van *Gideon*, dat hy tot alle dee verbranden,
 Wanneer hy eens verscheen aen *Manoach* sijn Vrouw;
 Terwijl hy besig was in't Veld met Acker-bouw,
 Soo

Soo wil hy niet de naem *Jehova* dragen,
Maer noemt sig wonderlijk aen die hem daer na vragen,

De wonderlijke, dat 'ste seggen hoog en groot,
Die nimmer menschelijk vernuft in sig besloot:

Den onbepaalden God, onzienlyck ongemeten,
Oneyndig sonder hoogte, lengte, diepte, breedte.

De fiender van dat Heylig Seraphijnen Rot,

Dienoemt hem wonderlijk, soo wel als stercke God:

Hy segt ons werd een Soon, een wonder Kind gegeven,

Waer van al in 't begin der Rolle staet geschreven,

Sijn naem is Vrede-Vorst en stercke God en Raed,

En wonderlijk, en wijs, en mogende van daed:

En door de kennisse van dese Knecht sijn Sone,

Soo sal de Vader ons in sijn gerigt verschonen;

En *David* als hy desen Nazaet sag van veer,

Die noemt hem in sijn Lied eerbiediglyck sijn Heer;

Hy geeft deselve Naem aen hem en aen sijn Vader,

En voegt haer alle beyde op de wijs te gader.

De Heer die (segt hy, heeft gesproken tot mijn Heer)

Set u ter Regterhand van mijnen Setel neer,

Tot dat ick onder uwe voeten stel ten schemel,

Al wat'er is in aerdsche Vaten, Lugten Hemel.

De wrevelige sult gy dwingen met geweld,

En Zegenpralend haer verjagen uyt het veld,

De wereld heb ick tot uw' Lot en snoer beschooren,

Als die daer zijt dien Soon op heden my gebooren:

Gy waert al voor de tijd geresen uyt mijn schoot,

Gy waert het die bewierpt die ronde Wereld-kloot:

Gy waert mijn Voesterling, mijn Woord, mijn Raed, mijn

Beeltnis,

Aen wien mijn wijsheyd door geboorte meê gedeelt is.

Wie kan dan loochenen de Godheid van den Soon,

Aen wien den Vader geeft te sitten op sijn Throon.

Het geen geen ander oit dan hy en heeft genoten,

Die uyt sijn Boesem was van eeuwigheit gesproten.

Wie kan op sulck een wijs van God zijn voortgeteelt,

Die

Die niet besitten sou des Vaders volle Beeld ,
 Ja soo een sterflijk oog haer kon sien allebeide :
 Hy kon haer niet als door haer wercking onderscheiden.
 Soo spreeckt oock *Jesus* door een wijse Konings mond ,
 Ick was geboren en gefalft voor 's werelds grond.
 Ik ben 's Vaders Troetel-kind , vermaeck en welgevallen,
 Sijn wijsheid wesentlijk , 'k ben alles en in allen.
 Ick was van eeuwigheid verborgen in sijn schoot ,
 Van eeuwigheid soo ging mijn Vader van my groot :
 Ick ben het Hooft-stuck en beginsel van sijn wegen ,
 Mijn Wesen, en mijn Beeld heb ick van hem gekregen.
 Ick was sijn eigendom, en voorwerp van sijn min,
 'k Was met en by hem , voor en na , en in 't begin ,
 Des ruimen Werelds kloots , al eer hy die bereidde ,
 Al eer die Lugt en Vyer , en Land en Water scheidde ,
 Doe nog de Hemelen niet waren uytgebreid ,
 Doe nog den Baiert lag bedeckt met duysterheid ,
 Eer nog de Vogelen haer stemme lieten hooren
 Doen waer ick uyt de schoot mijns Vaders al geboren.
 Doen nog geen Heuvelen en Bergen hoog van kruyn ,
 Geschapen waren , nog de Zee bepaelt met Duyn.
 Eer nog de Vogelen eens sweefden op haer pinnen ,
 Eer dat de Vissen nog eens roeiden met haer vinnen.
 Eer nog de Ster of Maen was aen het bogtig rond ,
 Eer nog de Son eens wift haer loop en vaste stond ,
 Doen was ick , ja ick was geweest al lang voorhenen ,
 Mijn Ouderdom kan van de tijd geen naem ontleenen.
 Ik , Ik was d' Eersteling der Goddelijcke kragt ,
 Hy heeft door my alleen de Wereld voort gebragt ,
 Door my schiep hy die wijde en groote Hemel-kringen ,
 En al d' onsenelijcke en sienelijcke dingen.
 Siet daer dan *Jesus* als een Schepper van dit Al ;
 Soo wel des Hemel-kloot , als van des Wereld-Bal .

Door P. V. S.

De

De Werelt Ontmaskert,

DOOR

MONS^R. FOUQUET.

't **I** S eenmael uyt met u verleydende Ydelheden,
 Waer aen ick menig Jaer soo qualick ging besteden;
 O slaverny van 't Hof! daer menig ydel oog
 Sig aen vergaept, maer soo deerelijck bedroog:
 Uw' schijn-goed, uw' bedrog, uw' valsche tooveryen,
 Die schaffen my maer stof om dagen lang te schryen,
 'k Beklaeg dien schoonen tijd in uwen dienst besteed,
 Uw' trotze Koningen die zijn dat gy het weet,
 Gelyck als al de rest der redelijke Dieren,
 Gemaeckt van vleesch en bloed, van zenuwen en spieren,
 En als haer Uyr-glas is ten eynde van haer zand,
 Soo komt de rancke dood en vindse voor de hand,
 En maeyt haer oock om veer, en sendse na de graven,
 En stelt haer Lot gelyck met d' alderminste slaven;
 Eer-Ampten, Staet, en Staet, en al dat ydel spoock,
 Die glinsteren van daeg en morgen zijns roock;
 De frische Jeugt verwelckt en al die schoone dagen,
 Die drijven in der yl voorby als Somer-vlagen,
 De Dood is 't die haer eer, haer glantz, haer schoon-
 heyd rooft,
 De Dood is 't die het Goud en Purperen verdoofd,
 Een Vortelijcken Hoed, en Kroon, en Tullebanden,
 Zijn dingen die men vaeck verlaten moet met schanden;
 En schoon de Koningen ons dienen tot een slut,
 Ons Lichaem is maer stof, een brosse leemen hut;
 Men moet selfs eyndelijck uyt prachtige Palleyfen,
 Na dit stickdoncker-land in wil of weer wil reysen,
 Een enge Dood-bus sluyt eerlang dat weelig Lijf,

Dat

Dat hondert Kameren hier had tot sijn verblyf,
 Des Konings liev'lingen, der Vorsten minne-poppen,
 Belooven u de Pit en geven u de doppen;
 Haer voorspoed draeyd gelijk een ongestadig rad,
 Het staet gegront vast op het wispeltuyrig nat,
 Een windeken vernielt die deftige Kasteelen,
 Gemetselt in de lucht, en komtse weg te steelen;
 Ja niemant dan alleen God is onsterffelijk,
 Den Mensch keert wederom tot aerde, stof en slijk,
 De volmagt van de Dood in Diamant geschreven,
 Verschoont geen Koningen nog Keyseren haer leven.
 Sy siet niet waer sy slaet, haer seysen maeyt ter neer,
 Een slaef van *Ottoman*, maer oock den Grooten Heer.
 Oock dese welckers arm de wereld kon verbasen,
 Die niets dan Oorelog en dreymementen blasen;
 Ja die hier nimmermeer van yemant zijn vermant,
 Die sullen op haer beurt doch vallen in het zant;
 Die harde Meesters die de wereld Lessen geven,
 Voor welckers aengesigt selfs gantsche Rijcken beven,
 Die sullen eenmael zijn helaes der wormen brood!
 Der maden leckerny, de proye van de dood:
 De tijd sal uyt haer sarck of uyt geschiedenissen,
 Haer naem soo seer bekent oock soecken uyt te wisslen,
 Alleen der Goden God en aller Heeren Heer,
 Is waerdig alle Lof, en Majesteit, en Eer.
 Aen God behoort ons hert, ons wil, verstand, en reden,
 't Is roove en dievery die elderste besteden,
 Houd u dog Christenen by desen Koning digt,
 Aenbid, bemind, dient hem, en wandelt in sijn ligt.

Uyt het Frans vertaelt,

Door P. V. S.

NA

N A - K L A G H T,

Over het groot Verlies, en schadelijk Af-sterven,
Van den E. G. en Hoog-G. HEER

GISBERTUS VOETIUS.

Dan. xi 1: 3: *Die der vele Rechtveerdigen, &c.*
 Job v: 26. *Gelijck de Koorn-hoopt' fijner tijd opgevoert word.*

Z A N G H.

Voegt ons een blyde of droeve stem,
 Wijl Isr'els Ruyters, Isr'els wagen,
 Ten Paradijse word gedragen,
 Ons hert dat is hier in de klem.
 Dog ongegrond misbaer te dryven,
 Laet ick voor hoopeloofse blyven.

O *Gijsbert Voet!* Ô waerdig Hooft!
 Uw' Sterr' niet van de leste grootte,
 Soght menigh Ram ter neer te stooten,
 Maer noyt en wierd uw' glantz verdooft,
 In spijt van spotter en van schelder,
 Sooblonek uw' Fackel even helder.

Gy hebt de koude van de nacht,
 En hitte van den dagh gedragen,
 O Held! naer soo veel zuyre vlagen,
 Vind gy de ruste nu wel sacht,
 Gy Zegenpraelt terwijl wy strijden,
 Maer wie derft u dit Lot benijden.

Sns sprack dan *Jesus* tot sijn Knecht,
 O *Voet!* ick sie dat u Talenten,

Gewaf-

*Aen mijn Waerde***GROOT-MOEDER van SORGEN,***Tredende in haer Twee-en-tagbtighste Jaer. A. 1670.*

H Elaes! hoe nietigh, snel, en bros,
 Hoe light, verganckelijck en los
 Is niet het gantsche Menschlijck leven?
 Hoe vol van moeyte, pijn, en straf,
 En quellingh van de Wiegh tot 't Graf
 Soo digt door vlogten en door weven.
 En schoon de Dood soo menigvoud,
 Op menig jongh, op menigh oud,
 Sijn boogh en pijlen heeft gaen doelen,
 Ja zelfs ons van soo waerde hooft,
 Onf' Grootte-Moeder heeft ontroofst:
 (Waer van wy nog de smert gevoelen.)
 Soo zijt gy noghtans blijven staen,
 Uw' Light en is niet uytgegaen;
 Waer voor wy nu den Hemel prijsen,
 En bidden dat hy menigh Jaer,
 Uw' nogh in sulcken toestand spaer,
 En ons nogh langh die gunst bewijse,
 En schoon uw' laetste ongeluck,
 Ons hadd' gestelt in sulcken druck,
 Gelijk wel moog'lijck is te dencken,
 Soo g'lieft het noghtans Godes hand
 Uw' weer te brengen in deefstand
 En twee-en-tagbtigh Jaer te schencken.
 Ick zegge twee-en-tagbtigh Jaer,
 Die doorgebracht zijn met gevaer,
 Met kommer, moeyt en swarigheden,
 Die staegh den Mensche waer hy gaet
 Gelijk een schaduw' volgen nae
 En laten nimmermeer met vreden.

Wie weet, wanneer 't eens eynden sal,
 Wanneer ons na dit Tranen-dal,
 Een beter Rijck sal staen te erven,
 Waer voor het aerdsche goet is niet,
 Des Werelds wellust pur verdriet
 Waer voor men 't nietigh graegh sou derven.

De dood is een, gemeyne Wet,
 Van Godt, die noyt quaet doet geset,
 Die wegh die moet eens zijn beschreden,
 Een wegh aen alle Mensche wis,
 Die onse Groote-Moeder is,
 Om voorgegaen en voorgetreden.

Nu hebben wy weer Vreugdes stof,
 Nu seggen wy den Hemel lof,
 Dat het hem b'lieft uw te bewaren
 In 't midden van zulck ongeval
 Te brengen tot een hooger tal,
 't Getal van twee-en-taghtigh Jaren.

Nu wensch ick dat der Heeren Heer
 Van dagh tot dagh uw' Kracht vermeer,
 En sterck uw' voort met sijn Genade,
 Hy geef dat gy met vreughd vol-end
 Deef' Loopbaen, en het eynd berend,
 Hy blijf uw' by vroegh of spade.

Hy geef uw' kraghten als de Jeught.
 Eens Arends is, hy geef uw' Vreught,
 En na Doods-Nachts een blijden Morgen,
 Daer g' altijd voor 't Aengesicht,
 Verzadight wort van 't Hemelsch Light,
 En eeuwigh zijt bevrijd **VAN SORGEN.**

P. V. SORGEN.

Aen Me-Juffrouw,

En Waerde MOEDER, op haer

G E B O O R T E - D A G H ,

Den 8. April N. S. 1675. zijnde nu 50. Jaer.

DE tijd staet nimmer stil, maer loopt met snelle
schreden,
Van daeg word gisteren, en morgen word weer heden,
En soo volgt Maent en Jaer vervolgen op een rey,
Tot dat het Lichaem keert tot aerde, stof en kley,
Waer uyt het in 't begin sijn oorspronck had genomen,
De Geest keert weer tot God, van wien sy was gekomen:
Het leven is een waen, een wind, een schoone niet:
Een aes van valsche vreughd, geeft wel een pond ver-
driet.

Dit heeft de wijse God, soo onder eengemengeld,
Op dat wy niet te valt aen schepselen gestrengeld,
Van hem verwijderden, en sochten troost en heul,
By 't schijn goed 't geen ons eens sou strecke tot een beu
Sijn tempering is goet, en noyt en kan Gods Kind'ren,
Of voor of tegenspoet haer eeuwigh wel-zijn hind'ren,
En wat of Godes wil, of laet, of aen ons doct,
Wy weten sonder fout sijn wil is altijd goet,
En dit betaemde ons die altijd goet te keuren,
Of voor of tegenheyd ons quame te gebeuren,
Te buygen voor sijn Roc, en seggen niet de mijn,
Maer uwen wil geschie, gewis het moet soo zijn,
Want soo het anders waer gy had sulcks niet geboden,
Maer gy wist in uw raed dat sulcks my was van noden,
En daerom danck ick u, daer kome wat daer kom,
Gy weet, alweetend Heer, den oorsaek en waarom,

Dit hebt gy Moeder Lief wel ſelver ondervanden,
 Van elcks is u genoegh van boven toegelonden,
 Sint dat gy zigt geweest, en dat u oogh eerst ſagh,
 Nu heden vijftigh Jaer, de ſtralen van den dagh,
 Hoe menigh Sonne-licht heeft u nu al beſchonen,
 Het geen u ſtof tot vreught, of ſtoffe gaf tot wenen,
 Wanneer ick die te ſaem ter ſchale brengen wouw,
 'k Gelove dat het laetſt het meeſte wegeu ſouw,
 Nu ſchept hier in gedult gy krijgt door deſe wegen,
 Veellicht een overwicht, en rijke Schat van Zegen.
 't Voeght uw en ons al t' ſaem in 's Heeren wiſſe wil,
 Als ſijne Kinderen, te weſen altijd ſtil.
 Het is weleer gebeurt, dat God door ſtrijd en lyden,
 Sijn lieve Kinderen ſoo doende woud bereyden,
 Tot eenigh werck, het welck hy voor haer had geſpaert;
 De tranen die gy ſtort, zijn in ſijn Flesbewaert,
 En hy, voor welckers oogh dat niets en is verborgen,
 Beveelt u in ſijn Woord weest maer ontlaſt van ſorgen,
 Ick, Ick ſchick alle ding, ten waer het Ongeloof,
 Ons dickwils twijf'len deed, en maecte hoorend doof,
 Gy mogt nog wel eerlang eens grooten trooſt ontfangen,
 Wanneer uw hoop, uw wil, uw wagten, en verlangen,
 Met 's Heeren wiſſe wil nog meer vereenigt zijn,
 Wanneer uw' hert en ziel van aerdsche ſorge reyn,
 En onbelemmert meer en meer ten Hemel ſteyg'ren,
 Ick weet niet wat het is dat God u dan ſouw weyg'ren,
 Mijn Vaerſen zijn gegroeyt tot vijf-en-twintigh paer,
 Ick eyndigh en gedenck dat gy zigt vijftigh Jaer.

UE. Onderdanighſte Soon

P. V. SORGEN.

BEGROETING,

Aen mijn Oudste Broeder

LEONARD van SORGEN,

Tredende in zijn Vier-en-twintigste Jaer.

MYn Broeder, die met my gelijk zijt opgetogen,
 Met wien ick heb wel eer deselve Borst gezogen,
 Mijn Broeder en mijn Heer, mijn 's Vaders eerste kracht,
 En wien mijn Moeder eer als my ter Wereld bracht,
 De Eersteling is Gods: gy zijt hem opgedragen,
 En uw verkiefing was zijn wil en welbehagen,
 De gantsche Maas' is zijn, niet een en sal vergaen,
 Van die geteyckent in zijn Boeck ten leven staen,
 Gedenckt doch heden tot wat eynd gy zijt geboren,
 En wat uw' Pond wel heeft gewonnen of verloren.
 En al uw' handeling die gy hier hebt gepleegt,
 Op dat gy van zijn gunst oock loon na daden kreegt.
 De glory van u Heer zijn wetten en zijn keuren,
 Soeckt gy die met uw' hert, en sinnen na te speuren,
 Heerst hy als Souverain mer Scepter en met Croon,
 In 't binnenst van uw' hert, heeft *Jesu* daer zijn Throon,
 Gezierd met edel Goud, en al uw' ingewanden.
 En souden die niet wel geraecken aen het branden
 Van soo een felle wlam, mijn Broeder, sie ick weet,
 Dat gy niet meer en zijt nog koud, nog lauw, maer heet;
 Verkondigt nu de Deugt van hem, dien u quam trecken
 Uyt 's Duyvels duyster rijk, en van de Dood verwecken,
 Op dat gy t' zijner Eer u leven overgaeft,
 't Geen gy hem hebt beloofd, en met een Eed gestaeft,
 En om nu t' cenemael uw' Ziel gerust te stellen,
 Soo gaet in grooten ernst uw' dagen overtelen,

Addeert uw' weecken , en uw' maenden by malkaer ,
 Gy vind de Somme net is Vier-en-twintig Jaer.
 Dit alles in nu wegh , verstreecken en vervlogen ,
 Hoe menig Reecknaer is in sijn hoop bedrogen ,
 Een dwaes die nog een reex van tijd te leven dagt ,
 Die wort sijn Ziel ontruckt oock in deselve nagt.
 Maer gy mijn Broeder vind uw' Reeckeningen effen ,
 En Godts Rechtvaerdigheyd en sal uw' nimmer treffen.
 Dewijl gy hebt verstaen dat nu dien trouwen Borg ,
 Des Vaders gramschap stilt , en uw stelt buyten sorg.
 Wel aen leeft t' sijner eer , hy wil en sal uw' Zeeg' nen ,
 Hy laete mildelijck op uwen Schedel reeg' nen ,
 Af wat hy oyt of oyt uyt sijne volheyd gaf
 Aen sijne Kinderen : hy zy u stock en staf
 Tot in het duyster Dal : en is'er sijn behagen ,
 Hy voegt noch veele tijd , en dagen by u dagen :
 Tot dat uw' Ravens-kruyn mag naer een halve Eeuw ,
 Nu swart gelijk een git , dan zijn soo wit als Sneeuw.
 Hy zy uw' deel , uw' lot , uw' Schilt , uw' loon , uw' Wapen ,
 Uw' Borstweer en Rondas ; hy doe uw' veylig slapen ,
 Daer sijn voor sienigheyd voor uw' het bedde spreyt ,
 Kan ergens oyt uw' hoeft zijn sachter neergeleyt ?
 Werpt al uw' sorg op hem , gewis hy sal het maecken ,
 Hy heeft alleen 't bewint van Allerhande saecken ,
 Soo hy uw' 't meerder geeft , en weygart u het min.
 Sijn wijsheyd siet voor uw daer iet wes schaedelijcks in.
 Hy zy van nu voortaan en altijd onser beyder ,
 En God en hoogste Goed . en Zaligheyd en Leyder ,
 Uw' wil is altijd wel , Fonteyn van alle goed ,
 Dewijl ons all's tot heyl dog medewercken moet.

Uwe Broeder

15. Febr. 1675.

P. V. SORGEN.

Op de Verjaer-dagh,

Van mijn

OUDSTE BROEDER,

Tredende op $\frac{5}{15}$ den February 1676. in zijn 25. Jaer.

EEr wy dencken om de tijd,
 Zijn wy onse Jaren quijt,
 En wy klimmen op en of,
 Tot wy dalen in het stof,
 Elcke telg uyt Adams stam,
 En wat oyt ter werelt quam,
 Moeten luyt'ren na die Wet,
 Eenmael na den Vloeck geset,
 Datse moeten in de schoot,
 Eynd'lijck rusten van de dood.

Die dan met voorsichtigheyd,
 Al sijn saecken overleyd,
 En sijn dingen effen maect,
 Eer den quaden dagh genaect,
 Vind sig nimmermeer verrast,
 Van dien yffelijcken Gast,
 Want hy had al over lang,
 Met dien Maeker ommegang,
 Lieve Broeder, siet ick weet
 Dat gy al uw' Dagen meet,
 Dat gy al uw' stonden telt,
 Die niet zijn te koop om gelt,
 Want op heden, als het waer,
 Zijt gy Vier-en-twintig Jaer,
 Leeft mijn Broeder, leeft voortaan,

C 5

Blyder

Blyder
 Langer } Als gy hebt gedaen ,
 Beter }
 Wast in Goddelijcke deugt,
 In uw' droefheyd denckt om Vreugt.
 Wagt wat God uw geven sal ,
 Set hem mate nog getal ,
 Leeft ten vollen vergenoeght
 Met het geen hy u toevoeght ,
 Laet u sinnen en gemoed ,
 Zijneen huys voor 't hooghste goed ,
 Leeft en liefd en looft nu God ,
 Staet met kracht na sijn genot ,
 Tot gy hebt in uw' besit
 't Goet waerom gy nu nog bid.

P. V. S O R G E N.

V E R J A E R - L I E D ,

Aen mijn Oudste Broeder

LEONARD van SORGEN,

Wanneer hy op den $\frac{5}{15}$ February 1677. sijn Vijf-en-twintigste Jaer vervulde.

TOON: *Belle Iris.*

1. **E** Erste twijg van onse tack ,
 Die verdeelt is in twee paren ,
 Souw 'k voor u mijn Penne sparen ?
 Neen alwaer ick eens soo swack :
 'k Moet en sal dan iet wes schrijven ,
 't Zy in proza of in digt ,

Dat

Dat van my mag overblijven,
 Als een teeken van mijn pligt.

2. Heden Vijf-en-twintig Jaer

Quaemt gy breecken als vry stercker,

Uyt natuyr haer enge Kercker

Even als een wortelaer,

Doen zijt gy ter baen gekomen,

Op dit groote Schouw-tonneel,

Daer de boose en de vromen

Krijgen ongelijk haer deel.

3. Weenen van u eerste tael

En een Echo van uw' krijten.

Scheen aen *Adam* te ver wijten,

d' Eerste grond van onse quael:

Jaden Hemel droeg oock forge

Voor uw' honger en uw' dorst,

Want uw' Leefstogt was verborgen

In mijn en uw' s Moedersborst.

4. Gode opsigt heeft uw' Geests.

Soo bewaert in al die tijden,

Dat wy heden met verblijden

Vieren uw' Geboorte- feest,

Laet uw' tong en hert God prijzen,

Segt nu met een bly geschal,

Ick ben dwaes, en gy zijt wijs, en

Ick ben niet en gy zijt 't al.

5. God en sneet uw' draet niet af,

In dien Put, soo net gemeten,

Daer maer was een vinger-breette

Tusschen uw en tusschen 't Graf :

Veelerhande Lijfs-gevaren,

Zijn uw over 't hooft gewaeyt,

En de dood die had uw garen,

Nu en dan om verr' gemaeyt,

6. Maer gy zijt nog in het Land,

Daer men wandelt door 't Geloove,

Daer

Daer de Vroomen zijn verschooven ,
 Daer men nog leyd aen den band.
 Maer dit is geen land van ruste ,
 Sonde sleept met sig de Dood ,
 En die nietige wellusten
 Schijnen Goud , en zijn maer lood ,
 7. 'k Wensche dat den Hemel wil ,
 Jaren tot uw' Jaren voegen ,
 Godes vrees met vergenoegen ,
 Maeck uw' hert en sinnen stil :
 Hy omring uw met sijn Zegen ,
 En uw' hert zy uytgebreyd ,
 Wat uw' schijnt , of voor , of tegen ,
 Maeck uw' noyt die vreughde quijt .
 8. Soo uw' schade druck of wee
 Onversiens oyt overrompel ,
 Dat uw' Ziele sig dan dompel ,
 In Gods volle liefde Zee :
 Want het kruys van dien Beminden
 En Geliefden Godes Soon ,
 Word in 't eynd aen *Jesu* Vrinden ,
 Dog verwisselt met een Kroon .
 9. Wackert dog met u Talent ,
 Soeckt de tijd staeg uyt te kopen ,
 Weest volstandig in uw' loopen ,
 Denckt de Kroon hangt op het end :
 Laet uw' niet te ligt verleyen ,
 Door des werelds valsche schijn ,
 Want haer lacchen keert in schreyen ,
 En haer Vreughde word tot pijn .
 10. Jaegt niet na veel geld noggoed ,
 Want een hoog-gebulte Kemel
 Quam veel eerder in den Hemel ,
 Dan een Rijcken vreeckaert doet .
 Denckt ! dien ballast souw my hind'ren
 En mijn reys vereyft wel spoed ,

'k Laet dit dan voor 's werelds Kind'ren,
Onbewuft van beter goed.

11. Laet uw' wandel zijn om hoog,
Boven Son en Maen, en Wolcken,
Luyftert na Godts trouwe Tolcken,

Heb Jerufalem in 't oog,
Laet uw nimmermeer verveelen,
't Ampt van God uw' opgeleyd,
Christi Leden te bedeeleu,

Is voorwaer geen kleynigheyd.

12. 't Wensch uw, soo het wesen mogt,
't Hooft gekroont met grijse haeren!

Leef nog driewerf soo veel Jaeren

Als gy nu hebt doorgebroght:

Tot dat gy dan zat van dagen,

En ten vollen uytgeleeft,
Wederom naer Gods behagen,
Aerd en Hemel t' zijne geeft.

P. V. S.

OP HET VERJAEREN,

Van mijn Neef

PHILIPPUS van der VLIET,

Tredende op den 21. Decemb. N.S. 1675. in zijn 20 Jaer.

MYn Neef, mijn ingewand, mijn hertelijke Vriend,
Mijn Broeder, eer de Kloot der werelt was geboren,
Soo was een Salig Lot, voor uw en my beschoren,

Een vrye liefde gaef, in waerheyd onverdiend,

Maer God is wonderlijk, in zijn manier van doen,

Hy keert het hoogst' om laeg, het achterste te vooren,

Hy soeckt hy vind, hy draegt het Schaepje dat verlooren-

Dwaelt

Dwaelt over berg en dal, gelijk een Acker-hoen,
 Ick weet uw Ziel gedenckt, nog dickmael aen dien dag
 Dien dag, waer op gy eerst uw' dagen leetde tellen,
 Waer op gy kreeg een proef, van d' angst en van der Hellen,
 En waer op dat uw mond, vervult wiert met gelagh,
 Uw Leven was dan maer voorheen een rechte dood,
 Een leven in den vloeck, een leven in de sonden,
 Maer dese ketenen die waren nauw ontbonden,
 Of gy bevond uw selfs, van alle goet ontbloomt,
 Doen was het dat uw' romp haer leven eerst begon,
 Hy roerde sig allencx, en poogde wat te wercken,
 En om te konnen gaen, quam God uw' beenen stercken,
 En maecten uw gewent, aen Regen en aen Son,
 Mijn Reeckening die feylt; 't en is geen negentien,
 Maer anderhalf Jaer, dat gy eerst zyt gebooren,
 Vraegt het uw' eygen Ziel, sy seyd ick kon te vooren,
 Nog spreken, gaen, nog staen, nog hooren, nog ook sien,
 Maer nu geluckige dag, van my onbenijd,
 Gy juycht, en ick helaes! heb reden om te klagen,
 Om mijnen harden dienst, en al die duyst're dagen,
 O! waer ick van dit jock, gelijk als gy bevrijd:
 Ick wacht, maect te vergeefs, vervulling van mijn strijd,
 Met uytgerecktenhals, soo kijk ick na de Bergen,
 Of daer oock yemant is, dien ick mocht bystand vergen,
 Soo sal ick blijven staen tot dien bepaelden tijd,
 Die tijd die met een pen van stael of diamant,
 Al aengeteeckent was, eer ick mijn kon verroeren,
 Waer op my God sijn raed, sal geven uyt te voeren,
 En my zijn Kudde sal, doen weyden met verstand.
 Mijn Broeder send om hoogh een onvermoeyde stem,
 Ja al die God bemind, voert stormen aen op stormen
 En rust niet tot dat God sijn Wijngaert komt hervormen,
 Want sonder dat gewis het preecken heeft geen klem,
 Dien goeder Meester, en dien onvert'saegden Held,
 Die leer uw vingeren en handen dapper strijden,

9. O! wat smaect u nu wel soet;
 Het genot van 't hoogste goet;
 Dat u voorquam te besitten,
 En u bragt tot rust en stilt,
 Doengy sonder toorn, gebit, en
 Breydel, heenen liept in 't wild;
10. Maer die dagen zijn voorby,
 Graest nu in de vette Wey,
 Rust nu voort in *Jesus* lommer;
 Dat wellustige geboomt,
 Daer Godts Kind'ren, vry van kommer;
 Van hert worden overstroomt.
11. Leeft en sweeft daer sonder end,
 Uwen naem zy steeds bekend,
 Over al op Zions wegen,
 Handelt kloeck in al u doen,
 Dat men uw' geduyrigh Zegen,
 Dat uw' Loof en tack blij' groeti.
12. Ey mijn Broeder kon ick thans,
 Vlechten u ter eer een Krans,
 Van wat aerdsche Bloem-gewassen,
 Neen, op uw verhemeld Hoofst;
 Sal veel beter Kroonen passen
 Weggeleyd, voor die geloofst.
13. Weggeleyd, voor die verkeert;
 Daer Godts Geest u alles leert,
 Leert nu vast die goede Lessen,
 Hoe gy als een Medicijn,
 Tijdig op sult doen de flessen,
 Dan van Oly, dan van Wijn.
14. Word een Man naer Godes hert;
 Heelt veel Zielen van haer smert,
 Weest een Sone van den Donder,
 Voor die in de boosheyd leeft,
 Weest een blijder Maer-verkonder;
 Voor een treurige die beeft.

15. Word van boven bedouwt,
 Word in liefde nimmer kout,
 Dat den yver u verteere,
 Van Godts ingebogen Huys,
 Dat zijn Geest u daeglijcks leere,
 Op te neemen *Jesus* kruys.
16. Scheyd het Kooren van het kaf,
 Schapen van de Bocken af,
 Leertse stellen elck bysonder,
 Word aen Godes Israël,
 Tot een teecken, tot een wonder,
 Word een Roover voor de Hel.
17. *Jesus* 't ongeschapen Ligt,
 Prent in u zijn aengesigt,
 En zijn ongekende klaerheyd,
 Met de lampe van zijn Geest,
 Leid' uw' Ziel in alle waerheyd,
 Tot men seid: hy is geweest.

P. V. SORGEN.

Dum Spiro, spero.

Aen mijn bysondersten Vriend,

M Y N H E E R

JOHAN van der HAER,

Wanneer de tijd van sijne voorderingh in de Rechten
 op handen was.

— *Ridentem dicere verum*

Quis vetat?

○ Goud, welspreeckende Metael,
 ○ Goud! verdooffter van de Reden,
 ○ Goud

O Goud! van yeder aengebden ,
 O Goud! o God! o altemael!
 Wat maect u aengebooren luyfter,
 Al menigh Linx sijn oogenduyfter.

De Starren moeten sijn gekeert ,
 Wy leven weer in goud'ne Eeuwen ,
 Het Goud maect Ezelen tot Leeuwen ,
 Het Goud maect domme Luy geleert.
 Geen rover-dranck uyt Circes Beecker ,
 Deed yets verwandelen soo seecker.

Men vloecke niet op dood'lijck kruyt ,
 Nogh op den Moninck , haren Vinder ,
 Het magtigh Goud , dien Ai-verfjinder .
 Dreef Themis eens ter werelt uyt ,
 En nog met graven en mineren ,
 Soeckt sy haer Tempel om te keeren.

Voor Goud is alle dingen veyl ,
 De grootste Koop-stad , 't nieuwe Romem ,
 Verkoopt voor Goud , haar malle droomen ,
 O Targus ! staeck uw loop een wijl ,
 En laet ick my wat gaen vermeyen ,
 In 't grond-sop van uw' gulde keyen.

Het stomme Goud' dat leyt en dinght ,
 Het Goud begoochelt Hof en Rolle .
 Het Goud maect Arenden tot Mollen ,
 En wat het ondermijnt dat springt ,
 Daer sijn geen Wetten en geen keuren ,
 Die 't Goud niet derft aen stueken scheuren .

Wy leven in een krom geslagt ,
 De Waerheyd struyckelt op de straten ,
 De Boosheyd toont sijn uytgelaten ,
 De Vierschaet word om Goud verpagt ,

Die Atenden in Beck en klauwen ,
Sien niet meer , als een steert van Pauwen.

Wat spouwt dien ouden Slang al quijl ,
Wat krolt hy hem in snaeckse bogten
Hoe word de Waerheyd aengevochten ,
Met woorden vol van toover-stijl ,
Wat smeed en giet hy menig Leugen ,
Die meê voor waer al doorgaen meugen ,

Lycurgus , Draco , Radamanth ,
Zeulecus , die niet wist van buygen ,
Ick neem u alle tot getuygen ,
Komt doet de ronde Land voor Land ,
En gaet aen al de Rechtet-stoelen ,
Die brave Luy haer pulssen voelen.

Gy vind daer Themis wonder kranek ,
En by gebreck van wettige Erven ,
Soo staet haer Stam om uyt te sterven ,
Hier helpt geen Apotheeckers dranck ,
De Ziel sit haer al op de lippen ,
Om strack weer Hemel waerts te slippen.

O Ridders van het Gulde Vlies !
(Want sulcken vlies leyt op uw' oogen)
Hebt gy ter deegh wel uytgetoogen .
Den Lijst van Winning en verlies ,
Gaet Kleeffe Regters 't is u sehande ,
Lact voor Mattoos bepeckte handen .

Ja die is hier een Oppér-Man ,
Die om een hand vol gulde Pilleti ,
Behendigh knevelen en villen ;
Soo wel , als Schapen scheeren kan :
En die het valsche van het ware ,
Noyt Schriften in haer Evenaren .

De Vroome zijn soo dun gezaeyt
 Dat men die in een ringh sou schrijven,
 Die 't Regt in spijt van gulde Schijven,
 Den hals noyt hebben omgedrayt,
 Daer hoeft geen doeck voor Themis oogen,
 Men kent wel Luyden van vermogen.

Vergeeft my waerden Nieuwelingh,
 Indien mijn schagt soo hevigh dondert,
 De goede blijven uytgesondert,
 En ick besluyt u in haer kringh,
 Want kent men vruchten aen haer bloesem,
 Daer steekt wat anders in uw boesem.

Ick denck niet sonder kittelingh,
 Aen die verdweenen oogenblicken,
 Haer Schadu w' kan mijn nog verquicken,
 Haer Schadu w' maeckt nog dat ick singh,
 Gelijk de Swanen met haer kelen,
 Al stervend nog een deunte quelen.

O! kon ick met een vlugge pen,
 Ons t' samen wooningh afgaen malen,
 O! kon ick yeder een verhalen,
 Het minste dat ick in u ken,
 Maer beter daer van niet te sprecken,
 Als dat ter helst te laten stecken.

Mijn Veder vind sig veel te swack,
 Om u op steyltens na te klimmen,
 Wijl ick een Buyrman van de Schimmen,
 U gevolgh van verr' op mijn gemack,
 't Past Reusen en geen kleyne dwergen,
 Te steig'ren langhs een trap van bergen.

Den Hemel gunne u veel geluck,
 Hy doe u met uw' groote gaven,
 Het Recht getrouwelijck hand-haven,

En menig helpen uyt den druck ,
Uw' naem die werde steeds gepresen ,
Van uytgeredde Weeuw en Wesen.

Het Honighseem van Guldemond ,
De Tong van Tullius , den Vader
Der Pleyteren , dat die te gader ,
U van haer gever zijn gejoint ,
Wilt oock de Goddelijcke Regten ,
Voorwetens nimmermeer bevegten.

Bemind de Vrede , stooct geen Viet
Van twist , in smeulende geschillen ,
Soeckt onrust en gekijfte stillen ,
Gebruyckt geen Nagels van een Gier ,
Want dit , als oock dat dulle twisten ,
Betaemd geen diergekochte Christen.

't Gerigt dat is Godts Dienares ,
Houd dat voor hem , en niet voor Menschen ,
De Waerheyd laet die noyt verkenen ,
Onthoud dog wel die groote Les ,
Verfoeyt bloed-snygen , stroopen , prangen ,
En gy sult dubbel Loon ontfangen.

En of de Wereld met uw spot ,
En reeckent dat voor enkel dwaesheyd ,
Dit steur u niet ; want yeder dwaes seyd
In sijn gemoed , daer is geen God :
Een ongekreukt en blanck gewisse ,
Wilt voor geen goude Berg en missen.

Den Hemel hoor nog eens mijn beë ,
Hy leere u dwinge landen pletten ,
Door kragt van welgegronde wetten ,
Hy doe u spreecken wel ter sneë ;
En *Jesus* Gods en 's Menschen scheyds-man ,
Die zy uw' Voorspraeck en uw' Leyds-man.

• P. V. S O R G E N.
Veritas odium parit?

Ick

Ick soude oock eenigh Elegiaces op U Ed: Promotie U Ed: toegesonden hebben, maer deselve blijven in de pen steecken. Siet hier evenwel een duyts Sapphicum, drie a vier extemporaneum

MYn ander Ick, mijn uitgelefen Vriend,
Kon nu mijn Pen, den Lof die gy verdiend,
Niet blind van Liefde, maer in waerheyd siend,
Ten vollen meten,

Ick soud u voeren met mijn kleyn gespan,
Soo verr' en hoogh als ick u voeren kan,
Maer wat u toekomt, wis de helft daer van.
Bleef wel vergeten:

Ick souw gaen singen op mijn Reeste snaer,
Uw' tijd verdrijf van menigh dagh en Jaer,
Waer van ick selfs een oogh-getuyge waer,
In t' samen leven,

Maer wijl dat ick ter halver loop-baen swight,
Verlies ick u, eylaes uyt mijn gesicht,
Terwijl dat gy, gelijk een schight,
Wort voortgedreven:

Gy doelt en treft geluckelijck het Wit,
En gy ontsaegt nogh koude, nog oock hit,
Tot dat gy had ten vollen in 't besit,
Den Stoel der Eeren,

Hier staet gy nu voor alle man ten toon,
En op u Reeckeningh ontfanght gy Loon,
En daer en-boven nog een Lauwer-kroon,
Voor 't Redenren.

P. V. S.

TER BRUYLOFT.

*Van de Eersame en seer Discreten*GOOSSEN van WYCK,
BRUYDEGOM:*En de seer Deughtsamen en Eerbare*HAESJE van DOORN,
BRUYD.*In den Egte versamelt den 2. February Ouden-stijl 1670.*

DE Liefde is dien grooten band,
 Die alle dingen houdt in stand,
 Indien dat die eens was verkout,
 Men sag geen Dieren in het Wout
 Men vond geen Visschen in de Zee,
 De Bergen waaren bloot van Vee,
 De Wereld moest eer lange zijn,
 Een Kerck-hof of maer een Woestijn,
 Ja elck souw leven sonder hulp
 Gelijck een Oester in sijn schulp,
 Maer door het goed en wijs beleyd,
 Van Godes Mede-dogentheyd,
 Vind yeder Dier, en yeder Mensch,
 Een hulp en Egaë na sijn wensch,
 Ick bid u *Bruydegom* bedenckt,
 Wat God van daegh nu aen u schenckt:
 Een goede Vrouw is een Juweel,
 En sulck een krijght gy tot u deel,
 Want in een prijsfelijcke saeck,

Gact

Gaet voordeel t' samen met vermaeck ;
 Uw Huys dat word daer door Gebout ;
 En oock versorght met onderhoud ,
 En denckt dat God verheft seer hoogh ,
 Die nederigh was in sijn oogh ,
 Maer schoon het groote Huwlijcks-Regt ,
 U Meester maeckt in plaets van Knecht ,
 Erkent sulcks altijd van uw' Vrouw ,
 Die u daer toe verkiesen wou ,
 En Gy oock Deugdrijcke *Bruyd* ,
 Treckt nu uw' Weduw Kleeren uyt ,
 Want siet gy vind nu weer in 't Bed ,
 't Geen d' Eensaemheyd soo wat verset ,
 Verheught u vry het magh wel zijn ,
 Her Huwlijcks-bedde dat is reyn ,
 En onbevleekt als *Paulus* leert ,
 Gy zijt die Rbb' die hem ontbeert ;
 De Schepper van dit gantsche Rond ,
 Die spaer uw beyde lang gesond ,
 Hy Zegen u met Hemelsch goed ,
 Hy geef u een gerust gemoed ,
 Hy bind u Herten vast aen een ,
 Hy maeck u tot een Vleys en Been ,
 Hy matige sijn nodigh kruys ,
 Hy hael u zat van dagen t' huys ,
 Hy geef oock menig Jonge Spruyt ,
 Aen onse *Bruydegom* en *Bruyt* ,
 Leef lang , ô ! soet en deughtsaem Paer ,
 Den Hemel maeck mijn wenschen waer ,
 Leef vreedsaem , verre van verschil ,
 En denckt wat God al van u wil ,
 Dien Gast , die op het Bruylofs-Feeft ,
 Van Cana eertijds is geweest ,
 Die zy oock op dit blijde mael ,
 Sijn Geest vervul de Bruylofs-Zaech ,
 Hy stort sijn Liefde in uw' Hert ,

Waer door gy gantsch verandert wert,
 Op dat het hooghste goed, een God,
 Magh zijn uw' Erf-deel en u Lot,
 Hy sterck u tot de ware deught,
 Hy spaer u in een lange Jeught,
 Hy maect segh ick tot besluyt,
 U beyder Zielen tot sijn Bruyd,
 A M E N.

P. V. SORGEN.

Geboort-Vermaningh,

Aen de Eersame Deughtrijcke Jonge-Dochter

MAEYKEN van WYCK,

Verjaert den 11. Juny 1667. Oud acht-en-twintigh Jaer.

ONs dagen vlieden weg gelijk een Wevers spoel,
 Ons Jaren gaen daer heen ees dat het yemant voele,
 De tijd, de vlugge tijd vlieght snelder dan de wind,
 Die niemant van den mensch op aerden in en bind,
 Het is al even eens gelijk als met de baren,
 Die nimmer stil en staen maer t' aller tijd voortvaren,
 Want schoon een Mensche staet gelijk een verscho
 Blom,

Noch sal hy haest vergaen van hoogen ouderdom:
 Dan wort hy afgemaeyt, en wort'er een gebooren,
 De tijd seyt hem stucks aen de oudheyt na te sporen,
 En na hy heeft geleest geeft hy sig op de reys,
 En gaet dan wederom den wegh van alle vleys:
 Soo gaet het oock met ons, en al des Menschen dingen,
 Men siet het eerst sijn laest, het laest sijn eerste bringen,
 Wat is de Mensch eylaes! wat is der Menschen lof?

Want

Want dat hy is geweest keert wederom tot stof,
 De Geest keert weer tot God die hem eerst heeft gegeven,
 En dan is het gedaen met ons ellendigh leven,
 Maer siet na 't eynd van die de Heere heeft gevreesst,
 Het eynde van die Man de vrede is geweest,
 En siet soo vloeyt den tijd veel snelder dan de stroomen,
 By dagh, by Maent, by Jaer, die noyt weerom en komen,
 En nademael dat oock uw leven vast verteert,
 En dat geduyrigh aen uw Jaer getal vermeert,
 Soo hoop ick nogtans dat u God nog lang wil sparen,
 En Zegenen met nog soo veel en meerder Jaren,
 Want het is Godes Werck die u nog heeft bewaert,
 Tot nu toe, en met Acht-en-twintig Jaer bejaert,
 O Heere! leeret dog haer hare dagen tellen,
 Geef dat sy uwen lof nog langer mag vertellen,
 In 't midden van u volck; geef dat sy mag verstaen,
 De wil van uwe Wet, en watter dient gedaen,
 Tot Lof van u ô Heer! en van u heyl'ge name.
 Maekt haer daer toe dan oock door uwen Geest bequame,
 Tot dats om Christi wil daer heen de hoop ons seud,
 Hier na altoos geniet het leven sonder end.

P. V. S.

Een Ziel zijnde in 't gevoelen van Godts Liefde.

Op de wijze van den 6. Psalm,
 Of: Al Brandent in den Oven.

1. **I**ck heb nu eens gebonden /
 Een Balsam vooz mijn Wonden /
 Een middel vooz mijn smert /
 Godt vooz zijn Soon bemogen /

Die

Die slaet op my sijn oogen /
En treft my in het hert.

2. Sijn Licht komt my beschijnen /
En doet de nacht verdwijnen /
Hy geeft my vollen wensch /
Hy komt om mijn te helpen /
En mijn gantsch overstellen /
Ja Godt woont by den Mensch.

3. Ick sie dien hoogh gepresen /
Nu in sijn eppen wesen /
Ach! wat een soet vermaeck:
Dewijl ick selfs op heden /
Nu sijn beballigheden /
En sie / en voel / en smaeck.

4. Den opslag van sijn Oogen
Heeft stracks mijn hert bewoogen /
O Goddelijcke strael!
De Son met al haer luyster /
Is by U klaarheyt duster /
Op schoonder dupsentmael.

5. Op steelt mijn hert en sinnen /
Op dwinght in uw' te beminnen /
Op doet mijn soet gewelt:
U Oogen zijn als schichten /
Op mijn! 't sal moeten swichten /
Van U ter neer gebelt.

6. Al wat u kon verbeelden /
Seer wijt van u scheelde /
Ten was niet als copp:
Dit kan ons niet ontdecken /
Die overschoone trecken /
Ten hadde daer niet by.

7. Hier boven in de Wolcken /
Hier in de diepte Holcken /
Stieck sijn soet Menschijn /
Maer 't moet doch booz hem wijcken /

't En kan naer hem niet lijcken /
 Haer schoonheyt valt te kiepen.

8. Ich hoor 't Gebogelt queelen /
 Met dupsenden van keelen /
 En pryfen die haer schiepen :
 Ich sie in haer sijn goetheyt /
 Sijn uptgestorte soetheyt /
 In haer onepndigh diep.

9. En al wat in der Werden /
 Moght sijn van grooter waerden /
 Haer kostelyck Metael :
 Haer planten / krupden / bloemen /
 Hoor ick haer Schepper roemen /
 En spreeken in haer tael.

10. Hoe wijs en hoe lanckmoedigh /
 Hoe vol / hoe oberbloedigh /
 Hoe heerlyck / hoe volmaecht /
 Hy heeft het mijn bewesen /
 Hy heeft mijn Ziel genesen /
 Hy heeft mijn aengeracht.

11. Mijn Ziel die wozt schier dzonckelt /
 Hy heeft mijn ingeschoncken /
 Sijn Wijn en oock sijn Melck /
 't Is Nectar op mijn tongen /
 Mijn hert als onbedwongen /
 Roept wat een soeter Kelech.

12. Ich ben oock niet bezogen /
 Ich sie hem met mijn oogen /
 Ich rust nu in sijn schoot /
 Ich kan mijn selfs niet binden /
 Ich laet mijn maer verflinden /
 Van dese soete doot.

13. Ich kan niets meer begeeren /
 En niets sal my ontbeeren /
 Want ick besit het al /
 Dit sal mijn niet begeben /

Noch in 't toekomend' leven /
 Noch in dit Cranendal.

14. Wie kan die Liefde bluffen !
 Hy geeft mijn kus op kuffen /
 't Is Oly in de blam /
 Hy sagh niet op mijn sonden /
 Doen hy mijn Hert quam wonden /
 En daer sijn woon-plaets nam.

15. Ick houd my nu gansch stille /
 Ick buogh my naer sijn wille /
 En al wat hem behaeght /
 Dewyl ick niets kan wercken /
 Ten zy hy mijn komt stercken /
 Dat doet hy ongebraght.

16. Den Afgront van mijn sonden /
 Die had mijn schier verflonden /
 Den afgront van sijn min /
 Die trock mijn upt de poelen /
 Nu leef ick by gepelen /
 Hy treckt mijn tot sich in.

17. Ick sterf daer / en ick leef daer /
 Ick bliegh daer / en ick sweef daer /
 O wonderlijck plapstier !
 Wie kan dit noch bevatten ?
 Ja al des Werelts schatten /
 Die acht ick niet een sier.

18. Ick kan geen woorden binden /
 Mijn Schoone / mijn Beminden /
 Hoe soet als Hemels Man /
 Ghy waert het die mijn schaecten /
 Mijn Dwybe / mijn Dolmaecten /
 Mijn Buzpedgom en Man.

19. Ghy kust en ghy ont-armt my /
 Ghy hoestert / en verwarmt my /
 Ick magh nu by u sijn /
 'k Ben in u Weelt verborren /

Ick

Ich rust u by van zorgen /
Want Jesus is oock mijn.

P. V. SORGEN.

Punt-dichten of Epigrammata.

Bedenckinge over Micha 6: 9. *Hoort de Rode, ende wiese bestelt heeft.*

God heeft tot onse tucht een saghte Roe gekoosen,
Een Roe alleen gemaect, van Lelien en Roofen,
Ey! hoort die dogh, en gact hem verder niet vertoornen,
Of hy bestelter een van Distelen, en Doornen.

*Petri * Gallicinium, of't Haen-gekraey
van Petrus.*

* Gallus is een Haen, en een Fransman,

Op 't derde Haen-gekraey, bekeert sig Sinte Peter,
En op het honderste wort *Utrecht* nog niet beter,
Hoe komt dat ja; sijns Heeren oogh dat sagh hem aen,
't Was anders even veel, of zijn; of onsen Haen.

Bedenckinge over Matthei 6: 28. *De leliën
spinnen niet.*

'k **W**ist voor de Lely raed, en watse moest beginnen,
Op datse met sarfoen quam uyt dees Labyrinth
Sy moest nu maer een draed als *Ariadne* spinnen,
Maer liet de Waerheyd selfs, seyde datse niet en spint.

Of

*Op de Poorten van Palm, hier over al in de
Stad, Anno 1673.*

Op de Intrede van Sijn HOOGHED.

DE kenders der Natuyt, die seggen dat de Palm,
Van alle kant gedrukt dan des te beter wast,
Maer of dit zy, of niet, my lust hier geen getalm,
Altijd haer seggen op d' *Oranje Spruyt* wel past.

Aen de HEER

ÆGIDIUS van den BOGAERT.

MY dunkt ick sie de Geest, de mond, de tong herleven;
Van *Bogaert*, die wel eer soo menig herte stal;
Wiens Naem in menig hert, soo diep nog staet geschreven;
Wiens Naem so lang hier Kerck, so lang ook leven sal;
Maer die is heen gegaen by *Jesus*; by sijn borge,
Op dat hy daer ontfinch die wegh-geleyde Kroon;
Ey *Utrechts Zion*! zijt voortaan bevrijd van sorgen,
Want siet des Vaders Geest rust weder op de Soon.

Op den XXX. PSALM, vers 6.

Want een oogenblick is'er in sijnen Toorn, maer &c.

DEn Hemel wort oock wel eens moe;
Sijn Kinderen de rugh te meten,
Hy sal my doen die sangh vergeten,
Geen Vader past altijd een Roe;
Maer dese Kelck die elck moet monden,
Die gaet aen Godes disch in't ronde,

Godts

Godts Wijsheyd lagt eens met de Mensch,
 En met sijn ydele gedachten,
 En met sijn winderigh verwachten,
 En met sijn schadelijcken wensch,
 Hy stiert het grootste quaet ten besten,
 Maer dit Bancquet komt op het leste.

Mijn Ziele schiept voortaan gedult,
 Ghy krijght wel licht door dese wegen,
 Een overwicht en schat en Zegen.

Een maet tot boven toe gevult,
 Als dan sal God u droefheyd stillen,
 Als ghy sult een zijn, met sijn wille.

P. V. S.

E E N

GESANGH LUTHERI,

Vertaelt uyt het Hooghduyts, in't Nederduyts,
 door P. V. S.

1. **V**erheught u Iede Christen Schaer/
 Laet ons van vzeughd' opspringen/
 Godts troost'lyck woort woert heden waer/
 Ep laet ons nu eens singen/
 Wat wonder hy ons heeft gezocht/
 Dooz wat een dieren Wijs gekocht.
 O! 't zijn seer groote dingen.

2. Als ich in 's Duyvels netten lach/
 En in de doodt verloozen/
 De sonde die bleef dagh en nacht/
 Mij hy mij ingeboozen/
 Ich sachten altyt dieper in/
E

Mijn

G E E S T E L Y C K E

Mijn soodanigh hert en hoosen sin/
En schein daer in te smoozen.

3. Mijn goede wercken aen mijn zj/
Die waren gantsch bedorven/
De hze wil was Gods partij/
En tot het goet verstorven/
Dien anghst mp tot vertwijff'len dreef/
Doen Doodt/ en Hel maer booz mp bleef/
Mp was geen troost verwozven.

4. Doen rammelde Gods ingewand/
Wanneer hy mp sagh dmalen/
Hy sondt sijn Zoon dat dierbaer pand.
Om mp woerom te halen/
Hy wendt tot mp sijns Daders hert/
En redt mijn Ziel upt anghst en smert/
En laet mijn schult betalen.

5. Doen sprack hy tot sijn lieben Zoon/
't Is tyd om mpr' erbarmen/
Daelt neder upt uw' s Daders Ehoon.
En woest het hepl der Armen/
En helpt haer upt der sonden noodt/
Verstaet booz haer de bittere doodt/
En draeght haer in uw' armen.

6. Wanneer de Vader dit gebood/
Soo quam de Zoon op aerden/
Hy daelden in Maria's schoot/
Om vleesch en Bloet t' aenbaerden/
Hy was een Heer van grooter macht/
Maer schein geringh en seer veracht/
Als hert sijn Moeder haerden.

7. Hy sprack tot mp houdt mp maer vast/
Ick sal u secker leyden/
Of schoon Dood/ en Hel/ en Dypvel vast/
Soo sal ick dooz u stryden/
Want ick ben uw' / en ge zyt mijn/
En daer ick ben/ daer sult ge zyn/

Ong

Ons sal geen Spand scheidten.

8. Men sal mijn tappen af mijn bloed/
Men sal mi 't leven rooben/
En dat om uwent wil / ghy moet
Dit hastelijck gelooben/
Mijn doode die sal uw' leven zijn/
Mijn onschult mach u van pijn/
U deel dat is hier boven.

9. Ich gae nu tot mijn Daden heen/
En moet nu van u scheidten/
Maer op mijn kind'ren zijt te waken/
Wilt maer mijn Gheschick beraden/
Die uw' in alles loecht sal/
En troosten in uw' onghelal/
En in mijn waerheyt leyden.

10. Wat ich gedaen heb en geleert/
Dat sult ghy doen en leeren/
Op dat mijn Rycke. Wilt vermeerren/
Tot Godes lof en eeren/
En wacht u voor des menschen vord/
Want die is los en sonder grond/
Dit is de wyl uw's Heren.

P. V. S.

19. Feb. 1675.

N I E T dat J E S U S.

Op de Wylte

Dichter die de blinde Werelt.

1. **A**ugustinus gleich eens listen/
En dooz-tasten in den grond

Seno

Seneca's vermaerde Schriften /

Daer hy veel geleertheit vondt :
 Schoonen Lof van Zede-deughden
 Zeden-troost in groot verdriet /
 Doch ten hond' hem niet verbzeughden/
 Want hy vondt'er Jesus niet.

2. Dat gaf my een groot vermaecken/
 En 't beviel mijn Ziel soo soet/

Dat ick oock in alle saecken
 Soeck / of Jesus my ontmoet/
 Sonder hem is niets te degen/
 Maer verdriet dat blijft verdriet :
 Sels is zegen sonder zegen ;
 Want men vindt'er Jesus niet.

3. Is'er krankheyt / smerten lijden/
 Armoed' / honger dorst en pijn/

Oorlogh / pest / of diere tijden/
 Of een innigh Ziel-gequijn :
 Jesus kan den troost-kroes schincken
 En versachten al 't verdriet/
 Anders moet m'er in versincken ;
 Want men vindt'er Jesus niet.

4. Heeft men voorspoet / hooge staten/
 Gzootte eer / en machtrigh goet :

Och ! wat kan dat alles baten/
 En wat geeft dat aen 't gemoet ?
 Mist men Jesus ondertusschen/
 Dorst-na-meer geeft groot verdriet/
 En ten kan geen onlust blusschen ;
 Want men vindt'er Jesus niet

5. Is'er spel en dertel Lachen/
 Dulpsch getier / en vzeught-geschrey/

Hoort / wat van dat hachelachen
 eens die wijse Koningh sey :
 Ghy / o Lachen ! zijt uwsinnigh/
 Dulheyt / en ghy baert verdriet.

Och!

Och! het steekt soo bijster binnigh!

Want men vintet Jesus niet.

6. Och! wat is'er in de Werelt!

Bleesch-lust / oogh-lust / sotte waen/

Grootsche pracht / vergult / bepeereit/

En dat lacht den dwaesen aen:

Wegh / o Werelt! laet my rusten/

Al u lust is mijn verdriet/

Wat soud' my de Werelt lusten?

Want men vintet Jesus niet.

7. Schoonheyt / sterckheyt / frissche Leven/

En gesontheits grootste schat/

Dat's wel 't beste hier beneden

Dat opt wereltsch Mensch besat/

Maer is Jesus niet in 't herte/

Soo en stelpt het geen verdriet/

Maer het laet de Ziel in smerten;

Want men vintet Jesus niet.

8. Groote wijsheyt / hoogh-geleertheyt/

Sneegh belepdt in aerdsch bedrijf/

(Veeltijts wijsheyt en verkeertheyt)

Och wat heeft dat al om 't lijf?

Want veel wijsheyt siet veel onlust/

Herte-tnaginh / ziel-verdriet/

Och! die wijsheyt is vol onrust;

Want men vintet Jesus niet.

9. Is'er eerlick goet vermaken/

Trest het al de middel-maet/

Dat en kan men niet wel laken;

Want 't is in sich selfs niet quaet/

Dat kan wel natuer verquicken/

En dat tempert aersch verdriet/

Maer 't en stelpt geen Ziele-schytken/

Want men vintet Jesus niet.

10. Lepdt m'en een deughsaem Burger-leven/

Matigh / eerbaer / heusch en soet:

G E E S T E L Y C K E

Houdt men al de woeg-schael zhen/
 Als een eerlich Heyden doet :

En men wil soo 't heyl behoornen
 Tegen 't eeuwigh Hellsch verdriet/
 Dat zjn soete toover-droomen ;

Maar men vint'er Jesus niet.

11. Is'er oock Godsdiensstigh plegen

Na de wijze van het Landt ;

En men loopt verkeerde wegen
 In een ph'cigh mis-verstandt :

En men meent soo 't heyl te treffen/
 Tot verlossing van 't verdriet :

Och ! dat is een dwaes beseffen/
 Want men vint'er Jesus niet.

12. O ghy Anrichristische Scharen !
 Die soo wijt van Jesus roemt ;

Ghy wilt oer al vergaren
 't heyl / daer 't niet van daen en komt /

Het uo' wercken / bee-baert / missen /

Aflaet / bagebpers-verdriet /

Gingh dat naer u dwaes vergiffen /

Soo was Jesus Jesus niet.

13. En / o ghy ! Socini benden /

Die Godts Sone smaet aendoet /

(Want ghy gaet sijn Godheyt sehenden

En de lof-prijs van sijn bloet)

Ghy verloochent onsen Heere /

Tot der Wromen herts-verdriet ;

Want naer u verbloekte Leere /

Jesus is in Jesus niet.

14. Soo men oock tot rechte klachtheyt /

Van Godts heymenissen korat /

En men treft alsoo de Waerheyt /

Dat men valsche Leer verdoemt ;

Is m'in Jesus niet geheyligh /

Dooz sijns Lijdens swaer verdriet :

Ooch

- Ooch die wegh is niet gebedrigh/
Want men vint'er Jesus niet.
15. Voegtm'er soek den Godtsdienst neben/
Na de Zalighmakers Wet/
Komt'er by een deughsaem leben/
Na de werelt onbesmet/
Is'er Jesus niet van binnen/
't kan niet troosten in 't verdriet/
Godt en kan geen schijn-deught minnen/
Want hy vint'er Jesus niet.
16. Meent men noch op Godt te bouwen/
Op dien onbeswiken rotz:
Heeft men al een sterck vertrouwen/
Hel en Duppel tot een trois/
Sonder Jesus komt niet nader/
Of die vres-blant haert verdriet/
Niemandt komt tot Godt den Vader/
Komt hy'er dood Jesus niet.
17. Och! wat is'er op der Aerden/
Of in 's Hemels wijt gespan?
Niers en is van sulche waerdett/
Dat mijn siel vernoegeen kann/
Godt alleen is boden allen/
Die kan selven mijn verdriet/
Maer doekt die sou my onbedrielt/
Diel mijn Lot op Jesus niet.
18. Heer / wat soude gh' my soch geven?
Geest my Jesus, of ick sterf/
Sonder Jesus is geen leben/
Maer een ewigh Ziel-verderf/
Wilt mijn Ziel aen Jesus voegen/
Van bespot ick al 't verdriet/
Jesus is mijn Ziels vernoegeen/
Bupten Jesus wil ick niet.
19. Heere Jesus komt doch nader/
Maecht mijn Ziel eens onbedrielt/

Leert my seggen Abba / Vader/
 Lepdt en troost my dooz uw Geest /
 Daer u brandt mijn Ziel met lusten/
 Daerom voel ick geen verdriet/
 'k Wil in mijnen Jesus rusten/
 Dupten Jesus is'er niet.

N. BARENTSONIUS.

M O R G E N - G E Z A N G H.

Op de de Stemme van den 77. Psalm.

1. **H**eer! hoe sal ick u vergelden?
 En met lof genoeg saem melden/
 't Goede / dat my desen nacht
 Dooz uw handt is toegebracht/
 Jesus Christe, Heer der Heeren/
 'k Sal u prisen / u vereeren;
 Want ghy / na uw goedicheyt /
 Mijn rotz / en mijn schuyl-plaets zijt.
2. Ghy beschermt de Iscliten/
 Die laet ghy uw guyst genieten/
 's Morgens / 's avondts / en by nacht
 Houdt ghy ober haer de wacht/
 Ghy weet al haer ongelucken
 Te bezyden / wech te rukken/
 Apt des Satans loofe strick /
 En des doodts benaude schrick.
3. Ghy laet ober / haer niet komen/
 Dat des Werelts kind'ren schroomen/
 In het doncker zijt ghy haer
 Licht / en als een beukelaer
 Ghy wilt uwe Eng'len geben/
 Tot haer dienaers in haer leben;
 Want haer roch de Zaligheyt
 Is beloofte en toegeseyt.

4. 'k Dat

4. 'k Had mp tot de rust begehcn/
En ghy zyt mp by gebleven/
Ghy hebt ober mp de wacht
Paula gehouden in de nacht:
Awen arm was mp een wapen/
Op dat ick gerust sou slapen/
Ghy hebt tot mp in die tijdt/
Awen bleugel uptgehezpt.
5. Ghy waert aen mijn rechter zijde/
Als ick mp te slapen leyde/
Jesu 's morgens vond ick dy
Onverschepdentlyck by mp/
Ghy droeght ober mp de sorgen/
In het duyfter / in 't verborgen/
Nu sie ick het Morgen-licht/
En met een u aengesicht.
6. Och! wat sal't een soet ontwaken
Dooz mp zyn / als al de saken/
Sullen werden opgerecht/
Als uw Doozt ons heeft gesecht/
Als ick werden sal verzadicht/
En ten volle begenadicht/
Dooz uw heerlijk aengesicht/
In wiens licht ick sie het licht.
7. Heer Jesu, hoogh gepresen
'k Sal dan eeuwigh by u wesen/
Dienen u / daer ghy zyt
In volkomen Heyligheyt/
Ach! hoe voel ick het verlangen/
Mijne Ziel geduerigh prangen
Da dat schoone Koninckrijk /
Nergens is'er sijns gelijk.
8. 'k Moet een klepnen tijd noch wachten
Wepnigh dagen / wepnigh nachten/
Ebenwel't valt mp seer langh /
't Valt mp bitter / 't valt mp bangh;

Nochtans Wil ich u na waerde
 Eeren / wyl ich ben op aerde /
 't Werck / dat ghy noch hebt dooz my /
 Wil ich doen met 't herte blij.

9. Een dingh wil ich inder begeeren /
 Wilt mijn Bede niet afweeren /
 Merckat op 't geen ich tot u segg /
 En met smeecken dooz u legg /
 Laet geen ongerechtigheden
 My verlocken / noch betreden /
 Doet my mijden alle quaet /
 Volgen uwen wijsen raedt.

10. Ghy die zyt seer Goedertieren /
 Wilt my in uw wegen stieren /
 Ghy zyt toch mijn heerlijck lot /
 Al mijn heyl is by u Godt /
 Wilt my toch ten besten raden /
 Lepden op uw soete paden /
 Ghy zyt by my dooz en na /
 Waer ich sit / of waer ich sta /

11. Houdt my af van mijne sonden /
 Soo werd ich oprecht bevonden /
 Maecte my nedzigh ende sacht /
 Na uw boozbeelt / dooz uw kracht /
 Geest / dat ich in 't licht kan wand'len /
 In oprechheit alles hand'len /
 'k Sal dan zyn in u verheughe /
 Springen op van enkel bzeughe /

12. Als ghy my sult kracht toefenden /
 Sal geen sonde my seer schenden /
 'k Mensch te treffen haren kop /
 Watse noyt weer stonden op /
 'k Dint mijn Ziel oock seer genegen
 Tot uw Wet / en tot uw wegen /
 Dit is by my vast geset /
 Nauts te letten op uw Wet.

13. **I**k wil geven al mijn krachten/
 All'mijn woorden en gedachten/
 Tot uw eer / 'k wil op u staen/
 Leven u geduerighaen /
 Geef dit my en al uw kind'ren/
 Van de meerd're tot de mind'ren/
 Die u blijtigh roepen aen/
 Om in uwre Wet te gaen.

M. J. K.

Hier naer volgen noch eenige Geestelijck Gesangen, door ROBERTUS IMMENS.

Een benaude Ziele, klagende tot Godt, over haer drie Doodr-vyanden: ende den Heere om hulpe en bystant aenroepende tegen de selve.

Op de Wijse: Van den 66. Psalm.

1. **H**oe wert mijn Ziel soo seet besprongen
 Van mijn vyanden boos en quaet?
 Ich woxt van haer tot sond' gedwongen:
 Soo dat het mijn aen 't herte gaet.
 Hoe komt de Dupbel door zijn lagen
 My altijt 't goede af te raen?
 Ach Heer! ick kan sijn list niet dzagen;
 Noch sijne boosheyt tegen staen.
2. Daerom / o Heer! wilt my verstercken/
 En helpen door u stercke hant:
 Op dat ick tegens Dupbels wercken
 Macht hebben goeden onderstant.
 De Werelt vol van vuygheden/
 Konnt my oock met haer boos sijn/
 Bespringen al mijn swacke leden:
 Op dat ick oock mocht werelts sijn.
3. Op toont my al haer soet vermaken;

Of

Of sp' my daer toe krijgen mocht/
Dat ick mijn Heere ging' versaken/
En dienen al dat aerdts gedrocht.

Wilt my / o Heer ! doch krachten geben/
Om haer te konne wederstaen :
Op dat ick steets in u mach leven/
En van de losse Werelt gaen.

4. Mijn eppen Blesch wil oock niet rusten ;
Maer komt my met haer gantsche macht/
Besprigen met veel boose lusten :
Alsoo wozt ick tot sond' gebzacht.

Ich heb o Heer ! dooz haer streken
Wel menighmael dooz u misdaen ;
En ben by na van u geweken/
En een verkeerden wegh gegaen.

5. Ich ben seer vol van sware wonden/
Waer dooz mijn Ziel lept groote smert :
Dat zijn mijn snoode vuple sonden ;
Die my seer drucken aen het hert.

Maer ick wil mijn tot Christum wenden/
Die my alleen genesen moet :
Hy ist die al de swaer ellenden
Van onse ziele wijcken doet.

6. Op hem alleen wil ick van leunen ;
Hy is mijn burcht en stercke wal.
Hy sal mijn swackhept ondesteunen
Hy is 't die 't al versoenen sal.

O groote God ! weest my genadigh ;
Dat ick in Christo nacht en dagh
Mijn eeuwigh Heyl en troost gestadigh/
En al mijn vzeughde soecken mach.

7. Wilt my om sijnent wil vergeben
Mijn sonden die ick heb begaen :
Op dat ick mach op nieuw gaen leven/
En altijt u ten dienste staen.

Als van mijn Ziel van 't blesch sal seheyden/
Heemt

Neemt my oock op in uwen Throon:
Op dat ick my daes mach verblijden/
En alsoo eeuwig by u woon.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
den 22. Mey. 1670.

EUCCHARISTICUM,

Ofte

D A N C K - D I C H T.

Op de Wijse: Van den Leeuwerick.

1. **H**oewel den grooten Godt
Dan niemant op der Aerde/
(Volgens sijn swaer gebode)
Geroemt wozt na sijn waerde/
Nochtans moet sijnen zegen/
Die hy aen ons betoont/
Hem worden aller-wegen/
Met Danckbaerhept beloont.
2. **M**ijn Ziel! looft dan den Heer/
Wilt hem doch altijd wesen;
Prijft hem / en geest hem eer/
En wilt hem danckbaer wesen/
Voor alle de weldaden/
Die hy in oberbloet/
(Hyt loutere genaden)
Men u soo goedigh doet.
3. **H**y is dien Godt alleyn:
Dan wien dat alle dingen/
(Als wt een klaer Fonteyn)
Seer overbloedigh springen;

Dact.

Daerom sal ick hem prijfen/
 En dancken nacht en dach;
 Hem altijt eer bewyfen/
 Soo veel als ick vermach.

4. Hy geeft my niet alleen
 Hier op der Aerd' het leven;
 Maer heeft my doek met een/
 Een Menschen-ziel gegeven/
 Daerom sal ick / Ec.

5. Hy heeft my boven dien/
 Sijn kennis laten leeren/
 En laet mijn daeg'licks sien/
 Hoe dat men hem moet eeren;
 Daerom sal / Ec.

6. O! aldergrootst geluck/
 Dat Godt in mijn ellenden/
 En mijn seer swaren druck/
 Komt een Verlosser senden;
 Daerom sal / Ec.

7. O! wat een groot vermaeck/
 Kan nu mijn ziel genieten;
 Nu Godt soo goeden saeck
 Op haer komt upt te gieten.
 Daerom sal / Ec.

8. Want daer ick lach versmacht/
 In mijne wiple/wonden:
 Heeft hy aen my gedacht/
 En sijnen Zoon gesonden.
 Daerom sal / Ec.

9. Ich hadde dooz mijn doen/
 Verdient veel sware slagen/
 Maer hy heeft tot versoent/
 Al mijne schult gedragen.
 Daerom sal / Ec.

10. Ach! wat een grooten goet/
 Ach! wat een rijcken segent

Dat hy my dooz sijn bloet/
Verfoening' heeft gekzeggen.

Daerom sal / Ec.

11. Hy heeft dooz my den strijt /
Dien swaren strijt gestreden ;

My van de doodt bebyjt
Dooz my de straf geleden.

Daerom sal / Ec.

12. Hy heeft my dier gekocht ;
Ja met den doodt te sterben /

Op dat hy alsoo mocht /
Mijn eeuwighe heyl verworben.

Daerom sal / Ec.

13. Hy is mijn goeden Heer /
Mijn eeuwigen behoeder /

Die my bemint soo seer /
Hy is mijn Zielen-boeder.

Daerom sal / Ec.

14. Ich sal dooz sijn gelept /
Ten Hemel sijn verheben /

En daer in eeuwegheyt /
In hem / en dooz hem leven.

Daerom sal / Ec.

Sat Christo dives Amico

Die Christus maer te vriende heeft.
Is rijck genoegh soo langh hy leeft.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
den 16. Juny. 1670.

AVONT.

AVONT-GEBEDT.

PSALM 4: 5, 9.

Ick sal in vredet' samen neder liggen ende slapen, want
ghy ô Heere alleen sult my doen seker wonen,

Op de wijze: Van den 116. Psalm.

1. **O** Grootte Godt! die alles watter leeft/
Dooz uwre macht en stercke hant behoedet/
En oock seer mild met danck en spijsse boedet/
Ja alle goet naer ztel en lichaem geeft /
2. **W**p dancken u dooz uwre goedigheyt.
Vermits dat ghy ons (onwaerdige) gestadigh/
Dooz uwre gunst en zegen seer genadigh/
Als Schaepjes in een vette weyde lept.
3. **W**ant ghy / ô Heer! hebt ons nu desen dagh/
Dooz ongeluck bewaert / en oock gegeven/
Dat wy te saem in goeden vrede leven/
Soo dat (dooz u) geen Spant ons vermagh.
4. **D**aer wy / in plaets van ware danckbaerheyt /
U goede gunst met sonden steeds belonen/
Maer dooz wy ons aen u ondanckbaer tonen/
En seer vertoornen uwre Majesteit.
5. **M**aer treet ô Heer! met ons niet in 't gericht/
Wilt met u Geest doch nimmer van ons schepden/
Laet die by daeg' ons in u paden leyden/
En oock des nachts ons zyn een Heyligh licht
6. **W**p bidden u / bewaert ons desen nacht?
Dooz alle quaet / dooz ongeluck en schade/
En oberdeckt ons steeds met u genade/
Houdt ober ons doch altijd goede wacht /
7. **O**p dat wy dan / als ons de slaep verlaet
Met alle blifft meer ons vercrifste leden /

- Tot lof en eer van uwten naem besteden /
 Die ons soo mild met alle goet verfaet.
8. Insonderheyt waecht ober onse Ziel /
 Op dat sp niet / dooz list van haer byanden /
 Gebzacht wert in des Satans felle banden /
 Of in der sonden grondeloose wiel.
9. Weest ghy ó Heer ! de laetst in onsen sin.
 Op dat wy nu in goeden bzyde rusten /
 En onse Ziel in uwte gunst verlusten /
 En komt daer morgen weder in /
10. Soo sullen wy in alle ware deught /
 A Hepligh Woort / en uwten Namie bzyesen /
 Laet dit ó Heer ! ons hooghste bzyugde wesen /
 Als onse Ziel haer in u hepl verheught.
11. Siet ons / ó God ! in Christo Jesu aen /
 En wilt ons doch dooz ydelheyt bewaren /
 Op dat wy hier soo eenen schat bergaren /
 Die met ons mach tot u ten Hemel gaen.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch;
 den 7. Aug. 1670.

R

Ziels.

Ziels-worsteling ende overwinninge,

Na het genieten des

H. A V O N T M A E L S,

Siende op eenige woorden van de Bruyt en Bruydegom, *Cantij. 3. en 5.*

P S A L M 18: 5, 6, 7.

*Banden des doots hadden my omvangen, en de beken Belials
verstbrickten my,**Banden der Hellen omringden my, stricken des doods bejegen-
genden my,**Als my bange was, aenriep ick den Heere, ende riep tot
mijnen God, hy hoorde mijne stemme wyt zijn Paleys, ende
mijn geroep voor zijn aengesichte quam in sijne ooren.*

Op de Wijse & OKersnacht, &c.

1. **E**lkes / wat ramp / ach! wat ellende /
Waer ick my heer / waer ick my wende /
't Is niet als droefheyt en verdriet /
Mijn Wyant heeft mijn dootd geswozen /
Pu moet mijn arme Ziel verstrozen /
Om dat mijn Liefste van mijn vliet.
2. **W**aer sal ick my na toe begeben /
Ich kan doch sonder hem niet leben /
Pu's Hemels spijs van my wijcht /
Sal ick van dorst en honger sterben /
Want moet nu alle bystant derben /
Ap my / mijn droefde ziel beswijcht.
3. **W**ant ick gewoest ben van de gasten /
Die oock al in de schotel tasten /

En d'yncken van den soeten Wijn/
 Doch sonder repne Byzplofs-kleeren
 Haer tot des Konings Maeltijt keeren/
 Maer moet nu uptgewozen zijn.

4. Den Koning' sond' wel sijne Woden/
 Die mp ter Byzploft' quamien noden/
 En sepden mp mijn plitstren aen/
 Ich meynde dat wel na te komen.

Met mp booz die tyd in te tomen
 En dan den ouden gangh te gaem.

5. Ich sal nu Hemels spijs verwoerben/
 Sprack ich / maer wou geen werelt derben
 Die lagh mp al te seer aen 't hert;

Ich wilde wel Godts zegen smaken/
 Maer 't was eplaes! het aerdts verwaaken/
 Dat van mp meest gekoestert waert.

6. Ich had mp in mijn eppen oogen/
 Wel opgeschicht na mijn vermogen/
 En oock mijn plicht seer wel volbracht /
 Maar ach! daar waren troetel-sonden /
 Die meest mijn lieve Ziele wonden /
 Daar had ich niet op gedacht.

7. De Tafel droop van heyl en zegen /
 Mijn docht ich had Godts gunst gekregen /
 Maar hoorde doe dit naar geluyt /
 Kom hier Gast laet u herte bzeken /
 Daar u bemtnde sonden steken /
 Die moeten met de wortel upt.

8. Ich was hier dooz in duyfsent bzeesen /
 Het dacht mp al te hart te wesen /
 Mijn soo dooz desen strengen bant /
 Van 's werelts bzeughde in te toomen /
 't kost in mijn pvel hert lisset komen /
 Te missen soo een waerde part.

9. Ich wilde dan soo nauw lisset letten /
 Maer ging mp slechts ter Tafel setten /

- En dooz mijn ongeboassen mont
 Die soete Zielen-spijs genieten /
 En oip op mijn herte gieten /
 Dat ongeboeligh was gewont.
10. Den Bruydegom was genegen /
 Mijn steenigh herte te bewegen /
 En sprack / wilt nu doch booz u sien /
 Sult ghy de wyanen van u jagen /
 En sult ghy niet haer dzeck upt vagen /
 Soo sal ich moeten van u blien.
11. Hy sprack noch eens / komt doet my open /
 Maer / neen / ich liet hem henep lopen /
 Nu is hy wech / eplaes ! wat raet /
 Ich wilde nu wel na hem hoozen /
 Maer al mijn hoop is nu verloozen /
 Ach / ach ! wat desolaten staet.
12. Maer dat ich kom 'r gaet alles vluchten /
 Een peder slupt nu booz mijn suchten
 Sijn dozen toe / en stiert my heen /
 Ich hooz al roepen wech met desen /
 Sou die in ons geselschap wesen /
 Hy mach de aerde niet betreen.
13. Maer ach ! het swaerste noch van allen /
 Godts gramschap is op my geballen /
 Die gantsch geen mensche dzagen kan /
 De Satan komt nu dzeeflich tier en /
 En om mijn arme ziele zwiieren /
 Maer sal ich hulpe halen van.
14. Sou God noch niet genadigh wesen /
 Och ! ja / ich heb het wel gelesen
 Doe Petrus soo gefondicht had /
 Hoe hy des Heeren gunst en zegen /
 Dooz tranen heeft weerom gekregen /
 Wanneer dat hy soo krachtigh bad /
15. Ach ! kost ich ook eens bitter woenen /
 En upt den gront mijns herten steenen /

Want 't is een recht verbijstelt hert /
 Waer dooz des Heeren ingewanden /
 Van teere Menschen-liefde branden /
 En sijne gunst verkeren woert.

16. Hoe Jesus liet sijn oogen vallen /
 Op Petrus, sijn de sterke wallen /
 Van sijn verharde hert gebelt /
 Men sach doe upt sijn oogen komen
 Een grooten bloet van tranen stromen /
 Op was gelijk als ys dat smelt.

17. Hou my die Son oock eens beschijnen /
 Hoe sou dien dicken dyck verdwijnen /
 Die ick dooz mijn onachtsaemheyt /
 En dooz 't berachten van Gods gaben /
 Heb om mijn swache ziel gegraben /
 Ja tusschen my en Godt gelept.

18. Hoe sou mijn harde hart dan weechen /
 Wat fouden daer al water-beechen /
 Hyrblieten δ! dat Tranen-broot.
 Sou nu mijn rechte spijse wesen /
 Dat sou mijn siecke ziel genesen /
 En helpen upt den swaren noot.

19. Dat ick nu soek (als David dede)
 Met tranen moecht mijn Leger-stede
 Dat maecten / dan sou dooz dien bloet
 Mijn ziel (gelijk op lichte baren)
 Tot haeren Trooster henen baren /
 En tot haer heyl / en hooghste goet.

20. Wech werelt / ick wil u verlaten /
 A bzeughde kan mijn gantsel niet baten /
 Nu ick mijn Liefste missen moet /
 't Is uwe schult / δ! pdelheden /
 Dat ick soo droehigh moet gaen treden /
 Ghy hebt mijn al dit quaet gebroet.

21. Ick wil by u niet langer blijven /
 Mijn houde ziel sou voorts verstyven /

- Ach! ick moet na de warmte toe/
 Ich wil mijn Lieffte weer gaan ſoekken/
 In alle straten ende hoeken/
 Ich ben dit pdel leven moe.
22. Mijn Lieffte ach! mijn welbeminder/
 Wanneer ſal ik u eens weer vinden?
 Siet doch mijn armen aerd'-wozm aen/
 Dat ick u eens mocht weder krijgen/
 Ich fou niet na de wereldt hygen/
 Of oock u ſoo niet laten gaen.
23. Wien ſie ick daar in deſe wijcke/
 Het is mijn Lief/ ach! ick beſwijcke/
 En moet van ſtaute ſygen neer/
 Soo hy mijn noch niet trooſt verſaden/
 Daar ick hem ging ſoo ſtout verſmaden/
 Neen/ neen/ ick krygh ſijn gunſt niet weer.
24. Daer komt hy aen/ ach hoorz hem ſpreken/
 Wel hoe mijn Lief/ waerom beſweken/
 Kom ſtaet doch op/ ick ſeg u kom/
 I ſal geen ſtraf maer gunſt gebeuren/
 Daerom wilt doch niet langer treuren/
 Kom kuſt mijn uwen Bruydegom.
25. Ich wil den doot niet der ſondaren/
 Maer wilſe dooz mijn doot bewaren/
 En wiſſen al haer ſonden upt/
 Ich heb gehoozt haer droebigh kermen/
 Daerom kom ick met open ermen
 Om u t' omhelfen als mijn Bruyt.
26. O! Bruydegom, o! mijn beminde/
 O! Bruydegom, die mijn beſinde/
 Komt ghy hier upt u Hepligdom/
 Om mijn miſdaet met hepl te lonen/
 Hoe koſt ghy mijn weer liefde tonen?
 O! alderlieffte Bruydegom.
27. Ach! dat ick nu had hondert tongen/
 Die uwen Lof te ſamen ſongen/

Du ghy mijn ziele soo verfaet /
 Du ghy mijn hont soo v'zolich maken /
 Hoe laet ghy mijn u liefde smaken /
 Mijn Bruydegom, mijn toeberlaet.

28. Ach! Liefste / had ich tranen-plaffen /
 Om daer u Doeten meed' te wassen /
 Die dooz mijn sonden zijn gewont /
 Hoe wozt mijn ziel daer dooz be'wogen /
 Ich souse met mijn h'p' af'zogen /
 En kuffen doch met mijnen mont.

29. Laet doch de stroomen der genaden /
 Waer med' mijn ziel is oberladen /
 Ep! laet die soete Hemels-b'zeught /
 Doch binnen in mijn herte trecken
 Om steets mijn ziel daer op te wecken /
 Tot uwe liefd' / en alle deught.

30. Du ghy mijn hert heb ingenomen /
 Ach! later nu geen werelt komen /
 Die my soud' trecken van u af /
 O! Jesu, maecht al mijn v'anden /
 Mijn Zielen-m'bozdenaers te schanden /
 A Geest bewaer my tot in 't graf.

31. Ich smaech nu rechte Hemels-spijsen /
 Die my een soete b'zeught bewijst /
 Nu is my 's werelts v'ucht te laf /
 Het is een pil met gout bestrecken /
 Maer alffer dat is van gebeten /
 Soo isset niet als swijnen-d'raf.

32. Ich wil dan Hemels spijsen minnen /
 Dat 's gout van buyten en van binnen /
 Dat is dien wijn en soeten most /
 Waer van men boedsel kan verwachten /
 Want hier dooz krijght de ziele krachten /
 Hoe lieflijck is die Hemels host.

33. Mijn Lief/ ach! wilt mijn steets aenleiben /
 Want sonder u kan ich niet leiben /

Sooniet u Geest steeds in mijn leeft /
 Soud' ick mijn nieuwe kleet beslijcken /
 Ja al mijn kracht soud' van my wijcken /
 Als pemaent die geen hooft en heeft.

34. Gunt my / mijn Lief / dees' laetste bede /
 Neemt ober al mijn herte mede /
 Bewaert het tot den laetsten dagh /
 Op dat ick by Godts liebelingen /
 (Als sy verheught en vrolijck singen)
 Oock desen Lof-sangh brengen magh.

35. O! Hepligh / Hepligh / Hepligh Heere /
 A sy alleen den lof en eere /

O! dziemael groote Majestejt /
 Dat ick hier met die repne Scharen /
 Mach uwe Heerlijckhejt verklaren /
 O! Hepligh / in der eeuwighejt. Amen.

P S A L M 34: 5.

Ick hebbe den Heere gesocht, ende hy heeft my ge-
 antwoort, ende my uyt alle mijn vreesse gereddet.

ROBERTUS IMMENS,

In 's Hertogenbosch,
 den 11. Nov. 1672.

De lieffelijcke Vreughde

Van een verkeerde Ziele, smakende de soetigheyt van de liefde Christi.

Luc. 1: 46. Ende Maria seyde:

Mijn Ziel maect groot den Heere: ende mijnen Geest verheught hem in Godt mijnen Zaligmaker, om dat hy de nedrigheyt sijner Dienstmaeght heeft aengesien.

Op de Wyse: Van den 38. en 61. Psalm.

1. **O** Mijn Ziel / wat soete tijden /
Tot verbliden /

Om in Godt te zyn verheugt /

Du mijn hert wilt doch opspringen

Ick sal singen /

Want ick wem in 's Hemels bzeught.

2. Niet in soete pdelheden /

Vaer niet reden /

Droomen zielen t' aller tijt /

Al des Satans boose wercken /

In bemerkken /

En hoe dat hy haer benijdt.

3. Hy komt nu al weder loeren /

Om te boeren /

Mijne ziele van dit pat /

En my upt de hand te vringen /

Dese dingen /

Die my zyn soe wjerden schat.

4. Hy soecht nu niet al sijn rafen /

Hy te blasen /

Dit mijn helder Hemels licht /

En niet veele loose vonden /

- t' Aller stonden /
 Wech te nemen mijn gezicht,
 5. Om in den strick te vatten /
 Toont hy schatten /
 Seer bedrieglijk roegestelt /
 Maer wann'er Gods Geest hont schijnen
 Soo verdwijnen
 Sp gelijk als was dat smelt;
 6. Wech dan Satan / u genuchten
 Doen my suchten /
 Wech oock werelt 's Dupbels strick /
 Wech mijn vleesch / u boose lusten
 Moeten rusten /
 Al u bzeught is my een schrik.
 7. 't Is my al (door Godts Genade)
 Dreck en schade /
 Wat niet na den Hemel smaect /
 Nu dat ik des Heeren zegen /
 Heb verkregen /
 Offer niet dat my vermaect.
 8. 't Zijn alleen de Liefde-panden /
 Die noch bzanden /
 In mijn ziel en bly gemoedt /
 Jesus is 't die my verheughde /
 Soete bzeughde /
 Jesus is mijn hooghste goet.
 9. Die Fonteyneder genaden /
 Kan versaden /
 En verguicken zielen-dorst /
 En met hare repne plassen /
 Oock afwassen /
 Sullen door de sond' bemorst.
 10. Hier uit heeft mijn ziel bekomen /
 Soete stroomen /
 Die soo deerlijck was verdoort /
 Maer nu weert begint te bloepen /

GESANGEN.

En te groepen /
 Soo dat sy weer lebent woort.

11. Mijn Verlosser groot van waerde /
 Heeft op aerde /

Steets geleden druck en pijn /
 Op den geber aller krachten /
 Moest versmachten /

Op dat ich mocht bzoelijck zijn.
 12. Ick ellendigh en onaerdigh /
 Bent niet waerdigh /

Dese gunst is al te groot /
 Jesus, die my eens sal geben /
 Eenwigh leben /

Koestert my hier in sijn schoot.
 13. Jesum wil ich eer bewijzen
 Ende prysen /

Jesus is mijn zielen-rust /
 Op hem staet al mijn vertrouwen /
 In 't bemoutwen /

Jesus is mijns herten lust.
 14. Jesus is een Doost des lebens /
 Daer benkens /

Is hy oock die klane Son /
 Die my komt in 't herte dalen /
 Met sijn stralen /

Jesus is mijn vzeugde bron.
 15. Ach in desen welbeminden /
 Is te binden /

Al wat tot mijn leben dient /
 Soud' ick nu dan daerdigh wesen /
 Ofte vzeesen /

Neen hy is mijn liefste vziemt.
 16. Ick wil dan op Jesum steunen /
 Ende leunen /

Want hy door sijn sterke hant /
 My sal van de bocken schepden /

En gelepen /
In mijn liebe Vaderlant.

P S A L M 34: 9.

Smaect , ende fiet dat de Heere goet is.

ROBERTUS IMMENS.

In's Hertogenbosch,
den 16. Dec. 1670.

Klachte ende Gebêdt tot Jesum , in't naderen tot sijne Heylige Tafel.

Op de Wijse:

Van den 138. Psalm. Of / O Saligh Heyligh Betlehem.

1. **M**ijn waerde ziel hoe dus ontstelt /
Wilt doch niet langer blijven treuren /
Dien sonden-last die u nu quelt /
Sal immers Jesus van u scheuren.
2. Al zijn u eegen krachten swach /
Wilt uwen noot aan Jesum klagen /
Beswijcht ghy onder't sonden pakh /
Vertrout op hem / hy sal het dragen.
3. Op noodicht u nu aen sijn Dis /
Waerom dan soo een rou bedzeben /
Steunt maer op hem / hy sal gewis /
U oock wel voozder krachten geben.
4. Met recht mijn ziel zijt ghy bevreest /
Tot dese Heylighept te naken /
Laet daz u sonden / mist en meest /
U droevigh en bekommert maken.
5. Maer laet geen droefhept meester zijn /
Went u tot Godts barmhertigheden /

Wat

Wat seght der zielen medetijn /
Hoozt doch sijn woort en soete reden.

6. Hy roepse niet die zijn gesont /
Maer wile en siecken herder wesen /
Heeft u de sonde dan gewont /
Dien Jesus sal u weer genesen.

7. O Jesus 's herten-troost en bzeught /
Roodt ghy de zielen vol gebzeckett /
Op dat ghy de siecken meught /
Dooz u bloet wassen en opqueken.

8. Al is mijn ziel dan seer bemozst /
Noch wil ick ebentwel niet schzomen /
Tot u o! lieve Bzede-bozst /
Tot u / mijn Heplant / toe te kornent.

9. Ghy hebt / o Heer / u ltefd' en kracht /
In u bernederigh bewesen
Als pder / die men tot u bzacht /
Dooz utwe handen wierd' genesen.

10. Wilt doch alsoo mijn siecke ziel.
Met allerley ellend' beladen /
Op trecken up dien modder-wiel /
En in u bloet / o Jesu, baden.

11. O Jesu, Christi, Davids Spon /
Ick soo een arme blint gebozen /
Bupgh my dooz u genaden-troon /
Laet mijn u stem / wort siende / hoozen.

12. Tot 't goede ben ick doof en stom /
Ach! wilt u ober my onfermen /
Mijn hert is hout / o Jesu! kom.
Wilt my dooz utwen Geest verkwermen.

13. Ick ben oock kreupel / swach en lam /
Om pers tot uwer eer te werken /
Och! of u kracht van boven quam /
Om mijne swachhept te verstercken.

14. Was ick alleen maer krank en swach /
Maer bzeef' dat ick ben doot in sonden /

G E E S T E L Y C K E

Doch Jesus, die 's doods prikkel brack /
Mijn Heplant / heelt oock sulcke wonden.

15. Doe Lazarus begraven lagh /
Quaemt ghy hem Jesum weer verwecken /
Wilt oock alsoo mijn ziele ach!

Du uyt het graft der sonden trecken.

16. Doch was de gantsche werelt doot /
Eer ghy haer quaemt in liefd' aenschouwen /
Sou dan mijn ziel in desen noot /
Op u mijn Heplant / niet vertrouwen.

17. Tot wien sou ick doch heenen gaen /
By u alleen / by u is 't leven /
A soete Jesu kleeft ick aen /
Aen u wil my gantschelich geben.

18. Ick steun op u / o stercken Heldt /
Die Doot en Durvel hebt verwonnen /
Ja al de Hellsche macht gebeldt /
Ghy sult my doode 't leven jonnen.

19. Ick ga dan na u Breygde-feeft /
Maer / ach! daer zijn noch felle troepen /
Die all' haer krachten / onbezeeft
Om my te stupten / t'samen roepen.

20. Mijn eppen bleesch / soo dol bedzogh /
Kom my aen alle zijden quellen.

Maer by sich dock de werelt noch
Verboeght niet 't boos gedzocht der Hellen.

21. Al is 't dat sy niet gansch mijn hert.
Dan u / mijn Herder / konnen trecken /
Sy konnen echter swaere smert /
En ongeneught daer in verwecken.

22. En weten dooz een loofen schijn /
Mijn sinnen seer en waer' te brengen /
Ont dan alsoo haer boos sijn /
Dooz al' mijn leden te vermengen.

23. O! trouwen Herder staet mijn by /
Ach wilt u oet my ontfemen /

En hoor die bozeede wolven mp /
Dooz utwe stercke handt beschermen.

24. Ich heb geen kracht / noch weet geen raet /
Hoe ick haer tegen-weer sou bieden /

Ghy zijt mijn troost / mijn toeverlaet /
In utwe armen kom ick blieden.

25. Mijn kracht is niet als ydel kras /
Een riet / waer op men niet kan steunen /

Ghy zijt mijn stercken stock en staf /
Op u mijn Heplant / wil ick leunen.

26. O! Jesu, het gekrookte riet /
Wilt ghy doch immers niet verbzeken /
Het roockend' lemriet sult ghy niet
Apt blussen / maer veel meer ontsteken.

27. Mijn 's herten lamp is sonder blam /
Wilt doch dien olp / daer in gieten /

Ole / upt u eppen herte / quam
Dan 't hout des Kruyses tot ons blieten /

28. O! eeuwigh Licht / o! klare Son /
Wilt doch mijn herte nu bestralen /

Laet utwe stromen / vzeughde-bzon.
Doch binnen in mijn ziele daten.

29. Ich armen woorn kom dan / met u /
Tot u / o! soete Jesu, kruppen /

En neben 's vpanst leger nu /
Men utwe Liefde-tafel suppen.

30. Mijnen trouwen Heplant / laet mp ach !
Maer onder utwe tafel wesen /

Op dat ick daer de brockjes mach /
Gelijck de hondkens / oplezen.

31. Ich gae dan heen / mijn Heplant / kom
Wilt mp met utwe vlerken decken /

Ich gae / maer wilt mijn Braydegont,
Met utwe liefde-hoorden trecken.

32. O! Jesu, grijpt mp by de handt /
Set doch mijn herte gaetigh open /

Op dat foo / sonder tegenstandt)
 A balffem in mijn ziel mach lopen.

33. Ach ! geeft nu doch een woymke kracht /
 Laet uwe macht in swachheyt blijcken /
 Komt in mijn ziel / die op u wacht /
 En wilt daer nimmermeer upt wijcke n.

Amen, Amen.

ROBERTUS IMMENS.

In s' Hertogenbosch,
 den 1 Aug. 1671.

Een Ademhalende Ziele,

Uyt het midden van haer, soo lichamelijcke
 als geestelijcke besoeckingen tot God
 vliedende; ende op haren Vader
 lieffelijck leunende.

Op de Wijse: Van den 62. Psalm.

1. **W**at is 't mijn Ziel / hoe dus ontstelt /
 Wat onhepl isser dat u quelt ?
 Wat druck doet u soo innig suchten ?
 Wat anghst / wat smert heeft u omringht ?
 Wat is 't booz droefheyt die u dringht ?
 Waer heen mijn Ziel / waer wilt ghy vluchten ?
2. Wat bresstichs doch is 't dat u jaeght ?
 Waerom mijn Ziel nu soo verzaeght ?
 Is Godt dan niet u trouwen Vader /
 Wat u dan quelt / en wat ghy mist /
 Of wat ghy soeckt / mijn ziel hier is /
 Hier is die volle hepl spring-ader.
3. Zijn niet Godts wegen u bekent /

O! ja mijn ziel/ ghy zyt gewent /
 Die nauwe paden te treden /
 Heeft met die groote Majesteit /
 A nu al menigmael gelept /
 In bitterheyt en tegenheden.

4. En heeft oock niet sijn stercke hand' /
 A altijt goede onderstand' /

Oock midden in den druck gegeven /
 Was niet het eynde altijt goet /
 En heeft u al den tegenspoet
 Niet nader tot u Godt gedreven?

5. Of isser nu een swaerder smert /
 Een ongebal / dat nu het hert
 Meer als booz henen komt benouwen

Of zyt ghy nu soo niet verlicht /
 Om in dien druck Godts aengesicht /
 Met trost en blijdschap te aenschouwen?

6. Staet op mijn Ziel / houdt echter moedt /
 Oock desen storm en tegenspoet /
 Komt upt uws Vaders ingewanden

Die hoe 't oock sp in u gewoel /
 Al waert ghy selve lauto en koel /
 In teere liefde tot u branden.

7. Ghy sult noch sien met soete bzeugd' /
 Schoon nu die sware ongeneugd' /
 Doet uwe herte tranen blieten /

Hoe Godt na ongemeyne smert /
 Oock ongemeyne troost in 't hert
 Van sijne kinderen wil gieten.

8. Godt is doch immers uwen Godt /
 A heyl / u troost / u deel / u lot /
 A hoog-vertreck / u vast verrouwen /
 A stercke rotz / u vaste bozght /
 A Vader die steets booz u sozght /

O Ziel! soud' ghy danoch verfloutwen.
 9. O trouwe God! 'k beken mijn schult /

Vergeef: my dog mijn ongedult /
 Ach wilt mijn swach geloobe stercken /
 Op dat ick / hoe dat ghy 't oock boeght /
 In uwen wil steeds zy vernoeght /
 En altyt prijse uwe wercken.

10. Ick leggh mijn hand' dan op de' mondt /
 Ghy zyt het die my hebt gewondt /
 U doen / mijn Vader / is rechbeerdigh /
 Doet maer mijn God wat u behaegt /
 Ick weet dat uwe hand my draeght /
 En niet en straft na ick ben weerdigh.

11. Ick sit dan neer en ben gerust /
 Want als 't maer u mijn Vader lust
 My upt de droeffenis te trecken /
 'a Weet dat u macht is onbepaelt /
 En dat oock aen u kracht niet faelt /
 Ghy hond en sult weer bzeugd vertwecken.

12. Maer oock mijn Vader is 't u wil /
 Doch niet te redder / ick swijgh stil /
 Ick weet ghy zyt mijn wijzen Vader /
 En dat ick dooz dien druck en pijn /
 Als dooz een Hemels medicijn /
 Mijn vaster troost en bzeugd' vergader.

13. Wilt ghy mijn God / u aengesicht /
 Mijn ziel en troost / mijn eenig licht /
 Oock vooz een tijdt niet laten schijnen /
 Maecht maer mijn Vader dat altyt /
 Die onbernoegde tegen-strijt /
 Doch verr' mach upt mijn ziel verdwijnen.

14. Op dat ick soo al meerder leer /
 Dooz dese middel u mijn Heer /
 Niet om u gaben slechts besinnen /
 Maer (hoe ghy 't Heer oock met my maecht /
 't Zy dat mijn hert het prijst of laecht)
 Dat ick mach u om u beminnen.

15. Als ick dat held're licht dan mis /

Leert

Leert my maer in de duysternis /
 Van ebenwel op u nog hoopen
 Op dat ich 't zy met bzeugd of smert
 Noch echter met mijn gantsche hert /
 Tot u mijn Dader / heen mag loopen.

16. Hoe 't dan op aerden my staet /
 Of 't na of tegen wenschen gaet /
 Leert my dat alles lustig dragen /
 Seght ghy maer tot mijn ziel / weest stil
 Mijn kindt / want dit is soo mijn wil /
 Dit is uw Daders wel-behagen.

17. Op dat ich soo met meerder kracht /
 Steeds na mijns Heplands komste wacht /
 Om na mijn Vaderland te baren /
 Daer ich dan van de sond bebrjdt /
 Ja oock van alle moept en strijdt /
 Sal eeuwighlich u roem verklaren.

Pfalm. 62: 6, 7.

ROBERTUS IMMENS.

In 's Hertogenbosch,
 den 24. Jan. 1673.

LIEFLICKE ZIEL-DWANCK,

Of innige Hertstochten tot J E S U S.

Over de woorden 2 Cor. 5: 14. *De liefde Christi dringt ons,*
 Op de Wijse :

Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. **O** Jesu! wat is 't dat u dringht ?
 O lieve Jesu! dat u dwinght ?
 Een woornike soo te minne /

62

O lief=

O liefste Jesu dooz wat macht /
 Doozt soo u teere ziel verkracht /

Om my / my / te besinne /

Soudt zijn // dat mijn /

Keene ziele // u bebiele /

En tot liefde /

Soo u lebend' hert doozgriefde.

2. O Jesu! neen / Genade-son /

O Soete Jesu! Liefde-bron /

't Is enchel uwoe goetheyt /

O soetste Jesu die u dzinght /

O liefste Jesu die u dwinght /

't Is enchel liefd' en soetheyt /

Hoe goet / hoe soet /

Hoe doozdzingend' // hoe ziel dwingend' /

Ach! hoe heerlich /

Is u liefd' / s is ongrondeerlich.

3. Een bzeedte sonder epnd' of maet /

Een lengte die veel verder gaet /

Als hemel ende Aerde /

Een diepte sonder peyl of gront /

Een hoogte / die noch oog noch mont

Berepchte of roemt na waerde /

Ach 't is // gewis /

Soo een / goetheyt // soo een soetheyt /

Daer met lusten /

Kan mijn ziele soet in rusten.

4. O liefde! liefde obergroot /

Mijn arme ziel was lebend' doot

Doe Jesus my quam trecken /

Ja sig geheel ten besten gaf /

Sijn leven selfs om mijn uyt 't graf

Der sonden op te wecken /

Hy riep / ick stiep /

't Sloot mijn ooren / 'k wou niet hooren /

Maet

Maer hy dzongh my /

Dooz myn hert: sijn liefde dwong my.

5. Proeft doch / mijn ziele / wat een goet /

Smaecht ziele / wat u Jesus doet /

't Is Jesus, ziel / u Heplandt /

Is Jesus, die 't u alles geeft /

Die niets dooz u te kostelijck heeft /

U huip / u troost / u bystandt /

Proeft doch / soecht noch /

Maer hoe heerlijck // en begeerlick /

Tien beminden /

Jesus is / ghy sult het binden.

6. Maer ach mijn Heplandt / waerom ist /

Dat nog mijn ziel soo verre mist ?

In u met al mijn sinnen /

En over al en t' aller tijt /

Gelijck ghy 't Heere weerdig zijt /

Soo innigh te beminnen /

Dacr ghy 't // doch zijt /

Die my t' leven / hebt gegeven /

Ghy alleene /

Soete Jesu, anders geene.

7. Ach ziel ! hoe soo verkeert en blind

Dat ghy niet meer dien Jesus mint /

Dien Heplandt / o dien Broeder !

Ach wat mach 't zijn of weet gy niet

Dat uwen Broeder Jesus hiet ?

En is u / trouwen Hoeder /

Hoe dan // soo van /

Sulck een Hoeder // soo een Broeder /

Afgetweken /

Doelt doch / ziele / ach wilt niet breken.

8. Ich boel / ich boel / mijn herte brant :

Ich boel / o Jesus ! 'k boel u hant /

Mijn ziele gantsch dooz-griegen /

O soete Jesu, ach! hoe soet /

O liebe Jesu, ach! hoe goet /

Hoe soet is 't u te lieben /

Komt ghy // seelt byp /

Gantsch mijn herte // dat met smerte /

Noch blijft hangen /

Nen mijn vleesch daer 't sit gebangen.

9. Reemt ghy mijn Heer / het komt u toe /

Het is der vreemden Heeren moe /

Jesu, mijn Heer / mijn Koningh /

Komt doch mijn Heplandt / komter in :

Gebtet en stieret na u sin /

Als in u eygen wooningh /

Ach Heer // hoe seer /

Perst en dzingt my // ach hoe dwingt my

Uwe teere

Liefde en goetheyt. Ach! mijn Heere!

10. Daer is mijn hert geheel en al /

Of 't wil of 't kan / het moet en 't sal /

't Moet u mijn Heplant minnen /

U liebe Jesu, u alleen /

U soete Jesu, anders geen /

En wilt niet / dzingter binnen /

Dzingt 'et // dwingt 'et /

Doet 'et swichten // dooz u schichten /

Al soudt scheuren /

Dzingter deur / ten sal niet treuren.

11. 't Is liefde dwang / 't is soet gewelt /

Die niet en deert / dat niet en quelt /

Houdt ghy het maer gebonden /

't En brest niet dooz die slaverny /

Want uwe banden makent byp /

Dant 't harde jock der sonden:

Daer van // 't niet kan /

Dyp

Wpheft krijgen // of 't moet hÿgen
En verlangen.

Om van u te zÿn gebangen.

12. Daer dan mijn Heplant / grijpt'et aen /
En doet 'et in de boepen gacn /

't Moet u gevange wesen /

Daer soete Jesu, 't bzeest geen dwang /
Hoe hard gp 't perst ten is niet bang :

H wonden is genesen /

Grijpt'et // nijpt'et

Doch soo innig // bÿp wat binnig /

Ⓞ die nepen /

Zÿn soo soet / 't sÿn liefde-grepen.

23. Daer dan / mijn Heer / daer is mijn hert /

Daer is mijn ziel / die doo? u wert

Om u / tot u gedzongen /

Al sepd ghp houdt voo? u een deel :

Ich sou niet konnen / 't wert geheel /

Doo? u / tot u gedwongen /

H drang // u dwang /

Is soo lieflijck // schoonsse diefflich

Steelt mijn herte /

Ja vermoo?t 'et sonder smerte.

14. Ten bzeest noch list / noch oock gewelt /

Of gp het steelt / of nederbelt /

Het wil u niet ontloopen

Al voert gp 't weg / al slaet ghp 't doot /

Of 't leeft / of sterft / 't is in u schoot /

't Sal in de doot noch hoopen /

Geen noot // dien doot /

Sal het geben // 't rechte leven /

Want hierom / och !

Roept'et steeds / Ⓞ Jesu ! komt doch.

15. Wanneer / mijn Heplant / ach mijn Heer !

Ⓞ 4

Ⓞ soe-

O soete Jesu , ach wanneer !
 Sal ick u eens hier boden /
 Bezijdt van al dien vrezende-dwang /
 Die my hier valt soo hart en bang
 Met uwe kinderen loben /
 O daer // sal maer /
 Geuwigh schar'ren // helder klar'ren /
 Liefde dwingt ons /
 O de liefde Christi dzingt ons !

Sat Christo dives amico

ROBERTUS IMMENS.

Dergoes den 17.
 Junij 1674.

E E N S A E M _ G E P E I N S .

Stemme: Van den 16. Psalm.

- H**eer Jesu Leven , Licht , ja eenig Al,
 Is dan Uw Hert dooz my ganssch toegesloten !
 Mijn Ziel doolt om / en doet vast val op val /
 Ik leef als van Uw aengesicht verfstoten :
 Nogtans zijt gy alleen mijn Heil , en Vrede ,
 O Bron van troost , en Zee van saligheden .
2. Mijn Jesus kom / ei kom doozoek mijn Hert /
 Terwijl 'k alleen hier sit in 't groene lomwier
 Dan 't dicht geboomt / bzy / eensaem / niet verwert
 Dooz eigen soz / die 't hert beset met kommer :
 De sachte koelt' loekt U met 't lieflijk suspen /
 Den storm van 's schepsels dzift doet U berhuspen .
3. Ontledig / dog ontledig dog 't gemoet
 Dan al wat my belet eens recht te sterben /

Men

Aen eigen kracht / en wijsheit / die my doet
 Uw supber licht / bestuyp / en sterkte der den /
 Op dat ik nu ook niet en kom te krenken
 Mijn swache Ziel / dooz sonder Geest te denken.

4. Gy, die gekrookte rietjes niet verbzeekt /
 Maer ondersteunt op dat sy niet beswijchen /

Die 't zogend' Lammeken steeds draegt / en queekt /
 En aen een Wees doet Uw ontferming blijchen /
 Die 't roockend' blaswiek nimmer upt sult blussen /
 d'Armechtige sterkt Gy met liefde-kussen.

5. Kom goede Herder, wiens beproefde sozz
 Verdient dat men sig U geheel vertrouwe /

Op set Uw Woort, Uw Eedt, Uw Hert tot borg /
 Neem / neem my Jesu, 't sal my nooit berouwen ;
 Mijn Son, mijn Schilt, mijn Konning, kom verpletten
 't Geen over my U wil 't gebiet beletten.

6. Het rommelen van 's Daders ingewant
 En hielt niet op sig ober t' erbermen /

Die tegens al 't vermanen aengekant /
 Ontbluchte 's Daders Hups / in liefden ermen :
 Ontleer mijn Ziel dog eens dit droebig d walen
 Ah ! Jesu kom / kom / kom my wederhalen.

7. Hebt Gy van eeuwigheit op my gesien /
 Op my gesien met 't oog van byze liefde ?

Belet my dan steeds van U af te blien /
 Mijn Jesus, die de herdste rotzen kliefde /
 Gy die versachten kunt de steene herten /
 Die uw gedachte Hoogheit der den terten.

8. Hebt Gy nooit Zegel op mijn Hert gedrukt ?
 En zijn daer noit geen lette'ren in geschreven

Dooz uwe Handt ? en is 't my nooit gelucht
 Aen uw Verbondt mijn woort / en hert te geben ?
 Al was 't dan als een blinde / die verdupstert
 Verlangt naer 't licht dooz onmacht als geklupstert.

9. Ste neder van uw Hoog verheven Throon
 Omildten gever van Uw goede gaben :

**Mijn kracht verteert / Ik ben uwen Naem tot hoon /
 Ah! wilt mijn dooze Ziele dog eens laben /
 Verquik mijn Geest / en laet my niet versmachten
 In 't geloof / maer op U blijven wachten.**

10. Gy zijt dog enkel goedighcit groote God,
 Fontein van liefde, afgront van genade.

**Dooz hen dien Gy het geeft op Uw gebod
 Sig in Uw volheit Heer te komen baden :
 Gy overwint 't hertnechig wederstreben /
 En doet het Hert in breed' en vryheit leben.**

11. **Mijn Algenoegsaem, Groot en Heylig Heer
 Almachtig, Heerlijk, Eeuwig, vol van waerheit
 Alwetend', Wijs, Rechtveerdig, die uw eer
 En Majesteit in onbesmette klaerheit
 Volstandig lieft, uw Hoogheit komt de Wetten
 Als d'Oppermacht aen al uw schepsels setten.**

12. **Hebt Gy behagen om een soudig niet
 Een maed' een woorn upt grondloos mededogen
 U i' onderwerpen? Hebt Gy geen verdriet
 In 't saligen? en wert Gy niet bewogen
 Dooz iets in 't schepsel? In die sig ontrecken
 Dooz ongelooft / Uw grimmigheit verwecken.**

13. **Wel aen dan Liefde sonder eind', en maet,
 Verhef uw glory, hebt gy lust tot wond'ren
 Hier ben ich Heer / volbrzeng U vryen Raet,
 Vertoon Uw kracht in dooz U afte sonderen
 Mijn ganische Hert / trek / trek my dog naer boben /
 Doe my U kennen / bzeesen / lieben / loben.**

14. **Gelukkig volk dat sig Jehova kiest
 Tot Sijn besitting / eeuwiglijk verflonden
 In d'Oceaen der Liefde, daer verliest
 Sig ieder hert dat Jesus komt doozwonden /
 Daer leeft de Ziel / gesuybert / en bebedigt
 Dooz 't Bloet des Lams, en van haer selfs ontleidigt**

15. **Ah! scheits-muer / droeb'ge scheits-muer die
 my scheid**

Dan

Van Jesus af / mijn God ah! kom dog nader /
 Macht my eendoudig / teer in al't beleid
 Des Herte / mijn verstrooide Ziel vergadet /
 Dat 't soo uw Macht, en goetheit eens beklijde /
 Op dit gemoet / dat ik steeds by U blijbe.

16. Ah! schepsel dooz een pd'le waen
 Hebt gy mijn Ziel al lang genoeg bedrogen /
 Gy hebt mijn al te schandelyck verracen:
 Weg Satan / weg bedzioger / 't is gelogen
 Al wat gy inblaest / ah! wie sal my setten
 Op esse baen / en bypen uyt u netten.

17. Ah! eigen ik / ah! sin / en lust /
 Ah! eigen wijsheit / sterkte / werk / en leven /
 Ah! eigen eer / en agting / snoode rust
 In 't eigen / ah! wat hebt gy my gedreben
 In mijn verderf / ik hoop het sal u routwe
 Dooz d' overwinning van het zaet der Vrouwe.

18. Mijn gruw'lyk / naer / en dupster ongelooft /
 'k heb lang genoeg geseten in uw boepen /
 Ah! waer ik vooz uw Hetsche reden doof
 Hoe soud' mijn Ziel dooz kracht van waerheit groepen /
 Hoe soud' ik Jesu dierbaerheit erkennen /
 Hem nemen aen / en steeds aen Hem gewinnen.

19. Ah! Jesu lief / 't is by my bypten raet /
 Maer Gy hebt dierb're balffem in uw Wonden,
 Doozsoek / en sie het innigst' van mijn quaet /
 Ah! kom mijn Hert / en nieren dog doozgronden /
 Verbreek / bouw op / verwont / en heel my weder
 Gy zijt alleen bequaem, getrouw, en reder.

20. Almachtig Koning, grijp my by de hant /
 En maech een eind' van al mijn dwaesen wandel
 Dooz eigen geest / en dempt aen allen kant
 Mijn eigen leven / op dat al mijn handel /
 In waerheit zy / in liefde / in geloobe /
 Ontfonkt dooz 't Hemelsche bypr / verlicht van boben.

21. Verneder my / verneder my 't gemoet /

En

En leert my als een Hintje aen U kleben /
 Sachmoedig / stil / seer blyghsaem / klein en goet /
 Dat sig aen Uw beleit wil overgeven /
 Dat sig wil dragen naer sijn kleine krachten /
 En d'yd'le eer blymoedig kan berachten.

22. Op dat ick Jesu hange aen Uw Borst,
 En dooz Uw kracht boozspoedig op mag wassen /
 Gy zijt mijn wortel, soep my dat ick doozst /
 U mijn Fontein verlaten / doe my passen
 Op Uw geleid', en 't wenken van Uw oogen,
 Maer Uwen raet en wil, alleen gebogen.

23. Op dat een Ziel die 't alles heeft verbeurt /
 Soo trouloos / dwaes / soo schuldig en onmachtig /
 Die 't lieflick en oubandig heeft verseheurt.
 Nog werd in u, en uwe sterckte krchtig,
 Om als een Heldt al jupchend' 't padt te loopen /
 Gy geeft haer nieuwe kracht die op U hoopen.

24. Ah! Heer de schaemt bedekt mijn aengesicht /
 Ik monster / ik onsaal'ge / soud'ik komen
 Tot Gods gemeenschap, onbedachsaem wicht
 Soud' u / u / u Gods liefde oberstromen /
 En sal ik sien in wien ik heb gesteken,
 En wilt Gy Heer dooz itesd' mijn Hert verbezen.

25. Verheve Koning doe soo 't U behaegt :
 Wilt Gy een armen wozm dan oberstelpen
 Met vrype gunst / daer Gy niets in hem saegt
 't Geen U d' Heer bewoog om hem te helpen !
 En hebt op iust Uw schepsel te beschamen
 O Godder liefde ! Halelujah ! Amen.

F.V.B.

WEE-

W E E - K L A G T E N

Van

S I O N S L I E F H E B B E R S ,

Beantwoort door

S I O N S B R U Y D E G O M ,

*Uytgeboesemt ter gelegenthey van de Doodt van
den Eerwaerden H E E R*

J A S P E R v a n d e r H A E R ,

Salighlijk overleden in 's Gravenhage, den
15. December, 1678.

Kan werden gesongen, als: *Mijn ziel maekt groot den Heer.*

Jes. 64: v. 6, 7. Deutern. 32: v. 35: 36, 39, 43. Jes. 59:
en 60. Ezech. 37. Prov. 10: v. 7. en 14: v. 32. Jes. 57:
v. 1, 2. Apoc. 14: v. 13.

S I O N S L I E F H E B B E R S .

1. **I** E H O V A Sions Son,
En schilt, onpett'bre bron
Dan goet'heit / hoe bemin'n'lijk
Is uwen weg? te hoog
En diep dooz 's menschen oog:
Wat is uw doen niet sin-rijk?
2. Een onvernuftig volk /
Benebelt dooz een wolk /
Dan reden sonder klaerheit /
Kont setten sig ter neer
Aen uwe voeten, Heer,
O Leven, weg, en waerheit.

3. Om 't heilsaem onderwijs
 Dat dwafen wonder wijs
 Aan maken / en den slechten
 Doen komen tot verstant,
 Die uwen raet, en hant
 Goetgunstig op wil rechten.
4. Gy werckt, en top helaas
 Bedinden ons te dwaas
 Van hert om te beseffen
 Uw doen vol Majesteit,
 Dol glansch / en heerlijckheit,
 Door eeuwig te berheffen.
5. Is 't dan ons droebig lot /
 t' Ontberen 't soet genot
 Uw's heils? is 't vast beslooten?
 Dat gy (hoe lang sal 't zijn?)
 Verbergt uw schoon aenschijn,
 Als woud' op ons verstoeten.
6. Uw duyfdie gijnt Heer / want
 Uw Geest ons onderpant,
 Dat leven van ons leven
 Wijckt weg, en top ontbloomt
 Die schijnen door, en door,
 Als had hy ons begeben.
7. Op geeft vast slag op slag /
 't Wort duyster op den dag,
 Op rukt uw lieve kind'ren
 Te midden van ons wpt /
 Dus schijnt het uw besluyt
 Ons dag'lijc te vermind'ren:
8. Wat noot waet 't wisten top
 Uw' opper-heerschapp /
 En wijs beleit t' erkennen;
 En wijs uw hant dus slaet,
 Vermoeit door eigen raet
 Ons aen u te gewinnen:

9. Of dan 't verlies seer drukt /
 Als 't vander HAER gelukt
 Bezigt van smert / en sonden
 Ten Hemel in te treen /
 Daer was min'scha' geleen
 Soo wy hem nasien konden :
 10. En door een waer geloof
 Dooz's vleesch's wijsheyt doof
 Uw Heilig doen bemerken,
 En vergenoegt, en stil,
 In Godes goede wil
 Ons herte gaen versterken.

S I O N S B R U Y D E G O M.

I. R U S T E.

11. Cree toe verblinde schaer /
 Al zijn uw klachten naer /
 Kom set u aen mijn voeten
 In diep' ootmoedigheid,
 'k Wil dooz mijn goedigheid
 Uw zielen nog ontmoeten.
 12. Al... opent uwen mont
 Mijn schaepkens, 'k wil terstont
 Met mijn goedt vervullen :
 Sy werden noyt beschaemt,
 Waer tot mijn dienst bequaemt
 Die op my wagten sullen.
 13. 'k Staer met mijn liefde ree /
 Als met een volle Zee
 Van allerly genade /
 Dooz die als arm, en naekt
 Aen mijnen drempel wackt,
 Met schult / en smet beladen.
 14. Mijn volk op sijt te rijt,
 En in een dicken sijn
 Van eigen werk gesonken :

Gp staet op eigen gront /
 Gp draegt u als gesont,
 Van eigen wijsheit dronken,
 15. Ah! waert gp moed' / en mat /
 Gens al uw woelen sat
 Ten rechten upgeledigt !

Hoe quam mijn liefd' u booz ?
 Hoe wierd' gp dooz en dooz
 Gesupbert / hebzedigt ?
 16. Maer wacht / ik baen de weg.
 Die seifs de gront-flag leg
 Van Sions heyl en luyster)
 Om 't volk ontbloot en arm
 Te redder dooz mijn arm;
 Mijn ligt breekt dooz in 't duyfter.

17. Als ik de wegen al
 Dooz u betuynen sal
 Met doornen die u steken /
 En gp geen kans sult siert
 Om 't ongebal t' ontblien /
 Of ergens dooz te bzeken.

18. Dan sult gp niet meer van
 uwe waerd' en eerste Man
 Stoutmoedig afgaen wijcken,
 Gp in een donk're staet
 Waer boelen hulp en raat
 Gedurig om te kijken.

I I. R U S T E.

19. 't Is waer 'k geef slag op slag /
 't Wort duyfter op den dag,
 En 'k ruk mijn lieve kind'ren
 Te midden van u upt /
 En 't Is mijn vast besluyt
 A daeg'lijx te verminderen :
 20. Mijn Souverein bestel
 Beschickt het alles wel ;

Mijn grondeloofse reden
 Is regel van mijn doen /
 't Geen gp niet kunt bevoen
 Moet werden aengebden.

21. Maer hebt gp upt mijn woort
 Onkund'ge noit gehoozt
 Dat als de hant der vromen
 Sal wesen weg gegaen,
 En 't schijnt geheel gedaen /
 Dat dan mijn heyl sal komen?

22. Als Sion sonder hoop
 Sal meinen dat den loop
 Van mijn getrouwen zegen
 Dooz haer is opgestept /
 Van ramspoet oerbekropt
 En allesints verlegen.

23. Als hy seer dunne wert
 Van kind'ren, en de smert
 Dooz haer schijnt ongeneeslijk,
 En dat de vbrandt woet
 Als in haer herten-bloet /
 Dooz list waeklust vreeslijk.

24. Dan sal ik als een Helt
 Ontwaecten, en 't gewelt
 Door Geest en kragt verdzijben /
 En aen een ted're Wees,
 Onmachtig / vol van vrees
 Mijn huipe doen beklijben.

25. Ich sal 't verstroide volk
 (Getrocken upt den holk /
 En afgront der ellenden)
 Versamelen tot een,
 En voegen been by been,
 En haer mijn Geest toefenden.

26. Verquitch u Christen schaer /
 Schep moet / mijn woort is waer /

In stilheyt, en vertrouwen

Sal Sions sterckte zijn:

Gedult versacht de pijn /

En op mijn naem te bouwen.

I I I. R U S T E.

27. En of te deser stont

U dzukt de versche wont /

Het sterben van uwo moeder /

En gy hem dooz de doot

Gerukt siet upt den schoot

Van Sion uwe Moeder.

28. Kom stel u leersaem aen /

Laet baren eigen waen /

Ik sal u onderwijlen ;

Dit bitter sal uwo stoff

Berschaffen tot mijn loff /

Gy sult mijn goetheit prysen.

29. Als gy te deel verwacht

Van 'escheysel / 't geen u dagt

De man te sullen wesen

Maer dooz 'k wat groots sal doen /

Soo wagt u dooz mijn roen ,

Ik wil uwo quael genesen ;

30. En nemen 't wel eens weeg /

Om al uwo oberleg /

En hoop om verr' te blasen /

En in uwo agtingen /

En uwe verwagtingen

U gamschlyk te verdwassen

31. Gy hoopte dese Plant

Van mijne rechterhant

Soud' als een Ceder groeyen ,

Maer 't was mijn wijs belet

Hem in de eeuwighett

Dooz eeuwigh te doen bloeyen.

32. Verhef uwo hert / merk op

In hem ten hoogen top
 Myn vrye liefde steig'ren /
 Die 'k aen geen ziel vervult
 Met armoe, smet en schult /
 Maer rijcken wel sal weig'ren /
 33. Leer hoe hy ondersteunt
 Heeft op mijn Naem geleunt,
 Als alles scheen geweken ;
 En hoe mijn fout verbont
 Hem was een vaste gront /
 Mijn trouwe noit bestreken.

34. Hy leefde door geloof,
 Doo? Satans leug'nen doof /
 Mijn woort, mijn sup'rre waerheit,
 Stont vaster als een rots
 By hem / de Hel ten trots:
 Hier had sijn ziele klaerheit.

35. Siet ook der sonden quaet /
 Vergeven, dog gehaet
 Hier vaderlijk gewroken,
 Wanneer sijn ziel die plag
 Verquikt te zyn daar lag
 Is in het graf gedoken.

36. Sijn nederige deugt
 Klaegt op / heeft ons verheugt /
 Hoe was hy tot een zegen,
 't Geen veel na suchten doet ?
 Het bleek dat 't teer gemoet
 Tot weltdoen was genegen :

37. Sijn mannelijke hert /
 Niet licht dooz anrt / of smert
 Gebogen bleef standvastigh
 In Gods saeck ; 's waerelts list
 Heeft haer in hem vergift /
 aer strelen viel hem lastigh ?

38. Lust tot gerechticheyt

Was in hem uytgebreyt,
 Het kon sijn ziel verwonde
 Als hy een peder mensch
 Niet wist naer 's herterwensch
 Te richten t' allen stonde.

39. Op segt sijn kloech vernuft
 Bestupzde die verlust
 Dooz kommer raet versochten /
 Men sag hoe veel Gods beelt
 In Jesu saet her teelt

Op sijn gemoed vermochte.
 40. Bescheyden ommevangh
 Met peder na sijn rang
 Heeft in hem uptgeblonken
 Gods Hoogheyt was sijn schrick
 Gods opper al beschick
 Was op sijn hert gesonken.

41. Hoe was hy wel verbult
 Met Heylig ongedult
 Wanneer hy in den afgront
 Van sijn gebreken sag ?
 Het was sijn naer geklag
 Dat hy van God berr' affont.

42. Het wercken sonder Geest
 Wat is het hem geweest
 Tot stof van bitterheden ;
 Als hy sijn selven vont
 Het baerde hem terstont
 Tot droefheyt nieuwe reden.

43. Hoe sag hy-menigwerf
 Ter neder op 't verderf
 In die sig Christ'nen noemen,
 En van Gods Geest ontfet /
 Op 't buptenst' van de Wet,
 En op de letter roemen :

44. Hy sag (sijn ziel tot kruys)

Hoe God was uyt sijn huys
 Geweken: hoe men trachte
 Het jammerlijk gestel
 Te decken, en 't gefwel
 Op 't ligt te heelen dachte.

45. Maer zielen ah! bedaer!
 En dees' uw klachten spaer /
 't Was in een vat van aerde
 Dat hy die dierb're schat
 Door vrye gunst besat;
 Mijn heyl gaf hem sijn waerde.

46. Dat Beeksken van mijn goet
 Quam upt de bolle bloet
 Van mijn genade stromen /
 Wilt gy uw lust versa'en
 Komt tot den Oceaen /
 Nu 't beek / u wert benomen.

47. Afgodisch Menschen kint
 Hoe zyt ghy steeds gesint
 U van my af te keeren,
 En tegens mijn bebel /
 Mijn goeden Geest ten quel
 Met 't schepsel te hoereren.

I V. R U S T E.

48. Maer trur'ge Christen schaer
 't Is tijt om van der H A E R.
 Bezijs upt al 't benouwen
 Te volgen Hemelwaerts /
 Om hem verlost van 't aerts
 Mendagtig te beschouwen.

49. Leer van hem uwen kroon
 Te werpen voor mijn throon;
 En door mijn liefd' verflonden
 Te galmen oberlupt
 De Halelujahs upt /
 Help hem mijn lof verkonden.

50. Ah! ziele wistet op
 Hoe vergenoegt dat hy
 Sig eeuwiglyk sal baden
 In 's levens stromp're stroom,
 En aen des levens boom
 Zijn sterke lust versaden.

51. Op schreeuwde naer die dag/
 Op maekte steeds gewag
 Van 't heil dat Sion nadert /
 Als 't volk in 's Vaders naem
 Bewaert booz eeuwig t' saem
 Sal wesen opgegadert.

52. Tree toe verblinde schaar /
 Als scheen uw klachte seer naer
 Dus kunt g' uw druk verzoeten /
 Dooz mijne goedtyheit /
 Als g' in ootmoédigheit
 U neer set aen mijn voeten.

S I O N S L I E F H E B B E R S .

53. Ah! Jesu komt ons voor,
 Ah! schenck een open ooz /
 En doe ons tweemaal hooren
 Uw Goddelijke stem
 Ah! geef u woorden klem
 Op 't hert / of 't is verlooren.

54. Doe ons dog Sions Heyl
 Ter herten gaen / bewijl
 W' uw Koninglijke gangen.
 Niet sien in 't Heyligdom,
 Doe ons amechtig om
 Den Bruydegom verlangen.

55. Gelukkig Sionjt
 Die mi de droebe tijt
 Gebruykt om steeds te wagten
 Op hem / wiens komst verhaast,

Schoon

Schoon Wel / en Werelt raest,
En Babel spilt sijn krachten

Cant. 8:

56. Dog wert het ons gegunt
(Daer 't al dog op gemunt

v. 14.

Is / wy van onse banden,
En boejen 's Hemels kust
Den saal'ger zielen rust

Gelukkig te belanden.

57. 't Is goet hoe 't u beliest /
Heer Jesu : ah ! doozgriest

Ons hert met liefde schichten ;
Trek , trek ons naer u toe ;

Maek ons de werelt moe ;

Doe 't schepsel booz u swichten.

58. Op dat wy als van der H A E R

(Vry, onbeblekt / en klaer /

Met lange reyne kleeren

Gewit in Jesu bloet)

Eens setten onsen doet

In 't schoon Paleys des Heeren.

59. Ah ! ah ! die daer eens quam /

Daer volgt men steeds het Lam ,

Daer soekt men noopt sijn eygen ,

Daer 's 't ongelooft te ntet /

Geen sonde daer verdrzet /

Daer moet verfoeking swijgen.

60. Kom , kom , kom haestelik.

Apoc. 22:

Heer ; want elk dogenblik

v. 20.

Doen wy niet als 't bederven :

Ah ! Jesu mag het sijn /

Wat dese Nagt verdwijn !

Of doet ons met hem sterben.

F. V. B.

Het Overgeven van een
G E L O V I G E Z I E L,
 aen J E S U S.

Toon: Caurante Monsieur.

Of: Gelukkig Bruylofts Feest, &c.

1. **A**leen Alweerdigh Godt,
 A kind'ren deel en lot!

Die om een sondigh Niet, en hoos gedrogt /
 Hebt soo een Heyl bestelt en uptgewrogt:
 Dat Herd' en Hemel moet verwondert staen /
 Wanneer s' uw' Wijsheyt daer in mercken aen:
 A Voesterling te laten's Hemelsch thsoon /
 Om's Menschen wil te worden's Menschen Soon.

2. Ach! dat mijn domme Ziel /

Dan nu eens neder viel

Dooz uwen thsoon en Hepl'ge Majesteit,
 En kenden't Heyl datter in Jesus leyt!
 Ja datter eens een strael van boben quam /
 Die 't oog / en hert / en ziel geheel in-nam /
 Op dat ich kennen mocht uw' Heerlickheyt,
 En sien mijn walgelycke sondigheyt.

3. O Jesu! als Propheet

Leert my dan / dat ich weet /

Wat 't zy te dienen sulck een Heyligheyt.
 Als Priester schenckt my uw' gerechticheyt /
 Op dat wanneer 'h dooz Godt verschijn /
 Dooz Jesu bloet eerst mach geheyligt zyn.
 Als Koninck neemt mijn hert geheelijck in,
 En buygt / regeert / en siert dat na u sin.

4. Drie-een'ge Heyligheyt!

En Hepl'ge Drie-eenigheyt!

Dooz

Dooz wien het Hemelsch heyz en d' Eng'len schaer
 H Heerlijckheyt uptroepen dooz en naer.

Ja daer de Heplige dooz utwen thzoon
 H loben Vader, Heyl' ge Geest, en Soon;
 Haer Croonen werpende dooz u ter neer /
 En singen Heylig, Heylig, Heylig Heer.

5. Ach dat nu oock een schig

Quam van u aengesigt!

En daelde tot in 't binnenst' van mijn hert /
 Ja dat mijn Ziel daer dooz getroffen wert:
 Op dat ick in mijn Nietigheyt verdwijn /
 En 't schepsel Niet, maer Gy het Al moogt zijn:
 Dat by my alle eygen zy vermijst /
 En ick u dien om dat gy 't woerdig zijt.

6. Geeb' Jesu dat ick dan

Alles versaecken kan /

Hoe lieff' en soet dooz 't bleesch oock wesen mogt:
 Want ick ben uw' en Gy hebt my gekogt.
 Laet ick alleen maer doen u Wijse Wil,
 En zijn onder uw' handelinge still'.
 O Jesu liek! toont dat gy Koninck zijt;
 En dood' in my al 't geen u Rijck berijst.

7. O Koninck! op u kracht

Ich dan alleen maar wacht;

Gebied gy dan ick ben u onderdaen /
 En moet / ja sal U nu ten dienste staen.
 Geen breender Heeren dienst my nu meer lust;
 Want die is dooz uw' lieffd' geheel geblust /
 Gy, Gy mijn soete Jesu, Gy Alleen
 Zijt al mijn lust en Koninck, anders geen.

8. Ich treed' dan in den bloeck /

Wat 'k u Alleen maar soeck:

En my geheel soo aen u ober geeb' /
 Wat 'k nu dooz my niet meer / maer dooz U leeb':
 O Koninck Jesu! komt dan in mijn hert /
 Op dat het nu niet weer verrucht en wert

Van eyge-lieffd', of schepfels pdeelhept /
Maar ick u zp en dien in eeuwighept.

H. N.

ZIELS-VERLANGEN,

Om 't genieten van J E S U S.

Stem: Van den 100. Psalm. Of: Het Avont-gebedt,

1. **O** Liebe Jesu! Ziele bzingdt
 O soeste die mijn ziele rauidt /
 Emanuel o eeuwig God!
 Ep weest mijn eeuwig deel en lodt.
2. **O** liebe Jesu Bzupdegom /
 Ep liebe Jesu, komt ep kom /
 O liebe Jesu, Jesu soet /
 Ep komt in een onreyn gemoet.
3. **O** liebe Jesu, Heer van Al /
 Ep siet eens op mijn Ziele-bal /
 Ep Jesu, Jesu, Jesu soet
 Weest op mijn Hepl / mijn eeuwig goet.
4. **O** liebe Jesu, Heer en Hoofd /
 Ep doet het geen op hebt beloofd /
 O Jesu, Jesu rijcken Heer /
 Ep doet doch eens mijn ziels begeer.
5. **Ep** liebe Jesu, salig Heer /
 Weest op mijn rijckdom / schat / en eer /
 O Jesu! vol van goethept /
 Schencht my doch uwre Zalighept.
6. **O** liebe Jesu, repne Heer /
 Ep daelt in mijne ziele neer /
 Ep liebe / liebe Jesu kom /
 Ach! Heere Jesu siet eens om /

7. **O**

7. O soete Jesu, volgenae/
 Immers kom ich noch niet te spae/
 Na u/ nau is 't dat ich sehzepe/
 En om u liefde/ dat ich vzepe.

8. Ach! isser noch een open dooz/
 En dooz een Sondaer noch gehooz/
 Ep soete Jesu, hoozt my doch/
 Ep helpt my doch och! och! och! och!

9. O Jesu, Jesu, Hepligh Heer/
 Ich kniel doornsedigh dooz u neer/
 Ep Jesu, Jesu, weest mijn ligt/
 Toork my a vriendelijc aengesigt.

10. O Jesu, Jesu, wijse Heer/
 Roept tot mijn ziele/ heer/ ap heer/
 Ep liebe/ Jesu, Jacobs ster/
 Ep Jesu roept mijn ziel van der.

11. O Jesu, Jesu, lebens Bron/
 O Jesu, salige Ziele Son/
 O Jesu, Jesu, groot van macht.
 Ach! ach! hebt op mijn Ziele acht.

12. O Jesu, hoog-verheben Dorst.
 Ach! kom en woon in dese dorst/
 Ach Heere Jesu! Davids Soon/
 Ep hooz/ ep hooz mijn nare toon.

13. Ach! was ich eens van u gekust/
 Dan was mijn droebe Ziel gerust/
 Ep Jesu, Jesu, spzeng u bloedt/
 Op een onreyn/ en vupl gemoedt.

14. Waer blijft mijn lief waer blijft mijn vrient?
 Ach! hooz het sehzepe van u hint/
 't Gestachte Lam/ 't gestachte Lam/
 Ach! dat ge quam/ ach! dat ge quam.

15. 't Moet Jesus, Jesus, Jesus zijn/
 Sal ich verlost zijn van mijn pijn/
 Mijn Ziel bestwijk/ ep sijt daer neer/
 Nau/ nau/ o Heer! o Heer!

16. O liebe Jesu, Jesu goet /
 O Jesu! Jesu! Jesu soet!
 Ep / ep / gebie / gebie / gebie /
 Dat maer u wyl / u wyl geschie.

J. S.

EEN ANTWOORT

Van een

K I N D T G O D T S,

Op de Woorden, als *Proverb. 23:26.*

Op de Wijse:

Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

1. **I**k hoor een stem upt 's Hemels thron /
 Die roept: geef my u Hert mijn Soon /
 En wilt niet langer toeben:
 Maar laat de Wereld henen gaen /
 En kleef my uwen Vader aen /
 Ik sal u laeten proeben /
 Hoe goet // hoe soet /
 Hoe gants heerlijk // hoe begeerlijk /
 Zp te agten /
 Mijn liefd' / en wonder-magten.
2. O Jesu! waer komt dit van daan /
 Dat gy my spreekt soo vriendelyk aan /
 Hoe sou mijn Ziel niet tragten /
 Om mijn God te kleben aan /
 En steeds tot uwen dienst te staan?
 Wilt gy my maar bekragten /
 Dan sal // ik al /
 Uw genaden // en weldaden /

Stedes

Stedes roemen /
En ook u mijn Vader noemen.

3. Ik kom hier met mijn Herte Heer /
En leg het dooz u Doeten neer /
Het moet dog by u wesen /
Al is het niet soo 't wesen moet /
Neem gp 't maar aan / o Heere goet /
En wilt het ook genesen:
A Gcest // 3p meest /
O mijn Koning // in sijn woning /
Dat mijn Ziele
A / o Jesu, dog bebiele !

4. Ik brengh u Heer een Hert seer hout /
't Is onbetweegt gelijk een hout ;
Ten kan u hepl niet voelen :
A goethept / Heer / die gp 't aenbiet /
Dog uwe liefde dzingen 't niet /
't Blyft angstig liggen woelen !
O Heer // soo seer /
Is gedwongen // en gedzongen /
Dat 't moet quijnen /
En van ancx by na berdwijnen !

5. Daarom / o Jesu, weggert niet /
Maar neem het aan / oft nog soo siet
Besoetelt dooz de sonden !
Als gp het maar opraept / en weer
Dooz uwen Geest vernieut / o Heer /
En wast in uwe wonden /
O dan sal 't van /
Al' sijn smetten // die 't beletten /
Zijn genesen /

En tot uwen dienst steeds wesen.

6. Wilt gp 't los maken gants en gaar
Apt 's byands strikken en gebaar /

Maer

Waer in het legt gebonden:
 Want andersints / mijn Herte / Heer.
 Kan niets dooztzingen tot u eer /
 Soo persen 't al sijn sonden /
 Weech strik // dat ik /
 Van de smerten // mijnes herten
 Zynd' ontslagen /
 Mijnen Heer weer mag behagen !

7. Mijn Hert o Jezu is bedeeft /
 't Heeft in der vzeemden dienst geweest /
 Soo dat het aller wegen
 Seer deerlijk is mishandelt / Heer /
 Men trok mijn herte gints en weer /
 Gelijk de dieven plegen :
 O Heer / stel 't weer
 In uo' blyheyt / en die blyheyt /
 Die 't ontnomen
 Is / wilt laten weer bekomen !

8. Want sonder u weet het geen raat /
 Waar 't henen loopt / of waar het gaat:
 Het is u Geestes wooning /
 Daarom sal 't weder tot u gaan /
 En kleben u gestadig aan /
 A komt het toe mijn Koning :
 Geef my // (roept gy
 Apt u Throne) // o mijn Zone /
 Gants en gader
 A Hert, Stet hier is 't mijn Vader.

9. Scheurt Hemel / scheurt dat neder daalt !
 Mijn Vader / en mijn Hert was haalt /
 Van al 't gewoel der aarden /
 Ja scheurt o Hemel / scheurt / in twee /
 Op dat mijn Hert mag bliegen mee
 Tot God / die 't houdt in waarden !

Daar

Daar sal // 't booz al
 Sig verbzeugen // en verheugen
 In u eere /
 En u naem steeds loben / Heere.

A. V. V.

In 's Hertogenbosch,
 den 24. Aug. 1675.

Over de Woorden, als *Ezech.* 16: 5, 6.

Op de Wijse: O Kerfnacht.

1. **H**oe wonderbaar zijn u genaden!

Hoe onbegrijpelijk u toedaden /
 Die gy bewijst u kind'ren / Heer!
 Wiens mond of tong sal ooit u spreken
 U Liefde groot sonder gebreken?
 Niemand's boozwaar sal immermeer.

2. Op dat ik nog maar stille swijge
 Van 't goed' (soud ik na u niet hynge)
 Dat gy my na 't lighaam bewijst?
 G' hebt my gekleet / en kost gegeven /
 En in u goetheit laten leven;
 Mijn Ziel den Heer dog looft en prijft.

3. Ik lag seer jammerlijk betreden /
 In mijnen bloedt daer beneden /
 Niemand en sag ik doe d' Heer /
 Waar ik my keerd' of henen wonden /
 Die my hond' hulp of heft :oefenden /
 O bi' bedroefde my nog meer.

4. 't Was al vol ramp en vol ellende /
 Waer heen dat sig mijn oogen wonden /
 Als ik doe soo lag in mijn bloet /
 Sepd' gy : leeft / leeft / gy sult niet sterben /

Maar

- Maar weder hepl en bzeugd verwoerden
 Doelt Ziele wat de Heer u doet.
5. Ik sta versteld / δ groote wonder /
 Dat my de Heere soo besonder /
 Dooz sijnen Geest getrokken heeft :
 My / my een nietig stof en aarde /
 Ja minder / nog soo houdt in waarde /
 Dat hy my sijnen Jesus geeft.
6. Wat heeft / δ Koning / u bewogen /
 Dat gy met my had mededogen /
 Soud' zyn om dat ik beter dogt
 Als anderen? of om het goede
 Dat g' in my saagt Heer / wil verhoeden /
 Dat ik dog sulcks niet denken mogt.
7. 't Is maar alleen u welbehagen
 En goethept / die my heeft ontslagen /
 En van dien bzeemden dienst verlost /
 Die ik niet sonder groote schaden /
 Van mijne Ziele seer beladen
 Doit dienen sou / of dienen kost !
8. Wonderlijk is u lankmoedighept /
 Seer onnaspeurlijk u goedighept :
 Doozwaer : een kostelijke saak :
 Gy had / δ Heer / in mijne sonden /
 My smozen konnen als de Honden ;
 Dog hier in had gy geen vermaak.
9. Wilt my / δ Heer nog meer verligten /
 Gy dat ik ook mag and'ren stigten /
 En dat alsoo u lof / en eer
 Mijnmond en tonge mag verkonden :
 Want ich ben steeds aan u verbonden :
 Hier toe geef dog u Geest / δ Heer !

A. V. V.

In 's Hertogenbosch,
 den 27. Aug. 1675.

Een

E E N S U G T T O T J E S U M.

Stemme: Van den 79. Psalm.

1. **O** Soete Jesu, wanteer sal het wesen /
 Dat ge mijn kranke Ziele sult genesen ?
 Onder 't bedroefde pack der sonden smozen ?

O Jesu, sal die ge hebt uptverhozen /
 Sal Heer / mijn efsig hert
 Nog langer soo verwert /

In dese wildernissen /
 Sonder beweegt te zijt
 In ongeboel'g: pijn
 A lieflijk aanschijn m: fien

2. **O** soete Jesu! hebben dan u wonden
 Haer kragt verlozen / datse niet mijn sonden
 Afwassen konnen / of hebt ge besloten
 Mij booz altijd upt uwe gunst te stooten

Ah! Jesu, ah! mijn Ziel,
 Schijnt in een tupmel-wiel
 Te wesen heel verdronken:
 Och roept s' in grooten nood:
 Ik leg geheelyk dood
 In dijsingen versonken.

3. Wel soete Jesu, heeft u Geest sijn kragten
 Verlozen / die mij te verguikiken plagten ?
 Of heeft u gunst / die ge mij liet bekomen
 Haer woonplaats upt mijn Ziele weg-genooten ?

Wat is het dan / o Heer /
 Dat nog mijn Ziel soo seet
 Wert van u weg gedreven ?
 Of is dit u beslupt ?
 Of is u goethept upt ?
 Of hebt ge mij begeben ?

4. **O** neen / die Ziel-berquickende Fonteyne /
 Uw' wondens kragt sal nimmermeer verdwynen /
 Nog u befluyt / **o** Jesu, sal niet falen ;

Of schoon u Schaphens quamen af te dwaalen :

Schoon dat het aardfche dal

Verandert wierd / en al

Wierden de bergen kragtig

Met grooter magt beroert /

En in het hert geboert

Der Zee / o Heer Almachtig !

5. **Maar 't is 't** gedrogt / en tobermagt der Hellen

Dat t' samen spand om my ter neer te vellen /

Daarom o Jesu, laat uw' ingewanden

Door uwre teere liefde tot my vanden :

Want sonder uwre kragt

Kan ik die groote magt.

Van alle mijn vanden

In 't minst niet tegenstaan /

Soo hevig komen s' aan /

Noch al haar wreede tanden !

6. **Op / op mijn Ziel / waar toe dit droebig klagen :**

Waar toe in klagt verfleten gantsche dagen :

Siet hier / siet hier u Heplands ermen open /

Cracht maar (al konje niet) daar in te loopen :

Waar toe soo lang gedzaalt :

U schult is al betaalt :

U Hepland heeft geleden /

Neem aan wat Jesus geeft :

't Is lieflijk wat hy heeft :

Hy heeft voor u gebeden.

7. **O Jesu lief / wanneer sal ik hier boben**

Met duysend Eng'len u gestadig loben ;

Als my in steed' van dit mijn droebig sehzenen /

Dat eeuw'ig Halelujah sal verhipen !

Ach Jesu, Jesu lief /

Komt heynlyk als een dief :

Steelt op byp heel mijn herte!
 't Komt u o Jesu toe/
 't Is nu van 't hepgen moe /
 Ontbint op 't van sijn smerte.

A. V. V.

In 's Hertogenbosch,
 den 21. Oct. 1675.

Hertstogtige Wenschingen,

Om van de Wereld en sijn eygen verdur-
 venheyt te mogen verlost, en met
 J E S U S vereenigt te worden.

Op de Wijse: Nadien de Godlijkheyt.

1. **H**oe wozt mijn herte Heer
 Van alle hand soo seer
 Doo? soo veel list besprongen:
 Hoe komt die Helsehe slang
 Op my aangedrongen /
 En maakt mijn Ziel soo bang?
2. En mijn gants snoode hert /
 Hoe maakt het my verwort /
 Dat ik niet doo? kan bzeken
 Waar dat ik sit of sta /
 Ah! hoe veel gebzeken
 Sleepen my agter na?
3. Ook bid de Wereld my /
 Dat ik dog hare's zy /
 Van komt dien Ziel-verlepder
 Met listen op my aan /

Op dat hy my wepder
Mogt in sijn net doen gaan.

4. Ach Jesu! δ mijn Heer/
Moet ik dan nog soo seer
Van u zyn afgedzeben?
Sal in die wyede magt
Mijn Ziei langer leven/
Dit nu is sonder kragt.

5. A bid ik / δ mijn Heer /
Laet my dog nimmermeer
Van uwe woegen wijken /
Blijf my dog altyt by:
Want ik moet beswijken
Als ik niet by u zy.

6. Kom woont dog in mijn hert /
Cer dat het sterft van smert /
A met u Geest alleene
Soekt het; ja 't is u deel /
A deel / anders geene:
Neemt gy het dog geheel!

7. \odot Jesu, kom dog aan /
Doet gy het tot u gaan /
Zaagt gy die bzeemde Heeren
Met al haar magt daar upt /
Doet het tot u keeren /
Dit is dog u beslupt!

8. \odot Wereld / snoode bles /
Maer toe dog al u bzes /
Wat ik u sal begeben?
Drebt gy dan niet beschout
Wat Jesus most geben
Cer hy my heeft getrouwt?

9. Heeft het u wel een traan
Doen upt u oogen gaan /

Kostend' u soo veel sugten /
 (Op dat ik wederom
 Sooden doot ontbligten /)
 Als mijnen Bzupdegom ?

10. Wat wilje my geheel
 Nog hebben tot u deel ?
 Zijt gy soo rijk als Jesus ?
 Gy bent een bedelaar /
 Als gy staet by Jesus,
 Weg dan met u gebaar !

11. Of denkje datje hter
 Dooz al u loos getier /
 En dooz u slimme treken /
 My sult bewegen nog /
 En tot u dienst pzeken
 Dooz al u slim bedzog ?

12. Denkje dat ik niet ken
 En soo bergetig ben
 Hoeje my had gebonden ?
 Dat heeft u veel gekost
 Eer ik van mijn sonden
 Ben dooz veel bloet verlost.

13. Jesus u Heplig Hert
 Heeft het te seer gesmert /
 En 't heeft u boven maten
 In uwe Ziel geraakt /
 God most u verlaten /
 Eer ik wierd byz gemaakt.

14. Meent gy o Wereld nu /
 Dat'er nog iet dooz u
 Overig is gebleven ?
 Preen / die dooz my geheel
 Sig gfnkobergeven /
 Die kies ik tot mijn deel !

A 3

15. Weest

15. Weest my dog niet meer aan
Om u ten dienst te staan /
Want dog: wat sal 't u baten /
Soo ik een klepnen tijt /
Die u moet verlaten ;
Was tot u dienst berept ?
16. Hebt gy dan dienst van doen /
Laat het u and'ren doen /
Die hier u bzeugt genteten :
Op zyt haar Hoofd gestelt
't Kan haar niet verdzieten /
Hoe gypse bind en quelt.
17. Ik heb een ander God
Verkregen tot mijn lod /
Die kan ik niet verlaten /
Die wil booz u niet meer
Over in my laten :
Alles is booz dien Heer.
18. A Jesu kleeft ik aan /
Laat my niet van u gaan :
Aw' dienst is regte byzhept :
Wat slaaffschen dienst ooit gaf /
Nicht ik by u blyzhept
Niet meer als enkel dzaf.
19. O Koning / gy alleen
Op Jesu, anders geen ;
Op zyt al mijn begeeren :
Als ik u maar eerlang /
Sal het my niet beeren /
Of het my valt wat bang.
20. Als ik u Gaestes gloet
Dog soo wat missen moet /
En in mijn Ziel niet smaken /
A / Jesus blyf ik by :

Wilt my los maken :
Ei weest verfoent met my.

21. Hgt gy my dan niet weert /
Dat gy mijn saak aanbeert /
Doet het dan om die liefde
Die uwe teere Ziel
Sop kragtig doorziefde /
Om opt dien tynnel wiel.

22. Waar in ik soo vermoort
Lag door mijn bloet gestmoort /
Mij weder op te heffen
(O liefde obergroot !
Wie kan u beseffen !)
Door sulken bitteren doot.

23. O mijnen Bzupdegom
Siet gy dog na my om /
O mijnen lieben Koning /
Hoe kan ik van u gaen ?
Mijn Hert is u woning /
't Moet door u open staen ?

24. Daar wel o snoodde blees /
Op oorsaak van mijn vrees /
Dat 's door u woede herkrachten ;
Siet niet meer na my om :
Wat ik ga betrachten
Is door mijn Bzupdegom.

25. Daar Jesu, daar 's mijn hert
Dat soo geheelych wert
Om u / tot u gedzeben /
O Jesu ! daar is 't heel /
Op deed 't weder leven /
H kiest het tot sijn deel.

26. Daar is het heelend' at /
Nu het u dienen sal /

Laat het geen vzeemde Heeren :
 Op hebt het dier gekogt :
 Laat het nooit van u heeren /
 't Is u magt gebzogt !

A. V. V.

In Deventer, den
 18. Febr. 1676.

E E N L I E D T.

Op de Wijse:

O Heylig Salig Bethlehem.

1. **G**od / vooz wien der Eng'len schaar
 Moet Heplig/ Heplig/ Heplig singen /
 In wiens gesigt en zyn niet klaar
 Den hemel nog de reynste dingen.
2. Ik / Heer / die steeds d' onreynste ben /
 Moet nogtans vooz u gaen verschijnen ;
 Ah! soo ik u ten regten ken /
 Sou niet mijn Ziel vooz u verdwijnen.
3. Want gp zijt een verterend vier /
 En ik een gantz verdzoogden stoppel /
 Die vooz u sou ver smelten schier /
 Gelyk het vier ver sint den droppel.
4. Nogtans ia bid vooz veel geklag /
 Vooz weenen en vooz angstig sugten
 Ootmoediglijk den gantzen dag :
 Doet dog mijn sondens bergen blugten.
5. Wp my / o God ! is al de schult /
 Ich heb met u verkeert gehandelt ,
 Maar gp ontfermer hebt gedult /
 Ah ! had ik u steeds na gewandelt.
6. Dog / Jesu, is het nu gp bent
 In eer en heerlijkhept verheben /
 Dat gp ook nog een Laz'rus kent :

Soudt

Soudt ge hem wel en krumken geben ?

7. Soo hy quam kloppen aen u Zaal /
En van gebrek hy na versmachte :

En soo hy van u Abondmaal

Da 't minste deeltjen maar en wagte.

8. Igh'looft / dog heb seer langen tijt
Den rijkdom van al u genade

Niet hoog genoeg geagt / dies zijt

Op Heer te pryfen in u daden.

9. Soo ge u vziendijch aanschijn nooit
Meer ober my wilt laten ligten ;

Maar my niet laten ligten onvolkooit /

Op waert rechtbeerdig in u rigten.

10. Ik moet 't O Heer bekennen wel
En nogtans ook op hoop toedzingen ;

En want het Heer is u hebel /

Den Hemel met geweld gaan dwoingen.

11. Laet dog mijn klagt en naar gesugt /
Mijn bidden en mijn dzoebig smeken

U komen vooz / en dooz de lugt

Laat dog mijn stem met kragt doozbzekten.

12. Laet ik dog nu worden getwaar /
O rijke Jesu, u genade /

Al is het 't minste krumken maar /

Dan sal ik wesen vzoeg en spade.

13. Tot prijs en lof van uwe deugt /
En van u kostelijke daden /

En sal vooztaan met lust en vzeugt

Gaan loopen in des lebens paden.

14. Laet dog mijn Ziel tot aller tijdt
Dooz uwen glantz zijn ingenomen /

O heerlijk dierbaar Majestept /

Wilt met u Geest dog in my komen.

15. Och bind my dooz u liefde-band /
Onwederstandelijken Koning /

Macht dat mijn Ziel in iber vrand /

En van mijn hert u repne wooning.

16. O toont mp u barmherticheyt /
Soo dat ik 't Schepiel gantz veragte /
En alle eegensinlicheyt
Versaak / en maar u Wet betragte.

17. O Koning / maakt mp doch verciere
Met uwe kostelijke deugden /
O dat gp nu mijn Hepland wiert !
Dat ich mp steeds in u verheugde !

18. O gp die gantz begeerijk zijt /
O glantz / waar by des Werelds luster /
En soo genaemde Heerlicheyt !
Maar is een nare / dikke dupster !

19. Och overtuigt dog mijn hert
Dooz uwe kostelijke Wijsheyt /
Die niemand ook deelagtig waert /
Van die van sig sijn Eygen wijs leyt.

20. O maakt mp blind op dat ik sie /
Wilt mp dooz uwe kragt bewerken /
Op dat ik eens regt kenne / wie
Op zijt / en u schoonheyt bemerkte.

21. Toont mp u algenoeegsaamheyt /
Wanneer mijn Ziel is seer verlegen /
Leyt mp dooz uwe werksaamheyt
Op al u boozgestelde wegen !

22. O geef / dat ik in uwen wil /
En in u kostelijke daden /
My alrijt nedzig houde stil :
Want Goetheyt, Waarheyt sijn u paden.

23. Geeft dat mijn Ziel eens regt bevat /
Hoe kostelijk daar zp te agten
H ober schoonheyt / en dien schat
Van uwe Liefde en wondermagten.

24. Ei neemat mijn hert geheelijk in
Dooz uwe weerdigheyt / o Heere /
Maakt gp in mp dog uwen sin

- Om u met Lijf en Ziel te eeren.
25. Hepligheyt en gerechtigheyt/
Dat ik niets bukten u bedinge /
O dat met u d' opregtigheyt
Mijn Ziel van nu voortaan bedinge.
26. Dat ik wat lieflijck is booz' toog /
En al wat in de Wereld schjon is
Niet agten mag / maar steeds om'hoog
Mijn Ziel begeef / al waar Gods Soon is.
27. Dat ik o Jesu u bemin /
Niet bukten u begeer ik heden ;
O Konink / komt dog spoedig in
Op 't woort dan u waarheyt gereden !
28. Op wereld staat nu aan een zij /
Met al u id'le beuselingen ;
En wilt nooit weer beletten my
Dat ik mijn Konink Heplig singe.
29. Ja bytemaal Heplig dag en nacht
Met al sijn Engelen te samen /
Als ik sal by hem zijn gebragt.
Kont haast'lyk Heere Jesu, Amen!

A. V. V.

In Deventer, den
4. Julij 1676.

A F - S C H E Y T,

Van 't Gefelschap van Gods Kinderen.

Stem: Amo te benigne Jesu.

1. **E** Cubwig / Heplig Hemels Konink /
Die dooz u groot belept /
Schiept den Hemel tot u woning /

En

G E E S T E L Y C K E

- En al u **Schepflen** leyt,
Op regeert in 't **Harde** dal
Dooz u **Wijsheyt** ober al :
Hepligheyt / Hepligheyt /
Al ons sugt en wens **gp zyt.**
2. **Alw' Wijsheyt** doegt ons hier t' same
En ons u **wijsheyt** scheidt ;
Soo dat wonder is u Name /
En wonder u **belept.**
Al wat uwe **wijsheyt** doet /
Zp dog in onf' oogen goet :
Hepligheyt / Hepligheyt /
Al ons sugt en wens **gp zyt.**
3. **Als wy met ons Lighaam** scheidten
Scheidt **Heere** nimmer **gp :**
Wilt ons dooz u **Geest** geleiden /
Blijft ons dog **altijt wy.**
Send u **Engel** dooz ons heen /
Dat ons quaat aantrefse geen :
Hepligheyt / Hepligheyt /
Al ons sugt en wens **gp zyt.**
4. **Of wy blijven / of wy scheidten /**
Op **Jesu** zyt ons **heyl /**
Hier in wy ons **steeds** verblijden /
Want wy zijn in u **beyl :**
Waar dat **gp** ons **lighaam** voert /
In u zijn wy **onberoert /**
Hepligheyt / Hepligheyt /
Al ons sugt en wens **gp zyt.**
5. **Jesu,** blijft met u **genade**
Al **Liebelingen** wy /
Laatse in u **vroeg en spade**
Dog **altijt** wesen **by :**
Leert haar dat is **Majesteit**
Al u doen en **Heerlikheyt :**
Hepligheyt / Hepligheyt /

Rep.
Rep.

Rep.
Rep.

Rep.
Rep.

Rep.
Rep.

Rep.
Al

Al ons sugt en wens g' zijt /
 6. Jesus, wilt g' vooz haer sozgen /
 Woont althijt in haer hert /
 Laatsen in u zyn verborzen /
 Dat haer geen breez benert :
 Jesus, grijpt haer Zielen aan /
 Doets' in brand van liefde staan /
 Hepligheyt / Hepligheyt /

Rep.

Rep.

Rep.

Al ons sugt en wens g' zijt.
 7. Jesus soo de Hel haer kaken /
 Tegens haer sperde op /
 Doet haer dog in ster blaken /
 Dertreed den Slang den kop :
 Jesus maakt (gelijk g' pleegt
 Al u kind'ren onbeweegt)
 Hepligheyt / Hepligheyt /

Rep.

Rep.

Al ons sugt en wens g' zijt.
 8. Bzengt ons in die Stadt hier boden /
 En in u Hepligdom /
 Daar wy steeds u sullen loben /
 Prijzen / en leben / om
 Zupchende den lof en eer /
 Toe te schrijben / o Heer /
 Hepligheyt / Hepligheyt /

Rep.

Rep.

Al ons sugt en wens g' zijt
 9. Want wy zijn hier breezdelingen /
 Dog boden is ons Hups /
 Hier althijt verschobelingen /
 Hier namaals sonder krups /
 Hier bespot beschimpt / gehoont /
 Maar hier namaals weer gekroont !
 Hepligheyt / Hepligheyt /

Rep.

Rep.

Al ons sugt en wens g' zijt.
 10. Hier onnut / dog nauw aan Jesus,
 En hier gantz veragt /
 Hier verjaagt en dat om Jesus:

Hier

Hier na in eer gebragt /
 Jesus is ons eer / ons kragt /
 Jesus is ons stercke magt !
 Hepligheyt / Hepligheyt /
 Al ons sugt en wens op zijt.

Rep.
 Rep.

A. V. V

In Deventer, den
 12. Aug. 1676

E E N
 G E B E D T tot J E S U S,
 Van een suckelende Z I E L.

Stemme: Helaes mijn suchten zijn om niet,

1. **A**ch my! dat ick soo langen tijdt /
 Een doode Ziel moet in mijn boesem dragen!
 En soo verlijten al mijn dagen /
 In donckerheyt en ongeboelighheyt!
 Waer blijft ghy nu mijn eenig al /
 Mijn Burgt in dit mijn droebig ongebal
 Maet uwe hulp? of heeft in sught en klagen
 A hert vermaeck /
 Kan 't u behagen /
 Dat ick van u raeck?
2. **M**ijn Jesus, ach! mijn heyl / mijn rots /
 Mijn eer mijn schilt / mijn hoog vertrek mijn Koning!
 Menschout doch van 't huys uwer woning /
 Hoe dat mijn ziele van de vyant trots /
 Gesaecht / gepijnicht wort / en hoe
 Mijn Ziele hijght en is 't dooz drijben moe!
 Dooz 't drijben van de Wrede Tijgers dieren /

Die

Die gins en weer /
Mijn Ziel doen swieren /
En benauben seer.

3. Hoozt doch u Duff die lude kloof
Der Krotze sit / haer nood en droebig suchten /
Doet al haer dzyvers heenen bluchten /
En laet u Duff niet blijven in de groef.
O! Koningh boert haer Ziele upt /
Wilt haer de heer schers geben noyt ten buyt /
Maer jaeght / verflinse doch / en doetse swichten /
Doot al haer macht /
En laet haer schichten ,
Wesen sonder kracht /

4. Menschout o Jesu! haer gewelt /
Ontwaecht o Helt in uwe mogentheden!
Crecht sterchte aen en wilt betreden /
Rechtveerdigh Godt die u beminde quelt!
Laet doch 't gerocp / 't gewoen / 't gesugt /
In droedigheden schetteren dooz de lucht /
Van die u minnen / en haer nood en pijnen
Dooz uwen Croon
Eenmael verschijnen /
O Godts eygen Zoon!

5. En laet mijn Ziel in stilligheyt /
En in u al het al genoegsaem rusten!
En dempt mijn toghen / dzyften lusten /
Dooz het gewis van uwe billichheyt!
En segt mijn Ziel ich heb geen wil /
In Jesus wil en wijsheyt ben ich stil:
n denkt wat Jesus doet hy is u Koning /
A hert sijn hups /
A Ziel sijn woningh /
Dan is soet sijn krups

6. Is Jesus dan mijn al in al /
En wat ich wensch is Jesus mijn begeeren /
Mijn rotz / mijn hoop / wat kan mijn deeren /

Daer

Daer wel / daer wel / daer wel dan Schepsels al

Waer toe dan noch mijn breez mijn sozgh ?

Waer toe niet stil te zijn in soo een bozgh ?

Waer toe in noot soo wankelbaer 't betrouwen

Op hoop gestelt /

Op zant te bouwen /

En stracks neergebekt ?

7. Is Jesus d' algenoegsaemhept

Niet groot genoegh ? O Ziel ! om in te sincken /

En al u doefhept te doen sincken /

In hem / in hem mijn schat verbor:gen leyt /

Op is wat my opt lust boorzaen /

O dat na hem mijn sught en roghten gaen !

Na hem by wien de volle volhept is / en

Die nimmer endt :

Op kan niet misschen /

Die sich tot hem wendt.

8. Soo blid ick dan mijn heyl tot u /

En doyst en hijgh naer die genade-stromen :

Laet uyt u volhept tot my komen

De minste blick van uwre gunste nu !

O Koningh ! geef dat ick niet aght /

Dan u alleen mijn Hoofst / mijn Geest / mijn kragt !

Laet Schepsels min noyt in mijn hert vernachte /

Doet uwen wil /

Mijn steeds betrachte /

Of mijn woll is stil.

E Y N D E.

D E

VOLMAAKTE JESUS,

In zijne Liefelingen volmaakende, 'tgunt
in haar ontbreekt.

Stemme:

Pfal. 146. Of/ Philis quam Philander tegen, &c.

1. **Z**oete Jesu zuid're zoetheid/
Deel my van uw zoetheid mee;
Mengt een dropse / dooz uw goetheid/
In mijn bitt're ziele wee;
Zalf daar meed' haar doode wond' /
Wp gegeven dooz de zond'.

2. Heill'ge Jesu, enkel Heilig/
Heil'gt my dooz uw Geest en Woord/
Op dat ik mijn leven beilig/
En gerust / voltrek nu doozt?
Dek met uw Heplighepd
Mijne naakt' elendighepd.

3. Ach beminnelijke Jesu,
Wisse Liefde / Liefde-bron /
O dat ik dog eens in dees uw
Well' / mijn ziel-dozst lesschen kon?
En dat eens haar bloeijing viel
In mijn' uitgedzoogde ziel.

4. Waarde Jesu, dierbaar' Heiland,
Die ik hoger houd' en schatt'
Dan al 's Waddrijks Bouw-en Wepland/
En al 's Wereldsch Gout en Schat;

†

En

Op bekroon mijn nietigheid
Met uw dierb're waardigheid.

5. O Volmaakte Jesus! gunt my /
Die gebrekkig en mismaakt
Ben / te worden (want dat kunt gy)
Daag'lix meer en meer volmaakt ;
Och ik ben gestegen op
Der volmaaktheids hoogste top.

6. Sterke Jesu, Held in 't strijden
Judaas Tecub / die overwint
Alle die u tegenstrijden /
Ik ben teeder als een kind ;
Maak my met uw Sterkte sterk /
Dat 'k mijn geest'lijk werk volwerk.

7. Rijke Jesu slae uw' oogen
Op my arme Bedelaar /
Wiens gebrek en onbermogen /
U bekent en openbaar
Zijn ; werpt my dog iets wat toe
In mijn geestlijk arrenmoe.

8. Goede Jesu goetheid zelve /
Laat uw Goetheid in mijn hert
Dien verdozden grond doorzelve /
Die vol quaad bebonden wert :
En verdelg dat dood'lijk quaad /
't Welk u Goetheid tegen staat.

9. Vriendelijke Jesu Christe,
Die de Zondaars blend'lijk noodt /
Trek my (die my vaak vergiste
In 't bedrijf van sonden smood)
Door uw zoete blend'lijkheid /
Uit der zonden dienstbaarheid.

A. G.

U I T.

DEN

DEN

ALLES VERMOGENDE

Door 't Geloove.

D An als Gods Geest mijn ziel bewerkt /
 Die duiz'lig leit daar heenen; En met zijn
 kracht haar zwakheid sterkt / Ja recht we'er
 op de beenen; Dan acht ik quelling / leet / verdriet /
 Of een'ge wanspoed min als niet.

2. Al schiet den Satan tegens my
 Zijn doodelijkste stitzen;
 En komt de Hellsche Kasern
 En 's Wereld's op my aanhitzen;
 Hoe fel en binnig datze wo'en.
 Ik lachg' met al hunn' razend doen.

3. De Naam mijns Gods is my een Borch /
 Zijn' bleug'len my bedeliken /
 Waar heen ik tijdig / onbezocht /
 In tijd van nood / vertrekke /

Daar blijb' ik wis en veilig staan/
Tot dat de stormen overgaan /

4. 't Geloob' / het wapen van mijn ziel /
Dat neem' ik dan ter handen ;
Schoon al de Wereld op my val /
Ik maak haar macht te schanden :
Ik vell'en bzing het al ten val /
Want door 't Geloob' vermag ik 't al.

5. Gebeurt het dat der Slangen zaat
My prikelt in de hielen ;
Dat uiterlijke leet en quaad
Doet voordeel aen mijn ziele.
Ja 't argste dat my pmand doet
Bebozvert my het grootste goed.

6. Indien men my mijn goed ontnemt/
Mijn Huizen en mijn Erven/
En (met een woord) van all's verbzeemt ;
Ja doet m'als Baling zwerben/
Ik kreun' des niet ; ik weet wel dat
My God bewaart een Eeuwig'ge schat.

7. Ontrooft men my mijn Naam en Eer/
En word mijn saam bezwaddert
Door lastering / 't quelt my niet zeer /
Hoe vuil men my bekladdert/
Heen / want mijn roem / mijn lof en Eer
En zoek ik niet als by den Heer.

8. Of zoo 't geweld nog hooger klimt /
En doel-oogt na mijn leven
Zoo dat het schupmbekt / bzult en grimt /
En bars komt tegenstreven ;
Wat 's dat? wanneer zy 't Lichaam knot
Dan voert het mijn ziel by God.

9. Zy neemt van my het Tijd'lijk af /
Om 't Eeuwig my te geven /
Haar strengheid valt my zwaar nog straf ;
Ik wil daar niet tegenstreven ;

Zp rukt mijn ziel uit al haar nood/
En doet my leven dooz de Dood.

10. O God in my de kracht verwekt
Van uw Geestes werking;
Mijn Ziel tot dees aanmerking trecht
In mijn Beloofs versterking/
Op dat ik / wat mijn hier ontmoet' /
Nooit flauw: maar houde lust en moedt.

G. A.

D E N

GELUK'ZALIGEN HOVELING.

Stemme:

Pfal. 146. Of/ Rozemond die lag gedoken, &c.

1. O Ogeblaze Hovelingen/
Dol van dampen wind en waan;
Die malkanderen verdzingen
Om 't dichst' by uw Prins te staan/
Die derhalven dooz de Rijd
By-na heel verflonden zijt.

2. Die uw hoozen / die uw zeggen
Tijd en blijft / uw list en kunst/
Dag en nacht zoekt aan te leggen
Om een hand vol menschen gunst;
Dat u dikwils dan nog mist
Als gy daar het meest op gist.

3. Maar een woordje / maar een daadje /
Maakt u haat'lijk by u Vorst.
Of een Oore tuitter haatje /
Die uw naam en eer bemoest/
In uw af-zijn / by uw Heer /

H 3

Daar

Daar mee leit uw hoop ter ne'er/

4. Na veel woelen / na veel hopen/

Na den dienst van menig jaar/

Gaat men uw Herts-timmer slopen

Wat zoo hoog getrezen waar ;

Daar'lijk dan de lucht verzwind

Van uw Hoogmoeds blaas vol wind.

5. d' Oogen / 't ooz / 't hert van den Koning/

Word u onderhoeds ontzeit ;

Het zijn hoog verheben woning

Word op smaad'lijk weg geleit.

Ziet eens sterff'lijk menschen Zoon/

Dit is vaak der Princen loon.

6. Maar die in het Hof verkeeren/

En dat Heilig heerlyk Huis /

Wat den Opper Heer der Heeren

Heeft getimmerd op zyn Kruis.

Die daar is een Hobeling

Word nooit geen Verschobeling.

7. Ja al wie ten dienst wil komen

Op dien Vorst wie dat hy op/

Word genadig aangenomen/

En die blijft booz eeuwig op

Zynen Koningh ; geen gebal

Hem ooit daar van scheiden zal.

8. Feilt daar pmand in zyn plichten /

d' Heere ziet zyn zwakheid aan/

Ja zyn zwakste dienst verrichten

Houd hy al booz veel gedaan.

Walt daar pmand plomp en grof /

Hy recht hem weer op uit 't stof.

9. Op behoeft geen mensch te bzezen/

In dat Heerlyk Hof gezin /

Wat hy u mocht schaad'lyk wezen/

Men is eens van ziel en zin ;

Niemand daar zyn bzeugd belaagt/

Want

Want de Tijd daar niemand knaagt.

10. D' Een zoekt daar zoo zeer vooz d'ander
Als elk vooz zich zelven doet;
Zp zjn vzoelyck met malkander/
Om malkanders hell en spoet;
Niemand is vooz zich alleen/
Maar elk arbeid vooz 't gemeen.

11. Niemand vind zich hier bedrogen
In het einde van zjn dienst;
Maar hy zal zich zien verhoogen
(Hit gena'e / niet vooz verdienst)
Tot een Koninklijke Staat,
Die in Ceubighheid bestaat.

12. Hemelsch Koningh, die uw Binden
Met onwelk're Kroonen kroont /
Laat my by u gunste vinden
Dijn onwaardigheid verschoont/
Op dat ik / in d' Heemel zaal
Hier na / ook als Koning praal.

A. G.

VOLMAAKTE EEDELDOM.

Stemme:

O Mazarin voicy triste Nouvelle, &c.

1. **I**k loob'en danke God / zaid een Heiden/
Dat hy my reed'lyk mensch geschapen heeft;
Een Wijsgeer van 't gering Gzauw afgeschaiden/
En dat hy / vooz Beboort my 't recht mog geeft
Mar't hierbaer Borger-recht

Der Stad Ateen.

Trok daer uit d'Heiden slecht
Zoo grote re'en // Tot dankbaerhe'en.

¶ 4

2. Wat

2. Wat oorzaak heb ik dan mijn God te lobben/
 Die my geen Heiden maar een Christen schiep/
 Die uit duisternis nog daar en boven
 Tot 't heerlijk licht zijn's Evangelys riep/
 En die my dooz zijn Woord
 En geest verlicht;
 Ja sterckt nog boozt en boozt/
 Mijn ziels gezicht // Met hemelsch licht?
3. Met Wijsheid komt hy mijn verstant bestralen/
 Die niet slechts Wereldsch maar recht Hemelsch is;
 En laat my boedzel booz die Wijsheid halen/
 Dit zijn Ziel-lichtende Getuigenis;
 Cermijl Wijsgeer mozt
 En wozet in d'Ward';
 En naspeurt/ zoekt en vozcht
 Der dingen aart // Van klein een waard'.
4. Nog doet hy dooz't Geloov' my sien op huden/
 Dat ik van een plaats niet slechts Geboorling,, ben/
 Doozt-teelder van Geleerd' en Grootte Luiden:
 Maar dat ik tot die Stad Behoorling // ben
 Van Gode zelfs gebouwt;
 Daar straat en trans/
 Zijn overkleed met goud
 En alleshands // Met Daarlen glans.
5. Ik ben een Huis-genoot in 't Huis des Heren/
 Een Mede-borger van het Sion Gods
 (Al schoon ik hier moet suk'len en verheeren)
 Daar op zoo ben ik moedig groots en trots.
 O! daar op draag' ik roem/
 En acht' gering
 Al't Wereldsch: want ik noem
 My zonderling // Een Hemeling'
6. Hoe lang/ o Heilig God en Hemelsch Koning!
 Zal ik nog Dreemdelingin Mézech zijn?
 Wanneer zult gy my in uw zaal'ge Woning
 Cens stellen by van alle ramp en pijn/

Dat

Dat my hier drukt op Hard'?

Wilt/ Vader/ my

Op nemen Hemelwaard/

Op dat ik by// H Ceubwig zp.

A. G.

L I E F D E - D R I F T .

Stemme:

I. Mousquettier. Of / Wat voert de Lieve Morgen-
stont, &c. D. Lodenst. 1. Lied.

1. **H**oe dziftig is der Liefde gloed/
Wie weet wat wonderen hy doet/
Als eens plaats grijpt die in 't gemoed;
Hy laat nooit hert nog ziel in rust/
Maar noopt ons aangesteken lust/
Zoo lang/ tot die woord uitgebluscht.

2. Ist dan wel wonder dat ik my/
Dooz dese zoete herts-tocht byp
Benact vind; en dat 'k/ hoe ik lp'/
Niet kan of wil genezen zijn/
Als dooz een schiet'rend' ooge-schijn
Van Hem, om wien ik leeb' in pijn?

3. O Godd'lijk voorwerp mijner Liefd'
Op weet hoe my die Lijding griest;
Ei lieft my weer zoo 't u belieft.
Ontsteek met uwte Weder-min
De Liefde daar ik ziel en zin
Verwert en ingewilikelit bin'.

4. O Herte-lief/ mijn's Ziele Wind!
Hoe toont gy u dus ongezint
Tot my/ die u zoo heftig mint?
Hoe houd't gy u dus wijd en verd'/

H 5

Van

Van haar / die u met ziel en hert/
Hoe lang hoe meerder liebend' werd'?

5. De Zeen / of Blo'en / zoo b'z' als zoet/
Die kunnen d' aangesteken gloed /
Niet lesschen binnen mijn gemoed
De Liefd' uw's Hups my gansch verteert ;
Op weet hoe zeer mijn' ziel begeert
Te zijn met uwe Liefd' vereert ;

6. Wel aan dan zoete Jesu kom/
Hi kom / mijn Lief / mijn B'uidegom/
Ik lieb' u / lust my wederom.
Kom Heere Christe daal tot my/
En haal / in Liefd' / mijn' ziel tot dy
Op dat ik Genwig by u zy.

7. Ik zal dog niet laten gaan/
Maar wil u hangen achter aan /
Ja houden u zoo lange staan /
Tot dat gy my uw Zegen jont/
En met de kusjens uwer mond
Mijn Min-ziek hertje maakt gezond.

A. G.

s' MENSCH YDEL GEWOEL.

Stemme :

Anacreon, Anacreon de Dichter, &c.

1. **H**oe woelt den Mensch om goed by goed te
schrapen /
Wat blijft / wat moeit' en arbeid vangt hy aan ?
Hy geeft zich zelfs des nachts geen rust tot slapen /
Dag's daags tot rust / nooit heeft hy eens gedaan.
Geen moer'lykheid / hoe lastig en hoe smertt'lyk /
Hoe vol gebaar

Ontziet

Ontziet hy / als hy maar

Met al zijn ommeslag /

Een weinig winnen mag.

2. Wat is de winst van al zijn rust'loos pogen ?
 Hy wint wat wind / dat Goed hiet hy den mensch ;
 Goed / dat zijn hert / soo weinig als zijn oogen /
 Derbullen kan ; vermits zijn grage wensch
 Altijd na meer en meer is happig ziende ;
 't Hoe meer hy heeft /
 Hoe min verdoegt hy leeft /
 Om dat hy zoekt dat meer
 Te-meerd' ren-meer en meer.
3. Dus doet dien Mensch niet als gedurig moeten /
 En kruppt gelijk een blinde Mol in d' Ward' ;
 Hy poogt zijn Wardsche lust met 't Wardsch te boeten /
 En onderwipen hy nooit Hemelwaart
 Zijn herte heft ; de plaats der wisse Goed'ren.
 Zijn' oogen staag /
 Zien nergens als om laag ;
 Dies kan zijn loon niet zijn
 Van smert en ziele pijn.
4. Na lang verloop van 's Tijds gelegentheden /
 Dooz hem besteed 't in 't nutt'loos Wardsch gewoel /
 Zoo leit de ziel daar vol behoeflijkheden
 Ontbloot van Deucht / van hemts en geboelt'
 Van Gods genaad / en Geest / en van Gelooft' / en
 Van raad en daad /
 In die beroemde Staat ;
 Ni denk eens wat dan 't Goed
 Dien-mensch booz nutte doet.
5. 't Verlicht niet / maar 't veroorzdeelt zijn bezitter /
 Hy vind het heil daar in niet dat hy socht ;
 De wete boozsmak' valt hem wozang en bitter /
 De winsten die hy deed / hem schaade wozogt
 Hoe moet de ziel benouwt zijn en verflagen /
 In 's Doods gebaar /

Dan

Dan als de goed'ren/ daar
Zijn hert stond op gezet/
Verzwinden van zijn Bed.

A. G.

Eliezer door Aarts Vader *Abraham* uitgezonden om een Huisvrouw voor zijn Zone *Isaak*. Deszelfs reize, wedervaren, handeling en uitkomst. *Genesis Cap. 24.*

Stemme: Sarbande van D. Dekker.

D De Sara lebens zat/ Haar loop vol-
Berukt was dooz de dood/ Die beid haar
lopen had/ En uit de armen van haar'
doogen sloot/ Toen hy by't Lijck zijn rouw be-
Abraham
weenen quam; Daar op zy wierd in Ephrons
Lijh-spelon--he/ Op zijn bebel/ daar toe bereid/
gezon--ken.

2. Na

2. Na dat in hem den rouw/
 Van zijn beminde Vrouw
 Versleet / en d'Ouderdom hem oberhsel
 Gedacht hy aan zijn Zoon /
 Die hy booz d'eere-loon
 Van zijn Geloof / uit Godes handen hiel.
 Vermits hy wist dat hy alleene die was/
 Hit welkers Heup zou spzuiten den Messias.

3. Wat uit hem naderhand
 Deel volk / waar hy het zand
 Der Zee / hoe groot van tal / niet komt te pas /
 Doortkomen zou / na't woord/
 Hit Godes mond zelfs gehoozt.

En dat dien Zoon in stant gekomen was /
 Om hem ten Houw'lijk aan een Maagd te geven/
 Waar meed hy mocht in Trouw en liefde leven.

4. Een zaak die Abraham
 Gansch zeer ter herten nam/
 Dies sprak hy tot zijn trouw' en byome Knecht/
 Kom stel u hand daar ne'er/
 Onder deez' heup ; en zweer
 My nu by God / booz wien'k mijn' wegen recht' /
 Dat gy mijn Zoon / mijn Izaak , niet zult trouwen /
 Aan een van deze Cananeesche Vrouwen.

5. 'k wil dit van u / al schoon
 Ik in haar Landschap woon' :
 Maar gy zult trekken na mijn Vaderland ;
 Om uit mijn Mageschap
 Het puik der Jofferschap/
 Godbzuchtig / minn' lijk en van kloek verstant/
 Te nemen booz mijn Izaak ; zweer my heilig/
 Soo stae ik op uw woord gerust en beilig.

6. Maar / zeg daar op den Knecht/
 Mijn Heer ik bid u zecht/
 My eens / wat raad / zoo d'Jonkvrouw niet en wil
 My volgen ? zoud ik dan

Uw Zoon mee derwaarts an
 Met my verboeren / en daar blijven still/
 Tot dat hy met de Maagd zich heeft versproken/
 En zijne Trouw-ring aan haar hand gestoken ?
 7. Neen / zep doe Abz'ham / neen
 Mijn Zoon moet daar niet heen.
 Maar luister toe / de Heer der Hem'len God/
 Die my eens zep verhuis
 Flux uit uwes Vaders Huis/
 Die doemaals krachtig sprak alzwerend / tot
 My zeggend / ziet dit Land zal ik uw Zade
 Gaan geben / en haar daar vol op berzaden.
 8. Zal door zijn Lucht-gezant
 U stieren daar te Land' ;
 En zal u ook de Drijster wijzen an
 Die gy met uwe re'en
 Bewegen zult te tre'en
 Met uw / en hare vrienden af te gaan.
 Maar zoo 't de Jonckvrouw met u niet wil wagen ;
 Ziet daar / dan zijt gy van uw Eed ontslagen.
 9. Op die toezegging deed
 De knecht een dieren Eed/
 Dat hy zich daar in trouw'lijk dzagen zou/
 En nam zijn afscheid. Doe
 Flux rusten hy sich toe
 En reisde met gelade kemels / gouw
 Tot hy Mesopotanien in 't oog kreeg/
 Ook Nahors Stad / daar hy zijn hert om hoog steeg.
 10. Hy gaf last aan zijn Li'en/
 De kemels alle tien
 t' Onladen / booz het duiken van de Zon/
 Dicht by een water put
 Alwaar hy haar te nutt' /
 Booz' treizen afgemat / verberschen kon ;
 Mits daar de Hoeders daag'lyc haar begaben/
 Om 't dozstig Dee te dzenken en te laben.

11. Daar

11. Daar boog hy zich ter ne'er /
En zei (al smekend) Heer

Op Gods mijns trouwe Meesters Abrahams/
Die my tot hier behoed't
Hebt / geef dat ik hier ontmoet /

De Maagd om d'welk' ik deze reiz' aan nam.
Wilt die weldadigheid mijn Heer vergunnen/
Dat zal hem tot in 't Graf verheugen kunnen.

12. Ik ben hier niet gewent/
En gantsch' lijk onbekent /

En hebbe zoo een zwaar last op de hand.

Ik sta hier aan de Bron /
Nch dat het wesen kon

Dat 't puik der Harderinnen van dit Land/
Die na gewoonten hier haar beesten dzenken/
Op willig water uit haar Kruike woude schenken.

13. Dat zy / op mijn berzoek/
Haar onbeschzeumt verkloek

Op water aan te bi'en en aan mijn Dee.

Dat die / o Heere / zy

De Maagde-paarl die gy

Wooz Izaak woozgeschikt hebt / dat's mijn We'e;

Op dat ik daar wooz mag berzeht wezen

Van 't goed' dat gy mijn Heere hebt bewezen.

14. Wooz 't einde van 't Gebed

Quam met een fluxe tred

Rebecca met een Kruike op 't lijf gela'en ;

Die Maagd / der Maagden Kroon/
Zeer kuisch / uitmun'tend schoon/
En stelden 't daar rech: op de Bron-pit aan/
En putte veerdig water in haar Kruike /
Wooz 't Dee; en 't gunt men moest in hups' gebuiken.

15. Dit zag Eliezer

En quam gezwint van verr'

De Maagd ontmoeten / zoo zy 't hups'waarts ging/
En sprak; Zoet Meisjen neemt

't Wp's

't Dyppostig' doen niet bzeemt

Van een uilanding : reizend / Dzeemdeling/
Die moed van reizen / en van dofst benautot is ;
Gunt hem een dzonkjen eer hy gansch verflautot is.

16. Waar op dat zy terstont

Sprak / met een heusche mond/
Ziet daar / mijn Heer / dzink / en verkoel uw dofst :
Daar staat mijn Kruik / ontziet
Mp / nog mijn' arbeid niet /

Woldoe uw dzinkens lust en grage dofst ;
En als gy hebt gedzonken / wil ik mede /
Met u / en uwe Hemels Wron-waarts treden.

17. Daar zal ik booz dat Dee

Ook putten / datze mee
Verhoeling nutten ; zoo gezeit / gedaan
Hy staat herbaast en zwijgt/
En met gedagten stijgt
Hy Hemelwaarts / en spant zijn geesten aan.
In 't oberdenken of God dooz die zaken /
Zijn last / en reize wouu boozspoedig maken.

18. 't Gebulte Dee verfrischt

En hunne dofst gestift
Ontgespten hy zijn Maal / en toog daar uit
Een Boozhoofd ciersel / groot
En schoon / die hy haar bood/
Mits hy haar koos booz Vader Isaacs Buid/
Daar nebeng twee Kostelijk' arren-ringen/
Die hy haar wist zoet-smekend' op te dzingen.

19. Hy sprach tot haar / zoo zoet /

Op / pronk der Docht'ren / doet
Mp dog de vziendschap dat gy mp verklaart
Wiens Dochter dat gy zijt ;
Op dat ik metter blijd /

Uw Ouders mag gaen groeten. Openbaart
Mp / of er plaats is t' uwent om bernachten/
Ik en mijn Dee / 'k zou mp gelukkig achten.

20. Waar

20. Waar op zij hem beleest

Dees' vriend'lijk antwoord geeft /

Bethuël's Dochter / ben ik / Milcaas Zoon /

Die zij by d'Oude Man

Nahor, wel eer gewan.

En wat ons huys belangt daar is zeer schoon

Berief van bedding / stalling / stro en boeder /

En wel licht gunst by Vader / Moeder / Broeder.

21. Doe hoog by zich ter ne'er.

En knielden voor den Heer ;

Lof zij den God mijns Heeren Abraham /

Die zijn goetdadigheid

Hem niet en heeft ontzeit :

En die mij op de Reis by d'hand als nam /

En mij geleit heeft / als een trouwe Moeder /

In 't Land en Huizing van mijns Heeren Broeder.

22. Terwijl en liep de Maagd'

Na huiswaard / en gewaagd'

Van haar Vrouw-moeder 't gunt haar is ontmoet

Met als zulk wierd gehooft /

Liep haar vro'er Laban voort.

Ter Stad uit / en heeft Abrahams knecht ontmoet.

Want by 't verhaal zijns zusters had vernooten /

En op 't verhaal Geschenk nauw acht genomen.

23. Die sprak hem aldus aan ;

Wat blijft gy buiten staan /

Mijn vriend / gy die de Heer gezegent heeft /

G'hebt hier te lang gebeld't /

Ik hebb' ons huis bereid

Voort u / en plaats voort al u Dier ; begeest

U met mij derwaarts heen / om te rusten /

En u met ons blyhertig te verlusten.

24. De Huisvoogd op die re'en

Ging voort met Laban heen /

En quamen met al zijn gevolg na 't huys ;

Daar pdeer een terstont

Hem flux ten dienste stont/
 En bzagten oberbloedig/ by de cuis/
 Hoop/ haver/ stroot ten oorbaar van de Beesten/
 Elk woelde daat/ de minsten en de meesten.

25. In deze bezigheid

Wierd ook den Disch bereid/

En daad'lyk wiert hem t' eeten voorgezet ;

En by zulx ziende strak

Met ernst/ doch minn'lyk/ sprak

Dat spijs nog dzank my in mijn' dienst belet ;

'h Hebb' zaken van belang met u te spreken/

Dat moet geschi'en eer ik kom brood te brenken.

26. Doe heeft hy voorts gezegt;

Ik ben Abrahams knecht/

Die op't bebel zyns Gods zyn Land verliet;

Schoon hy als Dzeemdeling

Nu woont/ met alle ding

Gezegt is/ daar gy een staal van ziet;

Dee groot en klein/ gout/ zilver/ goed en Haben/
 Knechts/ Maagden beelderlep zoo By' als Slaven.

27. Zyn Sara, lief en waard/

Heeft hem een Zoon gebaart/

By buiten tijds in hoog een Ouderdom/

Een Zoon/ een eenig kind

Die hy zoo zeer bemint

En die hy al zyn wettig' Eigendom

Geschoncken heeft. Om diens will' heeft mijn Heere
 My duur' en ongemeenen Eed doen zweren.

28. Te weten dat ik zou

Voort hem zien na een Vrouw/

Niet by de Doch'tren van 't Land Canaan:

En spoedig trekken naar

Zyn Vader-Land/ om daar

Een Maagd te zoeken en te kiezen/ van

Zelfs zyn Gestach/ ons die zyn Zoon te geben.

'h Hebb' my/ op die voortwaard' / op reis begeben.

29. Als

19. Als ik nu deze Stad

Betradert was / ik bad

Tot God om licht in deze duist're zaak;

Ook dat hy my de Drouwe

Dog zelfs aandwijzen woude/

By hem boozschicht; hy hoorde mijn Bede-spraak/

En brenge Rebecca tot my/ op die wijze

Als ik hem bad / de Maagd my aan te wijze'.

30. Nu dan / zoo 't u beliest

Wen gy mijn Heere liefst/

En t'zamen hem goetgunstig zijt; vergunt

Dat spoediglijk Rebek,

Met my / van hier vertrek.

Maar zoo gy hier toe niet verstaan en kunt/

Geeb' my dog sulx / dat bid ik u / te kennen/

Zoo jakik / dog bedzoekt / weer t' huiswaard retinen.

31. Doe spraken Betuël

En Laban, wijs en wel;

Wp zien dat dese zaak is van de Heer/

Derhalven kunnen wy

U niet ontzeggen; zp

Die gy verzoekt staan wy u toe / en meer.

Zp zp uws Heeren Zoon ten Echte Drouwe/

Den Hemel bindze t'zaam door liefde' en trouwe.

32. Hier op den knecht zich boog/

En sloeg 't gezicht om Hoog/

En dankte God booz't goet aan hem vergunt/

Hy bragt ook menig Cel

En kostelyk Juweel/

Gout zilber / zoo gemunt als ongemunt

Te boozschijn / die hy aan de Buid bereetde/

Die zp met vrienden wil / en raad / aanbeerde.

33. Daar nevens ging hy heen/

En schonk veel kost'lykhe'en

Van Milca en aan Laban; sulx gedaan

Wierd pder in de Zaal

Geleit ten Abondmaal;
 Den Huis-boogt en die met hem zijn gegaan.
 Daar at en dronk men van de beste Spijze/
 En Drank/ met bzeugd' na's Lands gebzuik en wijze.

34. Daar na / in d' Ochtenfond /
 Elk uit zijn bedd' opstont/
 Doe sprek de Knecht's Bzuid's Bzo'er en Moeder aan/
 En zet / laat toe dat ik
 My tot het reizen schik /
 Hoe zeiden zp / daar op / alreeds te gaan ?
 Laat toe dat 't Meisjen hier acht of tien dagen
 Verblijb' / en afscheid neem' van Dziend en Maagen.

35. My we'er ik bid het u
 Laat my dog trekken nu /
 Dewyl de Heer mijn weg kroont met geluk.
 Ook zeg ik u dit bzp /
 Mijn Heer verlangt na my /
 Waar 't dan wel re'en dat ik hier lang vertuk ?
 Dies laat my spoedig trekken met de Joffer /
 Op dat ik haar aan hare Bruigom offer.

36. Zp weer / wyl 't u behaagt /
 Kom roepen wy de Maagd
 Om te hoozen uit haar eigen mond /
 Wat zp mag zijn gezint /
 Of zp wel met de Bzind /
 Op zijn verzoek / vertrekken wil terstond.
 Men roept haar en men bzaagt / haar hooz Rebekka
 Wilt op wel aanstonds boozt ? zp weer / ik vertrek / ja.

37. 't Besluit was hozt en goet /
 Doe lietmen metter spoet /
 Rebekka reizen met Aarts-vaders Knecht ,
 En sprekken biddend' daar
 Den zegen ober haar /
 O onze Zuster, wierd met ernst gezegt /
 Den Hemel doe u groeyen, bloeyen, groenen,
 Zoo dat gy wörd tot duyfent Milioenen.

38. Op dat u Zaat nu voort

Bezit zijn' Haters'poort.

Rebekka heeft haar strax ter reiz' bereit /

En heeft haar Maagden stoet /

Bevolen metter spoet /

Haar voort te reppen; die met beerdigheid

Zijn met haar Vrouw ter Hemels opgestegen /

En reden voort / na wensch van heil en zegen.

39. De reis was ongestoot /

En gingen spoedig voort /

Tot dat zy quamen by het Zuiderland /

Daar Ilaak woning hield.

En op die tijd gebiel't /

Op't hallen van den dag / dat hy zig vand /

In't Veld om God te bidden en te smeken;

Dat hy heeft / by gebal / eens op gekeken.

40. Na weinig oog gester /

Verneemt hy dat van verre

Een bende Hemels komen. En zijn Vrouw /

Roek derwaaris heen / en strax

Verneemt z' haar Vriend Ilaak,

Zy springt van't Beest / en roept / verschrikken / uit:

Wie is die man die daar van verre wandelt?

't Is hy / hoor wien / ik met u heb gehandelt.

41. Mijn Heer is't / zaid hy kom

Creed tot uw Zuidegom /

Ach zei z' hoe klopt mijn hart-aer nu'k hem zie!

Met heeft dat Herders Wicht

Bedekt haar aangezicht /

En trok haar sluper over d'ogen / die

Zy schaam-root niet derft op slaan op haar Dyer /

Doch wierd allenk bedaat / gerust en blyer.

42. Den vromen Ilaak doe

Liep vrolijk tot haar toe /

Na dat de knecht zijn reis hem had vertelt;

En heeft zijn gang gewend

Na zijn Vrouw Moeders Tent/
 Daar hy Rebekka heeft ter ne'er gestelt/
 En heeft haar doe gehywt in liefd' en trouwe
 En trooste zich met zijn beminde Vrouwe.

A. G.

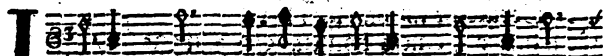
U I T.

D E

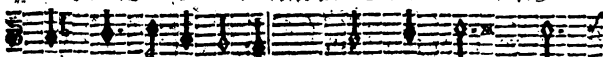
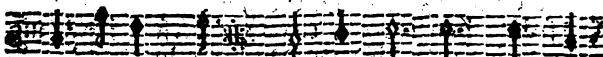
FRANSCHE MODE.

Stemme:

Sarabande des Menuets.

Wel Land weelig en dertel; Nu helaas/
 jammerlijk Land; Dat zoo zuur uw toulfch en
 lichtbeerdig gespertel; t'wans beklaagt: mits
 Godes hard geess'ende hand.

2. Ach hoe vaak heeft u den Heere/
 Dooz zijn knechts 't oordeel gedzeigt/
 Zoo op u niet woud van uw zonden bekeeren;
 Maar op hebt daar d'oozen nog 't heet toe geneigt.

3. Wulp

3. Wulpsche Jeuchd/ die in uw zeden/
In gelaat/ in uw gebaard'/

In uw dracht/ en in uw Modense k'eden/
Anders niet toont als een lichebeerdigen aart.

4. Inde plaats van Gods Geboden/
En zijn Will' u boozgestelt/

Was het richtsnoer van uw doen de Fransche Moden,
Daar op aan besteed hebt uw tijd en uw geld.

5. Kom voldoe uw begeerten/
Nu de Heer heden u zend

Benden van Franschen t' huis met hunn' gebeerten/
Met een sleep van jammer/ verdriet en elend.

6. Kom en leer/ Franschen gezinden,
Zoo 't u lust Fransch zijn althans;

Leer het een' quaad byz aan het andere binden;
Leer haar zang/ haar gang en haar dertel gedans.

7. Want zy zijn huiden gekommen
Met een Heir machtig en groot/

Op u aan/ met Schepen/ Musquetten en Bommen/
Met Beschut; met Carren vol kruut en vol loot.

8. Doch niet om u hier te leeren/
Frankrijks Nieuw-moden en snof;

Maar om u dat nieuw/ op zijn Fransch af te leeren/
En te doen geboden de strengheid van 't Hof.

9. Merck en let hoe zy het maken/
Zoo op 't Land als in de Ste'en;

Hoe zy 't al weg plond'ren verbranden en blaken/
En 't verderf na slepen waar heenen zy tre'en.

10. Dit 's haar doen; dit 's nu de Moden,
Zacht geboeid/ brooddronken Land.

Land verderben/ Luiden beroben en doden/
Vrouwen schenden/ Maagden onteeren/ o schand!

11. Van Gods Naam lasterlijk spreken/
Speelend' met Ceerling en Kaart;

Ma zijn eer met bittere woorden te steken/
Wem verloch'nen in 't winst dat hen wederbaart.

12. Waren mijn oogen nu Kranen/
 En mijn Hoofd een water-wolck/
 't Zou dan dag en nachten met bittere tranen/
 't Werd er beschrepen/ 't weelderigh volk.

1673.

A. G.

GOETS-MOEDS ONDERWERP.

Stemme :

Le Baron de Langerak.

1. **H**oe duf en dromig legt op daar
 mijn Ziel/ wat zijn de reden/
 Dat ik staag met d'hand in 't hart
 Zit en maak een groot misbaar // Op heden/ op heden/
 op heden?
2. Och droozzaak is my wel bekient/
 helaas! het zijn mijn zonden/
 Daar op van geboelig bent/
 Die my houden zonder end' // Gebonden://: ://:
3. Ghy moet/ mijn ziel/ beur op uw hoofd/
 En wilt uw hulp verwachten/
 Van der Zielen Opperhoofd/
 Die de zonden heeft berooft // Van krachten://: ://:
4. Op hoeft (hoe zeer de zonde woed)
 Op hem niet veel te passen;
 Zijn geweld leit onder voet/
 En op zyt dooz Christ bloet // Gewassen://: ://:
5. Hy is een gistelboze Slang;
 Een Hond/ die tand en klauwen
 heeft verlozen oberlang:
 Daarom zoud u zijn gepang // Benauwen://: ://:
6. Wilt op een by gelaten zyt
 Dooz Christum; zoud op treuren/

En

En ne'er-flagtig zijn altijd /
 Zoud'g nooit het hoofd verblijd // Opbeuren? ://: ://:
 7. Mijn ziel/ neen dat waar t'onbeleeft;
 Maar in een' hzolijk wezen /
 Gode dank en eere geeft /
 Die u van krankheid heeft // Genezen. ://: ://:

A. G.

- U I T.

't VOORWERP der Ware VREUGD

Stemme:

Qu'il est doux ma belle Climene.

1. **A**ch hoe zoet hoe troost'lijk / hoe heerlijk /
 Ach hoe zoet // Is 't als Chzisti bloet/
 Reintgt en Heiligt ons zondig gemoed /
 Wat is dat wensch'lijk / behaag'lijk / begeerlijk!
 Ach / ach / ach! maar wat is het deerlijk.
 Als men dat missen moet?

2. Chzisten ziel / Benart en verflagen /
 Chzisten ziel Indien het gebiel /
 Dat u de lasten van 't zondig gekrielt
 Schenen te moep'lijk en lastig te dragen /
 Ach / ach / ach! haer bupen en blagen
 kunnen niets op u ziel!

3. Haar geweld en kan u niet deeren /
 Haar geweld leid neder gebelt;
 Jesus dien grooten en machtigen Held /
 Zal al haar woedend'getier van u heeren.
 Ach / ach / ach! de blijdschap des Heere
 Van tot uw sterkte stelt.

U I T.

A. G.

H 5

ZA-

G E E S T E L Y C K E
Z A M E N - Z A N G,
V A N

J E S U S,

En een nog

WERELD-GESINT CHRISTEN.

Stemme:

De Mey die komt ons by, &c.

Jesus.

1. **M** Et re'en begaafde Dier,, Hoo? hier
 Waar blucht en pt g' zoo anrballicg heen?
 Wat is het dat u dwingt// Endzingt/
 Hoe zijt g' dus onbloom van Geest en re'en?
 Kent g' uw Herder niet// Dat g' dus hoo? my bliedt?
 Heb ik u niet (mijn Schaaphen teer)
 Van jongs op geboed't
 En krachug gehoed't?
 Wat wilje doch meer?

Christen.

2. 't Is zoo; maar Jesus / ach! Wat mag
 't my baten dat g' op-zicht op my neemt?
 Ik word van elk gesmaad // Gehaat
 En uit de gunst van pder een verbrzeemt.
 Ik zie dat Ampt op Ampt // Verby my heenen schampt/
 Ik ben in aenzien / fraat / nog Cer/
 Elk kijkt van ter zp' /
 En schimp-lacht op my /
 Dat smert my te zeer.

Jesus

Jesus

3. Om dat u elk veracht? Verwacht
 Op van de Wereld meer heil als haer my?
 Is 't daarom dat g' blied? Och ziet
 Dog wat g' doet; hedaar u zelven h'p.
 Die d' Werld booz' op verkieft // De Werld en my ver-
 lieft;
 Die ietwat / wat het z' op Ward'
 Staat / Hoogheid / Doud / Kind /
 Meer als my bemint /
 Is mijnder niet waard.

Christen.

4. Men ziet uo' Schapen koop' / En proop
 Gestelt / booz' s' Wolfs- en Wode Zwijn-gehoed;
 Z'p schudden bars den kop // Daar op
 En kijken 't aan met een vergrinde oed.
 Haer Herders woeden lauto // Lastertig / loom en
 flauto /
 Haer' wakend' honden staan verstormt /
 Berlegen / verzuft /
 Het Werd haer verbluft
 Dat los op haer komt.
5. Wie is 't die daar houd stal // Daar 't al
 Vernielt word? immers elk die plaats verlaot;
 Daar 't riytend' weed gediert // Onzwoert
 En dat de muil daar tegen sparren gaat?
 Die daar in blijvend' is // Genaakt 't berderf gewis;
 Ik zoek veel liever heil en rust;
 't Manstaande gebaar
 Onblijed' ik; want daar
 In heb ik geen lust.

Jesus.

6. Is dan mijn Arma verkozt? Hoe word

Dus

Dus aan mijn macht getwijffelt rechte doozt ?
 Wel meent ge dat ik slaap // Mijn Schaap /
 En niet en weet wat my te doen behoort ?
 Ik zal eens met mijn Staf // Waakzuchtig komen af/
 Dan als de Wolf en 't rijtende Bee/
 Het minst my verwagt /
 Maar luperen zacht /

In dertelle Dze'e.

7. Mijn lieve Schaapje vlied // Dan niet /
 Weest nucht'ren / waakt / zijt bligtig in 't gebed.
 Ik houd' een toom en band // Ter hand /
 Daar ik die Beesten vast houw'in bezet /
 Zy kunnen niet meer quaat // Als ik haar toe en laat /
 Al zijnze vinnig / snel en blug /
 Dan als z'op u gaan /
 En ballen u aan /
 Ik rukze te rugg'.

8. Wel aan dan grijpt dog moed // Gy moet
 Niet blugten; neen / 't is nu geen bluchtens tijd ;
 Maar stel u sterk te weer // 't Geweer
 Dan uw Geloo'b' ter hand neemt ; valt den stryd
 Wp lastig / hard en zwaar // Ik zal u / in 't gebaar /
 Bewaren dooz mijn kracht ; al 't wden
 Dan 't razend' Gediert /
 Zalu / hoe het tiert /
 Geen hinder aandoen.

A. G.

U I T.

WEER.

WEERGADELOOZE LIEFDE.

Stemme:

Mon Confesseur est rude, &c.

1. **H**aar boozworp van mijn Liefde /
 Mijn waarde Sulamieth,
 Mijn Bloet-schat / mijn Beliefde /
 Die mijne Ziel bezit;
 Hoe / wilt g'p booz mijn zuchten /
 En smeken altijd vluchten /
 Ach Ziel-lief / hoe is dit ?
2. Hoe / wierd g'p noit bewogen /
 Booz 't geen ik heb gele'en /
 Tot Liefde' / en mededogen /
 Daar 'k leed om u alleen /
 Zint my mijn Moeder haarde /
 Tot dat ik van der Harde
 Moest scheiden / met gesteent.
3. Kom zie dog eens te rugge /
 Hoe ik het binnig staan /
 Der Beuls / op hoofd en rugge /
 Om u heb / uitgestaan ;
 En hoe de qualster-bladden /
 Mijn droevig aanzicht hadden /
 Bedekt en oberla'en.
4. G'p waart als doen vol sehulden /
 Die 'k booz u heb geboet /
 Nog heb ik moeten dulden
 Dat my mijn dierbaar bloet
 Wierd afgetapt ; mijn leven
 Heb ik booz u gegeven ;
 Maakt zulk niet uw gemoed ?
5. Kom gaan wy niet ons bepen /

Op 't kneeklig Galgen-veld;
 Laat daar uw' oogen wepen/
 Ziet daar een kruis gestelt/
 Waar aan der Beulen wisten/
 Mij / uwenhaiben / kruisten/
 Met een' verwoed geweld.
 6. Daar wierd ik op gebonden/
 Genagelt en gehecht.
 (Ik pz' nog vooz die wonden!)
 En zoo ont' hoog gerecht /
 In 't oog van groote Scharen/
 Van Volk'ren die daar / waren
 Beschouwers van dat Recht.
 7. Dit heb ik moeten lijden /
 Eer ik vooz u volbedd;
 En eer ik u bezijden
 Kom van 't aanstaande leet /
 Dat g' ten cent'ge dagen/
 Zoud hebben moeten dragen;
 Toont dat g' zulc wel weet.
 8. G' wilt u Lief bedaren /
 Gun' mij uw' liefde / daar
 Ik u om smeeke; waren /
 A Zinnen' mijwaarts. Maar
 Wilt g' mij nog versmaden /
 Ziet dat mijn ongenaden /
 Uw' ooch niet wederbaar'.

A. G.

UIT

SULAMITSANTWOORD.

Stemme:

Mijn Liefste gy zijt ongestadig, &c.

1. **G** hebt my Heer tot staan bevoogen/
 Dooz uw aantrekkelijke taal;
 Dat ik ben van u weg gebloogen
 Was om dat 's Wereldsch pracht en praal/
 Gloop / Hoogheid / Staat en Ecce
 't Doozwerp was van mijn begeeren;
 Dat alleen was 't dat mijn ziel
 Van u Heer te rugge hiel.
2. **O**p hebt my dooz uw zelfs verkregen/
 En uit des Duibels klauw verlost;
 Mijn Heil was 't doozwerp van uw Zeege;
 Maar 't heeft uw dierbaar bloet gekost.
 Zou ik u met ziel en zinnen/
 Van niet lieben en beminnen
 'k Was de smoodste van der Aard' /
 En de Hel dooz Eeuwig waard.
3. **I**k wil mijn hert van los gaan maken
 Van 's Wereldsch blinkend pdel niet;
 Ik wil mijn Eigen zelfs verjaken/
 En leven onder uw gebied;
 'k wil u stem alleenig hoozen/
 Geen ding kan my meer bekozen/
 Want ik zie en merke dog/
 's Wereldsch leugen en bedrog.
4. **D**at komt gy dooz mijn oog t' ontdekken;
 Dus zie ik meerder als ik plag.
 Wilt my nu doozder tot u trekken/
 Op dat ik u nabolgen mag;
 Stuur mijn hert / ziel en zinnen/

Dort

Doet my anders niet ; beminnen /

Hier op Ward'als u / O Heer !

Dat is 't al dat ik beger.

5. Ik bid u kom dan zoete Jesu,

Kom maak uw' woning binnen my ;

Geeb' my de zekerheid / dooz dees u

Genade / dat ik uwz sp.

Herte Vriend / mijns ziels beminde

Wilt my zoo aan u verbindz /

Dat ik noit van uwz gelep /

Liefd' en toezicht / wijk nog schep.

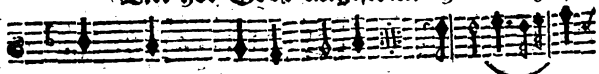
A. G.

U I T.

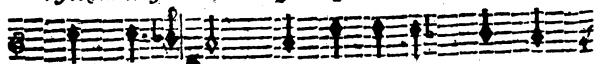
N E D E R L A N D S B A N .

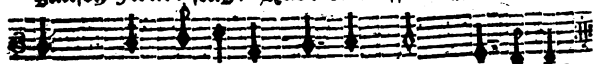
Ontwaak baldadig Nederland / ont-
Ziet hoe Gods uitgestrekte hand heeft

luit uwz sluim'rend oogen ;
't zwaak-zwaard uitgotsogen Om u met een

gansch zware slag / Hard te treffen / Ne'erland /

sch ! Merck op eer dien dag vol zwaak // A genaak.

2. Onbandig en Hoorn-zleke Hoer /

Die

Die 't jock u gaat ontwoelen/
 Op past op slag van zweep nog roe' /
 Die d' Hemel u doet voelen
 Het raakt uw koude Kle'eren niet
 Dat uw Vader toornig ziet/
 Hoe hy waarschootwt / dzeigt en slaat // 't Doet geen baat.

3. Een wisse tegen menig werf/
 Van Landen en van Steden
 Hunn' onbermydelijk verderf;
 Dat met gezwinde schreden /
 Tot u aan stappen komt / o Land!
 Bertel / vol van zond' en schand;
 Die geen ding min lijden meught // Als de Deugd.

4. Hoe pff'lijk een grubel is
 Het woord in u gebonden;
 Bedrog / gebemstheid / huich'larp /
 Zijn uw geringste zonden;
 De Hoogmoed / trotsheid / nijd en haat /
 Zijn den band van peders Staat;
 Die zich daar me'e redden kan // Dat 's een Man.

5. Een Gods-dienst zonder God en Geest/
 Die maar hervormt genoemd // word /
 Die prijst men schoon die allermest /
 In d' heill'ge Bla'en genoemd // word.
 De Heiligheid en geest'lijkheid/
 Nauw-om-en boozichtigheid/
 Noemt men dwaling / Kettery // Quakery.

6. Die een broom Christen t' hant wil zijn/
 Moet Bozgerlijk maar leven;
 Dat hy zich maar een weinig pijn'
 Geen argernis te geben.
 Hy die maar zoo boozigtig leeft /
 Dat hy pder 't zijne geeft/
 En boozts doet als pder doet // Die is broed.

7. Die Leeraers die de Christ'lijkheid/
 Mit alle banden slaken /

Die van der Chrift'nen D'pigheid/
 Een room'loos leven-waken;
 Die trachten zoo veel yder mag/
 D' Heill'ging van des Heeren Dag
 Af te bzeken/ & die Maans / Dienen t' Hans.

8. Waer wil dit heeren / zinloos Land?
 Zoo Godt leeft / zou hy dulden
 In u zoo een verdozbe stant/
 In einddelooze schulden?
 O ja / hy leeft dien groote God/
 Die eerlang tot gruis n knot/
 Zoo g'u bodz hem niet verne'ert // En bekeert.
 1668. A. G.

U I T.

D E

W A R E S T A A T - S U C H T.

Stemme: 's Konings Balet.

1. **H**oe moedig is den Mensch wanneer
 Hy word in hoog een top van eer /
 En staat gehijst en op geheben
 Zijn hert vol Staat-zucht en zijn oog/
 Die vliegen met Icarus al om hoog
 Tot dat hunn' wieken haar begeben/
 Tot dat hunn' wieken haar begeben.

2. Hy blinkt een wijl met glans hezjaakt.
 Zoo lang't geluk zijn Staat bestraalt/
 En lijkt een wonder op der Werde;
 Maar zoo't geluk hem't aanzicht keert/
 Elk die hem had ontzien / gebiedt / geeert
 Beklad met smaat zijn eerste waerde. //:

3. Maar

3. Maer die zijn zucht na d' Hemel stuurt/
 En des zelfs Heerlijkheid / (begluurt
 Met puik van zuiv're Zonne-schijnen)
 En wenscht / als Koning / eeuwiglijk
 Te heerschen in dat Zalig Hemelrijk/
 Wiens Staat en Hooghe'en nooit verdwijnen. ://:

4. O die: die wenscht een groote zaak/
 Die's Wereldsch Staat / Eer en Vermaak/
 Te boden gaat. Zijn vlijtig poogen/
 't Beloof bestendig ingelijst/
 Zijn Ziele-tochten / dzifrig noopt en dzijst/
 Na dat onseilbaarlijk verhoogen. ://:

5. O God / die't goed in ons verwekt/
 Bestuur mijn Herts-tocht / leid en trecht
 Mijn Ziel berr' boven d' Aardsche dingen;
 Op maak my daar van los en vry/
 Op dat ik tot eeuwig Hemelsch / my/
 En all' mijn dziften / op mag dzingen ://:

A. G.

U I T.

M 2

BLATD.

BLADT-WYZER

Van de

GEZANGEN.

- Z** Ege-praal , over de Dood van d' Eerzame, Vroome,
Godzalige ende wel in God-geoeffende Jongelingh
D. Philippus van Zorgen.
- Noodiginge tot het Beschouwen van Jesus. Fol. 1
Eerste Boeck, en Eerste Gezang. 20
Het II. Deel. Dat God meer in Jesus is als in den Hemel,
de Sonne, of eenig ander Hemelsch Schepsel. 22
Het III. Deel. God is meer in Jesus, als in alle aerdsche
Schepselen, meer in Hem dan oyt in Adam, of eenigh
ander Mensche. 24
Het IV. Deel. Jesus bewesen God te zijn, door de Tex-
ten van het Oude Testament. 27
De Werelt Ontmaskert, door Monfr. Foucquet. 30
Na-klacht, over het groot Verlies, en schadelijck Af-
sterven, van den E. G. en Hoog-G. Heer *Gijsbertus*
Voetius. 32
Tegen-zangh. 33
Weder-zangh 34
Aen mijn Waerde Groot-Moeder *Van Zorgen*, Tredende
in haer 82. Jaer 1670. 35
Aen Me-Juffrouw, en Waerde Moeder, op haer Geboor-
te dagh, den 8. April N. S. 1675. zijnde nu 50. Jaer. 37
Begroetingh aen mijn Oudste Broeder *Leonard van Zor-*
gen, tredende in sijn 24. Jaer. 39
Op de Verjaerdagh van mijn Oudste Broeder, tredende
op den 5. February Ouden-ft. 1676. in sijn 25. Jaer. 41
Verjaer-lied aen mijn Oudste Broeder *Leonard van Zor-*
gen, wanneer hy op den 5. February Ouden-ft. sijn 25.
Jaer

B L A D T - W Y Z E R .

- Jaer vervulde. Eerste twijg van onse tack. 42
- Op het Verjaeren , van mijn Neef *Philippus van der Vliet* , tredende op den 21. December Nieuwest. 1675. in zijn 20. Jaer. 45
- Aen mijn Neef *Philippus van der Vliet* , als hy op den 21. dagh van Winter-maend des Jaers 1676. oock intrad in zijn 21. Jaer. Broederlijke Neef, die my. 47
- Aen mijn bysondersten Vriend, mijn Heer *Johan van der Haer* , wanneer de tijd van sijne vordering in de Rechten op handen was. 50
- Een duyts Sapphicum, drie a vier extemporaneum. 55
- Ter Bruyloft , van de Eerfame en seer Discreten *Goossen van Wijck* , en de seer Deugtsame en Eerbare *Haesje van Doorn* , in den Egt versamelt den 2. February Ouden-stijl 1670. 56
- Geboorts-Vermaningh , aen de Eerfame Deughtrijcke Jonge-Dochter *Maeyken van Wijck* , verjaert den 11. Juny 1667. Oud 28. Jaer. 58
- Een Ziel zijnde in 't gevoelen van Gods Liefde. **Ich heb nu eens gebonden.** 50
- Punt-dichten of Epigrammata. Bedenckinge over Micha 6: 9. *Hoort de Roede, ende wiese bestelt heeft.* 63
- Petri Gallicinium* , of 't Hane-gekray van *Petrus*. 63
- Bedenckinge over Matthei 6: 28. *De Lelien spinnen niet.* 63
- Op de Poorten van Palm , hier over al in de Stad , Anno 1673. op de Intrede van Sijn Hoogheyd. 64
- Aen de Heer *Agidius van den Bogaert*. 64
- Op den 30. Psalm, vers 6. *Want een oogeblick is'er in sijnen Toorn maer &c.* 64
- Een Gesangh Lutheri. **Verheught u liebe Christen Schaer** 65
- Niet dan Jesus. Augustinus ginck eens sisten. 67
- Morgen-gezangh. **Heer ! hoe sal ick u vergelden.** 72
- Een benaude Ziele, klagende tot Godt , over haar drie Doodt-vyanden : ende den Heere om hulpe en bystant aenroepende tegen deselve. **Hoe wert mijn Ziel soo seer**

- feer besprongen. 75
- Eucharisticum, ofte Danck-dicht. **Hoe**wel den grooten
Godt. 77
- Avondt-Gebedt. **O** groote **Godt!** die alles watter
 leest. 80
- Ziels-worsteling ende Overwinninge, na het genieten des
 H. Avontmaals. **Epiaes / wat ramp / ach! wate-**
lende. 82
- De lieffelijke Vreughde van een verskerde Ziele, sma-
 kende de soetigheyt van de liefde Christi. **O** **Mijn**
Ziel / wat soete tijden. 89
- Klachte ende Gebedt tot Jesum, in 't naderen tot sijne H.
 Tafel. **Mijn waerde ziel hoe dus ontstelt.** 92
- Een Ademhalende Ziele, uyt het midden van haer, soo
 lichamelijke als geestelijke besoeckingen tot God
 vliedende, ende op haren Vader lieffelijk leunende.
Wat is 't mijn Ziel / hoe dus ontstelt. 96
- Liefficke Ziel-dwanck, of innige Hertstochten tot **Jesus**
O Jesu! wat is 't dat u dzinght? 99
- Eensaem gepeins. Heer Jesu leven, Licht, ja eenig
 Al. 104
- Wee-klagen van Sions Liefhebbers, beantwoort door
 Sions Bruydegom, Uytgeboesemt ter gelegentbeyt van
 de Doodt van den Eerwaarden Heer **Jasper van der**
Haer. Salighlijk overleden in 's Gravenhage, den 15.
 December 1678. Jehova Sions Son. 109
- Het Overgeven van een Geloovige Ziel, aen **Jesus.** **Al-**
leen Alweerdigh Godt. 120
- Ziels-verlangen, om 't genieten van **Jesus.** **O** **Liebe Jesu!**
Ziele vrint. 122
- Een antwoord van een Kindt Godts, op de **Wooden**, als
 Proverb. 23 : 26. **Ik hoor een stem uyt 's Hemels**
thoon. 124
- Over de **Woorden**, als Ezech. 15 : 5, 6. **Hoe wonder-**
baar zijn u genaden. 125
- Een Sugt tot Jesum. **O** **soete Jesu, wanneer sat het we-**
sen.

fen.	129
Hertstogtige Wenschingen, om van de Wereld en sijn eygen verdurventheyt te mogen verlost, en met <i>Jesus</i> vereenigt te worden. <i>Hoe woort mijn heer Heer.</i>	131
Een Liedt. <i>By Godt / booz wien der Eng'len schar.</i>	136
Affscheyt, van 't Geselschap van Gods Kinderen. <i>Ceuwig / Heilig / Hemels Koning /</i>	139
Een Gebedt tot <i>Jesus</i> , van een suckelende Ziel. <i>Ach my! dat ick soo langen tijt.</i>	142
De Volmaakte <i>Jesus</i> , in sijne Liefelingen volmakende, 't gunt in haar ontbreekt. <i>Zoete Jesu zuid're zoetheid.</i>	145
Den alles Vermogende door 't Geloove. <i>Dan als Gods Geest mijn ziel bewerkt.</i>	147
Den Geluk'zaligen Hoveling. <i>Opgeblaze Hobelingen.</i>	149
Volmaakte Eedeldom. <i>Ik loob' en danke God / zield eens een Heiden.</i>	151
Liefde-drift. <i>Hoe dziftig is der Liefde gloed.</i>	153
's Mensch ydel gewoel. <i>Hoe woelt den Mensch om goed by goed te schapen.</i>	154
<i>Eliezer</i> door Aarts Vader <i>Abraham</i> uitgezonden omeen Huisvrouw voor sijn Zoone <i>Isaak</i> . Deszelfs reize, wederwaren, handeling en uytkomst. <i>Genesis</i> Cap. 24. <i>Doe Sara lebens zat.</i>	156
De Fransche Mode. <i>Idel Land weelig en dertel.</i>	166
Goets-moeds Onderwerp. <i>Hoe duf en dzomig legt gy daar.</i>	168
't Voorwerp der Ware Vreugd. <i>Ach hoe zoet / hoe troost'lyck / hoe heerlijck.</i>	169
Zamen-zang van <i>Jesus</i> , en nog een Wereld-gesint Christen. <i>Met re'en begaafde Dier,, Hooz hier.</i>	170
Weergadelooze Liefde. <i>Haar boozwerp van mijn Liefde.</i>	173
	Sula-

B L A D T - W Y Z E R .

Sulamits Antwoord. Gij hebt my Heer tot staen bewo- gen.	175
Nederlands Ban. Ontwaak baldadig Nederland.	176
Ware Staat-sucht. Hoe moedig is den Mensch wan- neer.	178

E Y N D E,

Q

Molendijk '00.10 476

